

АФИЗЕЛ

Өфө,
июль
2013

7(1083)

ӘЗӘБИ-НӘФИС ҺӘМ ИЖТИМАФИ-СӘЙӘСИ ЖУРНАЛ
ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ
И ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКИЙ ЖУРНАЛ

Ойштороусылары:

Башкортостан Республикаһы Хөкүмәте,
Башкортостан Языусылар берлеге,
Редакция коллективы.

Учредители:

Правительство Республики Башкортостан,
Союз писателей Республики Башкортостан,
Коллектив редакции.

1923 йылдың март айынан башлап сыға.
Башкорт телендә айына бер тапкыр баһыла.
Издается с марта 1923 года.
Выходит один раз в месяц на башкирском языке.

АФИЗЕЛ ● АГИДЕЛЬ

Баш мөхәррир

Әмир ӘМИНЕВ

Мөхәрририят:

Рауил БИКБАЕВ,
Наил ҒӘЙЕТБАЕВ,
Рәмил ЙӘНБӘҚ (баш мөхәррир урынбасары),
Марат КӘРИМОВ,
Фәнил КҮЗБӘКОВ (бүлек мөхәррире),
Ноғман МҮСИН,
Риф ТОЙҒОНОВ,
Ғайса ХӘСӘЙЕНОВ,
Рәшит ШӘКҮР,
Сабир ШӘРИПОВ (бүлек мөхәррире),

Редакция хезмәткәрҙәре:

Гөлнәз Котоева (яуаплы сәркәтип),
Мәхмүт Хужин (бүлек мөхәррире),
Юлай Янбаев (баш мөхәррирҙең хужалыҡ эштәре буйынса урынбасары),
Гүзәлиә Тутаева, Тәнзилә Сәлихова (корректорҙар),
Рәйсә Камалетдинова, Айһылыу Мофазалова (компьютерҙа йыйыусылар),
Роза Шәйнурова (компьютерҙа нәшергә әҙерләүсе),
Зөлфия Биктимерова, Рима Нәзифуллина (бухгалтерҙар).

Журнал Элемтә, мәғлүмәт технологиялары һәм масса коммуникациялары өлкәһендә күзәтеү буйынса федераль хезмәттә 2009 йылдың 14 авгусында теркәлдә.
Таныҡлыҡ ПИ № ФС77-37206.

Журнал редакцияла компьютерҙа йыйылды һәм биттәргә һалынды.
Басырға кул куйылды 01.07. 2013. Офсет қағызы. Форматы 70x100 1/16.
“Times” гарнитураһы. Офсет ысулы менән басылды.
Шартлы басма табак 15,6. Исәп нәш. табак 18,1.
Тиражы 3 200 экз. Һатыуза хаҡы ирекле. Заказ № 2.0092.13.

Безҙең адрес: 450001, Башҡортостан Республикаһы,
Өфө ҡалаһы, Октябрь проспекты, 2, 4-се кат.

«Агидел» журналы редакцияһы.

Наш адрес: 450001, Республика Башҡортостан,
г.Уфа, проспект Октября, 2, 4-й этаж.

Наш адрес в Интернете: Agideljurn@mail.ru.
<http://agidel-rb.ru>.

Басма Матбуғат һәм киң мәғлүмәт коммуникациялары буйынса федераль агентлыҡтың финанс ярҙамында сығарылды.

Выпуск издания осуществлен при финансовой поддержке
Федерального агентства по печати и массовым коммуникациям.

Башҡортостан Республикаһының Өфө полиграфкомбинаты
дәүләт унитар предприятиеһында басылды.
(450001, Өфө ҡалаһы, Октябрь проспекты, 2).

Отпечатано в Государственном унитарном предприятии
Республики Башҡортостан Уфимский полиграфкомбинат.
(450001, г.Уфа, пр.Октября, 2).

Банкыла безҙең реквизиттар: журнал «Агидель» ИНН 0274014887
р/с 40602810200830000004, к/с 30101810600000000770
филиал ОАО «Урало-Сибирский» банк г.Уфы, БИК 048073770

БЫЛ ЫАНДА:

ШИФРИӘТ

Гөлнур Якупова. «...Һәм иңрәп йырланым, моң-зарлы курайзай».	
Ш и ф ы р з а р .	5
Римма Ғәлимова. Бәхет төсө. Ш и ф ы р з а р .	15
Азамат Юлдашбаев. «Сакрымдарзы һыйпап табан менән...»	
Ш и ф ы р з а р .	20

СӘСМӘ ӘСЭРЭР

Ишғәли Нурғәлиев. Карабаш турғай. Я з м ы ш н а м ә . А за ғы .	27
--	----

ӨМӨТЛӨ КӘЛӘМ

Сәлиә Ғатауллина. Һин китәһең, мин калам... Х и к ә й ә .	87
--	----

ЖУРНАЛ УҚЫУСЫЛАР ИЖАДЫ

Мәүлит Кәримов. Язмыштарзан узмыш юк! Ш и ф ы р з а р .	115
Әхмәт Нуретдинов. Китмәйем. Ш и ф ы р з а р .	117
Ришат Вахитов. Яззар етһә... Ш и ф ы р з а р .	119

БЕЗҒЕҢ ЮБИЛЯРЗАР

Әнғәм Хәбилов. Башкорт та ул, россиян да (Ирек Кинйәбулатовка – 75 йәш).	120
Әнисә Таһирова. Муза ситкә тибәрмәне һине... Ш и ф ы р .	138

БЕЗҒЕҢ КАЛЕНДАРЬ

Әхмәт Мәхмүтов. Юмор һәм сатира оҫтаһы (Зөлфәр Хисмәтуллиндың тыууына – 90 йыл).	139
--	-----

ПУБЛИЦИСТИКА

Мәхмүт Хужин. Вақытты әйәрләгән һыбайлы.	140
Рима Котлоғәлләмова. Акрил проекты: мул тормошмо, әллә өстәмә мәшәкәттәрме?	146

ЗАМАН ҮӘ ЗАМАНДАШТАР

Хәлил Барлыбаев. Язмыш – һикәлтәле юл. А за ғы .	151
Мирас Изелбаев. Тәрки донъяһының рухи Мәккәһе.	179

САТИРА ҺӘМ ЮМОР

Леонид Соколов. Кыска хикәйәләр.	185
---	-----

ӘЗӘБИ-МӘЗӘНИ МӨХИТ

В НАШЕМ НОМЕРЕ:

ПОЭЗИЯ

Г. Якупова, Р. Галимова, А. Юлдашбаев. *Стихи.*

ПРОЗА

И. Нургалиев. Воробушка моя. Повесть. *Окончание.*

ПРОБА ПЕРА

С. Гагаулина. Я уйду, ты останешься. *Рассказ.*

ТВОРЧЕСТВО ЧИТАТЕЛЕЙ ЖУРНАЛА

М. Каримов, А. Нуретдинов, Р. Вахитов. *Стихи.*

НАШИ ЮБИЛЯРЫ

А. Хабиров. И башкир он, и россиянин
(75 лет И. Киньябулатову).

А. Тагирова. Посвящение.

НАШ КАЛЕНДАРЬ

А. Махмутов. Мастер юмора и сатиры
(90 лет со дня рождения З. Хисматулина).

ПУБЛИЦИСТИКА

М. Хужин. Всадник, оседлавший ветры времен.

Р. Кутлугаллямова. Проект акрила: *благосостояние или ненужные хлопоты?*

СОВРЕМЕННОСТЬ И СОВРЕМЕННОСТИ

Х. Барлыбаев. По ухабистым дорогам. *Окончание.*

М. Идельбаев. Духовные высоты тюркского мира.

САТИРА И ЮМОР

Леонид Соколов. Веселые рассказы.

ЛИТЕРАТУРА, КУЛЬТУРА...

Телефондар:

Баш мөхәррир — 277-76-88 (факс)

Баш мөхәррир урынбаҗары һәм яуаплы сәркәтип — 274-89-65

Баш мөхәррирҙең хужалыҡ эштәре һәм подписка буйынса урынбаҗары — 292-77-60 (факс)

Шигриәт һәм сәнғәт, тәнкит, публицистика бүлектәре — 277-87-73

Проза бүлеге — 277-87-50

Бухгалтерия — 277-78-90 (факс)

- Редакция фекере авторҙар фекере менән тап килмәскә лә мөмкин.
- Редакцияға килгән кулъязмалар рецензияланмай һәм кире кайтарылмай.
- Журналда сыккан язмаларҙы күсереп баҗҡанда «Ағизел»дән алынғанлығын күрһәтөү мотлак.
- Нәшриәт ғәйебе менән киткән етешһеҙлектәр өсөн редакция яуап бирмәй. Улар хақында 223-76-62 телефоны менән хәбәр итергә кәрәк.

**Гөлнур
ЯКУПОВА**

*«...Нам иңрәп йырланым,
моң-Зарлы курайҙай»*

Икеләнеү

*Гонаһлымын, таүбаларға киләм!
Хак Тәғәләм, һине алданым:
Йәр һөймәм, тир, бүтән,
Ант иткәйнем —
Их, һөйзөм шул,
Тыйыла алманым.*

*Әй, Хозайым!
Ғәфү итерһең бит?!
Сығарып куйғас ыңғай юлыма
Котло ғына,
Ғәзиз бәхетте, тим,
Инселәп үк биргәс кулыма?*

*Мәрхәмәткә һинең инанамын.
Әзәм бына мине нишләтер?
О, ул инде, беләм,
Ярлыкамаһ,
Ғәйбәт ишер,
Берҙе биш итер.*

Гөлнур Якупова (1948) Ғафури районының Сәйетбаба ауылында тыуған. Салауат педагогия училищеһын, БДУ-ны тамамлай. Ғафури район гәзите, «Башҡортостан кызы», «Ағи-зел» журналдары редакцияларында эшләй. Тиҫтәнән ашыу шиғри һәм проза йыйынтыктары авторы, Башҡортостандың атказанған мәҙәниәт хеҙмәткәре, Жәлил Кейекбаев, Муса Ғәрәев исемендәге әзәби премиялар лауреаты.

Йәр һөйөүме инде хур ғәзәт?
Йәр һөймәүме инде зур әзәп?
Кисер, Раббым!
Кисер...
Икеләнам...
Мөхәббәткә кылам ғибәзәт.

Төшлөктәге қояш

Қояш сак төшлөктә,
Һүңмәгән өмөтө:
Қүз һалмай калмас, туп
Сәмләнеп ул көттө.
Қүз һалдым!
Ялкынлы
Хистән мин қыуарзым
Һәм иңрәп йырланым,
Моң-зарлы курайзай.
Қояштың күзенә
Иң қайнар мәлендә
Салынғас, нишләмәк,
Мин — курай хәлендә...

Сигендем...

Мин яратам һыуға
Қарарға,
Һыуға қарап язмыш
Юрарға.
Бер мәл миңә сөңгөл
Қул һондо,
Қапыл уға күңел
Ымһынды:
Қосағына уның
Һикерһәм,
Мин эзләгән сер ул —
Һин, тиһәм?
Қарашыңда көсә
Сөңгөлдөң!
Қаушаным мин, курктым,
Сигендем.
Қосағыңа, сөңгөл,
Ауманым,
Тәрәнлегең сөнки
Аңланым.

Һинме – минме?!

Үсектем мин һиңә!
Үс иттем:
Хис йәдкәрен ваттым,
Көс етте.
Утка яктым ватып,
Көл иттем.
Эззәреңә
Услап көл һиптем.
Көлгә карап
Үзем ант иттем:
Мин оноттом һине,
Оноттом!
Кем көлә ул?
Көлмө? Мөмкинме?!
Көлгә калдың
Һинме йә минме?
...Хис йәдкәрен
Көлдән эзләнем,
Көлгә батты
Форур теззәрем.

Кәрлә һөйөү

Теләнем иркеңде сикләргә,
Үземдең донъямда бикләргә.
Калдыңдыр һизмәй зә: тиз генә
Кулыма төшөрзөм тезгенде.
Моразым – бер азым,
Ашкындым,
Ахырза
Мин һиңә баш булдым:
Сикләнем сиктәрзе –
Кесерәй!
Мин һине ситлеккә
Күсерәм.

Иркеңде каманым, тарайттым:
Үземсә – самаһыз яраттым?
Бәләкәй кәрләһең
Хәзер һин.
Усыма йомһам да –
Әзерһең.
Теләһәм,
Һыйырһың кеҫәмә.
Теләһәм,
Сығырһың иҫемдән.

Уф!
 Ниңа айландең кэрләгә?
 Көнләшәм мөһабәт йәрлегә!
 Сиктәргә ниңа һин сикләндең,
 Биктәргә бик күндәм бикләндең?

Кәрләне һуң инде әрләргә,
 Қала тик икәүләп үлтергән
 Бисара һөйөүзе ерләргә...

Төңөлөү

Алдандым шул.
 Аһ, алдандым
 Бәләп куркак бәпкә:
 Нығытманы канаттарын,
 Оса алмай күккә.

Йәллә мине, ташлама, тиг
 Бахыр бәпкә илай...
 Ә күктәргә кыйғыр бөркөт
 Йөрәгемде даулай!

Йәсе, бәпкәм,
 Тәүәккәллә —
 Тәзрәләрем асык:
 Унда — киңлек,
 Унда — ирек,
 Рәхсәт итәм,
 Бар, сык!

Сыкмайһыңмы?
 Осмайһыңмы?
 Кил куйыңга, бәпкәм.
 Һүреләйек...
 Мин төңөлдәм —
 Бөркөт бул, тиг әйтмәм.

Болон һәм болан

Күңелем болон ине,
 Һөйгәнем болан ине.

Дуҫ тигәндәр көнләште,
 Илгә ғәйбәт өләште —

*Бер көтөү улар булған,
Болонға килеп тулған.*

*Тапанылар болондо.
Тапманылар боланды.*

*Болонда серле мөйөш —
Боландың өйө, имеш.
Асылмай ишек унда,
Аскысы минең кулда.*

*Дустарзан биззе йәнем,
Иланым — һиззермәнем.*

*Куңелем минең — болон.
Һөйгәнем минең — болан.*

Төш һәм өн

*Урланым һине, урланым!
Маңлайыңда — ай нуры.
Йәшерен һөйөү тотконо һин,
Мин — ошо төндөң буры.
Айлы төн, нурлы маңлайың —
Төш һымак... Өнөм башка:
Кыймайым тура карарға
Көнөмдәге кояшка.*

Тылсым

*...Бер тубырсык
Алдарыңа
Тәгәрләне,
Әгәр йәне
Белһә икән тапарыңды,
Үзен “сүп” тип
Атарыңды?!
Ә ул емле емеш ине,
Емеш ине, еңмеш ине!
Һин тапаның,
Илап түззе,
Гелән үргә
Хыял үрге.
Һин тапаның —
Ергә һеңде.
Һерелеге
Гүрге еңде.*

Тубырсыкта –
 Тыуыр көстөр,
 Тыуыр көстөң
 Йәне – өстөр.
 Сабыр ына
 Кылған тылсым:
 Шыршы булып шыткан –
 Ысын!
 Һин “сүн” тигән
 Емеш булған,
 Есеменә
 Тылсым тулған.
 Окшағанмы мин шыршыға?
 Сүн түгелмен –
 Ышан шуға!

Ғәйбәт

Корбан көсәй ғәйбәт.
 Ас карғалай
 Каркылдай за
 Минән кан һорай.
 Каркылдама, тим дә,
 Қисеп бирәм
 Бәгер итем–
 Бәгерем канһырай.
 Бер арийға
 Колак тынып тора.
 Ауызын яба
 Тамак тук карға.
 Касан да бер, беләм,
 Тотошлайға
 Бәгеремде теләр йоторға.

Канһырайым.
 Ғәйбәт кәсәһендә
 Мөлдөрәмә ағыу һоналар.
 Ә күңелдә,
 Карғаларзан куркып,
 Шып-шым ына
 Гөлдәр һыналар...

***

Хыянатыңдан һөйөң үлдә,
 Йәне ашты күккә –
 Хак асылы уның һинән
 Юғарырак күккә.

Тере мәйет үзең хәзер —
Хурлык, түбәнлектә.
Һинән бейек утка оскан
Кескәй күбәләк тә.

Сак кына...

Миңә язһын өсөн
Был язың,
Ләйсән яззырылык
Йыр яззым.
Йәшлегеңә йәшерен
Барып индем —
Базмам, тинһәм,
Баззым.
Әллә аззым?
Капыл каушап калһан
Карашыңа
Тәүәккәллек бирзем,
Наз көттөм.
Мөхәббәтем
Карзы иретте лә,
Үз кышымды үзем
Яз иттем!
Базмам, тинһәм,
Баззым.
Әллә аззым?
Языктым барзыр
Сак кына:
Ялан аяк
Карзан йүгерзем дә
Умырзаяң булдым
Ак кына...

Шәфәк нуры

Якты әле.
Һизгер күңел генә
Алдан шәйләй шәфәк ялкынын,
Кызыл нурзар канатында килер
Куйы эңерзәрзең һалкынын.
Ауыштырып көндө үз ягына,
Килеп етһә шәфәк бер мәлдә,
Йәшәтергә мине,
Йәшәрттергә
Бирер һымак язмыш әмәлдә...

Тик берәү...

Канаттарым йәш ине —
Күзәтсенән йәшерен,
Ә һин һизеп калғанһың,
Кызығып күз һалғанһың.

Осор мәлдәрәм етте,
Күктәр мине үз итте.
Күзеңдә тик һағалау,
Уйыңда — бик йә бығау.

Көнләштең осар коштан,
Яратмағанһың баштан.
Булғанһың бары аусы,
Азат йәнде урлаусы.

Канаттарым түрзә лә...
Алтын рамда — күргәзмә.

Йылмая күп кешеләр,
Улар һинең ишеләр.
Тик берәү илай ысын —
Мине һөйгән ыласын.

Дауыл

Үтте-китте хис дауылы!
Кыуып та етә алманым.
Ғәрлегемә сызаймайса,
Илап ергә аунаным.

Үтеп китте, саң борхотоп,
Саңда — эзе, саң — һүзе.
Ни өсөн ғәрләнәм әле—
Саң косағында үзе.

Үтте-китте, зыяны юк.
Акыл алдым дауылдан.
Ел аша сәләм тапшырам,
Ул бит күрше ауылдан.

Бәхет нуры

Бәхет ул, ипле кунактай,
Килә лә тик бер мәлгә,
Китә лә башлай, әйтәһең:
Рәхмәт хәлдә белгәнгә.

*Зарыкканымды һизгәндәр,
Миңә лә инеп сыкты:
Таң нурына сумған Бәхет
Кисеп килгән ысыкты.*

Эсперанто

*Қиселгән төпһәнән бер сак
Үсеп сыкты талсыбык.*

*Осон та килде һандуғас,
Куныр сыбығы булғас.*

*...Сақырманьксы тылмасты,
Йыр теле—эсперанто!*

***

*Һыуға төшөп баткан
Асылташтай,
Мөхәббәтең — миндә,
Асылымда.
Қире тартып уны
Ала алмашһың —
Асыуланма!*

***

*Йырымдың
Һүзе — һин,
Қүзе — һин,
Һулышы — һин,
Тауышы — һин.
Йырымдың
Үзе — һин!*

Мөхәббәт ағасы

*Құл буйында бер йәш кайын
Һәр ботағы йозаклы.
Бисара, уға ни сара —
Эләккән бит тозақка!*

*Шул сак күрәм ни тамаша:
Егет менән кыз килә,
Үз юраузарын юраптыр,
Ағаска йозак элә.*

*Йозакты бикләп, аскысын
Улар күлгә ырғытты,*

*Был – ышиктар тоғрологон
Исбатлаған ырым, ти?*

*Шул сак кайын, калтыранып,
Аяныс ауаз орзо,
Әйтерһең, яралы берәц
Йәнасыкка ызғырзы.*

*Тамырзары актарылып,
Аузы йәш кайын күлгә,
Төпкә һөйрәне йозактар,
Тереләй күмелде ләмгә.*

*Үлде мөхәббәт агасы...
Йозактың юк аскысы.*

Диалог

*Көзгә ямғыр һорай мыжып:
– Һин ниңә йокламайһың?
Яуап бирәм, йәнем көйөп:
– Һин ниңә туктамайһың?!*

*Был диалог – хәл белештән,
Икебез зә бер иштән,
Мин һәм ямғыр, кушлап илап,
Бер-береһен ишеткән...*

Минең Айым

*...Төнгә индем
Серле төнгә:
Йөрәгеңде
Ас, туп, миңә,
Ай нур һуззы –
Алтын энә.
Арбай-арбай,
Казай, буһай,
Энәһен, ай!
Йөрәк серем –
Һағышымды
Һурыр-Һурыр...
Һәм һарһайыр.
Ай – наркоман,
Ә мин – донор.*

**Римма
ФӘЛИМОВА**

Бәхет төсө

*Бәхет төсөн аңлар йәшкә еттем,
Шул иҗәптән – тормош сәмен дә,
Ике быуат арауыкты ына
Йәшәү кәрәк икән кәмендә.
Ябай хәкикәтте белер өсөн
Юғалтыузар кәрәк булғанмы?
Ата-әсә, бала хакы күпме,
Туған белмәй үсә туғанды!
Без йәшәгән донъя ошо бит ул,
Вәхшилектән кай сак кот оса.
Ер шары ла тазаланыр ине,
Әшәкелектәрзән котолһа.
Кайза ла бер кояш, нуры төрлө
Кеше аңдарына үтмәгәс.
Без йәшәйбез, тормош дауам итә,
Ахыр замандары етмәгәс.
Бәхет төсөн аңлар йәшкә еттем,
Татыным мин тормош тәмен дә.
Ике быуат арауығын ына
Йәшәү кәрәк икән кәмендә.*

Римма Фәлимова (1963) Ишембай районы Йәнырыс ауылынан. Стәрлетамак дөүләт педагогия институтын тамамлай. Языусылар союзы ағзаһы. Кәләмдәшебеззе күркәм юбилейы менән тәбрикләйбез.

Йылан йылы

Хуш, аждаһа! Йылан йылы килә
 Бөгәрләненеп түгел, турайып,
 Яңы йылды ихлас каршыларға
 Без быйыл ла әзер торайык.
 Аждаһаны һанға һукмағандай,
 Йылан батша шыуып-шыуыша.
 Карлы ергә аҡ мөгөзөн һалғас,
 Иске йылды буран кыуыша.
 Йондоз яуған мәлдә күззе йомһаҡ,
 Офоктарза бәхет күренә.
 Кот килтерһен аҡ йыландың йылы
 Һәммәбеззең өйө түренә.

Башкортостан

«Йөрөгөндә халкы булмағандың
 Кеше булырға ла хақы юк!»

Рәми Ғарипов.

Башкортостан — Ерем һулышы һин,
 Ғәзиз йәнгә тауың, урманың.
 Атайсалым тарта, калмағанда
 Кайтып әйләнерлек туғаным.
 Тууған тупрак кәзәрзәре арта,
 Кәберлек тә ерзәр калмағас.
 Әле буһа беззе юкһыналыр
 Олатайҙан калған алмағас...
 Ауылыма киткән автобустың
 Арттарынан күззе алмайым.
 Сирек быуат үткәс танымаған
 Ауылдаштарымды аңлайым.
 Башкортостан — ғәзиздәрзән-ғәзиз,
 Купканда ла дауыл-туфаның,
 Кайза йөрөһәк тә һағындыра
 Йүкәләре баш йорт — Уфаның.
 Илебеззе, еребеззе басты
 Әллә кайҙан килгән хаиндар.
 Беззең менән бергә түгелеп илай
 Тезелешеп баһкан кайындар.
 Ерзе тырнап, үкһеп илаһаҡ та,
 Тартып алғас, булмай кайтарып.
 Башкаларға башын әймәгәнгә
 Барыһына шаһит сал тарих.
 Салауаттар күз алдына баһа,

Вәлидизәр сыжмай уйымдан.
Мортазалар әле булһа сафта —
Башкараһы эштәр муйындан.
Халкы мәнфәғәтен хәстәрләгән
Мәңгелеккә иштә калалыр.
Майлы калҗа өсөн килгәндәре
Беззе тәрән уйға һалалыр.
«Хәсрәт кенә тотоп, ялкын йотоп
Уй уйлаған ирзә йоко юк»,*
Башкортостан, һиндә килмешәктең
Хужа булырға ла хакы юк!

Торатауһыз калһа донҗалар

Йөрәгемде эстән һулкылдата,
Торатауым, һинең язмышың,
Кузатып та таузы, алмайыксы
Ата-бабаларзың карғышын.
Халкым зорурлығын асқа һалып
Тапатмайык сеймал хакына.
Комарткыны яклап сик жуяйык
Томалана барған акылға.
Ил кеүәте — мәърур каяларза.
Ил байлығы — зорур таузарза.
Еребеззе һаклап калыр өсөн
Корал алып сығам яузарға,
Һүз көзрәте бар коралдан көслө,
Олатайзан калған аманат.
Аяк терәп таузы яклағанда,
Сыкһа сыкһын беззең яманат.
Башкортлоғом йөрәгемдә булғас,
Ғәзел юлды үзем һайланым.
Торатаузы кара болот каплай,
Итәгендә — көрәш майзаны.
Ут-зәрәсәт илде ялмағанда,
Йәнем йәһәннәмгә ашкына.
Торатауһыз калһа был донҗалар —
Ер бит күсәренән ыскына!

Еләк тәме һеңгән ергенәм

Кызарып та бешкән еләк булып
Зиһенемә үтә елбәзәк йәй.
Өстәл уртаһында ез самауыр —
Еләк кағы менән, әй, тәмле сәй.

* Халык йырынан.

Ғазиз ергенәмдең бесәнлеге,
 Хуш естәре аңдарыма һеңгән;
 Тыуған якка кайтып илар инем,
 Уткайзары уның күптән һүңгән...
 Нигез ташы кемдәр кулындалыр?
 Егән һыузары ла короғандыр.
 Еләк һатқан катындарға карап
 Тыуған якты үлеп һағынамдыр.
 Қалалағы карға каркылдауы
 Әсе йәйзә тамам ялкытканда,
 Қайын еләгенең һутынан да
 Әске донъям минең балкып кала.
 Қызарып та беһкән ер еләген
 Қайтып қына йыйыр саралар юк,
 Үткән менән бөгөнгөмдө қушып,
 Тоташтырыр ғына аралар юк...
 Еләк тәме һеңгән ергенәмдең
 Яйлап қына арта кәзәрзәре,
 Қилмешәккә күскән тупрак-ерзәр
 Тайфун булып өтә бәһерзәрзе.

Қыш

Қуңелемдә ақ өмөттәр бәпләп,
 Һәләк кенә қарзәр яуа ергә.
 Быйма кейеп алған қызым атлай,
 Қарһылыузаы, минең менән бергә.
 Иң ғәзизе эргәһендә булғас,
 Ышаныслы вак-вак азымдары.
 Әсәй барза бала йәтим түгел,
 Дауам итә тормош азымдары.
 Йәшел көрәк менән қарзы көрәй,
 Ер йөзөндә қалыр дауамым шул,
 Қызым менән мин дә кесерәйәм,
 Уның менән мин дә баламын шул.
 Донъя яулай қызым йән-фарманға,
 Еңешләнеп бөттө кейеме лә.
 Бәхет өсөн күп кәрәкмәй икән —
 Хасил булды таузың өйөмө лә.
 Сана һөйрәп тауға менеп бара,
 Язмыш бүләге һин, әй, қурсағым!
 Һинең бәхет өсөн доға қылып,
 Һүрелтмәйсә торам өй усағын.

Диуана

Мин — катын-кыз. Иң зур бәхет ошо
Һомай қошо булған донъяла.
«Әсәй!» тигән тауыш мәһәнәһен
Һәр иртәлә тойоп уянам.
Ҷосағыма алам бәпесемде,
Йөрәк һулышымды ул тоя.
Әүрәткән дә, яраткан да йәрзең
Йән йылығын йомшақ кул тоя.
Йәшиәземдең ике тоткаһы һез:
Һөйгән йәрәм, уртақ балабыз.
Тормош ғәме менән өсәүләшеп
Донъялыкта урын алабыз.
Йондозло күк фатихаһын биргән
Мөхәббәткә һалып тамғалар,
Беззең хистәр һөйөү диңгезенә
Язғы тулкын булып кағалар.
Шул тулкындың бер тамсыһы булып
Ҷызыбыз бит йөзә уртала.
Уның яқты язмыштары өсөн
Ҷурсала һин беззе, ҷурсала!..

Ысынбарлык

Ослай алмай азапланам
Фекеремдең төйөнөн,
Сафәрғә сығып эзләйем
Һүззәремдең бөйөгөн.
Ғәзеллек илсеһе булғас,
Ҷәләм шартлап һынды ла,
Ҷүңел кол булмай, йәшәрғә,
Азатлыкка ынтыла.
Ҷол да итеп каранылар
Баш бирмәгән башҶортто.
Ауызын қаплағанда ла
Ҷем теленән баш тартты?
Баш-баштаклык қылынһа ла
Батишалар әмерендә,
Ҷемдер фараз иткәндә лә
Ҷалқымдың кәмерен дә...
Без булғанбыз, бар, барлықты
Танырға вақыт күптән!
Һауаларзы ярып әйтәм:
Ысынбарлығы — күктән.
Ысынбарлыкка таянып,
Ҷүктен йомағын һүтәм.
Ғәзеллек илсеһе булып
Ҷалған ғүмерзе үтәм.

**Азамат
ЮЛДАШБАЕВ**

*«Сақрымдарзы һыйпап табан менән,
Әйләндерешәһең билл һинн дә Ер шафын...»*

Пәйғәмбәрзәр затынан булған менән
Иблистән дә узған әзәмдәр...

Ш. Бабич.

***

Без –
Ахрызаман геройзары
Һәм тисқәре персонаждар:
аллә –
артык йәшәгәндәр,
аллә –
етлекмәй тыуғандар.
Телдәр – шыма, уйзар – шыуғалак,
һәр кемебез битлектә.
Тәхеткә менгән әрһезлек,
намыс аунай сүплектә.

Уң кул күрешергә һузылған,
һулы – артта – йозроқта,
йөззәрзә – таш һымак йылмайыу,
күңел – ете йозакта...

Азымлап ара якыная –
сақрымлап алыслашабыз,
илап күрешәбез яқындар менән –
көлөп айырылышабыз...

Телдэрзэ күркэм, изге лөгэт,
гэмэлдэ башка ниэт.
Атка менһэ, туған талаша,
көнсөллөк — күркэм гээзэт.

Ирендэр доға кабатлай,
эстэн бәддоға уккып.
Зыялылар өнһөз ята
зыянлыларзан курккып.

Нәфсе выжданды басты,
беззе — тормош ваклыктары.
Без — әллә актыккы геройзар,
әллә әзәм актыктары

***

Ултыр әле, әсәй, һөйләшәйек,
йәнәһе,
йылдар за юк арала, юлдар за...
Һөй аркамдан, һыйпа башымдан.
Тәүбәһенә кайта икән
түбәһе сайкалып киткән улдар за...

Сыкманы бит минән фәрештә...
Кайһылай итһәм дә,
үземдән үргәрәк һикереп булманы.
Ярай,
ошо килеш тә
кабул итә донъя әлегә мине.
Һәм мин — донъяны...

Якшы улмынмы мин?
Яуап шулай — тырыштым.
Килеп сыккандырмы, юкмы? Биһәйбә.
Ситән аша ырғып, сиктән сығып
самаларзан ашкан сакта
карашыңды тойоп курктым һәр хәлдә.

Рәниеттеләр.
Рәниеткеләнем үзем дә.
Йәшәмәнем
ап-ак сәллә урап,
йәшел сапандарға төрөнөп...
Булды инде —
гонаһ менән сауап араһында
футбол тубы кеүек йөрөнәм.

Урлашманым,
хэйер,
булды — алгыланым...
Башкаларга тейеш каргышты.
Алдашманым, тигем...
Бер-ике кат
язмышымды алдап маташтым.

Кеше йырын йыраманым.
Моңгозорак,
моңгоуырак булһа ла,
уз көймөдө генә көйлөнөм.
Донъяга үс итеп
себен яһағаным булды филдән,
дөйө иттем кай сак төймәне.

Ямалып тагына бөткөн күңөл,
йүрмөлөгөн дә генә йән менән
кайттым бына...
Гинен каршыңа.
Рәһиһәң дә, әсәй,
эрләнәң дә...
Һөй аркамдан. Һыйпа башымдан.

***

Тышауһыз тай кеңек
тулап туйып тамам, тойголар
тарталарга инеп тынганда...
Көзгө көткөн һуғым малы,
кышты көткөн коро утын һымак
барыһына күнөп,
барыһын да кабул кылганда...

Ымһындырғыс бер төш булып,
хыял булып индең
инде мүкләнеп тә барған күңөлгә.
Бөткәйнем бит хатта йыйынып
тәрән сокор казып,
хистәремде шунда күмергә.

Йәшәйештә яңылыш орашыу бар,
тик ораклы яңылышыу юк.
Әкиәттәрзә генә була шулай:
һарыктар за иңән, бүре лә тук.

Тик кем һуң һарык икебездән,
Кайһыныбыз бүре?
Кем һунарсы, кем корбан?

Ниндәй изгелек йә мәкерлек
йылмайыуыңа кунған?

Йәлләргәме һине,
йәки, куркып,
урап үтергәме алыстан?
һин — әллә азашкан бесәй балаһы,
әллә ауға сыккан инә арыслан?..

Тойһоларзың ауызлығын алып,
терелтеп төңөлгән хистәрзе —
эх, акыл түренән һикереп төш тә...
Тамам Мәжнүн булып,
қасырға ине шул тылсымлы төшкә,
Қалырға ине төштә...

Үткәндәрәм
Илай-илай
Аяктарзы тота,
тышаулай.
Был утта мин мәңге яналмам.
Уятығыз мине!
Бындай төш булмай...

***

Офок артында — йәнә офок,
юл сатынан һуң — тағы юл саты.
Әллә һин һайлайһың, әллә һине:
казизәләр — кызык, канун — каты.

Уңға китһәң әгәр?..
Йә һулғамы?..
Уңһаң да, туңһаң да...
Барыһы ла
нисек бар — шулай калһын...
Сакрымдарзы һыйпап табан менән,
әйләндерешәһең бит һин дә Ер шарын.

Ай бараһын көн үтәһең,
көн бараһын — йыл буйы.
Таңың ата һинең кискә табан,
иртәнсәк қояшың байый...

Юлыңдың башы ла юк,
азағы ла —
қуласаға сыктың, ахыры.
Бәлки, тапанаһыңдыр, алып,
һаман бер урында, эй, бахыр!

Күззәрзе һин күптән күрмәйһең —
бары аяктар.
Күкте каплай емерелгән каштар,
донъя киң дә, караш — тар...

Кабат-кабат әйттеләр бит
дустар, яқындар, туғандар:
«Сыкма
юлдан, еңмеш,
барыһы барған һукмактан бар!»
Ә һин артык үз һүзле, имеш,
алдыңда — ыртәлгән күперзәр,
артыңда — өтөлгән хыялдар.

Һинең сәғәтеңдең йөзөндә
бары ике һан —
тик ике һүз —
тыуым һәм үлем.
Һинең компасыңда тик бер тараф:
кайза боролһаң да — «унда түгел!»

Ә һин, атла, еңмеш, туктама —
йәһеңде ушлап, шиктәреңде уртлап,
финал якын —
барыбер дүрт — ике-икең.
донъя бер сак алдыңа тезләнер зә
шым ына әйтер:
«Мин — һинеке»...

***

Мәхәббәттә мәрхәмәт юк:
унда әсирзәр алмайзәр,
ярлыкаузәр һорап
окоптан
ак әләм болғамайзәр.
Барыһы ла азаккаса —
батырзәрса, бахырзәрса —
ахырғаса.
Тойғолар тузғанса,
хистәр кипкәнсә,
сикәләрзе өтөп ағып төшкән
күз йәштәрен ялай-ялай,
наз урынына
тубыктан
нафрәттәр кискәнсә.
Калкан менән йәки калканда
һөйөү фронтынан кайтканда.
Мәхәббәттә мәрхәмәт юк,
унда әсирзәр алмайзәр.

...Аркаға казалған һөңгө һабына
кемдер кулъяулык киптерергә элгән...

***

Һүззәр күптән мәһәнһен юйған,
Шуға күрә, зинһар, өндәшмә!
Баҫ тормозға. Тукталыш ошонда.
Ер әйләнер минһез килеш тә.

Бәлки, хаталар өҫтөндә эшләргә
минән һуң донъяға килгәндәр.
Арыным,
бында һәр кем үзенә иблис,
үзенә үзе һәр кем пәйғәмбәр.

Тәүге азым — һуңыһының башы,
беренсе мәхәббәт —
нәфрәткә беренсе иғәнә...
Мине бер кем аңламай, тиһең, —
атылған йондозза бөтә мәһәнә?

Бер үк баш менән —
бер үк ишеккә —
ете йөз зә етмеш етенсе кат.
Қарап ятқан төшөң окшамаһа,
бисмилла ит тә әйләнеп ят.

Әйләндем.
Ятам.
Яуапһыз һорауымды
төнгә төбәп.
Атырға ла,
атылырға ла әзермен:
мин үзем — сикә,
үзем — сикәгә терәлгән көбәк.

***

Аж каһыз битенә төбәлеп,
нервылар керештәй тартылған.
Өлгөрмәй акылың әйәреп
баш бирмәҫ хыялың артынан.

Ваз кисеп фанилык ғәменән
әзләйһең оло сер ғаләмдән.
Тынлыкка сорналған донъяла
төн менән мәңгелек бәйләнгән.

Тәмәке. Кәһүә. Яңғызлык.
Төн үтә тағы ла йокоһоз.

Таң ата...
 Наман да буш ята
 алдыңда тап-таза ак кабыз.

Ижад, һин —
 тамук менән ождама араһы,
 татлы ләззәт һәм бөтмәс ғазап.
 Ижад, һин —
 үз-үзеңдән каскан вакыт,
 үзең менән үзең орашкан сак.

***

Тоғролок кайза изге васыятка?
 Кайза беззең анттар?
 Кайза аттар?..
 Яуап бирмәй
 өнһөз калған,
 ағас мылтык тоткан курғааш һалдаттар.

***

Кемдер тәғәрмәскә таяк тыға,
 кемдер күккә кәпәс сөйә.
 Илде йәнә тулғак тота,
 кыз тыуыр, ахыры:
 РЕВОЛЮЦИЯ...

***

Боғазына бысак терәлгән һарык
 күзен йомоп һуңғы һүззәрен әйтте:
 — Мөбәрәк булһын корбан ғәйете!

***

Йә,
 тартмаймы ауырттырып аркалык,
 ышкымаймы койрок астын койошкан,
 быумаймы муйындарзы камыт,
 азатлығын ризыкка алыштырған халык?..
 ялтырай калактар,
 шакылдай яңактар,
 япылдай колактар —
 иң мөһиме — тамак тук булһын,
 килер әле ирек, кызыл кар яуғас.
 ... Тутык сәнскеле сымға кунып,
 өзөлөп тә генә һайрай һандуғас...

**ИШҒӘЛИ
НУРҒӘЛИЕВ**

КАРАБАШ ТУРҒАЙ

Язмышнамә

1939 йылдың 10 декабрдә Ишембай районының (әлекке Макар районы) Әптек ауылында тыуғанмын. Ауырлыктарға бирешмәй, 1946 йылда – үзебеззәге башланғыс, 1950 йылда – Сәлих ете йыллык, 1956 йылда Эткол урта мәктәбен тамамланым. Бик йәшләй колхоздың комсомол ойошмаһы секретары булдым, армия сафында ла йәмәғәт йөгә тарттым.

1961 йылдан 1969 йылға тиклем Стәрлетамак синтетик каучук заводында аппаратсынан башлап өлкән инженер башкысына күтәрелдем. Артабан баш механик вазифаһында һөт комбинатын әүзем төзөшөргә, директор вазифаһын да үтәргә насип итте.

Ситтән тороп Өфө нефть институтын тамамлағас, һөт сәнәғәте тармағында (1974 йылдан 1980 йылға тиклем) Нижневартовск калаһында төзөлөш-монтаж эштәренә етәкселек иттем.

Күптән хаҡлы ялдамын. Проза язам, публицистика жанрын да яҡын күрәм. Әле хөрмәтле «Ағызел» укыусыларына автобиографик язмаларымдың азағын тәкдим итәм (тәүге киҫәктәре журналдың 2009 йылдың 11-12-се, 2011 йылдың 5-се һандарында бағылды. Ыңғайҙан язмышнамәмде ташка бағырға күп көс һалған, миңә «Журналдың 2009 йылғы лауреаты» исемен ололоклап биргән редакция хезмәткәрзәренә, әсәргә карата үземә хаттар һалған корзаштарға ихлас рәхмәтемде белдерәм.

Автор.

Корчагинсы

Тимер юл вокзалына зур портфель тоткан ир килеп инде. Ул тура касса тәзрәһенә барзы ла купе-вагонға билет һораны. Йәйге осор бит, кассирша плацкарттан урын тәқдим итте. Ә йәш кешегә купе юклығы окшаманы, буғай.

– В общий вагон, – тип акса һуззы.

Кассир сырайын һытты, тиз-тиз язып билет һондо, күрәһең, аламарак вагон һайланы.

Йәш ир (йәғни мин фәкирегез) бер һүз зә әйтмәне, перронға сықты. «Күмертау – Өфө» поезы килеүгә бер нисә минут қалған, халык көтә. Беззең пассажир беренсе булып вагонға инә, сумкаһынан «Литературная газета» алып, икенсе қаттың ятыу урынына йәйеп һала ла, аяк кейемен дә сисеп тормай, менеп ята. Вагонда халык әз, буш урындар байтак.

Поезд күзғалды, ә проводница, үтеп барышлай, һәндерәлә ятқан егеткә ақырып ебәрзе:

– Что такое? Немедленно снимите обувь, а то вызову милицию...

...Ике катын килә икән, берәүһе – поезд бригадиры. Вагон йәнләнде. Өс катын ныклап бәйләнергә булды, ә йәш ир өндәшмәй қалманы:

– А вы скажите, когда вы в последний раз мыли вагон? Пыли тут сколько! Год не убирались!

Бармағы менән тузанлы һәндерәгә язып та күрһәтте:

– Давайте составлять протокол, позовите начальника...

Вагондағылар за һүзгә қысыла башлағас, бәхәс қуйырзы.

Бригадир вагон хужабикәһенә бәйләнде: «Ниңә бысрак вагон қабул иттең, йәйен вагон тиз бысрана икәнлеген беләһең бит...» Ә үзе тизерәк китеу яғын қараны.

– Сараһын күрербез! – тигән булды тегеһе.

Иртән, Өфө вокзалынан сыққас, йәш кеше тәүге трамвай менән Ленин урамындағы ашханаға килде: унда бишбармак йәки өләштә арыу әзерләйзәр. Тамак туйзырып алғас, Ибраһимов бульварындағы «Башкомплектснаб» контораһына барзы. Эш көнө башлану менән һәр бүлеккә инеп сыға, белешмәләр ала. Ә бына бүлектәрзең берендә сибәр катын серен систе:

– Һеззең заводка бер катушка бронекабель килгән. Бирмәскә тырышырзар. Нисек буһа ла алып китергә тырыш. Бик дефицит продукция! – тине. Бүлек инженерына рәхмәт әйтеп, тейешле қағыззарзы алып, командировкалағы ирекәй конторанан сықты ла Совет майзанына йүнәлде. Майзандағы контораларзың берене – «Росмаслосырпром». Ә унда секретарь қыз:

– Начальник Кыргызда, баш инженер китте, йәй бит, күптәр ял итә. Начальникһыз эш сықмай, – тип тик ултыра..

Йәш кеше қаршылағы ишекте асып инде. Начальник урынбақары Вахитов, башын да күтәрмәй, низер яза.

– Камасаулама, вақытым юк.

– Йомошом бик ашығыс, машина кәрәк...

– Иртәгә килерһең.

– Миңә мәсьәләне бөгөн үк хәл итергә кәрәк!

– Камасаулама, бар сык, күрәһең бит: мин Совминға отчет язам. Ә ул бөгөн тапшырылырға тейеш.

Вахитов өстәл артынан тороп, йәш кешене этеп сығарзы ла ишекте шарт

бикләп куйзы. Егет икенсе катка менде, ПТО кабинетына инеп, әлеге Вахитовка телефон аша шылтыратты:

– Улай булғас, мин «Совет Башкортостаны» гәзите редакцияһына киттем, бәлки, ярзам итерзәр.

– Ярар, кил кабинетыма, кил, мазама тейзең.

Яңынан Вахитовка ингәс, йәш кеше баҫалкы булырға тырышты, ә Вахитов «кайнап сыккан»:

– Ниндәй машина? Йөрөйзәр бында йыйын йүнһеззәр! Һинең бер кемгә кәрәгең юк, ә бына мин был қағыззар менән Совминға барырға тейешмен. Ә һин кем? Шалопай...

– Миңә иртәгә иртәнсәккә йөк машинаһы кәрәк. Стәрлетамакка бронекәбель алып кайтырға. Иртәгә ала алмаһам, азак үзегез эзләп табырһығыз.

– Вот сопляк, өйрәтә берәү. Минең кем икәнде беләһеңме?

Шулай за ул телефон трубкаһын алып, шылтырата башланы. Ярай, тиз алдылар. Юғиһә Өфөлә телефон бәйләнеше мактарлыҡ түгел.

Машина буласак. Йәш кешегә Өфөнөң икенсе осона – Благовещенск яғына барырға кәрәк. Әлеге трамвайза... Ул базаға килеп, склад мәдире менән һөйләште. Бер катушка бронекәбель – урынында, алырға теләүселәр йөзәтә икән. Йәш кеше кискә табан Иске Өфөгә әйләнәп кайтты. Ә кунакханала урын юк. Эйе, көтөп ултырыу мотлак, иң һуңынан раскладушка бирелә.

Ә йәш кешенең үз хәйләһе: блокнотында бер бланк ята. Бланк тултырыла, башкалар тапшырғанда ул да үзенең бланкыһын паспорты менән бирә. Номерзан урын ала. Ә бына раскладушкалар өсөн бланкылар бирелә башлағанда, ул тағы бер бланк эләктереп ала. Эйе, тағы киләһе бар. Хәйләһез донъя – файҙаһыз.

Кунакхана буфеты иң кәзерле урынға әүерелә. Эйе шул, төшкө ашка ваҡыт етмәне, корһак буш. Ә буфетта азыҡ сифатлы. Бер стакан портвейн дә зыян итмәс. Кунакхана үз тәртибе менән йәшәй. Командировочныйҙың башкаларға эше юк, иртәң иртүк тороу мотлак. Дежурныйға әйтер: алтынсы яртыла уятырға! Үз сәғәте үз башында, һәр сәк ваҡытында үзе уяна. Ә бына йокларға кама-саулаусылар бында етерлек. Бигерәк тә ул-был район түрәләре алама. Төн убырзары.

Йәш кеше иртәнсәк тәүге трамвайға өлгөрә. Бына Шота Руставели урамынан түбәнгә атлай. Дубитель заводына етә. Бына һөтсөләр гаражы. Егет тезелгән машиналарҙы караштырып йөрөй. Аптырарға түгел, Стәрлетамакка барырға теләүселәр юк. Начальникка ла был маршрут окшап етмәй. Бер сәк ул йәш кешегә моторы алынған машинаны тәғәйенләп куйғайны. Тауыш булды. Шулай, тағы бер төн кунакханала қунырға тура килде.

Ә бөгөн – яуаплы рейс, ыңғай шофер кәрәк. Нисек һөйләшергә? Начальник үзенсә генә уйлай.

Эш сәғәте етте. Начальник йәш кешене көйһөз каршыланы:

– Тағы Стәрле! Стәрле хәйерсеһеме ни һин? Машина һорап безгә киләһегез.

Йәш кеше бәхәсләшмәне, ниндәй машина кәрәклеген әйтте. Түрә йомшара төштә, кулай машина тәғәйенләне. Шофер сәтерекле булып сықты: бензин табылғас, өйгә кайтып ашарға теләүен әйтте. «Ярай инде, каршы тороу файҙаһыз», – тип уйланы «хәйерсе», өндәшмәне. Шулай за базаға ваҡытында килеп етелде. Йәш кеше портфеленән кызыл һызыклы «Особо важная стройка» тип язылған қағызын алып, база начальнигына барып инде. База начальнигы – тәкәббер Сахапов – кызыл һызыклы қағызға ерәнгес караш ташлап:

– А-а! Молокозавод! Нищета! Һезгә бер нәмә лә бирерлек түгел. – Қағызға

култамғаһын куйғас: – Автокранды үзең табырһың, миндә бөгөн юк, – тип өстәне.

Йәш егет бронекабель уралған катушка эргәһенә килеп бақты, әз генә уйлаш-кас, эшһез торған автопогрузчик йөрөтөүсене сакырып алды. Ә Сахапов юк-бар «эш» табып, автокранды кайзальыр ебәрзе. Эйе, капканан сығып китеүен үзе күзәтеп торзо. Йәш кеше шофер менән погрузчик йөрөтөүсегә якшылап аңлатты, сөнки машинист, биш тонналы катушканы бер нисек тә тейәп булмай, тип сәбәләнде.

– Ышанығыз, мин тәжрибәле механик, – тине егет.

Бына кызык: ауыр катушка кузовка тәгәрәп кенә кереп ултырзы. Йәш кеше әзерләнгән тимер сымдар менән катушканы бәйләп беркетте лә, капканан сығыу қағыззарын алып, алға йүнәлде. Ызынгәндәй, капка тирәһендә ни эшләргә белмәне Сахапов. Кызарынды, бүртеңде, әрләшеп арығас:

– Кем? Нисек? Мин хәзер! – тип ажарланды.

Һуң инде. Дефицит бронекабель һинәң дустарыңа эләкмәй, ул – үз юлында.

– Погрузчик йөрөтөүселәрзе эштән кыуам!

Бөгәсә йәш кешенәң йөзөнә беренсе тапкыр йылмайыу язылды. Водителдән үзе белгән ашханаға йүнәлеүзе һораны. Иртәнге аш та, төшкөһә лә ошонда... Һыра алып портфеленә тыкты – юлда кәрәгер. Эйе, Благовещенск осонан аэропорт тирәһенә тиклем озон-озак юл, ә тизлек әз. Нисәмә тапкыр үтте был юлды! Күңелһез зә, көлкөлә лә хәлдәр күп булды. Ярар, көн максаты үтәлде.

Йәш кешенәң эш тәртибе кызыклы... Ошо турала юлда уйланды.

Камыты – баш механик, ә хезмәт хакы – йөз егерме һум. Премия-фәлән юк. Үтәгән эше өсөн мактаусы ла, әрләүсе лә юк. Ысынбарлыкта иһә ул һөнәрен онотмаз өсөн эшләй.

Баш механик, ә үзе тиштәнән ашыу эш башкара. Ике йөк бушатыусыны алыштыра, сөнки бәғзе көндәрзә һөт комбинаты төзөлөшөнә ике вагон кәрәк-ярак килә. Бушатыусы ла, складка индереүсе лә – үзе. Ул – карауыл башлығы: буласак комбинатка килтерелгән киммәтле әйберзәр асык һауала һаклана, складтар юк. Баш энергетик та – ул үзе. Мастер за, экспедитор за, директор урынбаһары ла, монтаж эштәре буйынса куратор за – үзе...

Ә иң яуаплы бурысы – комплектлаусы инженер, сөнки һөт комбинатын төзөү өсөн һиндәй генә корамалдар кәрәкмәй. Бына машина төзөлөшкә килеп етте. Ә нисек бушатырға? Автокран юк, ялларлык акса ла юк. Бындай эштәр өсөн акса әз бүленә, ә мут баш бухгалтер был аксаны... этем белһен. Директор менән йәш кеше әмәлен тиз уйлап таба. Бер нисә йөк машинаһы покрывкаһы һалына, дәү катушка покрывкалар өштөнә тәгәрәтеп төшөрөлә. Булды! Бына шулай, йәш инженер Өфөгә азнаһына ике тапкыр килә, кәрәкле нәмәләрзе үзе ташый.

Кыйын эштәрзең дә азағы була, һөт комбинатын тапшырыу көндәре якынлаша. Комбинат йәнләһә. Бына «отлично» билдәһе менән тапшырыу акты язылған, тейешле култамғалар куйылған.

Төзөүселәргә арыу ғына премиялар билдәләнгән. Кала түрәләре, төзөүселәр өштән мактау өмөт итә. Барыһы ла йыйылған. Аптыраш. Ә ни өсөн балталары һыуға төшкән кеүек ултыралар?

Бына һиңә кәрәк булһа, КПСС Өлкә комитетының беренсе секретары иптәш Шакировтың ышаныслы кешеһе килгән! Комбинат «бик якшы» билдә менән тапшырылған. Ә комбинат алдында – таузай төрлө корамал өйөмдәре. Эйе, план үтәү өсөн тимер юлы менән кәрәк-кәрәкмәгәндәрен дә озатыусылар булған. Был корамалдарзы «йәшереү» өсөн бер азна кәрәк! Иртәнсәк Шакиров үзе килеп етәсәк, кемделер эштән бушатыуы ла ихтимал....

Зур бүлмәгә ингәндә, барыһы ла һүҙһез ултыра ине. Смена тамамлана. Ни эшләргә? Йәш инженер мәсьәләһең айышына тиз төшөндө:

– Можно... – ти.

– Ә нисек? Эш көнө бөтә...

– Миңә хәҙер үк 150 – 200 һум табығыз. Ә калғанын – үзем!

Инженер яуап та көтмәй урамға сығып, бер нисә эшсене кайтыуҙан туктата. Крансы кыз егетте тыңлап өйрәнгән. Тракторсы – дуҫ кеше. Автокранды ул Өфөнән үзе һорап алды, ярты ай ваҡытлыса директор булып алған мәлдә. Бер нисә слесарҙы үзе эшкә алғайны – тыңланылар.

Аксаны директор үзе килтереп бирҙе, эш кайнай башланы. Биш сәғәттә «тау» урынында тип-тигез карлы урын хасил булды.

Иртәгәһенә беренсе булып кала комитетының икенсе секретары Сөләймәнов килеп етте. Аптырауынан тәғәрәп китә язды. Нисек? Бер төндә? Комплектлаусы инженер каршыһында тора. Өндәшмәй.

– Ниңә өндәшмәйһең? Әйт.

– Арыным...

Түрәләр берәмләп килә-китә торҙо, Шакиров кешеһе лә күрәндә. Эйе, вәкил комбинатты кабат-кабат әйләнәп сықты. Ни әйткәндер, кем белһен, ә килгән түрәләр: «Вот те на! А как?» Шакировтың килмәһен түрәләр кискә табан аңланы. Эйе, кәйеф бына тигән, ә нишләргә? Кәйеф барҙа ни эшләрҙәр? Түрәләр бындайға һәләтле. Эш көнө бөткән. «А как без банкета?» Өфөнән килгән түрәләр зә банкет төмөн белә икән. Караштар һөт заводы директорына төбәлдә. Кисә эше мөшкөл ине, ә хәҙер күңелә күтәрәнке. Акса юк, әммә банкет кәрәк.

– Можно... – Быны йәнә йәш инженер әйтте, караштар йәнә уға төбәлдә.

– Нисек? – Был һорауҙы ике өфөлө бер юлы бирҙе.

– Вашу «Волгу»...

Эйе, теге икәү «Волга» автомобилендә килгән. Йәш кеше, «Волга»ға ултырып алғас, иҫке һөт заводына сапты: үзәк кассала профком аксаһы бар. Профсоюз рәйесен йәш кеше банкетка алырға риза, әгәр рәйес кассанан 250 һумды үтескә бирһә. Әйтелде – үтәлдә. Нисә подряд хужалығы бар әле? Унға яқын. Һәр береһе 150-шәр һум. Хәҙер үк! Таптылар. «Волга» «Встреча» кафеһына сапты.

Банкетта мактау һүҙҙәре әйтелде. Бына һиңә, комбинат төзөүҙә Өфө түрәләре күп көс түккән икән дөһәһә! Төзөүселәр зә макталды, ә йәш кешенең үзе тураһында ла арыу һүз ишеткәһе килде. Ишетмәне. Ә кем әйтһен? Булмаһты... Аҙаҡ тостар әйтеү башланды. Тос әйтеүҙе иң зур түрә башлай икән. Бына һүз төзөлөш директорына бирелде.

Ул тосын «За строителей!» тип тамамларға теләне. Ошо һүз әйтелгәс тә, йәш кеше, фужерын күтәрәп: «За корчагинцев!» – тиһеп һөрән һалды. Директор, меҫкен, нишләһен, кабатланы: «За корчагинцев!»

Улар йыш кына бер-береһен «корчагинсы» тип атай ине шул.

***

Күп йылдар үттә. Элекке «йәш кеше» ярайһы картайҙы инде. Бына ул һөт комбинаты капкаһы төбөндә тора. Эйе, ул алып кайткан бронекабель дауахана каласығы подстанцияһы менән комбинат араһына һалынған. Әле лә шунда ята. Аб-ба, картты танымайҙар – һөт комбинатына индермәһеләр. Пенсионер ашыҡмайғына кайтыу юлынан атланы. Ә һиңдәй уйҙар менән?

Эйе, үткән эштән төш яқшы. Һәр кемдең үз юлы.

Портфелем кайза?

Карабаш турғайҙар үз-ара һуғышмай. Ө бер-береһен куркытыу ғәзәттәре бар.

Төмән қалаһының Роцино аэропорты. Уф, ниндәй интегеүзәр күрмәнем мин бында! Аэровокзал төньякка осоусы транзит пассажирҙары менән тулы – авиабилет алып кара!

...1974 йылдың көз мәле. Касса тәҙрәһенә тононоп торам. Караһам, сумаза-ным аяғым астынан киткән. Сумазанымды «коткарҙым», әйе, Надымға осаһы самолетка тейәйзәр ине – тартып алдым. Юк, урлашыу түгел, ашыҡканда әй-берзәр йыш бутала. Бындай хәлдәргә аптырайһы түгел. Хәйер, аптыраған са-ғым да булды: ике тәүлеккә яқын касса рамын қулымдан ебәрмәй, тононоп тор-зом: самолетка ашыға инем. Быныһы 1975 йылдың башында булды... 1976 йыл, Роциноламын. Борсолу юк, сөнки хәҙер, документымдан файзаланып, теләгән билет ала алам. Кәрәк икән, Мәскәүгә осам...

Рейска сәғәттән ашыу вақытым бар, «теге урын»ға инеп сығайым да... Ауыр портфельде аэровокзал тәҙрәһенә, һәр кем күрәһе урынға куйып, бараһы урынға йөрөп килдем – портфель юк. Пуля кеүек атылып тышқа сықтым, әйе, зур порт-фель һары төстә, алыстан күренергә тейеш. Күренмәй. Метеор кеүек атылып икенсе қатты әйләнеп сықтым, башқа урындарға ла күз һалдым. Уф алла, порт-фельдә, деликатестарҙан башқа, министрлыктан килгән кәрәкле документтар бар ине бит. Нишләмәк хәҙер? Кермәгән тишек қалманы. Тағы кайза керергә? Милицияға... Индем, ни күҙем менән күрәм: иң күренгән урында, тәҙрә төбөн-дә – миһең портфель.

– Портфельде юғалтқайным...

– Ултырығыз, укып танышығыз.

Бына һиңә кәрәк булһа! Миндә ултырыу кайғыһы юк, үз әйберемә бармак менән күрһәтеп, эсендәге главқанан, министрлыктан килгән қағыздар тураһын-да уйлап:

– Миһең портфель, – тинем.

– Ысынлапмы? – Лейтенант үртәп алырға булды.

– Эсендәге әйберзәрзе һанай алам!

– Әллә шул, булһалар?

– Портфельде қуйып китеүемә биш минут та үтмәне.

– Ә һез әйберзәрегеззе залда қалдырып йөрөргә тейеш түгелһегез. Һақлыҡ ка-мераһы бар. Ярар, ултырығыз, укығыз.

Нишләйһең, укый башланым, бактиһең, ябай милиция протоколы. Укығас, каршымда ултырған бысрақ затқа иғтибар иттем. Бына һиңә кәрәк булһа, кар-шымда бит таныш әзәм – Юра, шабашсы.

– Нисек әле былай, Юра? – тип һораным. Ысынлап, монтажда бергә эшләгәй-нек, мин – прораб, ул монтажсы ине.

– Юра, әйт әле, нисек былай? – Кабатлайым.

– Һез яңылышаһығыз, мин Юра түгел.

Яңылышмай ни, ул монтаждан китте, ә мин уны яңынан монтажға килергә сақырҙым. Ул: «Һе, килмәй ни, 400 һум аксамы ни, миңә күп кәрәк. Бына без автобаза корпусы төзөйбөз. Мин бер йылда «Волга»лык аласакмын. Мөгөззәрзе һелкетеп уйлау кәрәк, белдеңме...»

Күрәһең, Юра мөгөззәре менән күберәк һелкеткән, мөгөзөн юғалтып, йәшәү урынһыз қалып, эшһезлеккә юлыҡқан. Протоколда ул «документһыз шәхес» тип аталған. Милиция үз эшен белә, заттың кем икәнлеген анықлағас, тағы үз яйына ебәрәләр, сөнки ул еһәйәтсе түгел. Шулай, бич кайза ғына барһа ла бич инде.

– Ә беләһеңме, теге һин төзөгән автобаза корпусы һәйбәт, ваҡытында эшкә тапшырҙылар. Һиңә күпме хак эләкте?

– Шулай, бугор менән заказчик безҙе һемәйтте. Бер тинһеҙ калдык. Етмәһә, документтарыбыҙҙы «юғалттылар». – Юраның битендә мысҡыллы йылмайыу күренде.

Шулай, һәр бичтың үз легендаһы бар. Бич кайҙа ғына барһа ла бич. Юраға ышандым, тарихы алдамай. Милиция протоколына култамға куйҙым, әйберҙәр исемлеген әйттеп, портфелемдә алдым. Минең самолетка ла регистрация иғлан ителде. Самолетта урын алғас, уйға сумдым. Юра тураһында ла уйлап алдым: урта куллы белгес, тиз ышаныусан. Озон акса артынан кыуыусылар бындай-зарҙы ошта файҙалана. Бындағы донъя һыу ағымы кеүек – ағып китеүселәрҙең иҫәбе-һаны юк.

Тәмәндән төньяктарак төбәк үзенең сәйер үзенсәлеген совет дәүерендә үк алды. Ғөмүмән, Тәмән өлкәһендә псевдопатриотизм хөкөмлөк кенә итмәне, һаҡимлыҡ та итте.

Был төбәккә килеп эш башлағас, килеүсе-китеүселәрҙе күҙәтеп, формула сығарыуға маташтым. Килгәндәрҙең күптәре кайтып китә. Процентын сығарҙым, дөйөмләштерҙем. Был күренеш кызыклы хәлдәргә ишаралай. Егәрлеләрҙән күберәк елғыуарҙар килә. Иң үкенеслеһе: эш белмәгәндәр килә. Әйтәйек, аэропорттың һаҡлыҡ камераһында зур сумазан калдырылған: 500-ҙән артыҡ белгестәр танытмаһы, Украинанан килтерелгәйне. Күҙәтеүҙәрәм һөҙөмтәһе – һығымталар. Өс йыл эшләгәс, һығымталарыма қолак һалыусылар күбәйҙе. Берәүҙәр ризалашты, бәғзеләр жаршы төштө. Минең анализым бигерәк тә партия етәкселәренә оҡшаманы. Ни тигән дә, минең һүҙҙә партияны тәнкитләү ята. Бына шулай, тәүге йылда уҡ үҙемдә күҙәтеүсе шымсылар табылды.

Йәшерәһе түгел, бигерәк тә Украинанан килгән түрәләр партияның хаталарын күрергә теләмәне. Теләгәндәрҙе кыстылар. Кулдарынын килгәнсе. Алдашмайым, улары мине «дошман итеү» юлына бақты.

Тетрәткес ун көн

Һәр кем иллюминаторға маңлайын терәп карарға тырыша. Мин дә игтибар менән карайым. Ни ғәжәп: донъя кып-кызыл – Самотлор факелдары яна! Колактар ауыртып сеңләй, бына самолет тәғәрмәсе бетонға тейҙе. Гәжләп рулләп алғас, самолет туктай. Трап әҙер, төшәбөз. Аэропорт бинаһында баһып торорға ла урын юк. Урамға сығабыҙ, башкалар ыңғайына автобуһа инәм. Белгәндәр менән кунакханаға барыуға булдык. Бына ике катлы ағас бина. Ишектән инеүебез менән кыуылыуға дусарбыҙ. Һорауҙарға яуап та бирмәйҙәр: «Сығып китегез, гостиница тик һаҡырылғандар өсөн». Башка кунакхана эҙләргә теләүселәр бар, мин кире аэропортка китергә булдым.

Тукталышта бер сәғәт тирәһе тапанғас, әлегә автобуһа аэропортка килдем, пассажирҙар залына индем. Сумазан куйырлыҡ урынды стена эргәһендәрәк таптым. Сумазаным өстөнә ултырып, әз генә уйлашып алыуға булдым. Уйлап булмай: ят күренеш, ауыр ес. Үҙемә әйәргән ир менән дә һөйләшергә теләгем юк.

Бер төркөм араҡы эсә, томат һутын да һемерәләр. Кысқырып һөйләшәләр: имеш, иртәгәнән башлап «озон акса» көрәй башлаяһаҡтар. Күрәһең, былар вокзалда беренсе көн түгел, ике эскәмйәһе биләп алғандар, башкаларға урын биреү юк. Уйлап та куйҙым: бындай команда эсеуен туктата алмай. Минең янда оло йәштәрҙәге ир «Крокодил» журналын уқып ултыра, тегеләргә кысқырып та ала: «Әй, һез, бичтар, қасан шешә йыя башлайһығыҙ?» Үз һүҙенән үзе көлә, ә тегеләр

ишетмәй. Кәрт уйнаусылар бар, йоклаусылар күренә, йөрөштөргәндәр зә етерлек.

Бына миңә табан бер ир килә, аяғында – кирза итек, телогрейкала, баш кейеме таушалған. Эйе, бындай кейемде зектарға бирәләр. Тимәк, ул төрмәнән сыккан. Төрмәнән сыккан эзәм бында самолетта осоп килгәнме? Ай-һай, булмаҫ. Тимәк, бында ла төрмә бар. Тимәк, җайтып китергә иҫәп тотта. Бына ул эргәмә килә. Минең менән һөйләшеү максаты менәнме? Кәрәге юк, ә ул миңә якындан бер карап алды ла, текә боролоп, китеп барзы. Был йөрөштә ул бер нисә тапкыр кабатланы. Бына ул изәндән һүндерелмәгән тәмәке төпсөгә күтәрәп алды ла, рәхәтләнеп һурып, ситкә бырактырзы. Тағы ниндәйзәр тауыш сыкты. Быныһы туп-тура минең якка килә, өҫтөндә – капюшонлы куртка, аяғында – быйма, култығы аҫтында төйөнсөгә бар. Тәбәнәк буйлы, айыу йөрөшлө, үзен күңелле кешегә окшатырға тырыша, тик арығанлығын йәшерә алмай, үзен яуыз күрһәтергә теләй.

– Басмач! Ишеттеңме, һине Арзамат сакырғайны? Һин нимә? Бичтарзы белмәйһеңме?

Озон буйлыһы акланырға тырыша, ул тәмәке эзләгән дәһә.

– Һин ниндәй бич, тәмәкең дә булмағас?

Ул Басмачка папирос бирзә. Басмач ауызына кабып ике-өс тартып караны – тартырлык түгелдер.

– Ағай-эне, Басмачка тәмәке бирегезсе.

Тауышы өс яңғырашта: клоун да ул, бандит та, хәйерсе лә. Мәгәр барыһының да игтибарын үзенә тартты.

– Мә, һиңә тәмәке, миндә «Север» ғына.

Папиросты алып, ул миңә игтибар менән караны. Һорау бирзә:

– Абзый, вы откуда приехали?

Яуабымды ла көтмәй, кире боролоп китте. Икәүләп тәмәке кабыззылар, ә мин карап калдым. Аңланым: әле ул йәш, алама кейеме, йонсоған йөзө генә картайта. Үзе тиктормас, һәр сак низер җылана, әйтә, һөйләй, һүгенә. Башкалар был заттан күззәрән дә алмай. Ерәнәүселәр бар, йәлләүселәр зә етерлек. Бына ул яңынан дуҫын сакырып алды, уларға изәндән урын бирелде, баш астарына төйөнсәктәрән һалып, йокоға талдылар.

Сәғәт өсөнсө, күптәр йоклай. Мин «Литературная газета» сығарып изәнгә йәйзем, баш аҫтыма сумазанымды һалып, серемгә киттем. Иңбашымдан этәрәүгә уяндым, изән йыуыусы катын барыһын да уята икән. Эйе, изәндәгеләрзә. Швабраһы йә аяғы менән төртөп уята.

Көнө буйы эш эзләнем, күңелле хәбәр юк. Эшселәр күп кәрәк, ә миндә мохтажлык кисермәйзәр: пропискам йәки йәшәү урыным юк. Пропискаһыз за алалар кәрәкле белгестәрзә. Мәсәлән, тампонажсылар кәрәк. Юктар, имеш. Ә был эшкә ике көндә өйрәнәп була, белем кәрәкмәй, хәлең генә булһын. Бер көндә әллә нисә сакрым йәйәүләп үттем. Кайза ғына инмә: «Кәрәкмәйһең, кәрәкмәйһең, кәрәкмәйһең». Ә һәр берәһеңдә – языу: «Кәрәк, кәрәк, кәрәк». Минең дә байтак һөнәрзәрәм бар, ә юғары белем менән бындай эшкә алыу тыйылған. Әлегә мин был каланың иң мөһим серен белмәйем. Бында «үз кешең» абруйлы. Эйе, һәр түрә үз кешәһен сакырыу қағызы менән ала. Кала йүнһеззәр менән тула. Ярар, күрербез.

Бына мин тағы аэропортта, барыр урын юк. Бөгөн күзәтеү өсөн уңайлырак урын алып өлгөргөм. Теге компания тағы эскәмйәләрзә эләктергән. Ниңәлер күңелһеззәр. Әһә, бөгөн аракы эсмәйзәр, «бормотуха» тип аталған осһозло вино һемерәләр, кәрт һуғалар, тәзрә төбөндә томат һуты юк.

Кисәге таныштар кайза? Бына Басмач, үзенә урын таба алмай интегә, низер эзләй. Әһә, теге, кисәге қарт мине үз янына сақырып ала. Ул ултырған эскәм-йәлә урын бушаған, тиз генә килеп еттем.

– Нисек, бич булыу кызыкмы?

– Ә һин, күреүемсә, күптән бич, бындағы ескә күнеккәнһең.

– Әйе, мин бөгөн бич, иртәгә мине ятакка алалар, йомшак түшәк көтә. Ә һезгә...

Мин дә уға нык караш ташланым, аңланы, тауышын үзгәртеп:

– Һин беләһеңме, кем ул бич?

– Юк.

– Бындағы эшһөймәстәр!

– Ә кайзан килгәндәр?

– Төрлө яктан, һинең менән мин кеүек, «озон акса» эзләп килгәндәр, тайга есен һеңдерәләр.

– Эскеселек бәләһеңме?

– Әйе, эсеүзән. Тик барыһы ла түгел.

– Нисек?

– Ана, күрәһеңме, ак куяндан тегелгән бүрекле йәш малайзы? Ул бөтөнләй эсмәй, эшкә алмайзар, қайтып китерлек аксаһы юк. Ун көн бында йәшәй. Комиссиянан үтә алмаған, һаулығы насар. Ярзам итеүсәһе юк, ашарға таба алмай, кисә иштән язып тәгәрәне.

– Бирерлек аксам юк.

– Барыбыз за шулай уйлайбыз, без булмаған ерзә якшырак, имеш.

Ул тағы көлөп ебәрзе:

– Мине вышкомонтажник итеп алалар, вәт, ғариза яззым. Ә бында һыйыр көтөүселәре күберәк. Киләләр зә шешә йыялар. – Ул тағы кыскырып көлә башланы. – Һин ни эшләй беләһең?

– Мин – инженер, б-сы разрядлы слесарь.

– Э-э! Һин начальник буласакһың. Һуңынан иҫәнләшергә онотма.

Һауа алыштырыу өсөн урамға сығып индем. Ак бүрекле малайзан күземде алмайым. Ул бер кемгә лә тура қарарға ла, һөйләшергә лә теләмәй. Бына ул һыу бағынан шешәгә тултырып һыу ала, урынына килеп, һыу эсеп маташа. Кемдер уға икмәк менән селедка киҫәге бирә, алмай, ә тегеһе ашамлыкты тәзрә тупһаһына һала: «Алып ашарһың». Журнал укып ултырған ерзән баяғы малайзы күзәтәм. Әйе, ул тәзрә төбөнә килеп, азықты ашай. Имеш, күрмәйзәр. Бындай характер менән кеше озакка түзә алмай. Без байтак һөйләшеп ултырзык, хырлап йоклаған тауыштар за ишетелде.

Бына қапыл зал йәнләнде, кисәге спектакль башланалыр, моғайын. Шау-шыу күтәреп Арзамат менеп килә, ә артынан егерменсе быуат Санчо-Пансаһы – асмач эйәрткән. Залдың иң уртаһында туктайзар. Арзамат, барыһы ла күрерлек итеп, қуйынынан шешә сығара, үзе күтәреп эсә лә Санчо-Пансаһына бирә. Санчо-Панса өндәшмәй, Арзамат клоунадаға тотона.

– Эс, бичтар эскәнде күрһен. Һин минең менән хурлыкта қалмаһың. Мөгөз-зәреңде һелкетергә өйрән!

Мин уға ныклап қарайым. Бына ул оло йәштәге ирзе туктата, шарап һорай.

– Юкмы? Тап. Нимә? Мине белмәйһеңме, тиззән белерһең! – Ул тештәрен шығырзата, боксерзарса аяқтарын алмаштырып баһа, төйөнсөгөн колонна тирәһенә ташлай. Ята, Басмач та ята. Барыһы ла тынды, күрәһең, спектакль бөттө. Юк шул, бына ул яңынан тороп баһа, ялкау азымдар менән һыу бағы эргәһенә бара. Мин уйлағанса түгел: ул һыу эсмәй, аяқтарын киңерәк куя, һыңар кулы

менән стенаға тотоп, һелкәнә биреп, бак алдындағы полиэтилен бизрәгә сәптәрә.

Арзамат төймәләрен эләктерә лә, ике кулы менән полиэтилен бизрәне тотоп минең якка атлай, миңә ике метр самаһы калғас туктай. Уның битен якшы күрәм, ошо минуттан башлап йөзә иҫемдә калды, буғай. Ярар, һине күзәтәсәкмен! Мин уға ишектең теге якта икәнлеген күрһәтәм. Ул бизрәне тышка алып сықты. Бына ул буш бизрә менән килә, залдағы халык тынды, күрәһең, спектаклдең кәрәге юк. Арзаматтың да клоунада короу теләге бөттө, ул Басмачты этәрәп, йокларға ятты. Мин дә гәзитемде изәнгә йәйеп һалдым. Бына тағы бер көн үтте. Һәр кеҫәмде капшап, төймәләремде эләктереп, тәмле булмаған йокоға сумдым.

***

Аптырарһың, ысын белгестәр бөтөнләй аз. Минең дә кәрәгем юк. Был хәл мине кыззыра төштө. Дөрөҫөн әйткәндә, мине был калаға килергә өндәүсе бар ине. Эйе, мин Ухта калаһындағы политехник институтка ректор урынбаҫары булып килергә йыйына инем. Михайлыч өгөтләне. Тәүге көндәрзә ярзам кулы һузырға ла һүз бирзе. Ятактан урын табырмын, тигәйне. Эшләгән урынына килдем, ул «СУ-14» хужалығында ябай инженер икән. Бына төшкө аш вақыты, кабинеттарында бер кем калманы. Ул кайзандыр «Хант с топором» тигән шешәне сығарзы ла күтәрәп эсә башланы. Шулай, «Стрелецкий» тип аталған арзан әсемлекте бында яраталар. Бына ул шешәне бушатты. Аптырарһың, ашханаға китеп барабыз, ул: «Һиңә лә калдырырға булған», – тип кабатлай.

Шешәне койма буйына ыргытты.

– Шешәне бичтар йыйып тапшыра. Бындағы ашханалар – вагондарза.

Бактиһең, үзәрәнеке түгел. Сират. Мығырзаусылар бар: «Ходят тут чужие!»

– Без Американмы? – Быныһы мин түгел. Минең уйзар әллә кайза. Мин һаман аптырашта: нисек мин был затты өйзә, Стәрлетамакта, «тулы программа» менән һыйланым. Әйтеп тораһы юк, минең өҫгәлдә барыһы ла бар ине. Эйе, кем икәнлеген беләм, карундың каруны. Ә быға тиклем? Кит әле. Мин Михайлычты башка күрмәнем, күрергә лә теләмәнем. Ул мине эзләп маташкан... Ярзам һорап. Эшенән кыуылғас. Бына шулай: вокзал залынан да аламарак урындар була.

Өсөнсө көн аэровокзалға иртәрәк килдем, эскәмйәнән урын алдым. Күрәм, теге күңелле компания һаман бында. Мине күрмәйзәр, әйе, мине түгел, бер-береһен күрмәйзәр, караштары үпкәле. Күрәһең, күңел күтәрергә аксалары юк. 200 һум аксамды һаклык кассаһына илтәп һалдым, ашханаға көнөнә ике тапкыр ғына барам. Норма. Аскет. Минең менән йәнәш зур кәүзәле йәп-йәш егет ултыра. Танышабыз. Исеме Николай, якташ тиергә лә була – Силәбенән. Минең һораузарзы көтөп тормай, үз хәлдәрен һөйләй. Акса эшләргә килгән, тампонаж контораһына кәүзәле егеттәрзә алалар: ул комиссияны үтә алмаған.

– Күреүемсә, һин үгез кеүек елле. Мин һаулығыма мактана алмайым. Нисек?

– Миндә көс етерлек, ике кеше өсөн эшләй алам. Врачтар... башымдан тапты.

– Ул миңә күңелһез күззәрә менән карап алды.

– Һин сиреңде белмәнеңме?

– Белә инем, эшләй алғас, алырзар, тиеп уйланым.

– Ә хәзер ни эшләргә уйлайһың?

– Кайтырға ине. Аксам юк.

– Телеграмма һук. Ебәрһендәр.

– Бер кеҫәм юк, бында ла таныштар юк.

– Ни зә булһа уйларға кәрәк.

– Кайза ғына барманым: икмәк заводына ла барзым, көндәлек эшкә – йөк те-йөү эшенә хораным, алмайзар. Милицияға ла барзым. Кала хужаларына барзым. Барыһы ла, ярзам итә алмайбыз, без һине бында сакырманык, тизәр.

– Һин уларға ышана инеңме?

– Әлбиттә, юк.

– Ә ниңә барзың?

– Белмәйем, бына мин ошо турала уйлайым. Гәзиттәрзә язған булалар, ә фәзеллек бөтөнләй юк. Мин Библияны укыным, дөрөс язылған. Ни өсөн без Библияла язылғанды үтәмәйбез? Хоқук бар, тигән булалар. Ә кайза ул безең хоқук? Иң мөһиме акса түгел, тизәр. Нимә һуң мөһим, нимә? Бына һин, күрөүемсә, укымышлы кеше, зинһар өсөн, миңә әйт: ни эшләргә тейешмен? Урлашырға, таларға теләгем юк. Тимәк, мин – был йәмғиәткә һыймаған, һыймастай зат. Әйт әле: мин кем? Беләһеңме, Аллаға ышанғандар бер-бере менән бүлешә белә. Беззә хәйерселек юк, тизәр. Шулай, хәйер хорашыу тыйыла.

Ни әйтергә? Һәр һүзең аңлайышы булырға тейеш. Уға һиндәй зә булһа ярзам кәрәк. Мин ярзам итә алмайым, сөнки үземдең дә ошо хәлгә төшөүем ихтимал. Шулай итеп, икебез зә һүзһез калдык, тәрән уйға сумдык.

Беззе залдағы шау-шыу уятты. Әллә әлеге лә баяғы Арзаматмы? Әйе, Санчо-Пансаһы менән баһкыстан менеп киләләр. Бына кызык: барыһы ла был икәүзең килгәннен көтә. Бысрак эшһөймәстә һиндәй көс бар? Ысынлап, ул спортсы рәүешендә атлай, көлкөлөрәк сыға, берәр кешегә якынырак килһә, боксер позаһын ала, тештәрән шығырзата. Бына ул басмач менән менән клоунадаһын башлай. «Реклама» булһын өсөн кемгәлер бәйләнә, һөйләшһергә теләмәгәнде әзмәз кәмһетә. Төп максаты – залдағыларзы йәнләндерәү. Күрәһең, был сара Арзаматка кәнәгәтлек килтерә. Шуһыһы ла бар: көлөүселәр зә Арзамат менән якын тороп һөйләшһергә теләмәй, якын килә башлаһа, касыузы хуп күрәләр.

Был кисте мин Арзамат менән һөйләшһергә булдым. Әйе, ул һиззе, миңә алдыма килеп басты, ә мин бич менән һөйләшкән кеүек һөйләшмәнәм. Әйе, алдымда үземә тиң затты шәйләнәм. Ул миңә уйзы аңлап алды, миңә менән тупас һүззәр менән түгел, кешесә һөйләште.

– Тартырға бир әле, Фәли абый!

Күрәп торам: боксер позаһы юк, тимәк, ул үз тәртибен үзгәртә белә. Тештәрән дә шығырзатмай.

– Тарт әйзә, мә.

Икәһенә лә папирос һузам. Ул бер папирос ала, мин һызған шырпынан кабызала:

– Эш менән нисек? – тип һорай, миңә өмөтһөз карашты күрәп. – Һин бында һакланыбырак йөрә, бында беззе яратмағандар күп. Һине эшкә алырзар, әгәр һин ул бәндәләр өсөн генә эшләргә теләгендә белдерһәң, ышандырһәң.

– Үзең нисек?

– Мин бич, бер кем өсөн дә эшләмәйем, эштән кыузылар. Әз генә сирләгәйнем, справка ла килтерә алманым. Бында дауаханаға инеү кыйын, кот оскос сират. Шуһан документтарымды юғалттым, иҫерек инәм.

Ул һөйләп бөтә алманы: Басмач килеп, иңбашына кағылды, һизер әйтте. Кысқырышып ишеккә йүнәлделәр. Мин дә тышқа сығып, тәмәке тартырға булдым. Был икәү, йәнә бер зат менән, тройной одеколон эсәләр. Һәр кемдең үз эсемлеге.

Урамда озак кына торзом, баһкыстан икенсе катка менә башлағас, Арзаматтың нәүбәттәге кәмитенә өлгөрмәнәм. Ул үзенең Санчо-Пансаһын сакыра. Юкка сакырмаған, күрәһең, арыу ғына бәрелеш булған. Ике ир кейемдәрән һөрткөләп маташа, үззәре ерәнәп Арзаматка карайзар. Арзамат иһә гәзәти азымдары менән миңә табан йүнәлдә, үзе кеҫәһен һәрмәп маташа.

Арзамат баҫкыска килеп етә алманы, ак күлдәкле, кара костюм кейгән блондин күтәрелде лә, Арзаматтың артынан килеп, бар көсө менән яңағына һукты.

Арзамат сайкалды, теге икәү, йығып һалып, быны типкеләй башланы. Тауыш сықты, был өсәүзе куркытыусылар за табылды. Баяғы ак күлдәге ак түгел инде, канға тузған. Арзамат канына.

Тукмалыусыға күтәрелеүе кыйын, ул кулы менән яңағын тотоп күтәрелде. Зал тып-тын, ул, изәндә кан күләүеге калдырып, ишеккә йүнәлде.

Кеше канына карарға яратмайым, тағы тышка сығам. Кызыкһыныу көслөрәк – тағы өстәге залға менәм. Ике дружинник менән милиционер килгән. Тукмалғанын белгәс, өсәүләп көлөләр, бичты тогоу кәрәк икән. Ярар, эләгер, тизәр. Арзаматты беләләр. Был өсәү таралыша, изән йыуыусы кәнды һөртә. Тағы урамға сығам. Тизерәк таң атын ине. Караһам, Арзамат күренде. Ул яңағындағы яраһын лейкопластырь менән йәбештереп өлгөргән. Блондин ниндәйзәр тимер менән һуккан. Без яңынан өскө катка менәбез. Мин уға теге блондинды күрһәтәм. Изәнгә гәзит түшәйем: йокларға кәрәк, иртәгә байрам түгел.

***

Эшкә алалар, кайза, кем итеп алалар – әлегә барыбер. Хәйер, медкомиссия үтәһе бар. Хәрби билетымда хезмәттә алған сир тураһында языу бар. Миңә был төбәктә эшләргә лә, йәшәргә лә ярамай. Нимә тураһында уйланғанымды үзем генә беләм.

Бына мин кала поликлиникаһында. Иҫ китерлек урын! Коридор аша үтеү бигерәк кыйын. Арзамат дөрөс әйтә: бында килеп сирзән котолоп булмаясақ, тағы бер сир өстәргә мөмкин. Комиссия үтеү мотлак. Әйтәләр бит: насарзың да файзаһы тейә. Ун кабинет аша үтер өсөн терһәктәрәм менән эшләйем, врачтарға ла эшлекле күренергә тырышам. Ысынлап, бар кабинеттарзы ла урап сыктым. Комиссияны өсөнсө кәндә үтеп бөттөм. Башкалар бер азна үтәләр икән. Коридорза көтмәгәндә яңы танышты – Николайзы осраттым. Уйға баткан.

– Әллә эшкә алалармы?

– Юк, кан анализы бирәм.

– ?

– Миңә кәңәш бирзәләр, кан тапшырып акса алып була, тинеләр. Башта анализ кәрәк. Аксаһы билетка етергә тейеш.

Озақ һөйләшеп булмай, уңыш теләп, үз юлымда булам. Үземдең анализдарзы алырға килгәндә Николайзы тағы күрзәм. Танымай торам, кағыз кеүек ап-ак. Әйе, ул үзе мине күреп калған. Уға ресторанда ашарға талон тотторғандар. Ярты килонан артык кан биргән, – кырк һум алған. Кайтыуына етә. Өфөгә тиклем самолет билеты 26 һум тора. Силәбе күпкә яқын. Ул минең кулымды кысты, бөгөн үк оса икән. Мин уға хәйерле юл теләнем.

Үзем тураһында ла уйлап алдым. Әйе шул, медицина комиссияһы ауыр хәлдә эшләй. Көләһе түгел, ыңғай һөзөмтә кәрт уйынындағы кеүек. Тәртип булмаған урында яңылышылык та уңыш килтерә. Тәртипһезлектең дә үз тәртибе бар.

Бына мин яңынан аэровокзалда, уңайлы урын һайлап өлгөрзөм, уйланып, күзәтеп ултырам. Әйтәгүр, әлегә был калаға тик һауа юлы менән генә килеп була. Бындағы тормош барышы беззекенән айырмалы, был минең өсөн кызыклы һымак.

Тағы ни әйтергә? Ун көн аэровокзалда йәшәнем, быныһы кызык түгел, һораузар тыузыра, ә мин һорауға яуап эзләй беләм. Бәләкәйзән. Бына шулай, үзем өсөн ят системаға килеп индем. Система файзаһына эшләй башлағанмың, һораузарыма яуап алырға максат куйғанмың. Әллә юкмы? Күз күрер. Беззек Стәрлетамакта түрәләр аҙмы-күпме яуаплылык һизә, бында – тулы яуапһызык.

Бындағы эскелеккә иғтибар иттем. Тукталыштарға эселеп бөтөлмәгән шешәләр калдырыла – имеш, бичтар өсөн. Аракыны йәшникләп алалар. Исәректәр күп.

Минең самолет килеп төшкән вақыттан ун көн үттә. Ун тәүлек аяғымдағы йылы ботинканы һалманым. Аэропортта һуңғы тапкыр – унынсы тапкыр кунам. Иртәгә ятактан урын бирәләр. Ә ятакта йомшак түшәк, йылы һыулы душ һ.б.

Иң беренсе – аяктарымды йыуасакмын, икеһенә лә ял бирәсәкмен.

Бында һәр кем әйтә: «Волка ноги кормят». Юк, мин бүре түгел, ләкин бүреләр менән осрашам. Аяктарым мине ашатасак әле. Һис шикһез.

Ятак

Ятакты мактамағыз, кәрәкмәй. Әйе, ятакка йүгереп килеүселәр байтак. Мин был ятакка йүгереп килмәнем, ашығып килдем, тамам арығайным.

Һүз һөйләүселәр булды: имеш, безең Совет иле – үзе бик зур ятак. Кит әле, риза түгелмен.

Ятакты ятакта йәшәгән һәр кем һүрәтләй ала, ә шулай за ятакты һүрәтләү талантлы языусыға ла кыйын эш. Тышкы йәки эске күренештәре менән ятактар окшаш булыулары мөмкин. Әммә, ныклабырак караһак, окшашлыктар юкка сығасак. Минең адрес – Советтар Союзы. Дөрөс, Караком сүллегендәге казармала өс йыл көн күрзем. Хәзер икенсе төр ятакта ятам. Душка барып, аяктарымды һабынлап йыузым, тазарындым. Йомшак түшәктә ятам. Бында Караком сүллегә түгел... Армия сафынан һуң заводка эшкә ингәс, тағы биш йыл ятакта йәшәнем. Әйтелгәйне: ятакка йүгереп килмәйзәр, ятакка килеү – сараһызлықтың бер төрө. Ятактың һәр сак үз кағизәһе бар. Минең өсөн иң мөһиме – һәр ятактың тәрбиәсәһе бар. Бына бер көләмәс. Кәкүк балаһын үзе сығара белмәй, бәләкәй генә қоштоң ояһына һалып каса. Бәләкәй сыпсык кәкүк балаһын үз йылыһы менән сығара, ашата, тәрбиәләй. Һуңынан? Кәкүк балаһы зур, ә сыпсык бәләкә-ә-ә-әй. Әйе, үзе баһып сығарған балаһының аркаһына менеп ултыра ала.

Ятак тәрбиәсәһенә хезмәт хақы түбән. Тимәк, укымышлы йәки абруйлы зат тәрбиәсе булып эшләмәс. Ятакта укымышлы, абруйлы кешеләр зә йәшәй. Кызык түгелме ни?

Общежитие, общага йәки ятак. Әллә шул, ятак һүзе урыстың «ночлежка»һына якындыр. «Общежитие» тигәне совет заманында телгә инде. Ярай, ятак – һәр кем өсөн вақытлыса төйәк. Шулай булғаны якшы.

Бүлмәлә дүрт карауат, тимәк, дүртәүләп йәшәйбез. Бүлмә майзаны 15 квадрат метр, тимәк, һәр кемгә дүртәр зә теймәй. Йорт ике катлы, ағастан.

Тәүге көндә ятак ожмах булып күрәнһә, икенсе көн кирелеген күрһәтә башланы: сыскан күп. Йокларға ирек бирмәйзәр. Коридорға матур бесәй балаһы күрәп калдым, тотоп алып, үзәбезгә индерзем. Йәш бесәй бигерәк егәрле: һәр төндә өс-дүрт сыскан тота. Кире яғы ла күрәнде: тоткан сыскандарзы минең куйынға килтерә. Бала бит әле. Нишләйһенә, бесәйзе үзем одеял астына ала инем шул.

Кемдәр менән йәшәйһенә? Ятактың төп һорауы был. Бына Николай, Донецк калаһынан. Эсергә ярата, тик яңғыз эсергә теләмәй. Мин һаксыллығым тураһында иһкәрттем, акса өсөн килгәнлегемдә аңлаттым. Имеш, бер үзе эсә алмай, етмәһә, һөйләшеү өсөн минән дә уңайлы зат юк. Ике тапкыр өстәл артына ултырзык, уның иһәбенә. Бер аҙнанан мыжыкланды, аңланым.

– Коля! Эс, мин эсмәйем. Иһәп-хисап...

Бындай һүз кемгә окшаһын? Нишләргә? Ятак кағизәһе баштан һыйпамай. Бына шулай, бында эсмәгәнде эсерәләр, йырламағанды йырлаталар.

Николайдың тағы бер алама холко: эсеп алһа, бысақка тотона, кеше куркытырға әуәс. Ул әскәндә мин бысақтарзы йәшерәм. Ул таба. Бер нисә тапкыр кулынан бысақты шакарып тартып алырға тура килде.

Дөрөсөн әйткәндә, ятак – иҫеректәр тукталышы. Бысақка тоноуылар за етерлек. Ятакта буталыш башланһа, мине сақырығузар йышайзы, барғыланым. Шулай инде: ял көндөрәндә вақыт үткәрәү – проблема. Бер кемдең бараһы урыны юк тип әйтерлек. Ятак халкы кызыл мөйөшкә йыйыла. Бильярд уйнау өсөн һәр вақыт һыу буйы сират. Сиратһыз уйнарға теләүселәр зә бар. Бына минең сират, кара һин әле, бактиһең, был зат ятакта күптән, ул сиратта торорға тейеш түгел икән дәһә:

– Минән азак уйнарһың, китеп тор.

Ярты секунд әсендә иҫәпләнем: буйға бейек, ярай, әллә ни түгел, йәшен тизлеге кәрәк. Ул биш метрға осоп барып ятты. Ошо көндән һуң минең сиратты бозоусы булманы. Һулакай икәнлегемде лә белделәр. Иҫеректәрзе аралау – кыһын эш.

Самотлор... Тимәк, бында акса һуғыу өсөн киләләр. Аксаны төрлө ысул менән табыш була. Талап алыусылар за осрай. Киске сменала эшләйем, сәғәт ун икеләрзән һуң да кайтырға тура килә.

Тукталышта автобустан төштәм. Ятакка тиклем тағы ике йөз метр атлайһы бар. Әс кеше тора, миңә кыскыралар:

– Иди сюда!

– Миңә бер кем кәрәкмәй, кемгә мин кәрәк – үзе килһен.

Быларзың береһе миңә карай атланы. Мин әзермен. Әйе, ят урында һалкын корал йөрөтөү ике осло. Спецовка кеҫәләрендә бармактан йыуан бер нисә болт, ауырзәр. Бар көсөмдә йыйып, якын килгәндең маңлайына һелтәнем. Нишләгәндер, белмәйем. Йүгерәү мотлак. Болттар йәл түгел, күп улар, аяк асты тулы.

Ярар, ятактың тағы бер иҫ китерлек үзенсәлеге: бер бүлмәгә, күпселек осрақта, дүрт кеше урынлаштыралар. Дүртәүзең холко саптырмалы хәлдәр тыузыра. Был турала озон трактат язырға булыр ине.

Ятак күпселек осрақта тәрбиәләмәй, ә, киреһенсә, тиҫкәрелеккә өйрәтә. Бына шулай, һәр кем ятактан қасыу яғын карай. Фаиләләр өсөн ятак дүс түгел.

Шлагбаум

*Һандуғас һайрау оштаһы ғына түгел,
ул төйәкләгән урыны менән мактана ла,
урынды һайлай за белә. Карабаш турғай
иһә ояһын белгертмәй.*

Ғәжәпләнеү хисе озақка һузылмай, ни тиһең дә, һәр кем аналитик һөзөмтәгә килә. Комбинат төзөү еңел эш түгел, етмәһә – килемһез. Ә продукция бирә башлаған комбинат – килемле. Тормош нигезе сығым-килем бәйләнешенә королған.

Совет системаһы үтә хикмәтле: килемле эштә тир түгеү генә әз, телен дә, тәбиғәтте мактаған һандуғас кеүек, ошо системаны ла данға күмергә тейешһең. Был йәһәттән үзем апарук психолог. Күп көс һалып эшләгән заттың теләһә кемде мактарға теләге лә, вақыты ла қалмай. Системаны мактау өсөн әз эшләү зә етә. Бына ни өсөн был донъя һәр мәлендә икегә бүленеү яғына ынтыла.

Эшкә егелгән комбинат килемле лә буласак, ә табышлы урында гелән «қозғондар» йыйыла. «Табышлы» мәл күзәтеүсегә лә кызыклы. Һәт комбинатында кемдәр генә күренмәне – заттар төрөн һанап бөтөрлөк түгел.

Өфөнән килгән түрәләрзең береһе «шахмат тактаһы» тураһында һүз башланы. Такталағы король – директор, ферзь – баш инженер һ.б.

Аңланым: окшаған вазифа, йәғни «камыт» миңә тәтемәс. Мин иһә үз мөмкинлегемде үлсәй беләм. Ойоштороу һәләтенә эйәмен, эйе, был төзөлөштә үземде якшы һынаным. Катмарлы эштәрзе лә иң кыска юл менән башкара алам. Шулай булғас, яңы комбинатта мин кейәһе камыттың бөтөнләй кәрәге юк, ул кызыклы ла түгел.

Бына ошо вақытта миңә яңы хәбәр әйттеләр: Стәрлетамакта ремонт-механика заводы төзөләсәк. Кызыкһыныу тыузы, Өфө түрәһенә идаралықтың икенсе баскыс етәкселегенә дәғүәмде әйттем: баш инженер була алам, директор урынбаһары булырға ла ризамын.

Аңлашылды: завод төзөү – алдағы бурыс, идаралык әлегә ойоша ғына.

Тәкдимемде ишетеүсе булдымы-юкмы, белмәйем. Өсән тәкдим яһалды. Минә Өфөгә саҡыртып алдылар. Миңә икенсе роль бирелмәй, миңә – беренсе, йәғни директор роле... Ашыкмағыз, миндә тәжрибә байтак, быны тиз аңлап алдым: «Һәр эштең башланышында «беренсе» – кыйналыу өсөн...» Аңлайым, ләкин ризалаштым, эйе, эштең катмарлығы – һәр сәк минеке.

Шулай, ике көндә совет системаһының иң әһәмиәтле етешһезлеген асыкланым. Етешһезлектен тамыры һәм һабағы кайза? Һәр хужалыкка «штат расписаниһы» бирелә. Аңлатам. Бына беренсе шарт: директордың оклады юғарыраҡ булһын өсөн әз хәк алып эшләгән вақ түрәләрзең күберәк булығы мотлак. Хайуандар донъяһынан килгән кағизә. Өйөр законы. Субординация. Иерархия. Эшһөймәстәр, контораларза һәлберәшеп йөрөүселәр байтак. Был кағизә менән тәүге көндән үк ризалашманым, әммә буйһондом. Был тәртипте бозоу мөмкин түгел, тикшерәү, күзәтеү органдары етерлек.

Идаралык булдырыу карары раһланды, штат расписаниһы төзөлдө. Иң мөһиме – хезмәт хәкы фонды асылды. Минәң карамакка Стәрлетамактағы производствоһы туктатылған һөт заводы королмалары бирелде.

Хәҙер мин бер үзем директор кабинетында ултырам. Элек күп вақыт эш эзләп түрәләр кабинеты тупһаһын тапаһам, бөгөн үзем ИТР, эшсе һ.б. кадрҙар тупларға тейешмен.

Һайланырға ла була. Теләүселәр күп. Шуныһы кызык: бына тигән эштәре булған заттар за минәң менән эшләргә теләк белдерә. Уйланырлык... Нисек эшләргә? Банкыла иһәп асылған, әз булһа ла аҡса бар. Мисәт, штапм тигәндәрен үзем яззым, һыззым. Өфөлә яһатып алдым. Эйе, иң башта секретарь алынды. Эшләү өсөн бер һиндәй зә инструмент-фәлән юк. Бөтөнләй юк. Инструмент һәм материалдар һатып алығы урыны ла юк. Теләһәң һи эшлә. Бына шулай, партия етәкселәренә йәки миләк һаҡлау түрәләренә ышанысым юк. Закон бозмайынса бер генә эште лә урынынан кузғатып булмай.

Инструменттар табыу өсөн «урлаша белгән» кеше таптым. Эйе, ике азнала барыһы ла табылды. Материалдар менән? Тонналап урлау кыйын. Алдымда – кала гәзите. Һуңғы битендә – металлом тапшырыу планын үтәмәгән хужалыктардың астына һыззым. Урынбаһарға бөгөн үк ошо хужалыктарға барырға куштым. Эйе, ул осор тимер-томорҙоң иһәбе юк иһе.

Бына шулай көтмәгәндә ике мәшәкәт үтәлдә: сүп булып ятқан тимер-томор озатылды, бына тигән металл етерлек күләмдә ташылды.

Тәүге көндәрҙән үк ремонт бригадалары булдырылды, электромонтаж, автоматика белгестәре тупланды, һыуытқыстар көйләү ййға һалынды, котельный-ҙар көйләнде. Эш масштабымы? Мәсетле, Борай, Балтас, Миәкә, Әлшәй, Салауат, Белорет, Благовещенск, Бөрә... һанап бөтөрлөк түгел.

Дөрөһөн әйткәндә, өс-дүрт ай эсендә идаралығыбыз күптәнге хужалыкка окшап китте.

* * *

Стәрлетамак калаһы химия үзәгенә әйләнде, химия иһә юғары квалификациялы эшсәндәрҙе ярата, уларҙы үстәрә. Төрлө сәбәптәр менән химиянан китергә теләүселәр әз түгел.

Бына ит комбинаты. Техник инспектор пар биреүсе котельныйҙы пломбалап киткән – эшләргә ярамай.

Тимәк, ит цехтары парһыҙ эшләй алмай. Инспектор ун пункттан торған иҫкәрмә биргән. Комбинат директоры миңә мөрәжәғәт итте. Мин был мәсьәләне баш инженерға йөкмәттем. Бына һиңә, ТЭЦ-та тәҗрибә туплаған инженер мине аптырашта калдырҙы: имеш, ун пункттың береһен дә төзәтеп булмай. Үзем тотондом, әйе, синтетик-каучук заводында эшләгәс, котлонадзор кағиҙәләрен беләм. Бер айҙан һәр пунктка ярашлы ремонт башкарылды һәм котельный һәйбәт эшләп китте. Техник инспектор дуҫыма әйләнде. Әйе, ул да үз эшен белә. Баш инженер Скоробогат һатлыҡ йән булып сықты. Өфө түрәләренә миңә «етешһезлектәр»ҙе еткереп торған. Эш таба алмағас, миңә зарланып килгәйне, бына тигән вазифаға алдым үзен, ә ул өстәмә тизәк өйзө.

Әлшәй һөт заводына Германиянан яңы һөт киптергес килтерзеләр. Монтажланыҡ, тик эшләтә алмайҙар. Иң яҡшы бригаданы оҙаттым. Булмай. Үзем барҙым – бер көндә ходка ебәрҙем.

Көлөрлөк мөлдәр зә әз булманы. Бына кышкы әзерлек. Үзебезҙең котельный мазут менән яғыла. Ер астындағы йөз куб һыйышлы мазут һаҡлағысы ултырма сүптән тазартылырға тейеш. Ә тазартыу өсөн махсус бригада кәрәк. Сетерекле эш ер астында, калғанын әйтеп тә тораһы юк. Бер бригадирҙы табып килтерзеләр. Биш йөз һум һорай. Күп.

– Ярар, начальник, иртәгә килһәм, биш йөз зә әз буласаҡ.

Икенсе көн алты йөз һум һораны, өсөнсө көн 750 һумға мендерҙе. Кыуып сығарҙым, ә ул көлө-көлө сығып китте. «Таба алмашың», – ти. Әйткәс әйтәйем, был бәндә кышҡа табан миңә килеп эш һораны. Алдым, бригадир итеп, котельный технологияһын белә, ялкау түгел.

Ә мин таптым. Цех начальнигына әзерләшергә куштым. Шлангылы противогаздан башлап резина итеккә тиклем. Бына йәкшәмбе, эшселәр бөтөнләй юк. Иң тәүҙә үзем аска төштөм, ун биш бизрә сүп-сарҙы өскә оҙаттым. Өс сәғәттә тазартып бөтөрҙөк.

Кисен ресторанда һыйландыҡ. Бухгалтерға 250 һум әзерләргә куштым. Эшебез хаҡы. Наряд язылған, раҫланған. Әйе, быныһы – закон бозоу. Боззөк, күп тапкыр боззөк, көлө-көлө боззөк. Уңышлы эшләү – ике башлы таяҡ, һәр уңышың үлсәнә.

Биллаһи, шундай заттар бар: эш барышында кайғылары юк, улар кеше эшендә хата эҙләү менән мауыға. Иҫең китер, ундайҙарҙың уңышы тосораҡ. Был тура ла күп һөйләп була. Кәрәкмәй.

Мин, ни өсөндөр, эшемдә темп алыуҙы хуп күрҙем. Темп алыуҙың үз сере. Тормош – ярыш. Мөкиббән бирелеп эшләгән кешенең башкаларҙы күзәтергә ваҡыты ла булмай. Ялкауҙың тикшеревүҙән башка эше юк. Әйе, туған, ялкауҙан һаҡлан, унан арыраҡ тор.

Өфөләге түрәләр миңә караштарын кырка үзгәртте.

Дөрөсөн әйткәндә, үземдә лә кире сифат бар: үземдә күрһәтеү максатын йөшөрә белмәйем. Был сифат – бала сағымдан. Әйе, һәр бала үзен күрһәтергә тырыша. Минәң иһә тырышлыҡ күпкә артыҡ... Бына миҫал.

...Синтетик каучук заводында инженермын, ә кисен институтта белем алам. Асыҡ дәрәс иглан ителде, миңә лә сығыш яһау бәхете эләкте. Теманы үзем

һайлап алдым: Америка Кушма Штаттары. Метеор тизлегендә материал эзләнем, бер косак гәзит-журнал, китаптар табып укыным. Аналитик һығымта эзерләнем. Һүзем һүзгә окшаны, буғай: бер нисә көндән кала гәзитендә тарих фәндәре кандидаты Абдуллиндың асығ дәрәсем тураһында мәкәләһе баһылып сықты, минең хакта матур әйткән. Цехка парткомдан шылтыраттылар, мине саҡырҙылар: мине кала комитетына инструктор итеп алырға иҫәп тоталар. Икенсе көн комитетка килдем, бүлек мөдире Карамышев менән һөйләштем. Горкомда кем генә эшләргә теләмәй, күптәр теләй. Мин дә теләйем. Бына шуның өсөн:

– Миңә горкомда эшләргә иртәрәк түгелме? – тигән булдым. 1965 йыл ине. Өгәр шунда эш башлаған булһам, партия ышанысын аҡлар инем. Тырышыр инем, нишләйһең, кәңәшсем булманы.

Шулай за 1966 йылда горкомда ай самаһы эшләп алдым. Юк, Карамышевтың пропаганда бүлегендә түгел, ә дөйөм бүлектә.

Почеркым һәйбәт булғанға, кала номенклатураһына индерелгән түрәләргә иҫәп карточкаларын тәртипкә индерҙем, төзәтмәләр яһаным. Йә, Хозай! Ниндәй генә «гонаһлы» түрәләргә юк калала. Иҫ китерлек! Үзем генә беләм: гонаһһыз түрә булмайзыр. Хәзер иһә үзем дә бәләкәй генә хужалыкта беренсе түрә. Гонаһым бармы? Аңлашыла: гонаһың булмаһа – табаһың.

Үңышлы эш – үсештә. Хужалықты үстөрөү юлына баһырға ниәтләндем. Курган калаһында һөт сәнәғәтен хезмәтләндерөүсә завод төзөлгән. Барзым, күреп таныштым. Етешһезлектәрен дә таптым. Тимәк, Стәрлетамакта завод төзөү мотлак. Төзөлөш өсөн ер бүленде. Волгоград калаһынан проектсылар килде. Өфөлә мине котлаусылар за табылды. Имеш, мине партияның өлкә комитетына эшкә алалар. Әйе шул, бер нисә тапкыр бүлек мөдире Деев менән әңгәмә булғайны. Ул һөт сәнәғәте берекмәһе начальнигы Локаштың эшен кырка тәнкитләй ине. Мин үз эшем менән ризамын, мауығып эшләйем. Минең әүземлек әлегә Лошакка окшамай. Ул мине өс-дүрт катлы «мат» менән «һыйлай» башланы. Яуапһыз кала белмәйем, һүзем дә, «мат»ым да кыскараҡ. Имеш, ул һуғышта булған, бер нисә көн... Тәүге һуғыш мәлендә үк үксәһе яраланған. Бына ни ти:

– Ты знаешь, я воевал, ранение имею...

– Мой отец штрафник – от Сталинграда до Вены через Курскую дугу прошагал, а с окопа ногу не высывывал.

Шартларзай бүртенеп, таяғын һелтәне. Әйе, бындай түрә менән эшләп булмай. Етмәһә, алама вакиға сықты. Борай заводында эшләгән бригадала бәхетһезлек будды: электросварщик токка һуғылып үлде. Әйе, был эшсенең ғаилә хәлен яқшы беләм, ул үзенә үзе кул һалды. Бына шулай, үлек юлға арқыры ятты, пландар тамам емерелде. Сварщикты үзем ерләнем, тағы аптыраным, хайран калдым: бисәһенең ғаиләһе, туған-тыумасаһы кәберлектә анекдоттар һөйләй. Тол калған катыны тураһында һөйләүзәң кәрәге лә юк, ул – һөтсөләр гаражында диспетчер, һәр шоферға... ваҡытлыса. Аңлайһығыззыр тел төбөн.

Бына шулай, вакиғалар юлдағы түмсә кеүек, һикереп сығырға теләмәһәң, боролоп китәһең. Мин боролдом – һөт сәнәғәтен бөтөнләй ташланым.

Мин башлаған эш һүнгәндән-һүнде, завод төзөлмәне. Мин киттем, ярзамсылар тантаналы көндәрен күрзәләргә. Кисәге эш өсөн тантана озақка бармай.

Алты йыл ғүмер үткәс, Лошак мине яңынан эшкә саҡырҙы. Тағы аптыраным. Әлегә талаш, ызғыш һөзөмтәһе. Һөт сәнәғәте сауза эшенә тиң, ришүәтһез эш һасар бара.

Шулай, Лошак менән борсақ бешмәне, үз һуқмағымдан атланым.

«Үлектәр» һәм тере «геройзар»

Бында эшкә алыу ритуалы кызыклы, мэгәр иҫ китмәле ябай. Эшкә алыныусылар ике төргә бүленә. Беренселәре – сакырыу кағызы менән килеүселәр, имеш, кәрәкле белгестәр. Бындайзар бер ниндәй кыйынлыкһың унда-бында урынлаша, сығымдарзы тулыһынса хужалык каплай. Кем ул «сакырылған белгес»? Бында, белгегез килһә, туған-тыумаса, таныш-тонош та бар, якташтар ға осрай.

Мәсәлән, әгәр хужалык начальнигы Омск калаһынан икән, йылы урындарзы шул каланан килгәндәр генә биләй ала, Омскизан килгәндәр генә теләгәнсә мәжлес қора. Миңә бындай хөрриәт тәтемәй, эште үзем эзләп табырға тейешмен. Калала теркәләше булмаған кешегә кыйынлык күпкә артығырақ. Теркәләү өсөн үзеңә окшаған эште һайларға тейешһең. Һайланым.

Һәр калала йәки районда Ленин исемендәге хужалык була. Ошо хужалыктың нефть әзерләү цехына урынлаштым. Партия ағзаһы икәнлегемде иҫәпкә алдылар. Хужалыктың партия ойошмаһы секретары озон һүзен бына нисек тамамланы:

– Без был цехта кеүәтле партия төркөмө булдырырға тейешбез, был цех – хәүефле звено.

«Ни өсөн хәүефле?» – тиеп һорарға базнат итмәнем, быныһы аңлашыла: цехта технология тигән төшөнсә бөтөнләй юк. Самотлор яткылығының барлык нефте ошо цехка торбалар әсенән аға. Йыйылған нефть резервуарзарға тултырыла, иҫәпкә алына, артабан нефть озатыусы карамағына ебәрелә. Озатыусы хужалыктың да үз резервуарзары, насостары етерлек. Башта аптырай төштөм: ни өсөн бында эшселәр, инженерзар һәм башкалар күмәк? Әлегә лә баяғы технология бар икән дә һаһа.

Нефть катламға һыу тултырыу ысулы менән табыла. Аллаға шөкөр, бында һыу күп, кайза карама – күлдәр, йылғалар. Обь йылғаһы ғына ни тора! Һыузы насостар менән ер астына кыуалар – баһым көсәйә, ә һыузан еңелерәк нефть торбалар буйлап өскә калка.

Ысулдың кәмселеге: нефть һыу катыш сыға. Әйтәйек, Европаға йөз миллион тонна нефть кыуабыз икән, ти. Нефть менән бергә ун миллион тонна һыу кыуыу өсөн күпме сығым талап ителә! Шулай, һыу урында калырға тейеш, был да технология. Нефттә һыу әз булһа ла, айырыу мотлак, ә һатып алыусылар һатыулаша белә.

Һыузы айырыу ысулы ябай: тондороу, русса – отстой, бына ни өсөн зур күләмле резервуарзар төзөлә. Һуңғарак уны үзем, прораб ролендә, ошо ук цехта төзөнөм. Һыу – бәлә түгел. Бәләнең зурырағы бар. Нефть менән бергә ер астынан эйәрсен газ сыға. Эйәрсен газ – үзе байлык, ә бында – бәлә. Эш низә? Эйәрсен газдан файзаланыу өсөн түрәләрзең ақылы ла, аксалары ла етмәй. Самолеттан осоп килгәндә күренгән кып-кызыл уттар тамаша кылған кешене генә аптырашта калдыра. Факелдар тураһында һүз булыр, әлегә – газ тураһында. Эйе, газдың әз-мәз өлөшө нефть менән резервуарға килә. Етмәһә, нефть үзе лә эсе көндә газға әйләнә. Быныһы – бәлә!

Бына ни өсөн мин килгән цех хәүефле һанала. Етмәһә, эсе йәйге көн булған, ә эйәрсен газдың холко алама: һауа менән катнашлығы тейешле нөктәгә етһә, үзе лә токанып китә ала.

Әйтеүселәр булған: «хәүефлелек һуңғы сиктә»... Түрәләр ишетергә лә теләмәгән. Европа нефть һорай, тигәндәр. Янғын көттөрмәгән, килгән, капыл башланған. Смена тулыһынса янып үлгән. Беләбез: бындай урындан күптәр қаса, ә буш урын булмай.

Беренсе көндө үк цехтың Почет тактаһын күрзем, уны, кәрәкмәгәнлектән, арткы стенаға терәп куйғандар. Бына ике катындың фамилияһын кемдер кара буяу менән кәртәгә алған: Дауытова, Закирова. Эйе, янып үлеүселәрҙең һәммәһе тиерлек – катын-кыз. Кейемдәре дөрлөп янған ир больницаға ла алып барылған. Шуныһы билгеле: больницаға начальник йыш йөрөгән.

Эйе шул, Ленин исемен йөрөткән иң алдыңғы хужалыҡ тураһында алама хәбәрҙәр йөрөргә тейеш түгел. Ун-ун биш кеше үлеме зур трагедия түгел, ә бына Социалистик Хезмәт Геройы исемен алырға иҫәп тоткан түрәнең Алтын Йондоҙһоҙ калыуы – трагедия.

Был вакиға менән нығыраҡ кызыкһынырға уйланым... Янғын төн уртаһында сыккан, катын-кыз операторныйза һәләк булған. Кысҡырғандар, ярзам һорағандар. Уттан да уһал дошман юк. Тиз арала цех урынлашқан урын менән, янғынға қаршы күрелгән саралар менән таныштым. Дөрөһөн әйтеү фарыз: трагедия проектта ук һалынған. Янғындан һаклану саралары бөтөнләй күрелмәгән. Тизерәк! Күберәк! Продукция кәрәк!

Ә корбандар? Корбандар, Бөйөк Ватан һуғышындағы кеүек үк, бөйөклөк күрһәткесе генә икән.

Әйзәгез, ордендар көтә

Бына мин монтаж идаралығында. Был калала тәүләп танышқан хужалыҡ, тәүгә аяҡ баһқан контора. Ни өһөн бында килдем? Монтаж эһен яҡшы беләм. Тағы? Калала монтаж эһе күп, ә күзгә күренерлек хужалыҡ әлегә юк, тимәк, был идаралыҡ үһешкә дусар. Дөрөһ уйлағанмын: мине баш инженер қабул итте. Монтаж эһе менән таныш икәнлегемде аңланы, әз генә көтөргә кушты – прораб кәрәк икән. Күп көтөргә тура килмәне, идаралыҡ начальнигы килде. Күреп торам: кәйефе алама. Ул баш инженерға һүз әйтергә лә бирмәне, кулы менән ишара яһаны. Икәүләп кабинетына иңделәр. Башта ул низер ақырынды, һүгенде. Һуңғарак баш инженерға ла һүз әйтеү вақыты килде. Ул минең белгес икәнлегемде, заводтар төзөүзә тәжрибәм барлығын әйтте. Уф, Алла, колактарың ғына түҙһен – вәт йәһүд Шейнин, нисек һүгенә!

Бактиһән, мин бында калала теркәлеү өһөн генә килгәнмен, ике-өһ айҙан аҡсалыраҡ урын табып, был эһкинмәгән контораға төкөрөп китәһәкмен икән. Минең кеүектәрҙе һепертке менән кыуырға кәрәк... Был һүзәрҙе иһек аша тыңлап торҙом, колактарым арығас, китеп барҙым.

Аптырарһың: Шейнин үзе һуңғы көн эһләгән икән, үз кеһәһенә күберәк һалған өһөн уға иһек яғына юл күрһәткәндәр. Шунан Шейнин яңы заводта эһ тапқан. Мин уға барҙым, үземдең «К – 400» компрессорҙарын биһ бармағымдай белеүемде әйттем. Ә ул:

– Безгә белгән кеше бөгөндән кәрәк, әйзүк, – тине. Барманым. Тәүге оһрашыуҙағы аһуым һүрелмәгәйне шул.

Баш инженер иһә ыһын монтажсы булып сықты, эһ рәтен белә. Бына мин «бөйөк төзөлөш»тәрҙең береһендә, был – Көнбайыш Себерҙең беренсе газ эһкәртеү заводы. Бында ла беренсе көн аптыратты.

Сәнскеле тимер сым менән кәртәләнгән төзөлөштә өһ йыл эһләп өлгөрҙөм. Стәрлетамакта. Ике төзөлөштә сағыштырып булмай, бында, һазлыкта, бер нисә һорғолт корпус төзөлә. Төзөүһе – кеүәтле «Мегионгаһстрой» тресы, ә эһселәре зектар. Окшашлыҡ бөтөнләй юк. Бындағы зектар бер кемдән дә тартынмайса шифер кайната. Эһ урынында. Ә сәйҙе кайҙан алалар? Бер сварщик та кушылғанды үтәй алмай, хәһрәтһеҙ эһләү өһөн тәүзә зектарға сәй килтерергә кәрәк.

Урламаған нәмәләре юк! Сәй, тәмәке килтереүсегә шунда ук әйберен кире бирәләр. Зектар күмәкләп эш итә, күзәтә... Оятһыззар, етешмәгән ерзәре юк. Тәүге айза ук шулар корған фундаментты кабул итергә тура килде. Кит әле, фундаментка окшамаған, нивелир қуйып, һәр ярығын қағызға теркәп барзым. Прорабтары зек түгел, ул сак тәгәрәп китмәне. Эйе, баһалап «һикерә», ә бындайзы кабул итеү тыйыла. Актка алдап языу мотлак икән дә! Актка имза қуйманым. Фауға сықты, мин фундаменты кабул итергә бурыслы, имеш. Хатта начальник та асыкланы: «Бынан да насарыракты кабул итәбез», – тине.

Зектарзан зыян күп. Эйе, Стәрлетамакта ла урлаштылар. Әйтәйек, тутыкмас тимер, бронза деталдәрзе һүтеп алалар. Мин насос һүтеп ултырған зекты тоттом. Куркыттым. Ә ул миңә:

– Әгәр төрмәгә әләкһәң, минән йәки башканын кәрәгендә алырһың, – тип янаны.

– Мин әләкһәм, һинең бугорың буласакмын, ә һин минең силғаузы йыуырһың.

Дөрөсөн әйткәндә, зектар тәүәккәлдәрзән куркалар. Миңә бүләктәр ташый башланылар. Үззәре сүкәгән балдак, катын-кыз аяғы итеп яһалған мөштөк килтерзеләр, йәнә бейек үксәле туфли... Матур эшләйзәр! Ә фундамент корорға теләмәйзәр. Нишләйһең, якшылыктарын белгәс, мин дә уларға тәмәке, сало килтергеләнәм. Бартер, әйтәгүр.

Был төзөлөштә Стәрлетамактағы төзөлөш менән сағыштырып маташтым. Булманы. Бындағы завод Стәрлетамактағы синтетик каучук заводының бер цехына ғына тиң. Дөрөсөн әйткәндә, төзөлөштөң смета хақы технологияға инмәгән биналары өсөн қиммәтләнә. Технологияһы ла бай, әйәрсен газдан тауар газы алына, етмәһә.

Партия йыйылыштарының береһендә трибунанан әйтеп һалдым: «Һез бөйөк эш тураһында күп һөйләйһегез, ә төзөлөп ятқан завод... завод исеменә лайык түгел. Ул ни бары установка». Күптәр дөрөс аңламаны, ә «установка» һүзе телдәрәндә қалды. Проект тураһында ла өндөшмәй қалманым. Проект иң түбән қимәлдә. Озон һүзәң кәрәге юк, бер хатаны атау етә: урын дөрөс һайланмаған. Төзөлөштән ике сакрым алыслыкта бына тигән майзан бар. Тубыкка тиклем баткакта эшләргә теләүселәр әз, бик әз. Төзөлөш эштәрен зектар ғына башкара, зектарзы ярзамсы итеп монтажға ла кушалар, ә уларзан фәтеүә юк дәрәжәһендә.

Заводтың иң бейек стенаһына әре хәрәфтәр менән купшылап язғандар: «Сдадим завод в срок!». Ә астында – зектар языуы: «У каждого – свой срок». 10 – 15 йылға хөкөм ителәүселәр зә бар ине төзөлөштә. Бер төн ултырып иҫәп-һисап сыфарзым: яқынса зектан 1 тинлек файза булһа, 5 тинлек зыян килә.

Идаралағы эштең иң қыйын өлөшә – киске оператив кәңәшмә. Кәңәшмәлә бер генә кеше сығыш яһай – начальник. Начальник теләһә кемгә һораузар за бирә, яуап кисекмәштән ишетеләргә тейеш. Әгәр яуап һуңлаһа йәки начальникка окшамаһа, яуап биреүсә бик тос оят һүз менән «бүләкләнә».

...Һуңғы кәңәшмәлә начальник һүзгә үтә бай булды. Эйе, план яна, гөрләп яна! Начальник һүгенә, нисек һүгенмәһен, Мәскәү риза түгел. Фәзәттәгесә, артык мөйөштә ултырам. Мин һәр сак күзәтеүсә. Начальник өштәле артында – бәрхәт байрактар, Ленин портреты. Начальник тағы ла қызыбырак:

– Тиззән йыл азағы, без беренсе урынды юғалтабыз. Мин һезгә беренселекте яулап бирзәм, вашу мать! Кем һеззәң кеүек эшләй, барығыззы ла... матери, – тип ыскындырзы.– Беззән байрактарзы аласактар. Какого... Ни өсөн һез булдыкһыз... Бына быныһын ЦК бирзе. Быныһын... Йыллык план үтәлмәһә!? Мин һеззе... Без бурыска сумдык. Кайзан акса алабыз? Эште яйға һалыу өсөн бер нисә

бригада кәрәк. Ун биш сварщик кәрәк. Кайзан алабыз? Кем һезгә килһен... Сығыу урыны калманы... Мөмкин түгел..

- Можно! – Быныһы минең ауыздан сықты, начальник аптырабырак калды:
- Кем унда уялды? Аңлат һүзең ни тураһында?
- Мин әйтәм: эште яйлап була!
- Ишь! Ә һин үзең аңлайһыңмы ни һөйләгәнәнде?

Барыһының да баштары минең якка боролдо, нәфрәтле караштар миңә төбәлдә. Һәр кем кәңәшмә бөткәнән йотлоғоп көтә, ә хәзер һузыласак. Сөнки начальник кәңәшмәне яза төрө итеп куллана. Үзе: «Башығыз менән эшләй алмағас, арт һанығыз менән эшләгез», – тип тө ебәрә.

Ә бер заттың туктауһыз һүгенгәнән ишетеү рәхәт түгел.

– Бында һүгенеп эш сығарып булмай, миңә бер азнаға командировка бирегез, Стәрлетамакка. Ни эшләргә икәнән беләм.

Халык аптырашта, тын алғандары ишетелә.

- Балалар әкиәтен һөйләһең, ярап, кәңәшмәнән һуң кал..

Күрәһең, начальниктың эсендә низер токанды, кәңәшмәне тамамлау яғын караны Башкалар шатланышып кайтышты. Без өсәү калдык. Күрәһең, баш инженер за ышанып етмәй.

– Стәрлетамак тиһеңме? Ә һин Омск калаһын беләһеңме? Без Омскиза йүнле бригада, электросварщиктар таба алмайбыз. Кайза барма – аврал, йыл азағы. Кем килһен. Ә һин...

– Стәрлетамакта – ике монтаж идаралығы, башкалары ла етерлек.

– Омскиза – монтаж тресы.

– Омскиза трест кайһы йылда ойошто?

– Эйе, эйе, дөрөс әйттең. – Һүзгә начальник кушылды. – Өфөнән башланды. Омскиға Өфөнән килделәр, өйрәттеләр. Эйе, һеззә көслө монтажсылар. Шулай за һин был эште нисек аткарырһың? Һине кулга алыузары бар бит.

– Мин һөйләшә беләм, кулга алмай торһондар. Миңә сақырыу кағыззаны ғына бирегез. Иртәгә үк осам.

– Эйе, без һиңә мисәтле бланкылар бирербез, ә һин юлда эсеп, бланкыларзы юғалтһаң? Миңә бының өсөн төрмәгәме?

– Мин юлда эсмәйем.

– Иртәнсәк ярты йөз сақырыу кағызы алырһың, штамп фирменный, мисәтле. Кара, һиңә бер азна срок. Иң кәмендә ун биш юғары квалификациялы электросварщик алып киләһең. Ишет, барыһында ла алтынсы разряд булһын..

Кайтырға булдык. Начальник шоферы мине йәшәү урынына ук килтереп калдырзы. Иртәгә өйгә кайтам. Һой!..

***

Дөрөсөн генә әйткәндә, башымда бер ниндәй зә план юк ине. Кайтыуыма бер нисә сәғәт, ни уйларға белмәйем, ә алдымда, өстәлдә, «Стерлитамакский рабочий»зың һуңғы һаны ята. Бер нәмә лә уйламай, гәзитте кулыма алдым. Ба! Таһыш йөз! Каланың иң абруйлы монтажсыһы Андрей. Өс йыл бергә эшләнек, талашманык. Ни өсөн, тиһегезме? Ул үз эшен «бишле»гә генә үтәй. Ә мин – барыһын да беләм. Бактиһәң, әле ул «И-2» цехын кора. Панорамалы һүрәт бирелгән. Андрейзы зур планда күрһәткәндәр.

Иртән торзом да «И-2» цехына киттем. Карап торам: Андрей иң өскө катта, эштәре кызыу. Мәлен таптым, кысқырым. Күрзәләр. Сақырым – төштәләр. Ун минутта барыһын да күндерзем. Бригада менән китәбез, тизәр. Мин уларға

үземдең адресты биреп, иртәгә килергә куштым. Башка бер генә урынға ла барманым, иртәнән фатирым «контора»ға әйләнде. Мин – вербовщик. 45 кеше булдык. Етте. Алтынсы разрядлы сварщик ни тора! Һораузар күп. Уф алла, ниңә кәрәк миңә бындай бәлә? Эш белмәгәндәр зә минең менән барырға теләй. Кәрәкмәй. Был йәһәттән мине алдау кыйын.

Сақырыу қағыздарын тараттым. Һәр эштең үз тәртибе, вақытында барып етеү кәрәк. Иң кыйын нөктә – Рошино аэропорты.

Шулай за кире килеп еттем. Рапорт бирзем.

– Касан килдең?

– Авиабилет алғас.

– Мин һиңә ышанып етмәгәйнем, әйе, һин слабак.

Тағы әйтәм: билеттар юк, отпускынан кайтыусылар күп.

– Ярар, күрербез.

Күрзек. Монтажсылар килә башланы. Һәр монтажсы акса эшләргә ашыға, ә начальник күсмә байрактарзы һаклау өсөн тырыша. Китте эш! Бер айза Стәрлетамак монтажсылары булмастайзы булдырзы.

Газ эшкәртеү заводындағы уңыш тулы түгел, аксаһы алдан алынған. Акса кәрәк. Стәрлетамак егеттәре быныһын да үтәне, планға инмәгән эштәр эшләнде. Һәр кем уңышка ынтыла, уңыш иһә бүләшкә килтерә. Ә кем бүлә?

Оператив кәңәшмә – көзгә кеүек. Начальник мат-перемат менән һүгенә:

– Ишетегез, мин булмаһам... Күрегеҙ, байрактар безең менән, һуқыр түгел һегез. Бына күрерһегез, беззе ордендар көтә. Белегеҙ, тинтәктәр, һәр кәзәгә орден эләкмәй. Белдегеҙме?

Был һүзән һуң күптәр, ниңәлер, миңә әйләнеп караны. Әйе шул, стәрлетамактар килгәнсе кайһы берәүзәр ат өстөндә ине. Аты арығандың узмышы юк. Якшы эш тиз онотла, быныһын күптән беләм. Орден тураһында һүз башлағас, күптәр тирә-яғына карана башланы. Булмағанды бүләшеү минең эш түгел, ә кырын караусыларға үземдең карағым килмәй. Дусым, участка начальнигы, аэропортта монтаж эштәре менән мәшғүл. Һөйләүенсә, аэропортта йүнле белгес юк икән. Мин бындай эштәрзе ятган беләм. Ә ул авиаотряд командирына әйткән. Алалар. Монтаждан киттем.

Олигархизм

Самотлор. Кызыклы атама. Күптәр өсөн аңлайышыңыз. Матбуғат был атаманы урындағы ханттарға бәйләй, ә ханттар бындай исемде белмәй. Самотлор күле Байкалға ла, Балхашка ла окшамаған. Һөмүмән, ул бөйөк күл түгел, дөрөсөн генә әйткәндә, фәзәттәге һазлык. Бына астындағы нефть яткылығы барса СССР халкын уятты. Клондайк.

Самотлорза эшләү максатын куйзым. Күптәр был турала озон-озак уйлай ине. Мин бер көндә хәл иттем. «ДНС-5» начальнигың эзләп таптым:

– Һиндә эшләргә теләйем.

– Алыска йөрөп эшләйбез.

– Самотлорза эшләр өсөн килгәнмен.

– Ярар, Һариза яз.

Яззым, ул култамғаһын куйзы. Ярты сәғәттән ЦТП начальнигына индем.

– Миңә Самотлорға күсергә рөхсәт кәрәк.

– Ризалык бирә алмайым, кешеләр етмәй.

– Хәтерләгеҙ, һез миңә ярты йылда фатир бирергә вәғәзә иткәйнегеҙ.

– Ниңә... бирербез.

- Өс йыл эшлэгәндәр фатирһыз...
- Шулай шул, ярар, һуңғарак һөйләшербез..
- Үткән йыйылышта был турала низағ купты, киләһе йыйылышта тағы әйт-һәм...
- Бир ғаризанды..

Икенсе көнә «ДНС-5»-кә эшкә барырға сыҡтым. Романтика. Караңғыла, йәғ-ни таң һарыһынан, ятактан сығаһың да автовокзалға атлайһың. Автовокзал – хәбәр тоқсайы. Йылы автобус һуңламай, ә безҙең эш урыны – бер сәғәтлек юл. Алтмыш саҡрым араны кәрт уйнап үтәбез, «дурактар донъяһы»нда ғүмер итәбез. Тәүге азнала мин кәрт уйынында катнашманым. Максатым – күзәтеү.

Самотлор юлы. Матбуғат был юлды күккә күтәрзе. Кызыктар етерлек. Каланы сыккә – юл саты, бында һәйкәлдәрҙең һәйкәле – Алеша. Гүйә, Алеша кулындағы янып торған факел, әйзә, янһын факел, бында газ етерлек, тип яр һала.

Ни өсөн Алеша? Кейеме хикмәтле: бер караһаң, ул – геолог, осоусы ла, әллә кем дә. Ғөмүмән, ул да, миңең кеүек, һөнәрен бер нисә тапкыр алмаштырған.

Бына Самотлор юлының 18-се километры, уң яқта зур панно-плакат, йәп-йәш эшсе һәр юлсыға карап: «Береги народную копейку», – ти. Үзе кулына бер бөртөк гайка тотқан, өскә күтәргән. Эшсенең талапсан карашы күпте аңлатырға тейеш.

Плакатты үтеп тә өлгөрмәйһең, һазлыктан торба киҫәге күренә, әз генә барғас – йыуанырактары. Карап барам, күрәм: яртылаш батқан, яртылаш һүтелгән торба һалғыусы техника. Но-о, был тракторҙың ауырлығы илле тоннанан артык. Торба һалғыска яқын ғына «Урал» машинаһы батқан, өмөтһөз батқан, сөнки уны бер кем дә, бер касан да тартып сығармаясақ.

Арырак экскаваторҙың өскә блогы ғына һерәйеп тора. Валютаға һатып алынған сит ил техникаһы һазлыкта тутыға. Карағы килмәй, уйлап та куйҙым: башкалар күрмәҫ өсөн кәрт һуғаларҙыр.

Әллә бында һуғыш үткәнме? Әйе шул, күп түрәләр бындағы эштәрҙе каты һуғышка тиңләйҙәр. Ышандыралар түгелме? Күптер ышана. Мин ышанмайым. Гәзиттәрҙә Самотлорҙан язылған репортаждарҙы күп укыным. Бына күп кабатланған һүзҙәр: «героизм», «энтузиазм», «самоотдача», «ударный труд», «смекалка»...

Төзөлөштә тәҗрибәм етерлек. Әйтәм: бындағына караһанда, Башкортостанда төзөү кыйынырақ. Мәсәлән, Башкортостан төзөлөшөнә автокран һорап алып өсөн күп ишек шақырға, күп адреска инәлергә, язырға кәрәк. Бында үзҙәре килтереп бирәләр, алмаған өсөн һүгәләр.

Ярар, «ДНС-5»-кә килеп еттек. Эш урыны менән танышыу мотлак. «ДНС-5» биләгән урынға бер нисә колхоз йәки совхоз ере һыйыр. Иркәлек. Тайга. Күлдәр. Һазлык. Хөрриәт. Шулай, операторҙың эше иркәлектә, һазлыкта. Операторҙың канаты юк, ә ул скважиналарҙы хезмәтләндәрә. Оператор ГТТ вездеходына ултырып ала ла скважиналарҙы караштыра. Бында нефть күләмен үлсәү берәмеге – миллион тонна. Бына ошо миллиондар күптәргә йөкө бирмәй, күптәргә кәбергә тыға. Фибрәт! Оператор, «кыуактар»ҙың күп өлөшөн карап килгәс, төшкө ашка туктай. Вагонда ашталар. Туйғансы ашап була. Хакы? Бер һум. Һәр көн, һәр сак. Юк, уйлай күрмәгез, стенаға меню эленгән, хакы ла язылған. Һис тә бер һумға еткәнән күрмәнем. Мин, кызык өсөн, сдача алдым, шул ук мәлдә бер нисә сәнскеле карашка дусар булдым, йәнәһе: «Самотлорҙа эшләйһең, ә сдача алаһың». Бакһаң, бында сдача алмайҙар икән. Кассирша ла вак аксаны күп итеп өстәлгә өйөп куя. Вак акса сүпләгәндәргә кәмһетеп карай. Мин бында ла илле тинде һәрмәп, кеҫәмә һалдым. Төкөрәм, тинем, Самотлор

тарифы менән башка цехтар тарифы араһында айырма – дүрт тин. Форуранлыҡ айырма юк. Бөтөнләй юк.

Оператор эшен үзләштерәү өсөн миңә өс көн етте. Ете класс белеме булған кеше был эште бер айға үзләштерә ала. Тыңлаусан, әрһез, һорау бирмәгән кешеләр кәрәк. Табалар. Бындайҙар күп. Эскеселәрҙе лә алалар, вак түрәләр бындайҙарға теләһә ни һүҙ әйтеп, тел сарлай.

Күп нефть аккан урын кәзерле, бында теләһә кем хужа булырға тейеш түгел. Автовокзалда хәбәр таралды, бышылдап әйтәләр: «Безҙең ДНС-ка мастер итеп Муравленконың улын куялар». Атаһы – «Главтюменнефтегаз» начальнигы. Биләмәһе – Төмөндән Ямалғаса. Муравленконың дәрәжәләре зур ғына түгел, күп: ул – СССР Юғары Советы депутаты, КПСС Үзәк Комитеты ағзаһы һ.б.

Минеңсә, ул – совет олигархы, сөнки миллиондар менән эш итә. Эйе, быныһы акса менән бәйле. Олигарх күптәрҙең яҙмышын хәл итә. Муравленко – герой. Ә геройлыҡ ниҙә? Ул корбандар талап итә белә. Быраулау установкаһында, промыслаларҙа, юлдарҙа тоттош вахталары менән үлеүселәр бар. Ул тиз эшләүҙе талап итә, ә тиз эшләү аварияға килтерә. Ул, һуғыш сардарына окшап, күптәрҙе геройлыҡка әйҙәй белә. Эйе, калала Геройҙар аллеяһы бар, әйтергә кәрәк, геройҙарҙың күбеһе – Башкортостандан. Корбандарҙың да яртыһы – Башкортостандан.

Бер көн Муравленконың улын күрергә тура килде. Бик күпшы егет, вуз тамамлағас, безҙең ДНС-ка ебәргәндәр. Мастер итеп. Уйлай күрмәгез, ДНС-та мастер бар, ул китмәне, эшләй бирҙе. Муравленко ДНС-ты күрергә генә килде. Кесе Муравленко бер үзе генә килмәне, мастер-дублеры Макаровты ла әйәрткән. Макаров та, Муравленко кеүек, яғымлы, бер кайғыһыҙ егет. Ул кесе Муравленкоға күңелһез булмаһын өсөн тәғәйенләнгән. Һаҡлау өсөн дә. Был икәү килгән көндә безҙе эштән бушаттылар. Мин байрамсыл түгел, тайғаға киттем, ондатраларҙың ял иткәнен күзәтергә. Әкәмәт йәнлек ул ондатра, йәйҙең кәзерен белә: һис тә кыбырҙамай, һыуҙа салкан ята бирә. Тыныс йәшәргә ярата. Ондатраны «яратыусылар» ҙа күп.

Бына шулай, оло Муравленко дан диңгезендә йөзсө. Күрәһең, ул үзенең улының доллар диңгезендә йөзөүен теләгәндәр. Ысынлап та, кесеһе «Юкос»тың абруйын күтәрҙе. Ярап, быныһы етер...

Оператор эшен окшаткандар бар. Эшләһендәр. Сәғәт уғы ғүмере буйы бер тирәлә әйләнә, арымай, бизмәй. Ә минең өсөн бер төрлө эш – ғазап. Монтажда барып сыҡтым. Прораб урыны бушаған. Миңә иһә күсенегүгә ризалыҡ кәрәк. Ризалыҡ алып булмай.

– Фатирҙы үз кешеләрегегә генә бирәһегез, ситтән килгәндәрҙең береһе лә бында фатир алмаған...

– Бир ғаризанды!

Һау бул, Самоглор!

Зәңгәр күк

*Карабаш турғай оя өсөн ышаныслы урын
һайлай. Йәшәгән ерен мактап йырларға
ашыҡмай.*

Һәр ваҡыт яңылышып йәшәнем, күп акса алып эшләгәндәр күптә беләлер, тип уйланым. Дөрөс түгел икән. Идаралыҡ кунакханаһында йәшәйбез. Кис ваҡыт үткәрәү – проблема. Баш механик та безҙең менән йәшәй, ғөмүмән, барыбыҙ ҙа

түрә, ә телевизор юк. Элекке начальник Шейнин идаралықты ыштанһыз калдырып һызған. Шахмат уйнараға яратам, беренсе разряд кимәлендә уйнайым. Дусым был уйында әллә ни булдыра алмай. Ни эшләйһең, отолорға ла тура килә – тиң булыу мотлак. Донъя хәлдәре тураһында ла гәпләшәп алабыз. Иң таралған тема – эш тураһында. Ул монтажда күптән, тик мин монтажсы түгел, ә куратор, йәғни мин – монтажсынан эш кабул итеүсе. Теләһә ни проектта ла хата табам. Әле дусым аэропортта пар қазаны төзәй.

Котельныйзы дүртенсе йыл төзәйзәр, тик монтажсыларзың бихисап һорауза-рына яуап биреүсе юк. Дусыма һәр көн аңлатмалар бирә башланым, сөнки был проектты яттан беләм. Проекттың хаталарын табып, файзаһын да күрзәм. Сөнки мин – рационализатор, кайһы сакта һызмалар за һызып бирәм. Аэропорттағы куратор минең һызмаларзы аңлап бөтмәй икән. Әһә, ике тапқыр «йомаклы» һызма бәрзәм. Әләкте теге куратор. Тамам аңланым: һай йөзә.

Дусымды авиация берекмәһе командиры менән һөйләшергә өгөтләнем. Үзем тураһында ла әйтергә куштым, сөнки авиацияла эшләргә теләүселәр күп. Теләгем бойомға ашты – мине сакырзылар, барзым. Һөйләшеү озақка һузылманы, килештек. Аңланылар. Мин комплектлау эштәрен дә якшы беләм. Мәгәр ике шартым бар, тинем. Беренсеһә – фатир. Вагон-фәлән бармай, кыскаһы, туалет, кухня өй эсендә булырға тейеш. Сөнки бисәм әле йәш, төндә тышка йөрөүзәре – ай-һай. Беләм: бында ла бер нисә йыл фатир алмағандар етерлек. Миңә сиратһыз бирелергә тейеш. Көтмәгәндә командир әйтеп һалды: «Һиңә фатирзы ике айза табабыз». Командир менән замполит йылмайшып куйзылар.

Икенсе шартты ла әйттем. Монтаждан күсеү менән төньяк коэффициенты өзөлмәскә тейеш. Төньякка килеү аксаһын авиация хужалығы бирергә тейеш. Каршылык юк. Котельныйза етешмәгән нәмәләр күп. Мәсәлән, деаэраторға заказ бирелмәгән, аппаратты табыр урын да юк. Пристандәрзе тулыһынса капшап үттем – юк. Мегион калаһындағы бер автобазала метр йыуанлығындағы торба күрзәм, хужалары менән һөйләштем. Бирмәйзәр. Командир менән икәүләп зур начальнико барзык. Бирзеләр. Бер төндә һызмаларын әзерләнем, деаэратор урында эшләнергә тейеш. Заказ бирә башлаһаң, өс йылға һузыласак. Бындай эштәр күп булды, шулай за һиндәйзәр айырмалык та һизәм. Бына замполиттың әйткәне: «Беззә эшләйһең икән, һин башка хужалыктарзағы тәртипте онот». Аңламаным. Ә мин икенсе һүззе беләм: «Авиация башланған урында тәртип бөтә». Әллә үзәнде һәскәри хезмәттәге кеүек тоту хәжәтме? Ысынлап та, миңә күңелһез. Эшем бигерәк әз, иртән киләм, кисен кайтам. Ә мин – тик-тормас зат. Ярай әле, күзәтеүсәнмен. Һы, авиапредприятие колхозға окшаған.

Колхозда механизатор менән һауынсы абруйлы, калғандарға һан юк. Бында тәртип көсләрәк. Миңә был окшап етмәй, психологиям ризалык бирмәй. Һәр эште кисекмәстән үтәргә өйрәнгәнмен, мәсәләне иртәгәгә калдырырға яратмайым, һорау тыуһа, командирға инәм, ә ул иһә мине кабул итергә һәр сак әзер. Ә бына секретарь, йәп-йәш сибәр хохлушка:

– Вы куда? Командиру!? Там экипаж! – тип индермәскә маташа.

Мысқыллы көләм. Быныһы – тышымдан, ә эсемдә ут яна. Имеш, экипаж. Кыз өсөн экипаж – иҫ китерлек бейеклек. Экипаж һүзен нисегерәк әйтә – исең китер. Шулай за сибәркәй вертолет пилотына кейәүгә сықты.

Бер яктан караһаң, граждандар авиацияһы сауза нөктәһен хәтерләтә. Осоуға бәйле булмағандар һәр сак күз алдында, халык менән бәйләнештә. Билет кассаһы тураһында әйтеп тә тораһы юк. Бына шулай, осмаған авиаторзарзың байтағы үтә кәнәғәт йәшәй, хатта тәжрибәле осоусы көнләшерлек итеп йәшәй: «селяви» ти француздар. Командир һүзәндә торзо: ике ай за үтмәне, миңә

ғәзәттә командирға тейеш бүлмәне бирзеләр. Экипаж төндә килһә, командир тырышып ишекте шакый: стюардессаны нисек алып инһен! Быныһы минең эш түгел, бары тик, осоусыларзың ғәзәтен белдем, күрзем, тип кенә әйтә алам. Улар такси йөрөтөүселәрзән кырка айырыла, әз һүзлеләр. Асыуға тейгәндәрен әрләп тә ала инем, «летающие колхозники» тип. Кызмайзар, колхозник та кеше, тизәр.

Ике вертолет технигының ызғышканын ишетеп аптыраным. Был икәү «МИ-8» вертолетының винттарын алмаштыра ине, береһе икенсеһенә акыра: «Да куда ты пойдешь, кто тебя возмет, ты ведь кроме лопастей вертолета ничего не знаешь».

Әйе шул, авиацияла һәр кем үз эшенә маһир. Шулай кәрәк. Бында илле вертолет эшләй, күбеһе «МИ-8». Вертолеттар булмаһа, нефтселәрзән эштәрен күз алдына ла килтерерү кыйын. Иҫ китерлек эшләйзәр «осоусы краңдар». Бына шулай, әз-мәз вақыт үткәс, осоусыларға «колхозник» тип әйткәнемә үкендем.

* * *

Авариялар башланды. Беренсе катастрофаны хәтерләйем... Мәскәүзән комиссия килеп төштө. Вертолетта өс экипаж ағзаһы, тағы ун ике кеше һәләк булды. Комиссияға айырым бүлмә бирелде, бер кем дә комиссия эшенә кысылырга тейеш түгел.

Ә мин кызыкһындым. Үзем дә аптыраным: миңә һәр бер деталь менән танышырга ирек бирелде. Комиссия иң башта техник сәбәптәргә игтибар итә. Деталдәр, механизмдар ныклап тикшерелә.

Комиссия һығымтаһы: кеше факторы. Вертолет «МИ-8» алыс промысланан кала яғына осоп килә. Сомотлор күле өстөнән оса башлай. Ошо мәлдә пилот капыл күлдә күк итеп күрә... һәм вертолет бозға бәрелә.

Комиссия игтибарлы. Авария сәбәбе асыклана, тик бер кем дә төп сәбәпте әйтмәйәсәк. Бар аварияларзың: ерзәһенәң дә, һауалағыһының да, юлдағыһының да, быраулау установкаһының да сәбәбе бер – тизерәк эшләүзе талап итеү! Икенсе авария иһә ун биш кешене кәбергә тыкты. Тағы ике авария булғас, командирзы башка урынға күсерзеләр, урынына яңы кеше қуйылды. Киткән командир кала түрәләре алдында мине яклаусы ине, ул ғына миңә ысын баһа бирерүсе булды. Бөтөнләй өмөтһөзлөккә төштөм, ул киткәс, аяк астым тайғакланды, тирә-йүнгә ышанысым юғалды.

Был калала алты ай булдым, ә Алексей Михайлыч Романчук миңә биргән вәғәзәһен үтәүсе берзән-бер түрә ине. Ике айза фатир бирзе. Кухняһы газ-плита менән, туалет бар, тәзрәбез тайғаға караған. Әйе, һуңғарак кала үзәгендә лә фатир алдым. Мәгәр тәүге фатир кәзерлерәк, ғәзизерәк була икән.

«Торба эше»

Һуңғы йылдарза оператив кәңәшмәләр минең ғәзәти эшемә әйләнде. Әлегә кәңәшмә авиация берекмәһендә бара. Бында мин командир үтенесе буйынса катнашам. Генераль подряд алып барыусы трест – кеүәтле ойошма. Командир Романчук трест етәкселеге менән бәхәскә инергә теләмәй. Ә бәхәсле нөктәләр биһисап. Мин бәхәстәр өсөн уңайлы зат, ул әйтергә теләмәгәндәрзе ярып һалам. Әйткеләйем, файзаһы ла булғылай – аэропорт өсөн, ә усал караштар миңә текләһә.

Бөгөнгө кәңәшмәлә «беренсе» үзе катнаша. Шулай булғас, ризаһызлыҡ күрһәтеүселәр юк. Әйтерһең, эш тигез юлдағы арба кеүек тәгәрәй, бәхәсле моменттар вақытлыса онотла. Кәңәшмә ни өсөн? «Беренсе»гә һүз бирелә, ә ул төпкә төшмәй, өстән-мөстән һыпыра, телмәре лә оҙакка һузылманы. «Беренсе» телмәренән һуң кәңәшмә тамамланырга тейеш, аҙаккы һүз – зур түрәгә. Күптәр сығыу

юлына йүнәлә, мин дә кузғалдым. Ә дуһым Игорь, иңбашыма кулын һалып:

– Командир һинең калыуыңды үтенә, – тине.

Калдым. Үзе лә ишара яһаны, күптән түгел тапшырылған ашхана бүлмәһенә күрһәттә. Тимәк, әз-мәз һый була – мәслихәт, тимәк, ябай котлет сәйнәмәйбез. Ашханала дәрәжәлә түрәләр генә калды, башкалар эш урындарына сапты. Яман көндә якшы аш, тигәндәр, һый – һыйлылар өсөн. Беренсе командир менән йә-нәш ултырзым. Мин күзәй түгел, «беренсе», күз карашын минең якка ташлап, командирға низер әйтте. «Ана, «Минмонтажспецстрой» вәкиле – минең кадр», – тине. Бындай өстәлдә тамак туйзырыу өсөн генә әзерләмәйзәр. Командирзы һүзһез аңлап тороусылар бар: өстәлгә коньяк, рюмкалар куйылды. «Беренсе» әллә ни аптырап калманы:

– Ярар, ярар, һезгә – әз генә мөмкин, ә миңә ярамай, тағы ике урында сығыш яһайһым бар.

Командир за ни әйтергә белә, ниңә белмәһен, ул бит «беренсе» менән «һин» тип кенә һөйләшә:

– Эш тығыз, бер рюмканан хәләң зыян булмас, моғайын.

– Һәй, шулайзыр, әйзә, һал.

Бына шулай, беренсе рюмка артынан икенсәһә лә бата, беренсе шешәнән һуң икенсәһә бушай. Муксун балығы ла телендә йоторлок әзерләнгән.

Әлегә эш сәғәтә дауам итә, күңел күтәрәнке, кайтышыу кәрәк. Мин дә башкалар менән күтәрелдем, тик сығып китә алманым. Командир мине үз кабинетына әйәртте. Өстәл артына ултырғас:

– Һин ишеттең, быйыл без яңы АТБ бинаһын ходка ебәрәбез, ә канализация эшен алырға теләүсә юк, – тине лә тартмаһынан канализация проектын сығарзы. – Давай, һин эшләп бир. Беләһең: 50 вертолетты хезмәтләндерәү өсөн АТБ кәрәк, ә АТБ өсөн канализация кәрәк.

Проекты кулыма алдым, аңланым – катмарлы: 350 метр араға 300 миллиметр диаметрлы корос торба һалырға кәрәк. Казып кара, бында – күл, был араны киптерәү өсөн бер йыл вақыт үтер.

– Был проект буйынса қысқа срокта эшләү мөмкин түгел. Мин төндә үз проектымды һызам... Иртәнсәк яңынан һөйләшербез.

– Бик якшы!

Иртәнсәк яңы һызмаларзы тотоп командирға килдем. Миңә үлсәп йөрөүзән кәрәге юк, барыһы ла билгеле урын. Һызмаларзы өстәлгә һалдым, ә командир, артык һорау бирмәй, һызма астына хушлау култамғаһын куйзы.

– Ярар, күпме һорайһың?

– Биш мең.

– Нисек?! Егерме биш меңгә эшләргә риза түгелдәр. Һин нисек биш меңгә эшләй алаһың? Аңламайым.

– Мин калпак астындамын, тикшерәү буласак.

– Беләм, котельный эштәрен тикшергәндәр. Ә проект нисек?

– Элеккәһен бөтөнләй үзгәрттем. Ун бер койоно торбаларзан яһаясакмын, кирбестән яһау озақ. Экскаваторзы үзем табам, түләү – һеззән эш, минең эш – торба һалыу. Ғөмүмән, механизация өсөн түләү миңә қағылмай.

– Бик шәп, ә бер метр йыуанлыктағы торбалар беззә юк бит.

– Мин табам.

– Ярар, уйла, хакты арттырырға хаклыһың. Договор иртәгә үк әзер буласак.

– Экскаватор табыу кыйын булыр, бында ябай экскаватор бармай, драглайн кәрәк.

– Ярар, ярзам итермен.

Ысынлап, экскаватор эзләп күп саптым. Таптым: бер хужалыкта ярым һүтелгән драглайн торған. Эргәһендә – бик мөшкөл хәлдәге экскаваторщик. Исеме Юра, якташ: Мәләүездән. Ике азна эшкә сыкмаған. Кыуалар икән. Һуң, ниңә әле мине Остап Бендер тип үртәйзәр?! Отошло вариант таптым: Юра прогул яһамаған, эш хакын тулығынса ала, ә экскаваторын иртәгә үк трайлер менән миңә – кәрәк урынға. Хужалығы өсөн дә килемле, сөнки экскаватор өсөн аэропорт түләй. Юраның начальнигы ла отолмай. Һо-ой, йәйге көндә авиабилет алып кара!

Юра тәүлегенә 16 сәғәт эшләй ала. Қыйынлыкта юғалып қалыусыларзан түгел, әммә эш қыза башлағанда көтөлмәгән бәлә бәкәлгә һукты. «Бәлә» ер астында, өс метр тәрәнлектә... Ул – алты метр озонлоғондағы, 1,5 метр қиңлектәге тимер-бетон плита. Ватыу өсөн кәслә компрессор кәрәк, сөнки миндә бына тигән пневмосүкеш бар. Йәй уртаһы, һәммә компрессорзар эшкә егелгән, командир үзе лә таба алмай. Табыу – Остап Бендер эше. Алыс түгел хужалыкта бына тигән зифкомпрессор бар. Саптым шунда.

Эш көнә тамам. Начальник, Николай Гаврилыч, қайтып киткән. Арыу кейенгәнмен, галстуктамын. Минә қарауылсы зур эт менән қаршылай.

– Һаумы, Николай Гаврилыч қайза?

– Қайтып китте.

– Ниңә көтмәнә? Көтәм, тигәйне бит.

– Мин қайзан беләйем.

– Ярар, мин компрессорзы алып китәм.

– Биреу юк, қушылманы.

– Кәрәк, аэропортта авария.

– Бирмәһәм, миңә ни булыр?

– Булмаҫ, машинамың номерын язып ал, бына фамилиям, ә Николай Гаврилыч иртәгә аэропортқа, командирға, үзе килһен. Яраймы?

– Ярар.

Шулай, компрессор өстөрәтеп килтерелде, тейешле урынға қуйылды, эшкә егелде. Алып кителмәһен өсөн тирә-яғына трактор, машина қуйылды. Траншея қазылып бөткәнсе компрессор бер кемгә лә бирелмәнә.

Әйе, мин – шабашник, ә шабашник һәр сақ разведкала. Қаланың һәр мөйөшө таныш, нисә компрессор кәрәкһә лә, табам. Бөгөн торбалар кәрәк. Миңә эзләү өсөн вақыт кәрәкмәй, барыһын да беләм, туп-тура барып та етәм. Торбалар табылды, «Торба эше» башланды.

Конкуренттар за йоклап ятмай – төндә сварка аппаратын урлағандар. Таптым. Юк, үземдекен эзләп түгел, башканы, шулай тизерәк. Әйе, шабашсы милицияға мөрәжәғәт итмәй...

Әлегә Юра үзе табеленәң тулығынса азылыуына ышанмай ине, ышанды, бер көн прогулы юк. Тик ул траншеяны өс көндә қаза алманы, иҫке драглайны йыш ватыла ине. Был йәһәттән үземдең механик икәнлегемде лә күрһәттем, өйрәттем.

– Һиндә баш бар, – тине Юра. Мин уны башкаса күрмәнәм.

Бына тағы бурыс: койолар өсөн бер метр йыуанлыктағы торбалар табырға! Қайзан алырға беләм, ә һорайһы кеше, Яков Львович, бирмәй булдыра алмаҫ, миндә йомошо етерлек. Өс «Татра» менән барып, 40 метр самаһы торба тейәп килтерзем. Һәр береһе тейешенсә киҫелгән, қапқастары ла уйылған.

Торбалар өсөн дә, эш өсөн дә һуқыр тин дә түләмәнәм. Койолар ултыртылды, торбалар һалынды. Эш көйлә, тип әйтергә буламы? Әллә шул. Бына мин иртәнсәк йәйәүләп эшкә киләм. Эргәмдә һәр сақ тиерлек «Татра» машинаһы бар.

Күберәген еңел машина ролендә файзаланам. Кәмендә ике хужалык исеменән уларға путевка яба алам. Үзем менән һәр сак штамплы накладнойзар йөрөтәм. Быныһы ла фирма сере. Ә иртән йәйәүләйем, шулай файзалы. Бына мин аэропортка якынлашам. Артымдан килгән УАЗ-ик капыл туктай. Номерына күз һалып өлгөрөгә, ишеге асылды:

- Һезгә кайза?
- Эшкә.
- Ә кайза эшләйһегез?
- Бында...

Аллаға шөкөр, башымдың компьютер кеүек эшләгән мәле. Ярты секундта үз башыма бурыс куйзым: «Был номерзы кайза, касан күрзәм?» Француздар әйтмешләй: «Шерше ля фам...» Аэропорт капкаһы автоматлаштырылған, йәғни асылыу за, ябылыу за кабинала дежур иткән катын иркәндә. Әүәл бик сибәр катын эшләне, миңә лә яғымлы йылмая ине. Бер тапкыр кулы менән дә ишара яһағас, индем. Бер нисә һүз алыштык, шунда стеналағы языуға иғтибар иттем. Перронға пропускыһыз өс кенә машина үткәрелергә тейеш икән: беренсеһе – каланың беренсе секретары машинаһы. Партия алда. Икенсеһе – кала Советы рәйесе машинаһы. Өсөнсөһе – әлеге мин ултырған машинаның номеры, йәғни КГБ начальнигыныкы.

Бына шулай, кәптемме? Һораузарға яуап бирмәй булмай, «әйе», «юк» тигән яуаптар менән сикләнем. Һизенгәнемдә һиззе.

– Ярар, һезең менән осрашырбыз әле, – тип миңең машинанан төшкәнемдә карап калды. Машинанан төшкәс, туп-тура штабка, командирға, йүгерзем. Үзәндә. Мине йылмайып каршы алды. Ә мин:

- Алексей Михалыч! Эш харап! – тип зарландым.
- Ниңә?

– Москаленконың миндә йомошо бар. Күрәһең, торбалар буйынса. Башкаса булмас.

- Ә һин торбаларзы кайзан алдың?
- Дусымдан, монтаж участкаһы начальнигынан.
- Нисәүзе алдың?
- Метр диаметрлыны, 50 метрзан әз генә озон.
- Бар, эшлә. Һиңә башка килмәстәр.

Ул шунда ук телефон трубкаһын алып, КПСС кала комитетынының беренсе секретарына шылтыратты. Алексей Михалыч иһә барыһы менән дә «һин» тип һөйләшә. Бәйләнеүсе булманы.

Без казған траншея менән йәнәшә юғары вольтлы электр линияһы уза. Ә мин автокран менән эшләйем. Ике шартты ла үтәнем: кулымда мисәтле кағыз, линияла ут юк, һүндерелгән, подстанцияла табличка эленгән: «Не включать, работают люди». Крансы менән икәүбез, безең трос, һелкәһең, тимер сымға тейзе, оскондар сәсрәтеп, 4 сым да ергә өзөлөп төштө. Электрик безең линияны ток астында калдырған, йүнһез. Шул ук көндө, шул ук сәбәп аркаһында, Самотлорза өс кеше үлдә, ә уларзың эшкә допусктары булмаған.

Әл дә яңғыз булғанмын, күмәктең яңылышылығы ла күберәк. Торбаның һуңғы киҫәген һалырға кәрәк, 22 метрлыны. Көләләр, һала алмайһың, имеш. Участок АТБ-ның икенсе яғында – күлгә автокран куйып булмай. «Вертолет менән куяһыңмы?» – тизәр. Һо-о, бер үзем ике кран менән торбаны тейешле урынға һалдым. АТБ-ның ике башына ике автокран куйзым да тәрән траншеяға төшөрзөм. Бындай эште бер касан бер кеше эшләмәс, ә мин эшләнем. Шабашсы барыһын да эшләй белергә тейеш.

Коллектор һалыузы тамамлағас, үземдең канал аша КГБ «әше»нең серен беле-шергә булдым. Имеш, мин торбалар алып кайткан көндө тантаналы сара узғарылырға тейеш булған. Кыскаһы, «красный стык»ты йәбештереү сараһы. Оркестр менән барғандар, ә 20 метрлы торба киçәге... урланған. Тимәк, партия эшенә аяк салынған, алама хәл, сәйәси зыян бит.

Бөтөнләй уйзырма! Бакһаң, мине оператив кәңәшмәләрзә тәнкитле сығыш яһағаным өсөн хөкөмгә тарттырырға иҫәп тотқандар. Командир йөпләмәгәс, әйткәндәр: «Ярай, без уны икенсе урында әләктерәсәкбез».

Игорь дусым

Ағастан қолап төшкән сәүкә балаһын алып кайттым. Портфелдә күренмәй. Троллейбуста тауышына халык аптыраны.

Бындай кешене «коммуникабельный» тизәр. Әйе, тиз аралаша белгән зат дуҫ-иш таба, дуҫтарын файзаланып, максатына ла ирешә.

– ОКС-ка яңы начальник килгән, – тигән хәбәр таралды..

Был буш хәбәр булып калманы. Бына яңы түрә иртәнге оперативкала күренде. Бәй, мин инде өс ай авиацияла эшләйем, авиатор кейемен алырға базнат итмәйем, ә ул форма кейеп тә өлгөргән. Мин уға иғтибар менән карап ултырам. Ысынлап, уға форма килешә, әйтерһең, күптән кейә. Аптырай төштәм: үзен то-тошо ла бындағылар менән күптән таныш кешенекенә окшаған. Тартынмай, иркен, Мәскәүсә һөйләшә, хәрәкәттәре теүәл. Быға тиклем эшләгән ОКС начальнигы өс ай ғына эшләп китте, уға әллә ни иғтибар итеүсә лә булманы. Был иһә ике-өс көндә «күренеп» маташа. Кызыкһыныу тыузы: ОКС начальнигы әллә ни юғары дәрәжә түгел, мәгәр был урынға Мәскәүзән үк килгән.

Оперативка тамамлағас, ул үзе алдыма килеп баҫты.

– Мельников, – тип миңә кулын биреп, танышырға тәқдим яһаны. – Әйзә, ОКС-ка керәйек, миңә һеззәң менән һөйләшеү мотлак.

Без командир кабинетынан сығып, беренсе каттағы ОКС начальнигы бүлмәһенә индек. Икәүзән-икәүбез, төзөлөш тураһында әңгәмә булып, тип уйланым.

– Нисек, яңы котельный тураһында һүз барасакмы?

– Юк та, әлегә мин проект менән таныш түгелмен, мин һеззәң менән яқыны-рак танышырға теләр инем.

Таныштык. Ул матур, шыма һөйләй, темаларзы йәтеш алыштыра.

Бер сәғәт һөйләшкәндән һуң үзебеззә күптәнге таныштар кеүек хис иттек. Үзе тураһында күпте әйтеп өлгөргө. Тыумышы менән мәскәүле, юғары белемде Куйбышевта алған.

– Якшы институт бөткәнһең, – тип куйзым. Ә шулай за: «Был ялкау кеше булһа кәрәк», – тим эстән генә. Ул әллә ни мактансык түгел, ә якшы яктарын күрһәтергә оҫта.

Һүз барышы үз һукмағын алды. «Бына мин кем!» – Быныһы уның булмышы. «Һинең турала һөйләп тә тораһы юк» – Быныһы мин. Ярар. Мәгәр иң зур хатаны ул үзе яһаны. Тәүге гәпләшеүзә үк һөйләргә ярамағандарзы һөйләп ташланы. (Алдан әйтеп куям: мәскәүле сер һақлай белмәй, бөтөнләй тишек иләк.) Бындай дуҫтың кәрәге тейә, биллаһи. Нисек? Ул һәр вақыт... штаттан тыш гәбәщник. Сит илдәрзә булған, һанап алды: Голландия, Германия, Франция, Швеция...

Ышанырғамы? Нисек тә һүззә төзөлөш темаһына күсерзәм. Фантазияға мохтаж түгел. Имеш, аэродромда осош юлын пар менән йылытыу проекты уға таныш... Ә был темала мин көсләрәк.

Эйе, өс сакрым юлды пар менән йылытыу – акылһызар эше, тинем, быны уҫалырак тонда әйттем. Аңланы: мин тура һүзле.

– Ә эштән һуң төшөрөп алмайыжмы?

Әлегә авиаотрядта бер кем менән дә әскәнем юк. Шулай за ризалык бирзем.

Әсеп алғас, һөйләшеу кызыуырак та, тәрәнерәк тә барзы. Биллаһи, уны, шаштырһа ла, тыңлау кызыклы. Ә ниңә? Һәр һөйләшеу хәкикәт өсөн түгел. Базарзағыса: һатыусы алдай, алыусы тыңлай... Ә кем белә: алданыусы ла өштөн калғылай. Төрлөсә була.

Атаһы КГБ полковнигы булған элек, ниңәлер улын Мәскәү вузына урынлаштыра алмаған.

Бына шулай, ул май әсендәге йәшәгән бөйөр кеүек, ә мин аслы-туклы үҫтем. Ни өсөн ул миңә йәбешеп ята? Быныһына ла тиз төшөндөм. Нисек? Кәрт уйынындағы кеүек. Ул да кәрт уйнарға ярата, «на дура». Хәтере шәп. Отолорға яратмай.

Эйе, без тигез уйынсыларбыз, безең тормош та әлегә кәрт уйынына окшай башланы, буғай. Был да, миңең кеүек, үз хистәрен йәшерә белмәй. Мин – башкорт буларак, ул – мәскәүле буларак.

Ул һәр сак аксаға мохтаж, сөнки иркенлекте, муллыкта ярата. Әйткәнемсә, үзем – һәр сак һаксыл, артык сығым миңең өсөн түгел. Ул – ялкау, ә мин донъяға эшләр өсөн килгәнмен. Мин таба беләм, ә ул тәләфләргә оҫта.

Бына без беренсе тапкыр әсергә ултырзык, һәм кемдең кем икәнлегә асыкланды: ул – һораусы, мин – биреүсе. Бурыска өс йөз һум һораны, бирзем.

– Беләһеңме, иркенлек яратам, әлегә башка һорарлыҡ кешем юк, булғас бирермен.

Шулай, ул уйлағанса, мин «кармакта». Миңеңсә, ул кармакта. Уйын шартын әйттем. Мин – рационализатор, ә ул – ОКС начальнигы. Миңең тәқдимдәрзе аксаға әйләндереп була. Тәқдимдәремде тейешенсә қағыз битенә төшөрзөм. Култамғалар кәрәк. Ул шыма, култамғаһын йәлләй, имеш, ауызы менән биргән ризалык еткән. Ә мин култамғаны башкаларзан қуйзырттым, аксаһын да алдым, уға тәтемәне. Отош – отолош, кем-кемлек... Мин һәр проекттан етешһезлектәр табам, сөнки мин – ысын инженер. Ул миңе ләүешкә һанамаксы. Бына әйткән һүззәре:

– Кем менән эш иткәнлегендә беләһеңме? Мин һинең кеүектәрзе... – Калғанын әйтмәһә лә аңланым: ул – штаттан тыш мәхлүк. Авиаотрядта бер генә кеше «күзәтеу» астында, әйе, мин фәкирегез. Ул – күзәтеүсе. Бына уның беренсе еңеүе – уға биш катлы яңы йорттан ике бүлмәле фатир бирзеләр. Байтак эшләгән, тәжрибәле белгестәргә лә бындай бәхет тәтемәй. Әйе, фатирзы авиация түгел, кала һакимдары үз фондынан бирзе. Мин дә фатир алдым, белгес булғаным өсөн, шартымды қуя белгән өсөн.

Килдә заманаһы! Бер кешегә шымсылык иткән өсөн – бына тигән фатир!

Ярар, икебез зә авиациянан киттек. Миңе яңынан монтажға әйзүкләп алдылар. Ә ул, ялкаулығы арқаһында, яңы урын тапты. Безең ара нығына төштө. Уға мин кәрәк, миңә – ул кәрәк. Байрамдар, ял итеү бергә, муллыкта. Ул – тәмле тамак, мин дә тәмленән баш тартмайым. Мин акса таба беләм, ә ул дефицит таба белә, сөнки ОРС менән тығыз бәйләнештә. Түрәләргә тәтемәгән германский гарнитурзы миңең фатирға килтерәбез. Әйе, ул – автобаза начальнигы урынбаҫары, ә мин – баш механик, икебезең дә шәхси авто. Гарнитур ике машинаға тейәрлек. Хөрриәт.

Автобазала хезмәт һақы юғары. Айына 700 һум самаһы эш һақы алам, шулай за һәр кем күберәккә ынтыла. Мин йәнә бер акса сығанағы уйлап таптым.

Игорь дуҫ менән кәңәшләштем, анык план төзөп алдым: һәр кемдең эше билгеле, уға кағыз мәшәкәттәре, материалдар табыу йөкмәтелде. Миңә – ойоштороу, үтәү. Үземә тейеш эштәрҙе лә, Игоргә тейешен дә тулыһынса үзем үтәнем. Эйе, башлаған эште туктатыу үтә кыйын хәлгә килтерергә мөмкин.

Бар көсөмдө һалып эште ваҡытында тамамланым, аксаһын алдым. Бына кызык: Игорь өлөш талап итә.

– Бына һиңә! Һы, коньякты бергә эсәбез, шул еткән.

Ул һаман үзенекен тәтелдәй:

– Һин мине белмәһең белерһең, һинең картотекаңда аҡ урын калмаған, аҡылһыҙҙар йортона йәки башка урынға китеүең ихтимал.

Ысынлап та, ул картотека тигәндәре мунсалағы кайын япрағы кеүек икән, кайза ғына барма – ул һинең менән.

Игорь өсөн «уйын» бөттө, ә мин әлегә – уйынсы, кылдарын тартам. Ә ул кызып, үртәлеп барыһын да һөйләй, миңә кәрәген дә, кәрәкмәгәнән дә. Игорь тураһында һөйләгәндә кала түрәләрен телгә алыу мотлак. Дөрөсөн әйткәндә, Игорь миңең ысын патриот икәнлегемдә аңлай, күрә, таний. Ә бындағы түрәләрҙең күбеһе псевдопатриот.

Псевдопатриот – Станиславский системаһын үзләштергән зат, ул етешһезлектәрҙе күрмәй, күрергә лә теләмәй. Бар хәлдә ул алһыу күзлек аша күзәтә. Ысын патриот иһә етешһезлектәрҙе күрә, тәнkitләй, тынғыһыҙлығы менән башкаларҙың мазаһына тейә. Ә Игорь кем? Ике төр патриотизм араһында буталыусы. Нишләйһең, көнләшерлек сифаты юк. Ул ысын уйынсы була алмай. Фатир алыу – отош, ләкин был уйынсы отошо түгел.

Ә мин отолоусымы? Юктыр. Игорь аша күптә белдем. Етмәһә, без иркенләп, тәмле ашап, бергә күнелле йәшәнек. Һәр байрамды бергә үткәрҙек, ә һыйҙар һиндәй булды!

Үзе лә, катыны ла өстәл әзерләргә беләләр. Әйтәйек, Игорь кеүек кызырған бәрәңгене бер генә ресторанда күргәнем-ашағаным булманы. Ә балык блюдаларын һисек әзерләй! Юғарыраҡ сифат булмай. Без ит, камыр юсығына оҫта. Игорь рекорд куйырға яратты, бер ашағанда – 90 билмән! Ә мин 25-тән арттыра алманым.

Шулай за өсөнсө ынтылыш мәле килде. Тағы зур эш уйы килде. Тағы әйттем дуҫыма: «Һиңә – кағызҙар, култамғалар эше, ә мин – ойоштороусы». Зур эштә тырышыу ғына әз: бында зийен һәләтлеге кәрәк. Быныһы ла әз, хәүефһезлек хәсрәте лә бар. Быларҙы ул үз кулына алырға тейеш, сөнки эш менән мауыккан зат тирә-йүндә күзәтә алмай...

Был миңә:

– Миңә хәүефле эш кәрәкмәй, – тине.

– Кәрәкмәгәс, эләкмәй. – Быныһы мин.

– Миңә «таза» эш кәрәк, – Быныһы ул.

Дөрөсөн әйтеү мотлак: бер йәйҙә 5 километр самаһы торба һуҙым, әммә бер метр за торба һатып алынманы. Шундай мода.

Һәр кемдең үз юлы, үз һуҡмағы. Һәр кем үзенсә йышыла, шымара. Бына Игорҙең һуңғарак йырлаған такмағы:

*Высоко орел летает,
Крылом небо достаёт.
Возносишь славу до небес,
Мать твою, КПСС!*

Анекдоттар һөйләнә, Игорь фатирында – тулы хөрриәт.

Бындай мәлдә һәр кем үзе теләгәннен әйтә, ярамағанын да әйтә. Әгәр уңайлы урында диктофон булһа?! Мин «кармак» һалыузың башка төрҙәрән дә беләм. Тормош өйрәттә.

Бына шулай, без һисек танышһаҡ, шулай ташлаштыҡ, үкенәүҙәр булманы. Ә дуслыҡ булдымы? Һис шикһез.

Бала саҡ иҫемдә. Ҡанға тузып һуғышҡан малайҙар булды ла баһа. Дустар инек, йән дустар инек. Әйе, дошман булмаған урында дошман эзләмәйҙәр. Игорь миңең дошманым булманы. Хатта был калала ул иң яҡын дусым ине.

Нишләйһең, һәр кемдең үз яҙмышы.

***

Был төбәктә йәйге төндәр кысқа, ә бер төндә караңғы бөтөнләй төшмәй. Аҡ төн. Үткән йыл был төндә безең ятакта йоклаусы булманы. Иң озон көндө байрамға әйләндерҙек, күңелле үттә, күптәр был байрамды хәмер менән бизәнә, кемдәрҙер – үз бүлмәһендә, кемдәрҙер – тыштағы эскәмйәләрҙә. Ә мин үзебезҙе-келәрҙе күндәрҙем: айныҡ килеш аҡ төн үткәрҙек. Оһотмаҫ өсөн. Дөрөҫ эшләгәнбез, тим.

Хәҙер мин ятакта түгелмен, пилоттар менән ваҡытлыса йәшәйем, сөнки авиацияға күстем. Кунакхана аэропортка яҡын урында, ашхана ла яҡында. Хәрият който, бында тыныс йокко юк. Әйтәйек, төн уртаһында АН-22 (Аңтей) килеп төшә, тауышы окшамай. Самолеттар тауышына өйрөнөп була. Ә бына төн уртаһында зур самолеттың экипажы ҡунырға килһә? Йоклап ҡара! Командир миңең бүлмә ишеген шакый. Озақ шакый. Имеш, «люкс»та йокларға теләй. Бүлмәләге икенсе карауатты алырға ҡушам. Алалар. Ә командирҙар барыбер шакый.

Бына бер төн экипаж килде. Миңең ишекте шакыманылар. Йоклап ҡара, стена калын түгел. Күрше бүлмәлә экипаждың «разбор полетов» тигәнә бара. Көтөп яттым – туктамайҙар. Ишектәрән асып бер һисә һүз әйттем, ярар, тинеләр. Ә һүзҙәрә бөтмәй. Ярар, әз-мәз йөрөп алырға булдым. Якты төн, төзөлөп ятқан котельный яғына киттем.

Әллә аҡылдан шашып бараммы? Ни ишетәм, әллә йокһоһоз килеш һаташаммы? Төн уртаһында бөтөнләй буш торған котельныйҙан аптырарлыҡ тауыш килә:

– Да, я ишак, ишак я... вашу мать...

Ҡуркып йәшәмәнем. Башка кеше булһа, карауыл алып килер ине. Барып индем. Барып ингәс, тауыш-тын юк. Ҡараштырам. Күрәм: өсәү табын ҡорған.

Икәүһе һәйбәт кейемдә. Йөзҙәрә әзәмсә. Ә берәүһе кырынмаған, спецовка кейгән. Аңлап алдым: кысқырыусыһы – кырынмаған зат. Миңең килеү – улар өсөн көтөлмәгән хәл. Фәзәттә, бындайҙарға үпкәмдә йәлләмәй ақырам. Өсәүләп аякка баһтылар, күрештеләр. Мин үземдең начальник икәнлегемдә аңлаттым. Уларға әйтеүемдең кәрәге булмаған икән. СУ-53 прорабы миңең турала тулы мәғлүмәт биргән. Дөрөҫөн әйткәндә, был шабашниктар пар котелдарына обмуровка яһарға килгәндәр. Йөзҙәрәнә карағанда, үзҙәрән гәйеплә һанайҙар. Икәүһе бөтөнләй тынды, ә бына һәйбәт пинжәк кейгәнә хәлдә аңлатырға булды, ни тиһәң дә, эште рөхсәтһез башлағандар. Иртәнсәк квалификацияларығызды тикшерәм, тигәс, бөтөнләй һүндәләр. Тәжрибә тураһында әйткәс, теге һәйбәт пинжәкленең теле асылды. Обмуровка эшен беренсе тапкыр үтәмәй икән. А-ба, политехта доцент икән.

Бына һисек, фән кандидаты эшсә кейемен кейергә мәжбүр. Фәзәттә, обмуровка эшенә талапсанмын, ә был өсәүгә бер тапкыр бәйләнмәнем. Улар ҡайтып

киткәс, ныклап тикшерзем: ысын профессионалдар ғына шулай эшлэй. Алдамаған. Ни өсөн соконманым, күп һорау бирмәнем? Обмуровка материалдары киммәтле. Күрөп торзом: үззәре тапкан. Тыныс эшләнәндәр, тип уйланым. Тағы нимә? Кураторзар һәр сак «на лапу» һорай. Быныһы ла минең ғәзәт түгел.

– Юғары кимәлдәге кунактарҙы каршыларға тура килә, коньягы ла, икраһы ла кәрәк, ә кунакка барһаң, ни генә күрмәйһең. Меҫкенләнгә килмәй.

Доценттың был һүззәре бик оҙаҡ колағымда яңғыраны.

Болғансык дәүер, уйланырға тура килә. Кунак йыйған түрә үзе бер қасан да гастронормға бармай, уға килтереп бирәләр. Ул килтереүселәргә ақыра, тәмләрәкте килтермәгәндәр, имеш. Кайза тәгәрәйбез, йәмәғәт?

Үземдең хәлдәр тураһында уйландым. Ни өсөн бында килгәнмен? Ашау өсөнмә? Юк. Сөнки мин үз еремдә лә тук йөрөр инем. Узышыу китте. Кемдәр узы һуң? Түрәләр. Тағы ни көтөргә? Узыусы һәр сак артына әйләнәп қарай. Шунан? Алға ынтыла. Тимәк, «коммунизм» тигән һүз – теге узыусының арткы һынынан сыққан тауыш. Хәйер, был турала һүз башлана ғына әле.

* * *

Күп вақыт та үтмәне, мин үзем ошо ук котельныйза шабашник ролендә эшләп алдым.

Ысынлап та, кайһы сактарза үземә үзем аптырайым. Кем һуң мин? Ни өсөн уйзарым, эштәрәм менән килешә алмайым? Ғөмүмән, минең тормош барышы анализға бирелмәй. Әллә аналитикала һай йөзөммә?

Қара әле, авиаберекмә командиры миңә бик окшай, уның менән рәхәтләнәп эшләргә була. Ул да мине окшата, шәп белгескә һанай. Бар шарттарымды үтәне. Күптәр барактарза, вагондарза йәшәй. Якшы фатирҙарын Мәскәүгә, Киевқа алыштырыусылар за осрай. Ә ул миңә бына тигән фатир табып бирзе. Абруйлы белгестәр бындай фатирҙы өс йыл көтөп ала. Кемдер минең үз юлымдан тайғанымды теләй, көтә. Әйе, бындай кеше бар.

Элек үзем эшләгән монтаж идаралығы начальнигы кире кайтыуымды һорай.

– Һин тик торор өсөн тыумағанһың, һин зур эштәр өсөн тыуғанһың. Әйзә, әлегә һиңә ПТО начальнигы урыны әзәр. Артабан қарарбыз.

Ысынлап та, авиацияла миңә әллә ни күңелле түгел. Минең кеүектәргә орден бирмәйзәр. Аксамы? Әйе шул, бында орден өсөн килмәнем. Ярар, уйлаштым, командирға килдем.

– Алексей Михайлыч! Мин яңынан монтаж идаралығына китергә уйлайым. Мине ПТО начальнигы итергә теләйзәр.

– Һин беззә күнегә башланың, тиәп уйлағайным.

– Миңә һеззә қыйын түгел, шулай за мин – монтажсы. Стәрлетамақта завод төзөнөм.

– Ярар, һине көсләп тотоп булмаҫ, тик һин беззә ташламаҫһыңмы һуң?

– Һеззә нисек ташлайһың, авиабилет һәр сак кәрәк бит.

– Билет артынан һәммәһе килә, мин икенсе нәмә тураһында. Беренсенән, урыныңа йүнле белгес алып кил, шунһыз – китеү юк.

– Бер кеше бар, теплотехник, иртәгә үк килтерәм.

– Иң кәрәген әйтмәнем әле, тыңла. Беззәң подрядчиктарзың барыһы ла – минең дуҫтар. Кәңәшмәләрзә мин уларға ақыра алмайым. Һин булдыраһың, һине өйрәтеү кәрәкмәй, тейеш ерзән тешләй беләһең. Һин беззәң оператив кәңәшмәләргә даими йөрө. Котельныйзы тапшырыу мотлак. Аңланыңмы?

Мин быны ук көтмәғайнем, һизеүен һиззем. Ә кем һуң подрядчик? «Миннеф-тегазстрой»зың иң атаклы тресы управляющийы министр урынбаҫары һанала.

Эре һөйләшәләр, белгестәре лә көслө. Мин иһә трестың арткы һанына ла карап алғаным бар. Бер «күргәзмә» бригадаһы бар, бригадиры – Социалистик Хезмәт Геройы. Трест көсө – аксала. Управляющий хохол фамилияһын йөрөтә, психологияһы менән Урал кешеһе. Трест етәкселәре тулыһынса тиерлек Украинанан.

Командир шартына күндем һәм үземә үзем хөкөм сығарҙым.

Яңынан монтажда

*Карабаһ турғай ояһын белгертмәй
һайлай, шуғальыр мактап һайрарға ла
яратмай.*

Монтажға күстем, авиаторҙарҙың оператив кәңәшмәләрен калдырманым. Күп тапкырҙар трест түрәләре менән сәкәшергә тура килде. Үземдең урынға Стәрлетамактан эйәртеп килгән белгесте куйҙым. Был көндәрҙә берекмә яғыулыҡка кыйынлыҡ кисерә ине. Тағы ике резервуар кәрәк. Ике резервуар өсөн күп ишектәрҙе шаҡыу мотлак. Командир был эште миңә йөкмәттә. Иң еңеле – резервуарҙар куйыу өсөн паркта урын әзерләү, иң кыйыны – Обь ярында хужаһыз ятқан «консерва банкаһы»н табыу, килтереү.

Таптым, килтерҙем. Консерва банкаһы тигәнем – резервуар корпусы, төрөлгән, баржанан бушатылған. Тимер юл вагонында йөрөтөрлөк. Обь буйҙары әкәмәт: һиндәй генә байлыҡ табып булмай ярҙа. Шулай ике резервуар «консерваһы»ның кемдеке икәнлеген дә асыҡлап торманым.

Алып киттек. Тикшеренеүсе булманы. Хөррият. СССР-ҙа шулай. Ике резервуарҙы бер айҙа қороп бирҙек!

***

Котельный эштәре хәтәр булып сықты. «Һакаллы объект» кемдең генә теңкәһенә теймәне. Гәзит биттәренә лә эләкте. Көлөүселәр булды. Бер көн командир кәңәшмәнән һуң калығға кушты.

– Беләһеңме, һинән башка был котельныйҙы бер кем дә ебәрә алмаҫ.

Ә мин оҙаҡ уйларға яратмайым:

– Булдырабыҙ уны.

– Күпме?

– Биш мең.

– Әз түгелме? Уйлап кара.

– Ә мин аныҡ план менән эш итәм, Алексей Михайлыч! Сургут тәжрибәһен кабатлау кәрәкмәҫ.

Сургут берекмәһендә фәмәлдән тыш түләгән өсөн берәүгә ун йыл бирҙеләр. Ул вақытта безгә приказ уҡылды. Икенсе кәңәшмәгә мин әзер план килтерҙем: унда барлыҡ эш төрҙәре язылған, подряд хужалыҡтарына ла сроктар куйылған.

Автоматиканы айырым договор буйынса яйларға булдым.

Командирға план оқшаны, ул ябай эштәр өсөн авиатехниктар бригадаһын бүлдә. Комфорт тураһында ла онотманы: миңә ял итеү бүлмәһе бирҙе. Простыня йыш алыштырылһын, өҫтәлдә коньяк ултырһын, тип бойорҙо. Шаярткандыр, коньяк килтереүсе булманы. Был – миңең беренсе шабашкам, һәр эшкә акт төҙөп, култамғалар куйырып барҙым. Бик яуаплы эш: обмуровка киптереү, қазандарҙы баһым аһтында һынау, регистрация, инспекторға тапшырыу һ.б. Завод дефекттары ла табылды, үземдең монтаж идаралығы мөмкинлектәренән бик оҫта файҙаландым. Тулы өс азна котельныйҙан сығманым һәм уны ебәреү эшен тамамланым.

Көйләү эштәре барғанда «Минмонтажспецстрой» штатында инем. Тимәк,

мин – өс азна прогул яһаусы. Начальнигым бәйләнеп маташты-маташыуын. Мин дә беләм: «Закон – тайга», – тинем. Уға күсеү шарттарын һөйләшкәндә үк әйтелгәйне, эш төрзәре һаналғайны. Ә үтәләш ал да гөл. Нишләйһең, был эштә йозрок тәйнәмәйенсә булманы. Кәңәшмә карарына ярашлы, генподрядчик калған эштәрзә тамамлау өсөн бригада куйырға тейеш. Куйылды. Биш эшсе, барыһы ла – Карпат хохолдары. Мин көйләү эшен башлағанмын, ә улар котельный эсендә трактор санаһы төзөй. Шабашка! Кисекмәстән сананы тышка сығарырға, капканы бикләп, электросварка менән йәбештерергә бойорзом.

– Татарин, ты сейчас... получишь, – тинеләр. Мин дә оят һүз менән яуап кайтарзым. Ә төптәге бүлмәләге хохол, шул ук бригаданан, йүгереп сықты ла мине һуғып йығырға самаланы. Үзенә эләкте. Китте һуғыш. Улар – бишәү, мин бер үзем. Бәләкәй кәүзә, сослок һәм котельныйзың тарлығы аркаһында бирешмәнем. Колонналар, насостар, торбалар... Нисек теләйем, шулай һелтәйем. Арығансы һелтәндем дә ишеккә йүгерзем. Штабка. Кото оскан секретарь: «Куда в таком виде!» – тип һөрәнләп кенә калды.

Командир тиз аңланы, котельныйға карауыл сақырзы – карабиндар менән. Үзе кейенде, барзык. Трактор килеп, сананы алып китте. Тегеләр һүзһез тороп арығас, капканы ябып, йәбештереп тә куйзылар, ике-өс көндә эштәрен бөтөрзөләр. Әзмәүерзәр. Ә котельный эшләй башланы. Котельныйзы ходка ебәрәп булмаясақ, тигәндәр еңелде.

Үтәлгән эштең әжере түләнергә тейеш. Үземдең генә һүзем бар: «Безең илдә эшләү рәхәт, ә хезмәт һакын алыу кыйын». Берекмәнең баш бухгалтеры үзене кенә әйтеп һалды: «Через мой труп». Командир ашықтырзы: «Мин китһәм, бөтөнләй ала алмаясақһың».

Судка барырға тура килде. Халык суды рәйесе Казанкин, миңең қағыззарзы укығас, суд секретарына повесткалар бирергә кушты. Повестканы үзем алып килдем, командир теге ике бисәне сақырып алды:

– Бына повестка, барығыз судка, мин бармайым, култамғам куйылған.

ОТИЗ начальнигы илап ебәрзе лә повесткаға язып куйзы: «Немедленно оплатим».

Бына шулай, штабтан сықмай ғына, тейешле аксаны алып кайттым. Тик касир аптырашта калды: «Был сумманы алыу өсөн нимә эшләнегез?» – ти.

– Командирҙан һора, – тинем.

Бына шулай.

***

1976 йылдың декабре. Йыл аҙағы, Мәскәү түрәләре алдында отчет биреү аҙабы. Юк шул, улар Мәскәүзә генә һыйланып ятмай, бында ла килеп тулалар. Ике-өс көндән Яңы йыл байрамы – кайтырға ашығалар. Безгә лә ике түрә килгән. Береһе – министрлыктан, икенсеһе – главканан. Хафаланыу? Кайза ул! Мәскәүлеләр кала комитеты броненән оса, уларға самолет әзер. Әле һуңғы кис, иртәгә осалар.

Кунақхана номерына кото оскан Вячеслав Савельич килеп инде.

– Бронь горкома забрали нефтяники, «Миннефтегазстрой» тоже без билетов. А в аэропорту война.

– А что предлагаешь?

– Гали поможет.

Барыһы ла миңә текәлде. Мөлдөрәмә тулы күззәр. Кит, әле генә кәперәйеп ултырған заттар мәмәйгә әйләнде.

– Мөмкин түгел, командир бронялары бирелгән. Кисә мин һеззән һораным билет тураһында. Горком, тинегез.

- Юк, һин, һин табаһың. Ради!
- Радиға ла, Вадиға ла булмай.
- Та-а-а-ба-һың! Без нишләйбез?

Нишләйһең, икеһенең дә паспортын алып кайттым.

Аэропорт. Штаб. Кабул итеү бүлмәһендә тығын. Барыһы ла управляющий урынбаһарҙары тип әйтергә мөмкин.

Секретарь энә өстөндәгеләй борғолана. Командир юк, ул горкомда.

Ни эшләргә? Телефондың файҙаһы юк – секретарь ала. Әһә, ОКС начальнигына инәм. (Был мадам командир һөйәркәһе булғайны.) Бына ошоллай шылтыратһаң, командир ала, ти. Булды, алды, аңлатты. Йүгерзем әлегә кабул итеү бүлмәһенә – секретарға кағыз калдырырға. Үзем командир ишегенә һырпаландым. Йозактың урталағы тишегенә нык төрнәлгән кағыз киҫәге һыя. Тартып алдым, кассаға йүгерзем, ике билет алдым. Әйзә, осоғоз. Кәһәр һужкан мәскәүзәр! Күззәре маңлайҙарына менде, ә рәхмәт әйтергә оноттолар.

Яңы йыл байрамы үткәс, анализ яһап алдым. Эйе, котельныйзы эшкә ебәрзем. Ни өсөн главбух акса бирмәскә булған? Уға күптәр әйткән: өс азнала бер кеше шул тиклем эште теүәлләй алмай, йәнәһе.

Тағы көлкөлө вакиға булды. Мин командирҙа ултырам, АХО начальнигы кыпкызыл булып килеп инде. Был катын әле йәш, үзе тиҫкәре.

– Мин уларға был аксаны бирмәйем, ярты сәғәттә эшләнеләр. Бигерәк күп була.

– Һин үзең һөйләштең, һакын да үзең әйттең. Бирәһең, бирмәй кара.

Ә мин көлөүзән тыйыла алмайым, көләм шул. Командир ҙа көлөп һөйләшә. Эйе, бында көлмәйенсә булмай.

– Юк, бирмәйем, йөз һум бирәм.

– Бирмәй кара. Ярар, булды.

Хикмәт низә? Командирҙың үзенә киләләр. Урамдағы туалеттың тишектәре тулы өйөм. Һыуык үзәккә үтерлек. Эйе, бында әле йылы туалет юк, командир АХО начальнигына задание бирә: туалет сокорон бушатырға. Ә был катын ике кеше таба. Акса әзер, күрһәтә. Теге икәү тиз генә автокран килтереп, тақтанан эшләнгән туалетты урынынан күзгатып алалар, Тәгәрмәсле экскаватор, ике «Татра» көтөп тора. Ағас туалет күтәрелгәс, экскаватор туң тизәкте ике үзбушаткыска тейәй. Туалет урынына куйыла. Был эште үзем күрҙем. «Договор дороже денег». – Аңларға кәрәк. Аңламай кайҙа барһын.

Фәһемле миҫал да бар. Америкалағы миллионер беренсе булып заводында электр двигателе куйған. Бер ваҡыт киммәтле двигателе туктаған. Аптырашта калған миллионер атаклы Эдисонды сақырып алған:

– Әгәр йүнәтеп эшләтһең, мең доллар бирәм, – тигән.

Эдисон сүкеш алған да двигателгә әз генә һуғып куйған. Двигатель эшләп алып киткән.

Асыуы килгән миллионер ни эшләһен:

– Мин һиңә мең долларҙы бирәм, ә һин үз эшендә язып бирергә тейешһең, – тигән.

Эдисон яҙған: «Сүкеш менән һужкан өсөн – 0,01 доллар. Кайһы урынына һуғырға белгән өсөн – 999, 99 доллар...»

Шабашник тип аталған зат кайһы сакта Эдисонға ла оқшап куя. Шабашкала тәжрибә тиз килә. Шабашсы төрлө кеше менән осраша, һөйләшә. Шабашсы катмарлы эштәрҙе лә үз өстөнә ала, һауғалы эштәрҙән дә баш тартмай. Талашу һөҙөмтә бирмәһә, жулын һелтәп китә ала.

Мин шабаш эшен тулыһынса өйрәнергә булдым. Был турала китап язырға теләк тыуы.

Баз казалар түгелме?

Капма-каршылыктардың берзәмлеге һәм көрәше. Безгә был философик төшөнсәне вузда сәйнәп тукунылар. Һәр кем үзенсә аңлай. Ә мин ошо көнгә тиклем аңлай алмайым: ни өсөн капма-каршылык һәр көн берзәмлеккә ынтыла? Тырышып ынтыла.

Игорь унынсы автобазаға начальник урынбасары булып урынлашкан. Автобазала яңы начальник, ә Игорьҙең һүзенә ышанһаң, бик дәрәжә кеше икән. Яңы начальниқтың төзөлөшкә иғтибары зур, ә Игорь тейешле темп ала алмай, аҡһай – прораблык тәжрибәһе булмағас, эштәрҙе яйға һалыу кыйын шул. Шуныһы: төзөлөш эштәренең күбәһе монтажға бәйлә. Игорьҙе үлтереп кыҫтайҙар, ә бындай мөлдә астар кәрәк. Ул – «таза» төзөүсә, монтажды белмәй.

Игорь фатирында күнел асабыз. Өстәл бай: Игорь бер мискә чех һыраһын, бер кумта маркалы шарапты ОРС-тан сәлдергән. Курылған нельма, каймаклы кызыл ыуылдырык бар, етмәһә, тозланған бәшмәк менән сервелат та табылған. Иң һуңғы анекдоттар һөйләнә, хатта кисә генә Мәскәүҙә һөйләнелгәндәрен дә ишетеп була. Мәсәләһ:

*Возносишь славу до небес,
Мать твою, КПСС...*

Һағая төштәм, тукта, миңә сокор казалар түгелме?

Соцпровокактордың ике төрө була: беренселәре совет системаһын тәғәрәгәнсе мактарға тотона. (Ысынбарлыҡты белгән зат юқты мактағанды ишетергә теләмәй, үзенекен әйтеп һала. Кармакка элгә.) Икенселәре – өсә ағыу, улар үзә тәғәрәп киткәнсе совет системаһынан көлә, көлөп туйғас, әрләй (һәм күптәр кушыла, йылымға күмәкләп элгә).

Арыу ғына һалып алғас, шул асыкланды: беребезҙә Совет власына каршы түгел. Иң мөһиме – Игорь миңә менән һөйләшергә теләй. Автобазаға баш механик кәрәк, һәм ул миңә тәқдим иткән.

Иртәнсәк Игорь менән автобаза начальнигына барҙы. Ә килер алдынан айнык баштан Игорь миңә кәлимә һүз әйтте: «Автобазала монтаж эштәре күп, етерлек акса ла бүленгән. «Өлөш» һинәң кулда буласаң. Оһотма, һин миңә төп башыма ике тапкыр ултырттың, өсөнсөһөндә аяу булмаясаң. Хәҙер һинә якшы беләм. Миңә лә өлөш тейһен. Белдеңме?»

Аңлатып тораһы юк, бар эште шабашсылар башкара, һакын да ала. Төзөү өсөн, бигерәк тә монтаж эштәре өсөн, бик күп нәмә кәрәк. Табыу – иң кыйыны. Уйлап алдым да үземдекен әйттем. «Игорь! Катнашыу кәрәк, ә карап тороу – катнашыу түгел. Яраһ. Карарбыз».

Начальникка килеп индек, әңгәмә озақ барманы.

– Һезгә баш механик вазифаһын тәқдим итәбез. – Ул бер һорау за бирмәй әйтте.

– Беләһегезме, миң «Татра» автомобилдәрен бөтөнләй белмәйем. Һөмүмән, автомобилест түгелмен. Нефть институтын тамамлағанмын.

– Был турала беләбез, безгә һез кәрәк, ә автомобиль белеүселәр үзәбезҙә етерлек. Безгә етәксә кәрәк.

Аһмак кына был һүзәрҙә иғтибарһыҙ калдырып. Калғаны – һезмәт һакы. Бүлек начальнигы һакырылды, ул шуңда ук һанап бирҙе. Бындай һак өсөн көс йәлләмәскә мөһкин. Ризамын. Автобазала 600 «Татра», бер һисә «Магирус» автобусы бар. Ә баш механик көн-төн «ЗИЛ»-да саба. Сабырға тейеш. Автобазаның төп эше – грунт ташыу. Үзбушаткыстардың артыһы тик тора, ватыктар. План 600

машинаға бирелә. План үтәлә, хатта арттырып үтәлә. Мин дә беренсе көндән үк был эшкә йәлеп ителдем. Ватык «Татра»нан прицеп яһайбыз. Бындай прицеппың тағы бер исеме бар: «алиментщик». Шоферзар – тырыш халык, тәгәрәгәнсе эшләүселәр юк түгел. Өс эш көнөнә ике прицеп төзөйбөз, бына шулай план үтәлә. Баш механик биналар, башка хужалык өсөн дә яуаплы. Баш сире – йылытыу системаһы кот оскос хәлдә. Бына ни өсөн мине сақырғандар. Автобазаның йылытыу системаһын тулығынса алыштырырға кәрәк. Вагондар каласығында хәлдәр бигерәк насар. Кәрәкле нәмәләрзең иҫәбе-һаны юк. Ике айза үтәргә! Мөмкин түгел, ә үтәргә кәрәк. Вагон-каласықта бала-саға күп, коллектор әзер түгел. Иң беренсе – монтажға ташландым, өс шабашсы бригада төзөнөм. Килеүемә өс көн үткәс, теплотрасса төзөлә башланы. Бына ошонда үземдең генә сығарған мөкәләм бар: «Шофер «Татры» – тупес Татры». Бына миҫал. Торбаларға изоляция яһау өсөн минвата килтерзем, биш кубометр самаһы. Дефицит, табыуы ауыр, дуҫтарзың ярзамы тейзе. Һаҡларға куштым, тик төндә яртыһын шоферзар урланы. Мин кем өсөн тырышам? Шоферзар уны башка урынға һата, сволочтар.

Их, минватаны вагон-каласықта йәшәгән шофер урлаған, ике сабый балаһы бар. Тинтәк. Бисәһе эшләмәй. Иртүк кузовтарзы караным – эз һәр сак табыла. Эйе, иң күп урлашқан халык – шоферзар, кузовтарында күп тапкыр үземдең нәмәләрзе таптым. Шоферзарзың байтағы блоктарза йәшәй. Блок – бик бәләкәй өй, урланған әйберзәрзән төзөлә. Көлкөлө өй! Мин дә карак. Юғары кимәлдәге. Мәсәләң, қазан йүнәтер өсөн 51 миллиметрлы торбалар кәрәк, башка төр бармай. «Минмонтаж» базаһына килдем. Бар икән, бөгөн килтергәндәр. Һорап та тормай тейәй башлағайным, этле карауыл килеп сықты.

- Теймәгез, ашығыс эш өсөн килтерелгән.
- Беззә авария, хәзер үк кәрәк, башка табырзай урын юк.
- Ә мине нишләтерзәр?
- Кыуырзар, ял итерһең.

Уф алла, әлеге карауылсы күптән түгел монтажда бригадир ине, мин прораб булған сакта. Якшы эшләне, немец, Омскизан, фамилияһы Вильмас. Мин уны шабашкаға ла алғыланым.

Нишләһен, үзе «ярамай» ти, үзе тейәшергә ярзам итә. Һай, донъя! Кайза барабыз? Шулай йәшәһенек, эшләһенек, мактандык. Һәр эштең икенсе яғы ла бар. Вильмас минең кем икәнәмде якшы белә, шуға яуаплылыҡтан куркмай.

Икенсе дуҫқа, участка начальнигына, инәм. Йөз миллиметрлы отводтар кәрәк, бөгөн кәрәк. Ул мин һорағандың яртыһын ғына бирә: «Бүтән бирә алмайым». Алып китәм, монтажға бирәм, ә қараңғыла тағы барам, икенсе яртыһын... урлап алам. Кем урлағанын дуҫым белә, вақыт үткәс, мине күрә. Ләкин ул турала ләм-мим. Башка эштәре муйындан. Бурыс үтәлдә, теплотрассалар төзөлдө, қазандар ремонтланды. Табылмаҫтай нәмәләр табылды. Үзем баш механик, ә күп урында бригадир һымак йүгерәм. Башкаса рәт сыкмай, һәр эш квалификация һорай. Ә вагон-каласықтағы бригада кавказлыларзан тора. Белдекһеззәр, акса алырға теләктәре зур, ә эш рәтен белмәйзәр. Кыузым. Эш бөткәс, биреләһе сумма күптәргә күп күренә. Күп түгел, мин һәр сак самаһын беләм. Әммә минең кеҫәгә қарарға теләүселәр зә бар. Һис шикһез, миңә «бер өлөш» артык тейеш. Бында соконоузың файзаһы юк. Кырын қараусылар бар, тимәк. Һағайзым. Начальник урынбаҫары Игорь туранан-тура «өлөш» талап итте. Имеш, мин һүземдә тормайым. «Һүз биреү» нисек булды һуң? Игорь, урынбаҫар буларак, әз-мәз ярзам итергә тейеш ине. Итмәне. Әгәр күпмелер бирһәм?

Тимәк, мин күп алғанмын, ә уға әз биргәнмен. Ярзамы булған осракта ла бирергә ярамай. Се ля ви!

Мин нисә роль үтәнем: проектсы, смета төзөүсе, прораб, бригадир, тәминәтсе, эш кабул итеүсе... Нарядтарын да төндөрөн үзем яззым, тимәк, мин тағы – мастер, нормасы.

Тағы Игорь менән байрам итәбез, мул өстәл артында зарланыу: «Ғин тағы мине аксаһың калдырзың. Тағы оттоң». Үзенең «штаттан тыш» икәнлеген дә онотманы, имеш, мине тиз арала психушка көтә. Мин – бәйге кешеһе, урындағы һәм өстәге власты һүккеләнем, бигерәк тә Брежневты. Ә калала Брежневты һүкмәгән кеше калмағайны. Мәгәр Игорь менән йәнәш йәшәүзе дауам иттек. Игорзың ярзамы менән мебель-фәлән алып, миңең фатирзы бөтәйттек.

***

Автобаза. Кызыклы урын, кызыклы халык. Һәр бинаға йылы тигез барһын өсөн иҫәп-хисап яһаным. Аккумуляторсы будкаһына ярты дюйм еткән, ә ул йыуан торба куйзырткан, будкаһында – мунса. Башкалар за уныңса кылана. Эсе һыу за кыска юлды ярата, ә алыс биналарза һыуыктан торбалар шартланы. Тимәк, миңең еңеүзәр – аяк астына. Автобаза начальнигы сакыртып алды: «Запорожье калаһынан кейәү килде, зинһар өсөн, монтажниктар бригадиры урынын бушат». Нисек каршы киләһең, ул бит – битһез Запорожье казагы. Бригадир – Салауаттан, эшләй белә: алдашып булмай, тураһын әйттем. Аңланы. Артабан начальниктың киләндәре, тағы кейәүзәре һәм башкалары ағыла башланы. Барыһын да урынлаштырыу фарыз. Урынлаштырзым. Әйтергә кәрәк, кайһылары арыу эшләй. Ун һигез кешеһен алдым. Начальник тыумасаһына тауыш күтәрәп булмай. Ярар, нишләйһең, Брежнев заманаһы.

...Начальник сакыртып әйтте: «Баш энергетик урынын бушат – миңең дуһым килә». Баш энергетик – йәп-йәш сибирик Сверкунов, шәп эшләй ине. Бер генә хатаһын да күрмәнем. Дуһтары күп, кәрәкте үзе тапты, эшләй белде. Уға әйтеү кыйын булды. Аңланы. Юлы алда уның, уңасак.

Ошо көндән һуң барыһы менән дә тупаһ һөйләшеүгә күстем. Автобаза миңең өсөн ят урынға әүерелде. Начальник катыны – кадрзәр бүлегендәге инспектор – шәхсән парикмахерына ла урын таптыра. Тағымы? Начальник Запорожье өлкәһенән, касаңдыр был калала Брежнев хакимык иткән. Миңең әсе телемдә: «Брежнев – ваш хохол». Ә улар: «Хохол түгел, ул еврей».

– Ә кем белә? Ярар, – тинем, – ул – һезең тере анекдот, кем булһа ла барыбер.

Әйткәнемсә, автобаза грунт ташыу менән мәшғүл. Бында эшләмәһәм, белмәгән булыр инем. Галстук тағып эшләгән шоферзәр за бар. Өр-яңы «Татра»ларза йәки «Магирус»тарза йөрөйзәр. Бындайзарзы «һауа ташыусылар» тип йөрөтәләр. Уларзың үз клиенттары бар, путевка менән кыйынлыктары тыумай. Шабашсы буларак, мин дә һауа ташыусылар менән йыш бәйләнештә булдым. Бына кызык: «Татра» үзбушаткысында күп юлдар үттем, ә кузов һәр сак буш. «Татра» еңел йөрөй, еңел машина ролендә булғас, нишләһен? Бер мәл калала «Татра» тураһында фильм төшөрәп алдылар. «Трасса» тип атала. Айырым автобаза тураһында фильм юк. Рәхәтләһенеп сценарий языр инем. Булманы.

Профессионал

Һыуык кыш мине ыңғайлыкка өйрәтмәне. Вакиғаларға анализ яһап маташтыммы? Маташтым, хатта төндәр йокламай уйландым. Кешенең ирекле йәшәгеһе килә, буйһоноп йәшәгеһе килмәй. Техник инспекцияла эшләү – тулыһынса буйһоноп эшләү. Бына нисек, мин әле урындағы йәки өлкә гәзитенә ике-өс

юллык та хәбәр биргәнем булманы, ә култамға алдылар: ике шартты үтәргә тейешмен. Беренсеге – ыңғай күренештәр тураһында ғына язырға. Икенсеге – гонорарҙы үземә алмашка, ә Тыныслыҡ фондына бүләк итергә. Бына ошо тема менән РГТИ начальнигы бер кис башты бутаны. Эйе, быраулаусылар инспекторы гәзиткә низер язған, гонорарын кеңәһенә һалған. Өҙәм көлкөһө!

Инспекциянан китергә булдым, төньяк коэффициентын юғалтмаһ өсөн перевод менән китеү мотлак. Урын таптым, сәнәғәтте хезмәтләндерәү базаһы начальнигы – башкорт, якташ. База нефтселәрҙе хезмәтләндерә, иркен йәшәй, хезмәт хақы юғары. Тәьминәт бүлегенә өлкән инженер кәрәк, ти. Базанан ризалыҡ булды, инспекциянан хезмәт кенәгәмде тейешле языу менән алып кайттым. Иртәгәһенә эшкә инеүҙе рәсмиләштерәү максаты менән базаға килдем. Һәм... көлкөлө ситуацияға юлыҡтым.

Бындай эш урыны кала номенклатураһы түгел, тимәк, миңең урынлашканды бер кем дә һизмәйәсек. Өлкән инженер урынында мин үземде күрһәтә аласаҡмын, сөнки нефть институтын тамамлап, байтак тәҗрибә туплағанмын.

Юғары хак алыусыға, тәбиғи, шабаш эштәренә кәрәге юк. Ә ни булды? Бына кызык: күсәү тураһындағы кағызға ике начальниктың да култамғаһы бар. Инспекция китеүемә риза, база килеүҙе хуплай: база начальнигы кабинетында, үзенә алдында ултырам. Ул шылтыраған телефон трубкаһын алды. Башкорт – кайза булһа ла башкорт, ул трубкаһы колағына кысмай тыңлай. Кала комитетында миңең бында эшкә урынлашыу хәстәрен белгәндәр. Миңе эшкә алыу – зур хәрәм, начальник гонәһ токсайы буласаҡ. Трубка тоткан начальник миңә һораулы карашын ташлай, ләм-мим әйтмәй. Мин дә һүҙ әйтәп тормай сығып киттем. Ни бысағыма! Тимәк, миңең каланан китеүҙе теләйҙәр. Ысынлап та, мин был калаға бер генә максат менән килгәйнем: «Жигули» алырлыҡ акса йыйырға. Үтәлдә. «Волга»һын да алып була. Бына ике бүлмәле фатирҙы нисек ташлап китергә? Йәшәү шарттарын бына тигән кимәлгә куйғанмын. Ә китеү – мотлак.

Ярар. Китермен, ишегегеҙҙе «шап» иттереп япмайынса китеүҙәр юк, миңе бәйгегә үзегеҙ саҡырҙығыҙ, ишеттем. Тпру! Ашыҡмағыҙ. Мин хәҙер шабашник-профессионал буласаҡмын. Миңә юғары вазифа эләкмәйме? Күрәп тороғоз: мин Арзамат түгел, мин – эш оҫтаһы, тик шуны белегез: партияғыҙың да кәрәге юк. Хезмәт кенәгәһен авиаберекмәгә бирҙем, бында баһам зур, миңе беләләр. Эйе, аэропорт – миңең вотчина, тимәк, эш урыны. Ә инспекцияға партвзнос түләү өсөн генә киләм. Сәсрәргә әҙерҙәр: «Ниңә учеттан төшмәйһең, эшләгән урыныңда учетка тор. Зинһар өсөн».

Миңең яуап әҙер: «Миңә һеҙҙә оҡшай. Һеҙҙә – ысын коммунистар». Взнос алыуҙан баш тарттылар. Ярар, килеү бөттө. Кәрәгегеҙ юк. Горком теңкәгә тейә: «Безҙең ойошманан китеүең мотлак». Мин: «Көтөп тороғоз». Озақ көтөргә тура килмәне, өйгә килеп саҡырҙылар. Барырға булдым. Кызык бит. Миңең кайза урынлашыуы органдарға кем еткергән? Начальник, фамилияһы Шпилевой. Ә миңеңсә, – шырау. Йыйылышта өндәшмәй ултыра. Низән курка? Аһ, внештатник! Миңе фашлап, һелкеп алырға уйлағандар. Инспекцияла партия ағзаһы булмаған зат юк. Һәр береһе һүҙ алып, миңе тәнкитләргә тырыша, тукта, үзәренә аныҡ, берҙәм позициялары юк. Эйе, мин «жадюга», шабаш эштәрендәге хактан взнос түләмәгәнмен. Партияны, бахыркайҙы, өлөшһөҙ калдырғанмын. Партияның кеңәһе зур, кайза карань? Әгәр партия, министрлыҡ штатында була тороп, шабаш менән шөғөл иткәнемде белһә, үз сафында калдырыр инеме? Шулай шул, бер балыҡ башы. Ярар, быныһын әйтмәнем.

Йыйылыш башланғас, миңә һүз бирзеләр. Былай башланым: «Мин алты йөштән үз тамағымды үзем туйзыра башланым. Үземде үзем тәрбиәләнем...» Быныһы дөрөҫ. Туктап калдым. Мин партияға йәбешеп ятаммы? Юк. Минән һүзәң дауамын һорайзар. Кәрәкмәй. Сценарий төзөлгән. Булһын шулай. Шулай булды.

– Партияла – егерме йыл, – тинем. – «Теләмәйем» тип әйтеү куркыныс, Андропов хатын йыйылыштың беренсе көн тәртибендә укынылар. Етмәһә, мин мәғлүмәткә эйә... Беренсе секретарь үзе әйткән: «Будем исключать». Әйтергә кәрәк, беренсе секретарь өсөн мин – тос табыш. Андропов «чистка»һы башланды, ә эште нисек күрһәтергә? Һәй, тос табыш. Партия түрәләре түләй зә белә. Берәүһе аулакта ғына әйтте: «Һин үз яғыңа кайт, партия үзәндә калдырыр, Мәскәүгә язырһың». Кәрәкмәй. Шулай за кала комитетында асык калыпка әзер инем. Факттар етерлек. Эйе, «беренсе» менән эш сәғәттәрендә бергә өскән сактар за булғыланы. Барырга! Бына һиңә, өйзән сыҡтым, каршыма Игорь килә, кеҫәһендә – «Столичная».

– Барма, йөрәмә, әйзә эсәбез. Һиңә каршы әзерлек зур.

Бармаһаң – еңлек. Аңлашыла: иҫереккә һәр сак еңел. Эстек, тағы гас-трономға йөрөп килдек.

– Эх, ты, филер, – тинем Игорға.

– А что поделаешь? Се ля ви.

Һөзөмтәлә – өс як, өсөһә лә – еңеүсе! Партия түрәһе шат: Андроповса эш итә. Игорь шат: гүйә, ат өстөндә. Мин дә шат: тауыш-тынһыз котолдом.

Бер азнаһан төндә ишек шақынылар. Ишекте аһам, күрәм: майор, милиция майоры. Беләм – Һнештатник.

– Партбилетыңды алырга килдем.

Оятһыз партия! Егерме йыл взнос түләнем, иҫтәлеккә кызыл билетты ла калдырырга теләмәй. Юк, мин «жадюга» түгел, партия үзе әзәм ышанмаҫлык «жадюга». Билетты Төркмәнстандың Мары калаһында, тантаналы рәүештә подполковник Панков кулыма тотторғайны. Әле майор Кузнецов тантана өсөн килмәгән. Бирзем. Уға ни әйтәһең, ябай филер, погонлы майор. Бына шулай шабашсы-профессионал булып алдым.

Шабашникты һүрәтләү кыйын, сөнки уның диапазоны ышанмаҫлык киң. Ул хужалыктың беренсе түрәһе менән типә-тиң һүз алып бара ала. Шул ук шабашник ябай ғына эшсегә лә ялынып килә ала. Шабашниктарзың йока боз өҫтөндә йөрөгәндәре етерлек, бер кемгә лә зыянһыз, тауыш-тынһыз эшлөгәндәре лә күп.

Шабашник – кәрәк сакта дипломат. Һүзе үтмәгәнде уңыш көтмәй. Шабашник – тупаҫлык өлгөһә, сөнки каршылыкһыз эштәр һирәк. Каршылыкты тауыш-тынһыз еңеп булмай. Шабашник – табыусы. Кәрәкле нәмәне табыу өсөн бер-ике сифат кына әз. Тимәк, шабашник – күп кырлы зат. Кайһы бер түрәләр шабашникты эш өсөн генә сакырмай, ә үзе материал таба алмағаны өсөн сакыра. Шабашник таба белә. Тимәк, шабашник – бур. Бер генә төр эш үтәгән шабашниктарзы беләм. Мәсәләһ, ике мәскәүлә һәр йәйзе киләләр, резервуарзар буайзар. Тиз эшләргә өйрәнгәндәр. Йәй алған аксалары йыл буйына етә. Минеңсә, ысын шабашник барыһын да эшләй белергә тейеш. Үзем бындай бейеклеккә менә алдым, тим. Айырым хужалык начальнигы дәрәжәһендә һөйләшеүгә ирештем. Күптәр мине етәксе һымак кабул итте.

Һәр эшкә үлсәүлә караш менән килдем, ике кеше үтерлек эшкә бер касан да өсәү йәбешмәне. Шабашник урлашырга мәжбүр. Бына мин бер километр озонлоғондағы теплотрасса һалырга договор төзөштөм. 900 метрын һалдым. Йөз

метрын һалыу өсөн торба табып бирергә теләмәйзәр. Мәкер. Тулы трассаны ғына тапшырып була. Урлап килтерзем – куйзык, аксаһын алдык.

Бына миңә хәзер үк кислород кәрәк. Авиаберекмәнең тәминәт бүлеге начальнигы ике баллон кислород килтереп бушаткан. Бирмәй, етмәһә, мысқыллай. Мин үземдең «Татра» шоферына машинаны әлеге ике баллон яткан урынға арты менән куйырға, газовать итергә кушам. Бүлек начальнигы минең «Татра» алдында тәмәке тартып, дуһы менән әңгәмәләшеп тора. Ә мин бер тулы баллонды кузовка бәрәм, бушын, кузовка менеп, аска ташлайым. Был ике минутта эшләне – һызабыз. Икенсе көндө бүлек начальнигы аэропорт яңғыратып акыра, ә мин көләм. Көлмәй ни, һин дә көл.

Йәнә тағы бик алама һүз: шабашник эсә белергә тейеш. Эсмәгән шабашник бармы икән? Эскегә һалышкан төзөүселәр, инженерзәр һәм начальниктар шабашник булып китергә мәжбүр. Ә эсмәгән шабашник эскесе буларға мәжбүр. Алкоголь һәм шабашка – ирле-катынлы пар, ә кысқа гүмер – уларзың балаһы. Эскән шабашниктың гүмере кысқа. Был төбәктәге эскесе-шабашсылар тураһында калын китап язып булыр ине. Эшләй алмаған шабашник һуңғы һуҡмағына төшә, ә кем уға иғтибар итһен? Арыған ат...

Бер генә төзөлөш ойошмаһы ла шабашһыҙ эш алып бара алмай. Бына минең фатирға яқын урынлашқан 2-се төзөлөш идаралығы. Профиле – бетон йә тимер-бетон эштәре, юлдар өстөнә лә бетон плита һалына. Идаралык начальнигы – Луценко, калала һиззәрмәй генә күренә башланы. Кайзан килгәнән белеүсе юк. «Идаралык бер кеше өсөн генә, Луценко өсөн эшләй», – тигән һүз таралды. Штатында бер генә эшсе лә юк, барыһы ла шабашник. Контора штаты иҫ китерлек ябай. Прорабтар, мастерзәр юк, сөнки арыу шабашнигың теләһә һиндәй прорабты уззыра. Шабашник эшһез тора алмай, алға китеү юлын һәр сак таба. Бына ни өсөн план үтәләше буйынса Луценко барыһынан да алда. Бында хезмәт геройы ла, депутат та, социалистик ярыш маяғы ла юк. Луценко калала күрәгергә қарар итте, футбол командаһы төзөнө. Эйе, Украинала футбол уйнарға яратыусылар күп. Луценконы әлеге команда уйнаған стадионда күрзем.

Тиззән был заттың кем икәнлеге ишетелде: өйләнеп, бисәһенең фамилияһын алған икән, үзе Одесса милләтенән, үз фамилияһы үзенә окшамаған.

Бетон кәсебе аксалы, етмәһә, был эште механизациялау еңел. Иҫәп-һисабы ла еңел. Оператив кәңәшмәләрзә Луценкоға иғтибар менән қарап ултырзым: кайзан шул тиклем тәкәбберлек?

Калала торлак етешмәй, бына тигән белгестәр вагондарза йәшәй. Ә Луценко һөйәркәләренә бер нисә бүлмәле фатир бүләк итә, улары, өйзә ултырып, бүлек начальнигы окладын алып ята. Был фактар – айсбергтың өстө генә. Без капсыкта ятмай, һүз артынан – ревизия, артабан – енәйәт эше. Коррупция. Бына нисек? Луценко күренмәй килде, күренмәй китте. Һораштым. Хәбәре килгән: Карелияла шул ук эштә икән. Мәскәүме, әллә Одессамы был донъяның хужаһы? Белмәйем. Был калала одесситтар хужа, быныһы миңә билгеле.

Был йәһәттән минең үз теориям бар. Быныһы «Теория большой суммы» тип атала. Әгәр миллион һум акса кеҫәгә һалынған икән, яуаплылыктан котолоу юлы бар. Акса менән әллә кемде һатып алырға мөмкин. Ә бына әз-мәз урлаған түрә котола алмай.

Әйтәйек, 25 мең һум кеҫәгә һалынған, ә фашлануы суд эскәмйәһенә алып килә. 25 меңгә бер кемде лә һатып алып булмай.

Ришүәт алыусылар вак-төйәккә кул һузмай. Биргәс – бир, бирмәһәң – бар, ултыр. Ултыралар.

Эш эзләйем...

Тағы эш эзләйем, тағы аптырайым: кайза ғына барма, кемде генә тыңлама, мине бына тигән белгес итеп ханайзар. Юғары белемем, тәжрибәм бар, тик бер генә хужалыкта ла һыйшып йәшәй алмайым.

Барыһын да аңлайым. Аңлау ғына етмәй, мин ысынбарлыкты капшап, һәр-мәп карарға теләйем. Системаның төп механизмы кайза ята? Әлегә, формаль рәүештә, мин – автобазаның баш механигы, ә күңелем кайзалыр осоп йөрөй. Миңә быныһы кәрәк түгел, әлегә кәрәкмәй, ә күңелемә окшаған эш кәрәк. Буровойзар идаралығы мине гараж начальнигы итеп алырға риза. Оклады бына тигән, бәрелә-һуғыла торған вазифа түгел, тыныс урын. Бынан тыш, буровиктар эшенә күз һалып калғы килә, ни тиһәң дә, матбуғат бөтә иғтибарын быраулау-сыларға бирә.

Әммә хәл иткес урында техника хәүефһезлеге инженеры тәғәрмәскә таяк тықты. Үзенең кем икәнлеген бик тиз асып һалды был мөртәт. Бындайзарзың ысын йөзөн бик тиз асам, ә был затка ике-өс минут етте. Штаттан тыш гәбәшник, егерме процент ала, бер тамсы файзаһы булмаған өсөн. Иң мазәге: ул үзенең кем икәнлеген йәшерә белмәй. Йәшерә белмәгәс, был мөртәттең ник кәрәге бар? Һүзе менән әйтә алмағанды йөзө менән әйтә, күрмәгәнә кабат әйтә, күп тапкырзар әйтергә әзер. Бына бит бәхетһез, уға 1937 йылдарза НКВД-ла ултырыу, һой, килешер ине.

Шуныһы үкенесле: ул кайзан белһен – мин бер-ике фраза менән тишкәре тунһын әйләндереп һалам. Тинтәк, кайһы бер һорайға ул яуаһың калырға тейеш, ә ул артығын һөйләп ташлай. Кем был затты килтереп куйған? Дәүләт именлеге асык ауыззар кулында. Тфү! Мин был кешене һис шикһез үтеп китә алыр инем. Кәрәге юк... Кызык, тинтәк менән ике айзан һуң осраштык. Әйе, мин – РТТИ инспекторы, ә буровойза – авария. Янғын сыккан, ике катындың кулдары яраланған. Без тикшерергә килдек. Котельныйза хезмәт шарттары һасар. Теге тинтәк әлегә ике бисәнә гәйепләй, һәм мин уға ерәнәп караным. Һәр кем үз эше менән булһа, һисек һәйбәт йәшәр инек. Һайысқан үз ағасында ултырһын ине.

Әйтәгүр, юғары һак түләгән хужалыктарға минең өсөн юл бикләнгән. Әйтәүсе табылды: калала яңы азык етештереү комбинаты төзөләсәк. Колбаса, икмәк... Төзөү өсөн директор кәрәк. Әһә, мине алалар, шарты: КПСС-тың кала комитетынан фатиха кәрәк. Кала комитетына индем, мин – партия ағзаһы. Бик озақ телефон аша асыклау башланды. Ә мин һакбай түгел, аңланым: гәбәшниктар менән һөйләшәләр. Игорь дуһ дөрөһ әйткән: «Картотекаңда ак урын калмаған». Хәтеремдә: мин был калаға килгәндә чекистарзың күбеһе Башкортостан егеттәре ине. Һәр кем үз эше менән мәшғүл булды, улар үз бурысын күрәнмәй үтәй белде. Ә хәзер кемдәр? Украинанан килгәндәр байтак. Үззәрен күрһәтер өсөн ни генә кыланмайзар! Вақыт үтә, ә безгә файза юк. Файза юк, ризалык юк. Бүлек мөдире кәңәш бирә: «Һин Төмәнгә бар, обком караһын». Киттем. Шул ук көндә өлкәнең азык сәнәгәте мөдиренә үткәреүзәрен һорайым. Начальник – катын кеше. Мине иғтибар менән тыңланы, әлегә лә баяғы телефонға тотондо. Бына был катын алдашып торманы: «Һеззең кандидатураны КГБ хупламай».

Әйе, ул миңә үз вариантын әйтте, бер баһсыска түбәнәрәк урын тәқдим итте. Тора-бара, бер йылдан, беренсе лә булырһың, тине. Кайһы вақыт мин үземдә аңламайым: бер минут эсендә комбинатка кызыкһыныуым бөттө, кәрәкмәй, тинем. Бик кызыклы миһал бар, был турала калала белмәгән кеше юк.

Калалағы байлык һәм абруйзы иҫәпләһәң, бишенсе урындағы зат – иң зур ОРС начальнигы – йөк бушатыусы булып урынлашкан. Хәзер «беренсе» лә уға эшләпәһен һалып инә.

Шулай, обком коридорын бер сәғәт тапаным, бер генә комбинатка ла шақырға теләгем тыуманы. Калалағы тау-техника инспекцияһына килдем. Уйымса, бында минең менән һөйләшергә лә теләмәйәсәктәр. Ни тиһәң дә, инспекция сер тотоу, мәғлүмәткә эйә булыу яғынан прокуратуранан да өстөнөрәк. Бында нефт-селәрзең һәр хатаһы билгеле. Инспекция абруйлы, тәьсирле... Начальник мине ихтираһ менән кабул итте. Һөйләшеу озақ барзы, юк, һөйләшеу түгел, мин һөйләнем, ул яззы. Иң кызығы: күзгә караманы. Котлонадзор инспекторы итеп эшкә алды. Тешем-тырнағым менән йәбешеп ятманым, сөнки бында күңелемә ярашлы бер генә кеше лә булманы.

Барыһына ла иғтибар иттем, һөйләшеүзәргә анализ яһаным. Һөзөмтә – бындағы ике кеше... штаттан тыш... Береһе – начальник. Азақ белдем: яңылышмағанмын. Эйе, әгәр мин «внештатник» булһам, бер кемгә лә һиззәрмәй эшләй алыр инем. Ысынлап. Мине эшкә алыусы начальник бер кемгә лә шылтыратманы. Бик озақ һорашты. Тимәк, ул үз эшен белә, үтәй. Икенсеһе – һүзсән, бындайзарзы мин тиз шәйләйем. Начальник минең белгес икәнлегемде якшы белә, сөнки мин өлкән инспекторға үзем бер нисә казан һынап күрһәттем. 15 кешенән торған кочегарзар төркөмөн бер үзем укытып, шул ук инспекторға һынау бирергә килтерзем. Барыһы ла ыңғай үтте.

Эшләй башланым. Хата яһаным. Фатирыма кунакка килергә теләүселәр булды. Сақырзым. Миндә – бына тигән сит ил мебеле, етеш тормош. Береһенә лә окшаманы. Насар һүззәр китте, күз-караштар үзгәрзе. Эйе шул, инспектор окладына йырлап йәшәп булмай, булмағас, дөрөсөн һөйләп алырға ла тура килде. Ярзамы теймәне. Мин насар булып калдым.

1976 йылдың һыуык кышы, һауа температураһы 60-тан да түбәнгә төшкән көндәр булды.

Баш осомда болоттар куйырзы. Хронология: партия йыйылыштарындағы сығыштар, кала комитетын тәнкитләу, «Мегионгазстрой» тресын тәртипкә сақырыу... Николай Федорыч үзе миңә әйтеп һалды: «Без һине ун йылға һөрәсәкбез, бында беззекеләр күп». Был эштең кульминацияһы булды.

Етәксем ГПЗ-1 заводын файзаланыуға тапшырған мәлдә, бер юлы ике отпускыһын алып, үзе урынына мине калдырып китте: 13 хужалык өсөн бер үзем яуаплы булдым. Монтаж эштәре һуңланы, сөнки төзөүселәр сроқты һуззы. Генподрядсы монтажниктарзы һәйепләп маташты. Без зә һүзһез калманык. Мин өс министрға адресланған телеграммаға култамға куйзым: «Миннефтепром» – Токаревка, «Минмонтажспецстрой» – Бакинға. «Һабантуй» булды. Бер юлы өс министрлыктан комиссия килде. Һәзәттән тыш ғауға купты. Минең гонаһтарзы эзләу башланды. Эйе, аэропорттағы шабаш эштәрен ныклап тикшерзеләр. Ярай әле, иҫәп-һисап, языу-һызыу эштәрендә миңә бәйләһеүе кыйын.

60 градус һыуыклыкта тын алыуы ауыр. Бына ошондай көндә нефтселәр ОРС-ы яна. Бында янғындар йыш булып тора, сөнки электр менән йылынырға теләүселәр күбәйә. Был янғын йылыныу өсөн түгел, ә «йылынғандар» өсөн. Ни өсөн ОРС озақ янды? Имеш, бындай көндә ут һүндереүе кыйын. Ниңә киммәтле тауарзар склады янды? Ни өсөн склад карауылсыһы булмаған көндә янды? Ни өсөн азақ бер мөйөшә яна биргән одеялдар, ут тейә биргән юрғандар бушлай тиерлек һатылды? Ә тундар, мантолар, ондатра, пыжик шапкалар һатылманы? Беләбез. Ярар, һүз башындағы ОРС тураһында. Байрамда һый кәрәк. Дефицит

мәлендә барыһын да нисек тапмак кәрәк? Етәксе «Мегионгазстрой» менән килешкән, ОРС-3 безгә кәзер-хөрмәт продукттары бирә. Алырға теләүсе бар, складка барырға теләүсе юк. Ә мин әзер. Бына ниндәй ул – ОРС. Күрмәгәнде күрзем. Ни өсөн магазин кәштәләрендә һөрһөп бөткән емеш-еләк, йәшелсә ята? Өйөмдәр өстөнән йәйәү йөрөүселәр байтак. Кайһы берәүзәр алма, грушаны итектәре менән сокоп ала. Без зә күп нәмә алдык: емеш-еләк, йәшелсә, ит, консервалар, хатта кофе, коньяк, шампан шарабы... тағы әллә низәр...

Һөзөмтәлә инспекция тулыһынса эшләнмәгән объектты тапшырыу актына кул куя. Хақы бына ошоллай түләнә.

Окшаманган, килешмәгән кейемде озақ кеймәйзәр – инспекциянан киттем.

Һулакай көнө

Җәзәттәге иртә. Әллә ни һыуык түгел, кырк градус самаһы. Көндөз егерметызға ла менеүе мөмкин.

Йәйәүләп аэропортка барзым, кәрәкле кешеләр менән һөйләшәп өлгөрзөм. Иң мөһиме, бөгөн акса бирәләр. Тимәк, бөгөн көн тәртибе кырка үзгәрәсәк. Бына шәхси «Татра» килеп етте – үзбушаткыс еңел машина ролендә. Һәр кемгә бындай кәзер-хөрмәт тәтемәй, миңә калһа, әлегә алаға шөкөр, транспорт эзләп интеккән юк.

Кассирша акса һанап бирзе: 752 һум. Үз эшемдән 300 һум алам. Әгәр «Жигули» хақы алты мең икән... Минең хәлдәр насар түгел.

Акса кеңәлә, шулай за иҗәп-хисапты ла оноторға ярамай. Күптәргә бурыслымын, үткән айза авиатехник базаһында вентиляция системаһына монтаж яһаным. Бындай эште үтәү өсөн күп нәмә кәрәк: болт-гайкалар, электродтар, кулланмалар һ.б. – һанап бөтөрлөк түгел. Бындай нәмәләр магазинда һатылмай, дуһтарзан алам. Дуһтар күп.

Йәнә бер хатам: өйгә инеп, аксаны калдырып сыгманым, өсөнсө микро-район гастрономына килдем. Кайза барма – аракыға сират, ә был магазинда эшләгән директор урынбасары – таныш бисә. Минең портфельгә, баһтырып куйһаң, ун биш «Столичная» һыя. Үземдең техник спонсорзарзы һыйларға саптым, тәүзә промвентиляция цехына килдем. Аракы алған магазин минең балкон аһтында, тип әйтергә мөмкин, өйгә инеп, аксаны калдырырға кәрәк булған. Икенсе хата. Төшкө ашка тиклем ун биш шешәнә «тараттым». Һәр «нөктә»нең үз йолаһы – йөз грамм эсмәйенсә үз юлың менән китеп булмай. Алынған күстәнәс барыһына ла етмәнә, тағы тулы портфель алдым, тағы өйгә акса калдырып сыгырға оноттом. Башка «нөктә»ләрзә лә йөзәр грамм һуктым. Кышкы көн кыска, кис булды. Мине бригадирзар мәжлесенә сақыралар. Быныһы ла йола, айлык эш хақы алынған көн шабашсы бригадирзар РСҮ бүлмәһендә йыйылып, прораб, мастерзарзы һыйлайзар.

Минһез булмай. «Татра»ны үз базаһына ебәрзем. Авиаторзар гаражының икенсе катына менгәндә мәжлес кызғайны. Анекдоттарзы йырзар алыштырған мәл. Мине көткәндәр, тост әйтеп берзе эсерзеләр. Өстәлдәрендә аракы бөткән, барыһы ла миңә карай. Минең «еңел» машинам юк, микрорайонға барып булмай. Уның карауы, кафе эшләй, киттем, килтерзем. Рәсми рәүештә «лайнер»за аракы һатылмай. Ә минең өсөн бар.

Әйе, мине мактап та алдылар. Аңлашыла: был – беренсе сигнал. Ни өсөн мактайзар? Мин иң бейек планканы алғанмын, йәғни иң күп акса – миндә. Бына минең дуһ Шатохин аяғына баһты. Күкрәген киреп, әйтер һүзен әйтте. Имеш, һәр айза мин уны, Волгоград мужигын, артта калдырам. Ул һәр вақыт икенсе:

тимәк, мине тукмарға вақыт. Быныһы – икенсе сигнал. Өндәшмәй булдыра алманым, әйттем:

– Мин һезең менән генә шабашник, башка урында мин бына тигән инженер! Кемгәлер окшаманы, ә Шатохин кайнап сыжты, ташланырға уйы бар ине – тоттолар.

Өсөнсө сигналды көтөп торманым, кайтырға теләнем. Автобус тукталышына сыжтым. Бында автобустар һирәк йөрөй, күберәген попутка алып китә. Ана, ике зат һуғыша йәки һуғышыу күренеше яһай, миңдә эштәре юк.

Капыл миңең эргәмдә бәләкәй ПАЗ автобусы тормоз тотто. Теге ике бәндә кайзалыр юғалды, кастылар. Автобустан өсәү сыжты, икәүһе мине ике яктан то-топ, автобуска алып инделәр. Тиз генә тентеү яһап, тун кеҫәһендәге «Столичная» шешәһен ултыра торған урынға һалдылар. Мине, шофер артынан иҫәплә-гәндә, өсөнсө урынға ултырттылар, шофер артындағы урынға – береһе, икен-сеһе шофер менән йәнәш. Киттек. Ниңәлер урау юлдар менән йөрөйзәр, нимә эзләйзәр? Мин космос тизлеге менән айный башланым. Бик йыш аэровокзал алдына күңел өшөткөс қағыз элөп қуялар: үлек фотографияһы, туңған килеш тапқандар. Туған-тыумасаһын эзләйзәр икән. Күп тапқыр ишеттем: получка көндәрендә «команда» һунарға сыға, аксалы кешене аңдып, көтөп, кеше күр-мәгән урында тотоп алып китәләр. Аулак урынға килтереп, ақсаһын алалар, үл-терәләр, карға күмөп қасалар. Ақсаһы булмағанды үлтермәйзәр, типкеләп кенә китәләр.

Бына шулай, был өс зат мине һәрмәкләү өсөн аулак урын эзләйзәр. Ниһайәт, автобус ике катлы бина алдында туктаны. Шофер менән йәнәш ултырған миңең алда ултырған иптәшенә:

– Һин уны кара, хәзер машинаны алыштырабыз за икенсе урынға китәбез.

Мин, имеш, йоклайым, үзем тәзрәгә бармак осо менән қарарлық тишек ире-теп алғанмын. Икәүһе автобустан төшөп, бинаға йүнәлдә, ишекте асып, бинаға инделәр. Мин бер тауышһыз урынымдан күтәрелдем, алдымдағы урындан «Сто-личная»һы һул қулым менән алдым. Ә был зат иғтибарһыз. Бар көсөмә бутылка-ның төп яғы менән һулакай қулым менән танауына «яманым» да ике қулым менән ПАЗ-иктың ишеген ике якка қайырып астым. Шулай за теге арттан ки-лөп тотондо, шарф, ике күн бейәләй қалды. Аякта быйма, өстөмдә тун, бүркем яһалма күндән. Бар көсөмдә йыйып, тайғаға йүгерзем. Қырк градус һыуыкта өшөмәй қара! Әз генә ел. Артымдан қыуыусы юк. Бар максат – һыуықты еңеү. Аңлайым: туктарға ярамай, қулдарым яна башланы, биттәрәм, қолактарым туңды. «Автобуста һуғышырға кәрәк булған», – тигән уй за қилде.

Йүгерәм, хәләм бөттө, ә қар тәрән, тубыктан юғары урындар бар. Туңып үлеү-селәр күп. Қайза йүгерәм? Низер күрәм. Әһә, ут түгелме? Ут! Эйе, торба башы-нан әз-мәз осқондар сыға. Эйе, дөрөс янмаған котельныйзар була: қором өстә яна, торба осонда ут күренергә мөмкиң. Тимәк, котельный! Торба яғына қарап йүгерзем. Уф, қилеп еттем! Ишек бикле түгел, котельныйға қилеп индем. Бында бер генә қатың, күрәм: татар йә башқорт. Қотолдом түгелме?

– Мине қыумағыз, хәләм бөттө.

Ағартылған котел стенаһына арқамды терәп яттым, изәңгә. Шунда ук йоқоға киттем.

– Абзый, тороғоз, сәғәт алты тула, начальник қилһә, миңә һезең өсөн эләгер. Уянмай булмай, тороп ултырзым, хәл мөшкөл генә түгел, нык хөрт.

– Миңә һыу бирһәгезсе.

Бына быныһы – нисәнсе хата... Миңең хәлдә һыуык һыу эсеү – зур бәлә. Быяла банка менән һыу қилтереп бирзе, бөткәнсе эстем. Һыуык һыу шунда ук

быуындарыма төштө. Кузгалырлык та хәлем юк. Бар көсөмдө йыйып аякка бастым, капканан сығыу кыйын эш булды. Кешеләр кайһы якка атлай? Был калала иртәнге ашты ла күпселек ашханала ашай. Әкрәнләп ашханаға барып еттем. Тун кеҗәһендә – әлеге асылмаған «Столичная» шешәһе.

Быныһын да һөйләү фарыз. Ни өсөн, шабашник буларак, мин алкоголик булманым? Һәр сак үз һукмағымдан атланым. Иртәнсәк эсеп баш төзәткән зат гәзәти алкоголик була. Баш төзәтеүзән тулыһынса баш тарттым, сөнки баш төзәтеү – эскенең дауамы. Эскелек – кәмһетелгән психология өсөн байрам, ә кеше организмы өсөн бәлә. Баш төзәткәндең бәләһе үсә бирә. Туктарға кәрәк. Ә нисек? Башың ауырта икән, иртә тороу мотлак. Күберәк шыйыкса эсергә: сәй, кофе, булһа – рассол, фәлән-төгән. Дәртен килһә, әз-мәз көс түгеү зыян итмәй. Тағы нимә? Ашау кәрәк. Булһа, ит аша, булмаһа – булғаны бата. Көсләп аша.

Бына шулай, кеҗәләге «Столичная»ны асырға ла уйламаным. Ашханаға индем – сират... Сиратта торорлок хәл юк, сират башына барып, берүзән кофе алып биреүзе һораным. Бирзе. Тағы һораным. Алып бирзе. Бер мужиктан беренсе блюдо алып биреүен һораным. Алып бирзе. Быныһын өстәл артына ултырып, калак менән, икмәкһез ашаным. Кассирша күрмәмеш тә белмәмеш. Мин тағы бер тәрилкә аш алып биреүзәрен һораным. Бирзеләр. Быныһын икмәк киҗәге менән ашаным. Тағы килдем, икенсе блюдо алып бирзеләр – ашаным. Тағы бер котлет ашарлык урын бар, килдем. Сират юк, үзем алдым, тағы бер компот та алдым. Әһә, кассирша миңә игтибар итә. Өндәшмәй, ашап бөткәс, компот эскәс, кассир алдына килеп бастым:

– Минән күпме?

– Мин кайзан беләйем?!

Икәүләп һананык. Эске кеҗәнән бер ус эре купюралар сығарғас, кассир аптырай төштө. Булғылай.

Корһакты күтәрәү еңел түгел, ә атлауы күпкә еңел, өйгә карай йәйәүләнем. Биткә, танауға, колактарға тейерлек түгел.

Иртән өйгә кайтып индем. Бисә каршыланы.

Үз гүмеремдә күп аптырашта калғаным бар. Бына был көн аптыраманым, хайран калдым. Бисәм йөзөндә бер генә бөртөк һызланыу, теләктәшлек күрмәнем. Бына һиңә кәрәк булһа...

Сисендем дә яттым. Нисек аңларға? Вақытында кайтманым... Тышкы күренешем кот осорлок. Бит, колактар, туңған кулдар тураһында һөйләп тә тораһы юк. Бисә йөзөндә хафаланыу бөтөнләй юк. Ярар. Һа! Байтак йәшәнем, «йомарт» кыззар менән дә осраштым. Булдылар. Һәр береһен күз алдына килтереп караным. Ысынлап, был тиклем каты бәғерле булмастар ине кеүек. Кыззар – алыстағы йондоззар?... Яттым. Бер тәүлек үткәс, теге «Столичная»ны астым. Тимәк, килеүсе юк. Шарф, бейәләйзәр – вешдоки. Ә шешә төбө менән ауызына алғаны? Ярар. Аракы эселде, бисәнән коньяк килтерттем. Туңғандан һуң «еңеллек» кәрәк. Ике көндән һуң эштән килделәр. Күрзеләр. Әйттем: ни гу-гу. Бер ай өйзән сыкмай яттым. Минең тән – эт тәне кеүек: тиз төзәлә. Туңған урындар бер айзан һуң үз төсөнә кайтты. Кайтманылар шул, һуыкка тиз бирешәләр. Нишләйһең, хата үземдә. Ә «һунарсылар» кем?

Быныһы йомак? Ә кем? Уйланым, исәпләп сығарзым.

Вәт друг! Мин һиңә күпме ярзам иттем? Эх, Шатохин! Көнсөллөк – кәмселек, әллә шул, һин белмәһең.

Әй, һин, Александр Шатохин, бер айлык эш һақы өсөн... өс кешене еңеү? Теләһәм, мин бер үзем булдыра алам. Теләмәйем. Теләмәйәсәкмен. Бер касан да. Ярышыу кызыклы ғына түгел, фәйзалы ла. Мин ярыша белдем. Башка һөйләмәйем.

P.S.

Бер йыл самаһы вақыт үткәс, Волгоград калаһынан хат килде. Ярзам һорап Шатохин язған. Эскелеккә бирелеп, аксаһыз калған. Һуңғарак ул калала күренде. Шиңгән. Мин уға бер һорау за бирмәнем, һалкын карашымды һиззе. Ярап, һәр кемдең үз һукмағы. Мин үземдең хаталарымды ғына һанайым. Һәр кем үз хатаһын вақытында күрһен ине, тим.

Ларьяк

Ханттар һәм мансизар бында боронғонан йәшәй. Көнъяк Уралдағы башкорттар кеүек бындағылар за. Күрәһең, төбәктә борон-борондан йәшәйбез, тип уйлайзарзыр, моғайын. Ханттарзы күргәнем бар, урыслашкандары калала йәшәй. Русса акцентһыз тип әйтерлек һөйләшәләр, тик урыс түгеллектәре күренеп тора. Белеүемсә, был халык талантһыз түгел, ә сәйер климат үзенекен итә. Түземле халык, бындайзарзы табыуы кыйындыр. Әйткәс әйтәйем, ханттар – Кавказ халкының капма-каршыһы. Әгәр һин кавказлыларға алама һүз әйтһең, ул шунда ук кайнап сыға. Хантка шул ук һүззе әйтһең – ишетмәмеш.

Хант түземлелеген үзем күрзем, аптыраным. Калала «Ленфильм» киностудияһы фильм төшөрә. Аталышы – «Трасса». Эйе, бер йыл самаһы калала «Ленфильм» студияһы транспорты шәйләнде.

Фильм сюжеты «Татра» үзбушаткыс автомобиле тураһында. «Татра» менән донъя тулған. «Татра» күренмәгән урын юк. Бында мәзәк һүз зә байтак, һорау менән башлана: «Кем Самотлорзы үзләштергән?» Был һорауға һәр кем шунда ук уяуп бирә. «Три Т. – Тракторы, Татры, Татары». Эйе, бында башкорттар аз.

Ошо фильмда ярты минутлыҡ кадр бар: Ту самолеты төшкәндә перронда бер хант ике егелгән боланы менән кемделер каршыларға килгән. Был ханттың түземлелегенә оҙаҡ аптырап йөрөнөм. Аэропорт территорияһында бәләкәй генә урын кәртәләп куйзылар. Ошо урында көн һайын хантты ике боланы менән күрәм. Боландарзың алдында ашамлығы юк, нарты тип аталған санаһы һәр сак буш. Ханттың йөзө-киәфәте һәр сак кемделер көткән кеүек.

Валлаһи, миңең турала фильм төшөрөгә ризалатһалар за, был хант кеүек оҙаҡ бер урында торорға риза булмаҫ инем, ә ул ошонда ике ай самаһы тапанды. Бер-ике йыл үткәс, был фильмды башка урында караным. Иҫ китерлек – ярты минутлыҡ кадр! Ошо кадр өсөн ике ай?! Хантыйлык өлгөһө! Кешелекһезлек.

Дөрөҫөн генә әйткәндә, фильмдың әһәмиәте юк, бөтөнләй юк. Яһалмалыҡтан башка... Бына шулай. Был фильмдан һуң киношниктарға булған ихтирамым кәмене.

Ханттарзың көнкүрешен, тормошон күрергә һәр сак теләгем булды. Бында ханттар тураһында һөйләүселәр күп.

Миңә ханттар ауылында булырға тура килгәйне. Юбилейза. Ханттарзың һәм мансизарзың милли округын асыу тантанаһы ине. Урындағы гәзит тә был турала яззы. Юбилейға бер ай самаһы калғас, авиапредприятие етәкселеге миңә мөрәжәғәт итте: «Ашығыс эш бар». Бактиһең, хант ауылы Ларьякта яңы аэропорт төзөлгән, тик бинаның йылытыу системаһы юк. Аэропортты ошо датаға эшкә тапшырыу мотлак. Бындай ашығыс заказды шабашниктан башка кем эшләһен? Ризалыҡ бирзем. Ике көндә, үземдең һызмаға ярашлы, котел эшләнем, гөмүмән, ашығыс рәүештә әзерләндем. Әзерләнгән нәмәләрзең ауырлығы әз түгел. Ларьяк ауылына ике юл менән барырға була: һыу юлын иҫәпкә алыу кәрәкмәй, һауа юлы ғына кала. Әзерләнгән нәмәләрзе Ларьякка алып барыр өсөн командир МИ-8 вертолеты бирергә булды. Белеүемсә, һәр вәғзә яртылаш үтәлә.

Йәйзең йәмле көндәре, вертолеттарға эш муйындан. АН-2 самолеты бирзеләр.

Самолетка минең әйберзәрзе тейәргә ярамай икән дә баһа. Кислород һәм пропан тейәү өсөн министрзың шәхсән рөхсәте кәрәк. Командирға индем. Яңы командир, ысын хохол, Украинанан.

– Бында барығыз өсөн дә мин – министр...

Әйе, тишкәреләр тиз еңелде, беләбез: һәр кағизәнең ишкәрмәһе лә бар, урыс әйтмешләй, «нет правил без исключений». Котелды, тулы баллондарзы, башка вак-төйәкте самолетка тейәнек. Осабыз. Һыу, һыу, кайза карама – һыу. Йылғалар киң, Вах йылғаһы ғына ни тора! Ишәһез күлдәр. Барыһына ла исемдәрзе кайзан табаһың. Күл булмаған урында – һазлык. Байтак йылдар хант ерендә йәшәйем, ә тормоштарына күз һалған юк. Ларьяк – ханттар ауылы. Картала күрһәтелгән. Ошо көнгәсә, был ауылда ханттар ғына йәшәй, тиеп уйлағайным. Бактиһәң, бында хохолдар йәшәй. Урыс әйтмешләй, «а где их нет?»

Самолет ергә төшкән урын борсолдора: һыуға төшәбезме ни? Кайза карама – һыу. Аэродром Вахтың бормалы урынында. Был урынға килгән һәр кем иң башта ауыл менән танышыр ине. Минең өсөн вакыт – акса. Миндәге тизлек – көнләшерлек, сварка трансформаторы, пропан трансформаторы беркетелгән. Безгә ярзам итеүсә юк, ә теге, бындағы аэродром начальнигы, каскан, күрһәмәй. Аңлайым: хәүеф хәтәр. Бындағы эш куркактар өсөн түгел. Ай-һай, безгә бирелгән эште үз өстөнә алыусы булыр инеме икән? Проект бөтөнләй юк. Бинаһың планын алдан һорағайным, табып биреүсә булманы. Аэропорт тоттошлай ағастан – карағай, кедр бүрәнәләренән һалынған. Иң зур бүлмә – көтөү залы, төрлө майзанлы тағы биш-алты бүлмә. Һәр бүлмәлә юныскы тауы, ағас кишәктәре, такта-брустар. Бер генә бригада ла бында эш башламаһ ине.

Йәйге эсә көн, бындай бина ун минутта бөтөнләй янып бөтәсәк. Без икәү. Минең менән ауылдашым Фәрит. Киттек. Эш кайнай. Сварка барған урынды алдан әзерләп өлгөрәм. Аэропорт таушалған грунт өстөнә һалынған, тирә-яғында бер нисә өйөм йомшак ком. Йәшен тизлеге менән ташып, ут эше барған урынды янғындан һаклайым. Йәйге озон көн. Караңғы төшкәнсе эшләнек, төшкә ашкарты сәғәткә туктанык.

Кискә табан Фәрит минең күзгә карап алды. Аңланым: шабаш. Культипоход. Гастроном. Бына ул – ауыл менән танышыу сәғәте. Ханттар магазины. Хохолдар бында ныклап тамыр йәйгән, һатыусы бисә лә – хохлушка. Магазин витринаһы аптырата. Аракы күргәзмәһеме ни, мин күрмәгән-белмәгәндәре тезелеп киткән. Корея, Вьетнам аракылары ла бар. Бында аракыны акса түләп алмайзар, һатыусы-хохлушканың таушалып бөткән дәфтәренә аракы алыусының исеме язылған юлға яңы һан өстәлә. Был һүззе әйткә килмәй, әммә ханттар – эскесе халык. Ирзәр эсә, тәгәрәшәп эсәләр. Ирекһеззән бала сағым исемә төштө. Һуғыш йылдары, миңә дүрт йәш, олатай мине магазинға әйәртте. Олатайзың һуңғы тапкыр аракы алған көнө. Әйе, һуғыш бара. Аракыны мискә менән килтергәндәр. Ә шешәләр Молотов коктейле өсөн кәрәк икән. Һатыусы аракыны тәмләп қарарға бирзе. Сәсәнем. Шайтан һыуы.

Каты һуғыш вақытында ла башкорт ауылын аракыһыз калдырманьлар. Аракы – политикандарзың иң көслө коралы. Ларьяк магазинында бер тапкыр булдым, ә күпте күреп өлгөрзөм. Без магазинда сакта капыл әзмәүерзәй хант килеп инде. Урта йәштәрзәге ир. Ғәзәттә, ханттар буйға бәләкәй. Ә был – әзмәүер! Ул миңә игтибар итте, күзе миңә төбәлгәйне: «Хохолдар... бит улар әсмәйзәр». Ул минең славян түгел икәнлегемде аңланы. Был хант та акса түләмәһе, һатыусы шатлыклы йөз менән бер нисә шешә аракы тоттороп, дәфтәренә теркәп куйзы. Без аракы алманык, беззең эштә аракы – ауыр йөк. Бына тигән шарап барза,

ниңә аракы һемерергә? Тағы уйлап куйзым: был хант бик шәп һунарсы һәм балыксылыр, һатыусы уның менән ихтирамлы һөйләшә.

Магазиндан килгәс, эшкә тотондоқ. Караңғыла икәүләп мәжлес корзок. Мин иртә торам, йән-тиргә төшөп эшләнек. Бына һиңә: бер азналык заказды ике көндә теүәлләнек. Фәриттә лә квалификация, эшендә ут кеүек яна белә.

Самолет сақырзым. Ошо вақытта теге тинтәк начальник кайзаңдыр килеп сыкты. Биш-алты пункттан торған дәғүәләре бар. Мине белмәй, миндә пункттар юк. Бөтөнләй юк. Өс хәрәфкә тигезләнгән урыс һүзе бар. Ә калғаны: «Һин кайза йөрөнөң, ташбаш?». Имеш, қазан ағас стенаға бик яқын куйылған. Янғын сығыу курқынысы бар.

– Яқын итеп түгел, терәтеп куйылған, ә котел терәлгән стенаны киһеп алыу, ысыллап та, мотлак. Был – һинең эш. Без плотник түгел. Белдеңме? Һынау тиһеңме? Кайза һыу мискәң, кайза насосың? Әлегә һинең һәлберәгән нәмәң генә бар, уныңы ла күренмәй. Ярар, самолетта эшең булмаһын. Бывай!

Кислород, пропанды һауаға осорзок. Кәрәк-яракты йыйзык. Көтәбез. Бына ошо вақытты хант ауылы менән танышыуға бағышланык. Ауылда қара төлкө совхозы бар. Бына ни өсөн сит-яттар ошонда төпләнгән. Қара төлкө тиреһе – үтемле тауар.

Аэродром эргәһендә – тайга янғынсылары базаһы. Моңһоу карашлы йәп-йәш егеттәр тәүлек әйләнәһенә дежурза тора. Валлаһи, мин бындай эштә йөрәй алмаҫ инем. Аэродром тигәнәң... – тигезләнгән ком. Яңы бина азашқан кеүек һерәйеп тора. Ярар. Безең, йәғни мин һораған самолет килеп төштә, ә аэродром начальнигы балтаһын юғалтқан. Тапһын, вақыты етерлек. Без тиз тейәнек, барыһы – буш өс баллон, трансформатор. Ә летчик һизгер: ауырлык әз. Дүрт пассажир алды, күтәрелдек. Икенсе пилот кабинанан сыкты, пассажирзарзың береһе иһәп-һисап эшен теүәлләне: какланған балык менән юл һакын түләне. Ниндәй ошта ыһланған балык, телеңде йоторлок, күрәһең, – летчик зур теләк менән алды. Уйлап куйзым: балыкты ханттар тотқан, ыһлаған, аракыға алыһтырған. Ә кем аһар? Бына шулай. Ярар, уйланыуған файза юк. Иллюминаторға әйелеп, икһез-сикһез һыу донъяһына қарап барам. Боролоп-боролоп акқан Вах, ниндәй иркенлек... Бына ошо иркенлектә талантлы хант халкы эскелектән ыза сигә. Үз язмышына интегеп атлай. Ларьякта башка булырға тура килмәне. Хәзәр һисектер унда тормош – белмәйем.

Баһығыз, суд килә!

Сүллек йә бозлок донъяһы коштар өсөн рәһимһез. Йәйге Көнъяк Урал – коштар өсөн ожмах. Қарабаш турғайзар өсөн дә.

«От тюрьмы и от сумы не зарекайся» – был урыс һүзен без ишетеп кенә отмаһык. Төрмә еһе, төрмә хәбәре күп һаилә ишеген шақыны. НКВД, ГУЛАГ тураһында укып арыһык. Қаторгалар, төрмәләр илендә йәшәүебеззе аңланык. Әйе, төрмәнән куркыу бөттә. Кайһы бер заттар өсөн төрмә йәшәү урынына әүерелде. «Миндә хата» тигәндәр күбәйзе.

Кем һуң белмәй: тотконлок илебеззе яңы бейеклектәргә күтәрәүсе иң егәрле эһсе булды. Тора-бара егәрле әрәмтамакка әүерелде. Шулай була икән. Бер капканда – калья, тағы каһам тиһәң... Тотконлок тураһында бәләкәйзән уйландым. Безеңә ауыл халкың тотконлок менән куркытып булманы, төрмә үзебеззең ауылда төзөлдә. «Өс тапкыр аһаталар, мунсаһы азнаға бер, һабын да бирәләр, ә калғаны – фантазиянда...»

Тоткондар менән аралаш эшлэргә лә тура килде. Стәрлетамакта ғына сәнске-ле тимер сым артында өс йыл эшләнем. Эйе, «бөйөк комсомол төзөлөштәре»н күптәр белә. Шулай булды. Был калаға килгәс тә тоткондар менән тир түгелде. Һәр сак үземде тоткон урынына куйып маташтым. Эйе, минең асык характер менән еңел булмаҗ ине. Акты кара тип әйтергә яратманым, көләһе урында иламаным. Шулай ға, йәшермәйем, үземде тотконлокка әзерләнем: кем белә?

Бына мин – шабашсы, ә шабашсы йока боз өстөндә бейеүсе менән бер. Боз ватылһа, котолоу сараһы күрелмәгән. Шабашсы азым һайын техника хәүефлеге қағизәһен, көн һайын хезмәт кодексын боза. Кәмендә азнаһына бер-ике тапкыр енәйәт кодексын аша атлай.

Һәр шабашсының – үз фәрештәһе. Был турала күп һөйләргә мөмкин, кәрәкмәҗ. Шабашсы йырткыс йәнлеккә окшаш булырға тейеш: һизгерлек, кәрәк сакта – теш күрһәтеү. Ә кәрәкмәгәндә – каса белеү. Шулай. Коммунизмдың әхлак кодексы? Быныһына шабашсы төкөрә. Ә нисек шабашник булып китәләр? Күптәр һаранлыктан тип уйлай. Дөрөҗ түгел. Һәр кем шабашсылыкка үз теләге менән килмәй.

Шабашсы кайҙан үсеп сыға? Бына нисек. Мәҗәләһ, бына тигән инженер мастер булып эшләй. (Оклад плюс райкоэффицент: $180 + 120 = 300$.) Инженер өс йөз һумға тырышып эшлэргә тейеш. Алтынсы разрядлы монтажсы 600 һум ала. Система... Система үзе ултырған ботакты үзе балта менән саба. Мастерҙан килем бик әз, тағы бер мастерға мохтажлык бар. Ә ике мастер... Бәй, социализм тыумыштан ғәрип.

Был төбәккә килеүселәрҙең максаты – акса. Тайга еҗе – йырҙа һәм уңышһыз-зар кеҗәһендә. Кысқаһы: һәр кем өстәмә акса табыу юлын эзләй. Кемдер таба, кемдер таба алмай. Һәр кем үз фәрештәһен көтә. Кемгәлер фәрештә урынына Люцифер, йәғни Иблис үзе килә. Был – коррупция. Йәшергем килмәй: был йәһәттән минең дә байтак тәҗрибәм бар. Әз-мәз етәксе булып эшләнем, ә коррупция – етәксенең һукмак таяғы. Эйе, тип-тигез юлдан тәгәрәүсе хужалык кинола ғына күрһәтелә. Һәр етәксе үз һукмағынан атлай, һөрлөгөп тә китә. Ант итәм: кайһы бер эштәрҙе коррупция менән кулға-кул тоттоношоп кына аткарып була. Үтәү өсөн коррупция кәрәк, килем статьяһы кодекста юк. Коррупция – йомартлык өлгөһө.

Тимәк, йомарт коррупция кеҗәһә лә һала белә.

* * *

Аэропорттағы кәңәшмә тамамланғас, монтаж идаралығы начальнигы авиациялағы уңыштарым менән кызыкһынды ла төп һүзгә күсте:

– Беләһеңме, һин зур эштәр өсөн кәрәкһең. Әйзә, ПТО начальнигы булып кил. Зур эштәр бар, тик һинең өсөн!

Озақ уйламаным. Бына мин – ПТО начальнигы. Вакиғалар үсеш алырға тейеш.

Начальник йәшереп торманы. Үзенең яратқан һүзенән башланы:

– Без хәзәр – хөрмәтле, абруйлы. Зур эштәргә күсергә вакыт.

– Уйлап карарбыз.

– Бында – нефть, тимәк, миллиондар, ә без, күп булһа, бер нисә ун мең. Ана, кара, торбасылар миллионлап һызыралар. Ә һин өйөндәгесә уйлайһың. Бында – тайга законы.

– Ярар, шуныһын ғына әйтәм: ведомостарҙа тере йәндәр булырға тейеш.

– Һиңә артык ауыззар кәрәкмә?

- Ышаныслыларзы табып була, ә юктар менән яуап биреүе ауыр.
- Юк. Улай түгел. Кеше юк – проблема ла юк, күренеп тора.
- Юк. Юк. Күләгә – һүрәт түгел.

Бына шулай, килешеү булманы. Миңә ПТО начальнигы булып озақ эшләргә тура килмәне. Мине өскә, ПРУ-ға, эшкә сакырзылар.

Кем белә: кис уйланған һәм иртән үтәлгән эш якшымы икән?.. Әллә иртән уйланып, кисен үтәлгән якшымы? Белмәйем.

Начальник үзенсә эш итте. 25 мең һум акса – биш кеше катнашлығында. Икәүһе – заказсынан. Без капсыкта ятмай, кемдер аузын ел искәндә аскан. Артабан – донос. Артабан – ревизия. Артабан – милиция. Ә иң азак – суд. Тороғоз, суд килә!

Лирик тайпылыш түгел, әйтәһе һүз бар. Бындағы халык судын «ғәзеллек ут-рауы» тип әйтһәм, хата булмаҫ. Был суд һәр сак хезмәт кешенән якланы. Кесәгә керәү яғын самаланы. Суд рәйесенә фамилияһы ла хәтеремдә калған – Казанкин. Шәп кеше ине.

Суд өстәленә барып яткан «эш» бормалы юлдарзан йөрәмәй, кодекс һәр сак кыска юлды күрһәтә. Етмәһә, залда прокурор бар. Прокурор суд залына Американы асыу өсөн килмәй. Прокурор ғәйепләй. Ғәйепләнеүсә прокурор һорауза-рына яуап бирергә тейеш.

- Акса алыусыларзың паспорт һандарын ведомоска кем яззы?
- Үзем яззым.
- Беләһеңме, бындай һандар Советтар Союзында бөтөнләй юк.
- Белмәйем.
- Кайзан алып яззың?
- Күззәрем насар күрә, ул әйтеп торзо, мин яззым.
- Кем әйтеп торзо?
- Паспорт хужаһы.
- Бер генә паспорт хужаһымы?

Допрос озон-озақ бара, булмағанды иҫбатлауы кыйын. Юкты бар итеү өсөн суд көнөнән күпкә алдарак уйлау мотлак. Әйе, был турала начальник менән байтак һөйләшкәйнек. Иғтибар менән күзәттем: суд ғәйепләнеүселәргә бер ниндәй зә баһым яһаманы.

«Һул» яктан килгән аксаны алыусылар, бүлешәүселәр биш кешенән ғибәрәт. Ә өсәүһе, тикшеренәү башланғас та, аксаларын әлегә икәүгә тапшырып, кулын һелкеп өлгөргән. Имеш, кулдары керһез. Бар ғәйепте минең дуҫ менән начальник үз өстәренә алған. Әйе, кемдә акса – шул ғәйепле. Начальниктың хатаһы: ул «эш»тең һәр стадияһында ғәйепте кире кағыу юлына баһты. Хокук һаклаусылар бындайзарға рәхимле карай алмай. Эләккәнһең икән, йомшара төш. Кағызға теркәлгән «эш»тең дөйөм хақы йөз мең һум самаһы. Был сумманы хужалык, минең дуҫ участкаһы үтәгән, тип раһлай, сумма иҫәптән иҫәпкә күсерелгән. Күсерелгән сумманы тулығынса эш хақына әйләндереп булмай. Эш хақы 25 мең һум бирелгән. Был әлегә коррупция суммаһы була ла инде. Барыһы ла аңлашыла. Судья тағы бер якшылык эшләне: приговор беренсә көндө укылманы. Ғәйепләнеүселәр өйзәренә һакһыз кайтарылды.

Икенсә көн приговор укылды. Начальник – ун йылға, дуҫым һигез йылға олакты. Әйтергә кәрәк, әлегә ғәйепләнеүселәр хокук һаклаусылар өсөн уңайлыларзың да уңайлыһы булып сықты. Был икәүзе һисек һүрәтләһәң дә, тигән-дәй... Показуха. Тағы? Беренсә ғәйепләнеүсә – Бөйөк Ватан һуғышы ветераны, артиллерия офицеры, ордендары байтак. Дуҫым иһә – ябай участка начальнигы. Приговор укылғандан һуң бер ай вақыт үткәс, ветеранды курсалау эше

башланды. Дусымдан да хәбәр алынды. Монтажсы кайза барһа ла монтажсы, әлегә ул – бугор, беззеңсә – бригада етәксеһе. Төмәндә ултыра. Танауын төшөрмәй. Начальникмы? Насар кеше түгел, әллә ни яҡшылығы ла һизелмәне. Төп кағизә: «Мин начальник – һин дурак, һин начальник – мин дурак». Судтан һуң балауыз һығыусылар булды. Тантана итеүселәр зә табылды, күрегеҙ, коррупцияға қаршы көрәш бара. Кемде тыңларға? Беренен тыңлаһаң, иларлык һөйләй. Икенсеһе көлдөрә. Мин уйландым, үзем тураһында ла уйлап алдым. Минә лә ун йылға ултыртырға теләүселәр булды. Килеп сыкманы. Валлаһи, әгәр мин ул заттар урынында булһам, ултыртыу өсөн бына тигән сәбәптәр таба алыр инем. Сокоғас, сокона белергә кәрәк. Ә суд өсөн мин кызыклы түгел. Мин һәр сак арығансы эшләнем. Урлашыуһыз бында бер генә зат та эшләй алмай. Шулай. (Тағы дөрөҫләп китәйем. Урланған материал өсөн мин бер генә тин дә алмаһым.)

Тимәк, елдән килгән елгә китте. Ел тигәнәм – хөкүмәт. Кызыклы хөкүмәт. Көлкөлө хөкүмәт. Тағы бер һүз һөйләп алаһым бар. Үз терминым бар: прокурор шкалаһы. Прокурор за һәр эшкә тотона алмай. Эйе, был шкала сумма менән иҫәпләнә. Был калала булған хәтәр эштәр тураһында беләм. Сумма 25 мең һумғына түгел, ә миллионға яҡын. Прокурор шкалаһында сумма байтакка әз. Эйе, кала прокуроры бындай эштәрҙе күрмәй. Күрергә һаҡы юк, шкалаһы етмәй. Шулай. Бындай эштәр тураһында язаһы бар әле. Алла бойорһа, язырбыз.

- Каламы ни, бындай кала булмай!
- Шулай за, кара әле, ниндәй самолеттар төшә! Ә Тамбовта төшмәй.
- Төшмәһә ни, Тамбов – кала.
- Юк, аңламайһың, әле – эштең башы. Бында ысын кала буласак.
- Ошо һазлыктамы? Һин Петр I кеүек уйлайһың.
- Нисә йылдан? Бында өс йылдан кала буласак.
- Әлегә һуыҡ вагончиктар, ә сортир урамда, бына кызык...
- Ә минең, аллаға шөкөр, бына тигән.
- Нисек? Кайһылай?..
- Балок һатып алдым, хөррият.
- Нимә? Ә ул нимә? Кайзан алдың? Мәскәүзәнме?
- Бына һиңә мә! Каланы икәүләп әйләнәп сыктык таһа. Һин шуны күрмәнеңме?
- Күрҙем, күрҙем: вагондар, вагондар, ике катлы ағас өйзәр. Янғын сыкһа, көт тә тор, тереләй тамукка әйләнәрбез. Көлөң күккә оса. Йәнең артынан.
- Мин һиңә икенсе нәмә һөйләйем. Һи, янғын булһа, кирбес йорт та дөрләп яна. Мин һиңә әйтәм: балок һатып алдым, хәҙер сортир яҡын, өшөп интекмәйем.
- Ярар, аңлат: кайзан алдың? Ниндәй мөгжизә һуң ул балок?
- Иҫәр, балок – бәләкәй өй, дүрт мөйөшлө. Бер косак утын – һин йылыла. Хөррият!
- Эйе, әйе, улай булғас. Күрҙем. Иҫ китерлек, стеналары икегә ике, ә нисек ундай тарлыкта йәшәргә? Әйт әле, ундай балок күпме тора?
- Мин бер ярым бирҙем.
- Ә-һе, ярты йыл эшләргә. Ни бысағыма. Кәрәге юк...
- Һиңә, ике-өс йыл йәшәйһең дә һатып ебәрәһең, аксаң юғалмай.
- Һин әле генә әйттең: өс йылдан бында хәтәр кала буласак, тинең. Кала булғас, балогыңды кем алһын.
- Әйтһәм ни...

Был икәүҙе башкаса ишетмәнем, сөнки самолетыма регистрация буласағын

әйттеләр. Самолетта уйға сумдым... Әйе, мин бында яңы кеше, һәр бер һүзгә иғтибар итәм. Каланың һәр мөйөшөн караным. Кала тип әйтерлек бер генә ере лә юк. Мин Маркс, Энгельсты укығанмын. Ошондай күренештәр тураһында язғандар. «Эшселәр синыфының хәле» тигән әсәрҙәрендә. Әйе, XIX быуатта әлеге Англияла бына ошолар йәшәгәндәр. Әллә без Көнбайыш Европанан йөз йылға арттамы? Был һүзгә башкалар ишетә күрмәһен. Әйе шул, Мәскәүҙә европаса йәшәп маташалар. Мактануға за кәрәк. Мәскәү менән кем генә мактанмай. Бында балокта йәшәгәндәр байтаҡ.

Кисә «Тайга» магазинына барып индем. Бындай магазиндар әз, «Север» тигән бар. Горком урамында ла гастроном бар. Башка юк. Көн матур ине, ә магазин бай: сәй-фәлән, куйыртылған һөт күп, болгар консервалары тулып ята, ит консервалары ла етерлек. Әйе, тушкенаны күп алалар, һинд сәйен тейәйҙәр генә. Болгар винолары шәп.. Ә тегеләр? «Плиска», «Слынчев бряг» тигәндәр. Эсеп алһаң, шайтанды кыуаһың. Магазинға һатып алыу өсөн килмәһен, карап китеүгә кызык. Минән һуң магазинға йәш катын килеп инде. Ниңәлер был затка ныклабыраҡ текләһен. Ул минең карашты һизеп алды, буғай. Вәт, үзөн күрһәтә белә. Туктап калдым: ни әйтерһен, сибәр хохлушка! Украина кыздары матурҙар, күптән беләм, матурҙар! Мактай белгәндә баһалай за беләләр. Тағы карайым: аяктары һиндәй!

Бына һиңә, ул да һатып алырға килмәһен. Әллә үзөн күрһәтергә килгәнме? Юк, үзөн генә түгел, күндән яңы тунын, бүркөн күрһәтергә килгән. Кем белә, бәлки, ул был кейемдәрҙә тәүге тапкыр кейгәндәр. Әйбер алмағас, магазинда оҙаҡ тороп булмай. Бына ул килбәтле аяктары, күшһе итеге менән тып-тып баһып ишеккә йүнәлдә. Үзә миңә һирпелеп алды. Ул сықты, мин дә сыктым. Сыкһас, ул миңә тағы карап алды, гүйә, ишетәм: «Һин кара, мин һисек матур атлайым». Караным, артынан киттем. Бына был сибәр урамдан боролдо, ике катлы ағас өйҙәр яғына китте. Кайҙа бара? Минеңсә, бындай сибәркәй яңы биш катлыла йәшәргә тейеш. Кәмендә ике катлыла. Ул вагон яғына атлай. Вагондарҙы уға башлан, юк, атламай, йүгерә. Мин дә йүгерәмме, юк, миңә йүгерәү ярамай. Үземә аптырайым: ни кәрәге!? «Кайҙа йәшәй?» Вагончиктарҙы уҙы ла бәләкәй генә, нәзек карағай бүрәнәләргән һалынған балокка барып етте. Бик тиз ишеген асып инде лә юғалды. Балокка яҡын килергә булдым. Ишеккә кара буяу менән эре хәрәфтәр язылған: «Кто без стука зайдет, со стуком вылетит». Мин шаһып торманым, үз юлым менән киттем. «Һиндәй матур зат, ә балокта йәшәй», – тип уйлап куйдым.

Ярар, балоктар тураһында ла күп һөйләп була, берәүһе еткән. Балокта йәшәү – максат түгел. Был турала һәр кем белә.

Бичтар тормошо

Ихтыярлы булыу – һәр кемдә һыялы. Эш башлағас, үземә һүз бирзем: бичтарға күз һалмаһса, һөйләшмәһсә. Килеп сыкманы. Бичтар миңә көн һайын осрап торҙо, ниңәлер, мин уларҙы күзәттем. ...Арзамат хәтеремдә калған, нык калған. Аэровокзалда кунған төндө Арзаматтың матур эшләнгән фотоальбомын караным. Һиндәй егет булған! Штанга буйынса спорт мастерлығына кандидат. Атлет. Катыны, а-ах, сибәр! Аэропорттағы һуңғы төн иһемдә. Ул кыһырҙы:

– Ағай-әһе, альбомымдан башка бер нәмәм дә калманы. Братцы! Верните, у меня больше ничего нету!

Бына ул һаҡлыҡ кассаһында. Әз генә вклада калған икән. Бирмәйҙәр,

паспорт кәрәк. Паспорты юк. Арзаматты йыш күрәм, нишләһен, бар хәсрәте – эсеүзә. Бында эсергә табыу еңел: тукталыштарға әз-мәз араҡы калдырыусылар бар. Имеш, бичтар өсөн. Ә бына Басмач күренмәне.

Арзаматтың бәләһе низә? Эксцентрик холокло. Бындай кеше лидер булыу өсөн донъяға килә. Була алмаһа? Донъя киң күренә, ә уға бик тар. Миллиондан берәү генә Тамерланға тиңләшә ала. Тағы кабатлайым: Арзамат эскеселек өсөн кыуылмаған, бында эсмәгәндәр әз, бик әз. КПСС-тың кала комитетының беренсе секретары үзе эскесе, эш сәғәттәрәндә эсеүсе. Бындағы кағизә совет законына ярашлы атламай. «Закон – тайга», һәр кем тирә-яғына каранып йәшәргә мәжбүр. Өйөр кағизәһен тәүтормош кешеһе кабул иткән, бында нәк өйөр кағизәһе хөкөм һөрә. Арзамат, вожак була алмағас, ситкә этәрелгән, бичка әүерелгән. Үзем дә вожак булыу өсөн әз көс һалманым. Ә ниңә ысын вожак була алманым? Көслөләргә теш ыржайттым. Минең был калала ғына уйлап сығарған фразам бар: «Бич ғүмере – ике йәй». Бындағы кыш рәхимһез, бичтарзы тиз озата. Арзамат был кағизәгә һыймай, ул өсөнсә, дүртенсә йәйзе лә тере каршыланы. Ул мине урамда һәр сак таныны, ә мин баш кағып иҫәнләшәргә мәжбүр. Һаҫыған бич менән һөйләшәп торорға кем теләһен. Мин һөйләштем. Ул минән өс һум акса һораны, бирзем. Һөйләштек аулакта. Үз һорауымды бирзем:

– Арзамат! Ниңә һин кайтып китмәйһең? Бында һин оҙак йәшәй алмаһың. Үлерһең.

– Абзый! Мин бында оҙак булмаһасакмын, бер генә эшем бар. Барыһы ла мине эштән сыккан бичка һанай, дөрөҫ түгел.

Тағы низер һөйләне. Саҡырыу кағызы менән килгән, эште һәйбәт башлаған. Балок һатып алған. Матур бисәһен килтергән. Быныһын үзем альбомында күрзем. Дуһтары күбәйгән. Эйе, дуһтар менән алға китеп була, дуһтар менән ятып калып та була. Арзаматтың күңелен дуһтары һындырған.

Дуһтар булғанда байрамдар йыһая. Бында иркенлек, һәр кем үзенә үзе хужа, эш көнөнән башкаһын үзеңсә йәшәйһең. Мәгәр за бындағы һауа үзенсәлекле: кислород әзәрәк. Бындағы эскән кешеһе иртәнсәк кыйын. «Похмельный синдром» күптәр өсөн сир генә түгел – катастрофа. Ә кемдәр өсөн? Арзамат кеүектәр өсөн. Ул ялына-ялбара белмәй, һәр сак үзен кәмһетәргә теләмәй. Үзен начальниктар менән тиң күрә. Бындайзы кем яратһын? Яратмайзар. Бындайзың кәрәге юк. Өйөр законы: юлбашсы йәки эйәрәүсе, өсөнсөһө юк. Өсөнсөгә юл – бичлык. Бисәһе кайтып киткәс, Арзамат тамам бичка әйләнә, шабашсы булып ала. Бригада уңышлы эшләй, акса килә, иркенлек. Шулай за бригада үтә сәйер хәлгә дуһар, бригада күзәтеү аһтында. Ни өсөн бригаданың эше кызыклы? Дөрөҫләп үтәйек: Арзамат бригадаһа кыска ваҡыт кына эшләгән. Ә һиндәй бригада? «Зур эштәр» бригадахы. «Зур эштәр» – бындағы термин. «Зур эштәр» бөтөнләй эшләнмәгән, ләкин зур аксалы эштәр. Бригада, йәнәһе, зур эштәр башкара: Обь йылғаһында причалдар, баржалар өсөн, вертолеттар өсөн майзансыҡтар һ.б. төзөй. Ысынбарлыкта иһә бригада вак-төйәк эштә бутала. Бригаданан китеү, башкалар менән буталыу тыйыла. Һәр айза бригада ағзалары ведомоска култамға куялар. Ә суммалар иҫ китерлек, кулдарына эсерлек-ашарлык кына бирелә. Күп эсергә рөхсәт. Бына бригадаға Арзамат аша информация «ағып сығыуы» куркынысы тыуа. «Хужалар» реакцияһы билгеле, тиз карар сығарыла. Кышкы һалкын көндәрҙең береһендә әз-мәз азык, араҡы-фәлән менән вертолетка ултыртып алыҫ тайғаға алып китәләр, калдыралар:

– Әйзә, көн күрегеҙ, кәрәгегеҙ бөттө.

Арзамат – ситтә калған берзән-бер шаһит. Бригада онотола. Әллә һисек вертолет көтөп яткандарзыр. Кем белә...

Арзамат әз-мәз төсмөрләй. Эй, мин, Дон Кихот! Рәсәй яңы быуатка табан тағы бер азым атланы, нефть – байлык билгеге. Байлыкты өләшеп алып булмай. Байлыкты көслөләр өйөрө генә тоттошлай ала. Һиңә байлыктың балкышы ғына күренеп қала. Арзамат әллә ни күпте белмәй, ә «бау»зың осона сығыу юлын эзләй. Ай-һай, булдыра алмаҫ. Ул тештәрен қысып дөрөслөк эзләй, таба алмай. Бындағы түрәләрге теҫләп булмай: Мәскәү һакта.

Мин Арзаматка бер кәңәш бирзем: котолоу юлы енәйәт кодексы аша икән-леген аңлаттым. Аңланы, тик үзенсә әйтте:

– Абзый, был турала үзем дә уйланым, шулай за эре сирттерергә иҫәп тотам: минһез был «эш» бөтөнләй онотоласак, уларзы хәзер эзләүсе юк. Булмаясақ. Был турала мин генә беләм. Тағы берәү әз-мәз генә белә, тегеләр менән күпмелер бергә лә йәшәне. Өндәшмәҫ зат ул. Һөйләмәҫ. Ул қышын – бич, ә йәйен уны қара эшкә алалар. Ике-өс кеше өсөн эшләй ала. Әзмәүер.

Арзамат миңә шул егетте һүрәтләне, бәй, мин ул кешене күптән беләм, күзәтәм. Буйға бейек, артығын һөйләмәй, һәлмәк атлай. Мин уға аптырабырақ қараным: бындай зат бич булырға тейеш түгел. Ул үзәк урамдағы қафеға йыш инә, оҫозло шарапты ашықмай һемерә. Һәр сақ ақсаһы бар, әйе, яңғызы эсә. Әллә татар, әллә башқорт, һөйләшергә тура қилмәне. Бына Арзамат татарса һөйләшә, һы-ы, мине алдап булмай: ул – башқорт. Холко менән башқорт. Ә татарса һөйләшкән башқорттар күп тәһә! Теге бәндәнән бер генә һүз зә ишетмәнем. Язғы көндә мин уны бер кеше менән күрзем: һөйләшәләр. Тимәк, теле бар. Әйе. Яз булғас, ул қаланан юғала, тайғала эш етерлек. Бына шулай. Был зат йәйге көндәрзә қыш ашарлық ақса эшләп өлгөрә. Сәйер, әзмәүерзе таларға теләүселәр юк.

Үз алдыма һорау қуйзым: бич күпме йәшәй? Бичтар иҫәбен алыусы юк. Кем ул бич? Бывший интеллигентный человек. Күзәтеүемсә, күпселектә бич ике йәй күмер итә. Озақ йәшәгән бич һирәк.

Ә бич қайған қилә? Иң күберәге – қилеп, эшкә урынлаша алмаған заттар. Қалғандары – эштән қыуылғандар, эскеселәр.

Бына бер ғибрәт. Қайтып қиләм. Йәйге көн. Күрәм: бич-вожақ, бындайзар бар, кемделер қысып алған, ақса талап итә, ақыра, қурқыта. Тиз қилеп еттем, ә талаусы қасты. Қарап торам: «Кем был?» Бына һиңә! Исемемде белә. Аптыраш. Минең ауылдаш, Риф. Әйе. Был бахырзы ауылда яратқан, һанға һуққан кеше булманы. Тракторист үзе.

Бында ақса эшләргә қилгән, үзе бичтар қарамағында. Йәйге көндәрзә көндөлек кәсеп табып була, Риф бушатыуза әз-мәз ақса йыйнай. Нишләргә? Иҫәнләшеү өсөн қулын һуза. Нишләйһең, бичты өйгә алып қилдем. Биленә, қайыш астына, бер шешә қыстырған. Бындай хәлдә әсеү кәтғи тыйыла, документтан ғына түгел, башыңдан язаһың.

Ни әйтергә? Минең ауылдаш, иҫәрлек үрнәге, 600-700 һум ақса эшләрлек урын эзләй. Бөтөнләй томана өсөн бындай эш юк. Бөтөнләй юк.

– Һинең өсөн иң яқшы эш хақы – өс йөз һум, башыңды ташқа бәрәп илаһаң да, һиңә яқшырақ эш биреүсе булмаясақ.

Быныһын уға мин әйттем. Тыңламаны. Бичка әүерелде. Өс төн изәнемдә қунып йөрөнә. Дүртенсе көн ишеккә күрһәттем. Етте, қунақ вақыты – өс көн. Кит, бар. Ул миңә беләген күрһәтеп маташты. Көс бар икән, әйе, пристангә йөк бушатырға қилгән. Типкеләнем, сығарып ырғытым. Кем улы ул – Риф? Фашистан аламарак Ғариф улы. Дөрөсөн әйткәндә, уйнаштан тыуған.

Риф бер қышты бич ролендә үткәрзе. Йылытыу торбаһы люгында қунып йөрөнә, бер тапқыр ярзам һораны, ақсалата.

– Мин һиңә хәзер үк билет алып бирәм, қайтып қитерһең.

Осорга теләмәй, сөнки якында «вожагы» күзәтә. Бирмәнем. Әйзә, шешә йый-
нын. Эше шул. Бындайзар күп, ә ни өсөн? Ихтыярһыз зат үзен башкаларға тиң-
ләй, яңдыша. Был төбәктә, Совет Коллондайкында, ихтыярһыз кешегә урын юк.

Арзамат сирлэгән, ә больничный йәки справка ала алмаған, эштән кыуылған.
Ә мин? Ятактағы төйәк – боз менән йәнәш. Тәзрәнән ел өрә. Һалкын тейзе. Тем-
пературам кыркка якын, ә мин больницаға барманым. Ни өсөн? Диагнозымды
белһәләр, аңлашыла: миңә был төбәктә эшләргә, йәшәргә ярамай. Яңы килгән-
дәргә эштең ауырын йөкмәтәләр, тубыктарым калтырай. Мин кислород тулы
баллон күтәрәп атлайым.

Бичтар тормошо менән якындан таныштым, йәшәү урындарында булғыла-
ным.

Вожактарһыз йәшәү урыны бар, күберәген улар балоктарза йәшәй. Вертолет
менән тайгаға озатылған бригаданың ярым землянка балогына ла күз һалдым.
Был урынды миңә Арзамат күрһәтте. Күңелһез күренештәр күп. Һөйләп бөтөр-
лөк түгел.

Ә факелдар! Самотлор факелдары йыл әйләнәһенә яна. Гөрләп яналар, якын
барырлык түгел. Кышкы һыуыктарза бичтар якын бара. Йылыналар. Янып фә-
рипләнгәндәре лә булғылай. Эйе, өшөгән – йылыға, бешкән һыуыкка ынтыла.
Донъя... Ярар, мин берәүзе күрзәм: бите бешеп йәмһезләнгән, аяғы туңып фә-
рипләнгән – иҫерек килеш башы менән факелға якынырак ятқан.

Обь ярындағы кәмәләр астында йәшәүсе бичтар бар ине. Йыуан торба әсендә
лә йәшәгәндәре бар. Бына анекдот: вертолет тайгаға йыуан торба килтереп тө-
шөрә. Торба ергә төшкәс, әсенән бич сығып йүгерә.

Берәүһе тураһында ғына язам. Ул һәр вақыт каланың иҫке өлөшөндә, ошоҗо-
ло вино һатылған магазин тупһаһында ултыра. Башта сайкалып йөрөнө, сатан-
лай башланы, таяк тотто, ә иң азак кайзандыр ике култык таяғы табып алды,
фәрипләнде. Бите тураһында әйтмәгән якшы. Һәр сак тукмалған – күгәрмәгән
урыны юк. Мин уға кушамат уйлап таптым: «Вермутянка». Тукмалыузан курк-
май, һәр үтеп барған иргә: «Һез мине... алмаҫһығыз, ә шулай за әз генә вино
койоғозсо, һезгә йәл түгел бит?» Күрәһең, бына ошо һүззәр өсөн типкеләнә. Эйе,
виноға карағанда типкене күберәк ала.

Бына шулай, әлегә Брежневтар «развитый социализм» төзөгән арала, өстә-
геләр тырышып капитал туплау юлына баҫты, «батып барған» караптан қасырға
йыйынды. Системаны тәнкитләүселәр әз булманы. Партия ағзаһы буларак, үзем
дә тәнкиткә бирелдем. Система көслә, тәнкитселәр пресс астында қалды. Ә шу-
лай за аңлаусылар бик әз булды. Андропов тазартыуы иҫ киткес резонанска қил-
терзе. Тазалык өсөн көрәшеүселәрзе «тазалык» өсөн көрәшеүселәр типкеләнә.
Мине лә партиядан төшөрзәләр, тәнкит өсөн. Эх, Андропов, һин кәзә көтөүен
бүреләргә тапшырһыз.

Арзамат юғалды, буғай. Ишеттем: имеш, «беренсе»нең фатирына төшкән. Ә
кем белә...

Мин был қалаға 1974 йылда аяк баҫтым. Тәүге йылда ук йөрәк өшөтөрлөк кү-
ренешкә юлыктым. Қала моргынан үлектәрзе һалдаттар автомобилгә тейәй.
Мин һанай алманым, 32 мәйет инеме... Бичтар. Был – сер түгел, әммә был һакта
һөйләү хупланмай.

«Татра»ла елдерәм, ә шофер: «Кисә зыяратта булдым, ә зыярат қараусы қарт
бер-ике самосвал қом һорай», – ти. Яңы зыяратка якынбыз. Ашығыс заказ юк.
Қарьер якын, тейәнек, зыяратка қилдек. Қарт рәһмәт әйтте: «Күрәһегезме, йәй-
ге көн, ә еҫ һиндәй...Бына рәһмәт, күмергә қарәк». Кәберзән йыртык кейемдәр
һәлберәп күренә. Мин бындай күренешкә қарай алмайым. Күмәктәр қәберенә...

Ю-у-ук, туғандар! Һуғыш юк. Тәбиғәт бәләһе юк. Милләт-ара ызғыш юк.

Аңламайым. Санитар нормалар бар бит һуң!? Тейешле тәрәнлеккә күмеп була-лыр бит? Ярап. Был картка һораузарым бар ине, өндәшеп торманым. Шоферға үземде өйгә илтергә куштым. Килтерзе. Тағы бер рейс ком алып барып, дөйөм кәберзе күмергә бойорзом.

Эй, тугандар! Бич – кәмһетелгән зат. Аллаһ алдында барыһы ла тиң. Без кү-мәкләп юл төзөйбөз. Ә был юлдан кем йөрөйәсәк?

Һәр коштоң үз ғәзәте. Козьон – карғаға, һайысқан күгәрсенгә окшамас. Үзем-сә һөзөмтә яһаным: һәр милләт һиндәйзер кош ғәзәте менән йәшәй. Әйе, баш-корттарға һәр ырыузың үз кошо булған. Ә без – төйлөгәндәр. Һәр халыкка бер кош атап бирергә кәрәк булһа, үземдең халкыма, башкортома, карабаш тур-вайзы тәғәйенләп инем.

Һуңзы шабаш

Хәйерле иртә. Хәйерле кис. Тыныс йоко. Бына шулай һәр көн. Ә бына «хә-йерле эш» тигән һүз юк. «Тыныс эш» тигән һүз зә юк. Бына шулай, ялһыз эшкә күнегә башланым, ә һисә йыл тейешле отпускыла булманым. Күнеккәнмен, әр-һезмен. Шулай за күнел тыныс түгел. Минең эш тыныс түгел. Аэропортта бер һисә объект алдым: резервуарзар куйырға кәрәк. Котельныйзы киңәйтеү про-ектын һызым. Сметаһын төзөнөм – свайзар қағып, эш башларға була. Аэро-портта ғына бер йыллык эш бар. Ә хафаланыу кайзан? Үзем яратқан эштәр, уларзы ижад эше тип әйтергә була. Тик тынысланып булмай. Ниңә? Дошмандар юк. Мине яратмайзар, кайһы берәүзәргә окшамайым. Уйымса, якшы эшлөгән кеше тыныс йокларға тейеш. Мин, киреһенсә, ике кеше эшен эшләйем, ә йоком тыныс түгел. Туктарғамы? Уйлап алырғамы?

Күптәр мине хужалык етәксеһе итеп исапләйзәр. Ә мин – ябай шабашсы. Юк, ябай шабашсы түгел, проекттар һыза беләм, смета эшен беләм, ә нормаларға мин – профессор. Йоком ғына һаман тыныс түгел. Договор төзөгәндә «шабаш-сы» һүзе язылмай, мин – бригадир. Договорға эш күләме күрһәтелә, ә тәһмин итеү – хужалык мәшәкәте.

Бына кайза этнәкә. Әйе, мин тиз эш башлайым, ә материал, кәрәк-ярак би-реүсе юк. Үзем табам. Шабашник – табыусы. Табырға тейеш түгел, табырға мәж-бүр. Тимәк, табылған өсөн, табыу өсөн, түгелгән вақыт өсөн түләү – юк. Быны-һы тупик. Үтәлгән эш күләмен тикшереү башланды. Минең эштәрзе генә тик-шерәләр. Партия ағзаһы түгелмен, билеттан котолдом, барыбер тикшерәләр. Шөкәрә киптерергәме? Уйлана башланым. Йәйге көндәр килде, СССР-зың төрлө мөйөштәренән шабашсылар килеп тулды. Бындағы шабашсылар куркышты: эш етерме-юкмы? Ә монтаж эштәрен алыусылар әз, минең өсөн эш һаман күп. Тағы ишетәм: нарядтарымды тикшергәндәр. Ярай әле, был яктан мине отоу кыйын, үз эшемде яттан беләм. Шулай за һағайзым.

Мин эш эзләмәйем, ә эш мине эзләй. Мине Нәбиев эзләп тапты. Ул мин генә үтәй алырлык эш тапкан. Карап карарбыз. Калала «Нефтеавтоматика» тресы күренде. Тәүзә бында һәр трест вагон-каласык төзөй. Ә вагон-каласыктың ко-тельныйы, йылытыу системаһы була. Был эште тиз арала эшләргә кәрәк. Трест бинаһы өсөн дә йылытыу системаһын төзөү фарыз.

Треска килдем. Күрзем. Беренсе сигнал: мине көтөп алғандар! Мәғлүмәт үземдән алда килгән. Имеш, кәрәкле нәмәләрзең барыһын да үзем таба алам. Трест, бер һиндәй шарттар тыузырмайынса, бер сезонға миңә өр-яңы ЗИЛ трубоказы һәм яңы автокран бирә. Башкаһын үзем табырға тейешмен. Бер генә бригадир за бындай вариантка ризалашмас ине. Ә мин риза. Алға!

Иң кызығы – торбалар эзләү, табыу. Урлау. Һүрәтләү кыйын. Кем ышаныр? Бер йәйзә биш сакрым самаһы торба урланым. Ике тапкыр тотолдом. Нисек котолдом? Кем өсөн урлайым? Дөрөсөн әйтәм: бына машина – номерын язып алығыз. Бына автокран, уның да номеры бар. Кәрәк икән, прокурорға барығыз, ОБХСС-ка һ.б. урынға барығыз. Ә миңдә ни эшегез, миңә бәйләнмәгез. Бер кайза ла бармайзар. Кем алған – шуныкы. Закон – тайга.

Котелдары юк, көзгә була, тизәр. Көләһе килә, көлмәнем. Эйе шул, бындай гәзәткә өйрәнгәнмен. Иҫ китерлек окшашлык. Барыһы ла бер. Аж себәндәр оскан мөлгә тиклем тып-тыныс йөрөйзәр. Ә һыуык төшкәс, ауыззарында булған йылы һыузарын сәсрәтеп енәйтсене, хужалык дошманын эзләргә тотоналар. Аңлатып маташтым, байтак миҫалдар килтерзем. Аңларға теләүсе юк. Иң зур түрә барыһын да асыкланы һәм мин әйткәнде башкаса әйтте:

– Мин сәғәт эшләү сәнәғәтенән, һеззәң эште аңлап та етмәйем. Ярар. һыуык көндәр килгәс, йүгерешеп, башка эштәрән ташлап эзләргә, табырзар.

Минең урындағы заттың ни эшләрен беләм. Бер генә төкөрөп китеп барып ине. Ә мин китмәнем. Китмәнем, бөтөнләй өмөтһөзлөккә бирелмәнем. Карап карағы килә. Бер девизым бар за баһа: «Алға, өмөтһөзлөктәге уңыш өсөн!» Погнали. Тукта, бында бер начальник бар, фамилияһы Олифер. Милләте – одессит. Тәү карашка был зат менән таузарзы урынынан күсереп булып кеүек. Кыйыу һөйләшә. Бына миҫал. Трест алдынан каланың иң зур юлы уза. Бына ошо юл астынан ике торба үткәргә кәрәк. Ун биш метрлык гильза һалыу өсөн юл астын тизерәк тишер өсөн катер-пиллер һорап алғандар. Ә бындай эште тиз генә эшләп булмай. «С-100» килтерттем. Зур тракторзы эш урынына килтерәү генә озақ вақытты аласак. «С-100»-зә тар урынға индереү кыйын булманы. Әлегә тишеү өсөн килтерелгән торбаны табырға кәрәк, килтерәргә лә кәрәк. Ярар, быныһы мөһим түгел – Олифер кыланышы кызык. Донъя яңғыратып мактана башланы. Юл астын тишкән – башы еткән. Булдырған! Аптырашта калдым. Аптыраузың кәрәге юк, Одесса милләтле кешеләре гел шулай.

Тиз арала байтак торба табып, күп эштәр эшләнем. Хатта бер котел табып килтерзем. Беренсе – акса алыу. Олифер үзенең кемлеген асып һалды. Вәт йәһүд! Күптә өмөт итә. Бирзем, сөнки икеләтә генә түгел, өсләтә кайтарырға әзәр.

Иртәгәһенә ни күзем менән күрәм: касты. Отпуск алып, Украинаһына һыпыртты. Ә мактануһысы табылды. Хәзәр инде мин ойшторған эштәрзә... баш инженер үзә ойшторған икән дә баһа!

Тағы бер һүз. Әгәр был эштәрзә бер генә вак йәки эре түрәнең катнашлығы булһа, эш сыкмаҫ ине, бөтөнләй килеп сыкмаҫ ине. Бындай мөлдәрзә минең баш сәғәт кеүек эшләй. Иҫәр начальник эш боҙа белә, эшләй белмәй. Бөтөнләй. Нәзек урында өзөлөш. Каты һүззәр әйтергә тура килде. Ә иң кыйыны эшләнгән, тимәк, начальниктар минең тирәлә бутала башланы. Буталыш ызғышка килтерә. Йәй уртаһында йүнһеззәр генә эшһез қала. Бына ошондай тинтәктәр менән зур эш эшләнде. Начальниктар бутала башлағас, команда алыһыны. Икәүһе прокурорға йүгерә, береһе – бындағы түрәгә, ә тағы өсәүһе ватып емерәргә әзәр. Минең дә «һуңғы» әмәлем бар. Аркадий исемле дуһыма әйтем, аңлаттым. Аркадий әлегә өсәүгә әйтте: «Боттарығыззы өзөп ырғытам, кулдарығыз менән атларһығыз».

Минең гәзәт: уңышлы эш һөзөмтәһенә шатлана беләм. Ә кем шатлана? Асыу кабарзы. Был турала һөйләге килмәй. Биғәйбә.

Сәлиә
ФАТАУЛЛИНА

Үчүн китпәһең, мин калам...

ХИКӘЙӘ

Мәктәп тупһаһынан сығыу менән хәрби хезмәткә алынғас, Афғанстанға элгеп, ғүмерзәре өзөлгән, ә тере калғандарының язмыштары кырка үзгәргән тиңтерзәремә бағышлайым.

Автор.

1

*Йәшлегем бизгә – кыңғырау сәскә,
Күпме хәтирәләр уяттың?!
Йөрәк төпкөлөндә бикләп тоткан
Йәшерен серзәремә юл таптың!*

...Шау сәскәгә күмелгән туғайзан икәү атлай. Кулға-кул тоғоношкандар. Үззәре юктан да кызык табып, шаркылдап көлөшәләр, шаяралар.

Кыздың башында ялан сәскәләренә иң сағызарынан ғына яһалған нәфис таж. Өстөндә иң киткес матур, үзәнә үтә лә килешеп торған зәңгәр төстәгә күлдәк. Егет ап-ак күлдәк, кара салбар кейгән. Тулқынланып торған кара сәстәре, көлөп караған зур яғымлы күззәре уны тағы ла һөйкөмлөрәк итә. Егет, ташкын хистәрен тыя алмай, капыл кызды косағына ала ла уны шашып-шашып үбергә тотона...

Был икәү – Зәлифә менән Айбулат. Күрше ауылға қунакка қайтып килгән Айбулаты менән Зәлифә бер нисә көн генә күрешмәгәйнеләр – шул тиклем һағынышкандар!

Сәлиә Фатауллина (1961) Белорет районының Бирзәғол ауылында тыуған. Озақ йылдар төзөлөштә эшләй. Хәзер Учальла йәшәй, төбәк языусылар ойошмаһы ағзаһы. Замандашыбыз күңелә-йөрәгә менән беренсе сиратта – музыкант-гармунсы. Йыр-моң һөйөгә уны шиғриәткә алып килгәндәр зә әле. 2011 йылда ул «Үтмә әле, ғүмер!» исемле шиғырзәр йыйынтығын китап итеп сығарды, хәзер үзән прозала ла һынап карамаксы. Әлегә хикәйәһе менән «Ағизел»дә тәүләп сығыш яһай.

– Зәлифәкәй, ана, күрәһеңме каршылағы каяны? – тип һорай егет, назлы караштарын һөйгәнәнән айырып ала алмай.

– Эйе, күрәм! – ти Зәлифә. Үзе һаман да шаярып, сыңғырзатып көлә.

– Беләһеңме, нимә? Һин бына ошонда ғына басып тор, йәме? Мин хәзер ошо каяның иң бейек урынына менеп баһам да бар донъяға һине яратыуымды яңғыратам!!!

– Куй, Айбулат, мин бер үзем бында калмайым! Мин дә һинең менән! – Һөйгәнәнән аһа ғына ла айырылғыһы килмәй шул уның.

– Юк, Зәлифәкәй! Мин оһак тормаһмын, тиз арала яһыңа кире төһөрмөн. Көт мине! – тине лә Айбулат, каяға табан йүгерзе.

Бына ул, каяның иң бейек урынына менеп еткәс:

– Э-һе-һе-һе-й-й! Ишетәһеһеһеһе, тауһар? Ишетәһеһеһеһе, кешеләр? Мин Зәлифәһе яратам!!! – тип кыһкыһы.

Айбулатка кушылып, тауһар уның һүззәрен шаңдау булып каһатланы:

– Зә-зә-зә... я-я-я-ра-таһ!!!

Айбулат, кулдарын карһыға канаттарынндай ике яһкка йәйгән дә, үзе лә кошһтай талпына. Зәлифәгә ул шулай кош булып осор за китер төһлө.

Бына ул:

– Зәлифәкәй, мин яһыңа киләм, һин дә йүгер карһыма! – тип кыһкыһы ла каянан төһә башланы.

Зәлифә атлығып карһы йүгерзе. Әле генә Айбулаттың һөйөү һүззәрен яңғыраткан каяға ла яһкылаһты. Капыл, көтөлмәгәндә, уның аһк аһтындағы ер убылып китте лә, Айбулат менән икеһе араһында төһһөз упкын барлығыкка килде. Зәлифә карһы яһкка һикереп сығырға ла өлгөрмәй калды. Каушауынан, куркыуынан бөтөнләй быуынһыз калған кыз, сарбайлап:

– Ай, Айбулат! – тип кыһкыһы ебәрзе.

Каянан төһөп еткән Айбулат та теге яһза үрһәләһә:

– Зәлифә! Зәлифәкәй, хәзер коткарам мин һине, көт! – тип ялбара.

– Аһ, Айбулат, калдырма мине, ал үзеңдең яһыңа! Мин һинһез бөтөнләй йәһшәй алмайым! – тип үкһеп-үкһеп илай Зәлифә.

Ә аралағы упкын киңәйгәндән-киңәйә, Айбулат та йыраклаһкандан-йыраклаһа бара. Үзе, кулдарын болғай-болғай, һаман нимәлер кыһкыра...

– Аһ, Айбулат, ал мине үз яһыңа! – Зәлифә ни эһләргә лә белмәй, үрһәләһә, Айбулатын сақыра, өзгәләһеп, кыһкыһы илай...

Үз-үзән белештермәй түгелеп илаған Зәлифә уяһып киткәнәндә шыбыр тиргә баткан, туктауһыз аккан күз йәштәренән хатта мендәре сыланып бөткән, үзе һаман да тыһыслана алмай, һулкылдап илай ине...

Күргән төһөнөң тәһсирәнән айырыла алмай, Зәлифә оһак кына яһты. Йырактарһа калған гәмһез, сая йәһлегенең иң бәхетле бер мәле төһөнә кереп, тап өнөндә булғанса каһатланыуы күңелән бик нык иләһләндергәйне. Тик төһөнөң аһағы шулай куркыһыс таһамланыуы күңеләнә шом һалды.

Һизелер-һизелмәһ кенә таң кыйыла. Отпускыла булғас, иртә тороуһың кәрәге юк.

Әллә таң алдынан ғына күргән төһө сәбәһсе булдымы – Зәлифәһең йөрәге көнө буйы болокһоп тик торзо. Ул, үзенә урын таба алмай, ары һуғылды, бире һуғылды. Кискә табан бер аз тыһысланғанһдай за ине... тик оһакка түгел икән шул! Кис еткәс, күптән ташлап куйған бәйләмен кулығына алып, йәтешләп кенә кәһнәһигә ултырһы. Бер журналда күрәп калған кофта үрнәген бәйләй башлаған да оноткан икән... Капыл, фатирһы яңғыратып, телефон шылтыраны. Зәлифәһең

былай ға борсоулы йөрәге ярһып туларға тотондо. Каушауынан күпмелер вақыт телефон трубкаһын үрелеп алырға кыймай торзо. Күңеле, низер һизенеп, шомланды:

– Алло?

– ...

– Алло, тыңлайым?!

Телефонда бер аззан катын-кыз тауышы ишетелде:

– Һаумыһығыз! Миңә Зәлифә апай кәрәк ине... – Ни өсөндөр теге остағы катын ауыр көрһөнөп куйзы.

– Был мин – Зәлифә! Ә кем шылтырата?

– Мин – Айбулаттың һеңлеһе Аида...

– Эйе, Аида һылыу!

– Ғәфү итегеһез, мин һезгә хәбәр итмәй булдыра алманым. Бөгөн... безҙең Айбулат ағай һәләкәткә осраны... – Телефондан Аиданың һулкылдап илағаны ишетелде.

– Аһ!

Зәлифә телефон трубкаһы кулынан һисек төшөп киткәнен дә һизмәне.

Аптырап, тирә яғына каранды ла йәнә трубкаһы кулына алды. Телефонда Аида өзгөләнөп Зәлифәне сакыра ине...

– Ишетәм, Аида һылыу... Ғәфү ит, зинһар, әллә нишләнем дә куйзым!

– Зәлифә апай, ерләү – иртәнән һуңға. Килеп өлгөрһәгеһез, якшы булыр ине.

– Әлбиттә, кайтам, иртәгә иртүк юлға сығам, көтөгөһез!

– Һезҙе вокзалда ук каршы алырҙар. Ярай, хуш-һау булығыз.

– Һау булығыз...

«Бына ни өсөн уның йөрәге иртәнән бирле тулаған. Их, Айбулат... Һәләкәткә осраған, тиме? Нимә булғанын һорашырға башыма ла килмәне. Хәйер...»

– Аһ, Айбулат йәнем!

Зәлифә, көтмәгәндә ишеткән күркыныс хәбәрҙең аяуһыз дөрөслөгө әле яңы аңына барып етеп, тыйыла алмай, үкһөп илап ебәрҙе. Касандан бирле йыйылған кайғы-һағыштары, үкенестәре – барыһы бергә өсе күз йәштәренә әйләнөп, бер туктауһыз акты ла акты...

2

...Зәлифә – ауыл кызы. Йәмле Инейәр буйында урынлашқан Усаҡлытау ауылынан. Бигерәк матур шул уның ауылы. Исеме лә есеменә тура килеп кенә тора – Усаҡлытау! Ә ундағы усаҡтарҙың матурлығы! Бигерәк тә көзөн улар, иҫ киткес күркәм булып, күзҙең яуын ала. Ул үзенең яратқан тауы Шылғантүбәлә ошо ағастар араһында йөрөгә һәләк ярата. Шылғантүбә – ауылдың ситендә генә, Бағарышты йылғаһынан һуң башлана. Әллә ни зур ға булмаған тау төрлө еләк-бәшмәктәр менән тулы. Юғарыға менеп караһаң, бөтә ауыл ус төбөндәгеләй күренә.

Зәлифә быйыл ун биш йәшен тултырҙы. Һигезенсе синифты тамамлағас, әллә берәй кайза укырға барырғамы, тип уйлап та куйғайны. Шул үзенең оялсан, кыйыуһыз булығы аркаһында кире кайтауланы. Синифташ кыздары фельдшерлыкка укырға инеп тә кайттылар инде.

Әллә ниңә бигерәк кыйыуһыз шул. Берәй ят кеше менән һөйләшергә тура килһә, үзенең тауышын хатта үзе лә ишетмәй, әллә нишләй ға куя. Оялыуынан кызарып бөтә. Шуға, бер кайза ла китмәй, ауылда калды. Ике йыл өсендә, бәлки, кешеләрҙән тартыныуы кәмер?

Тағы ул тиз генә ауылын ташлап сығып китә лә алмай. Ул да китһә, кустылары ни эшләр?

Аталары бәләгә озрап һәләк булғас, әсәләре биш бала менән тороп калды. Эшләгән эше лә бик ауыр. Инде Зәлифә лә укырға китһә?

Зәлифәнең дүрт кустыһы бар. Юнир үзенән ике йәшкә кесе, Булат бишенсегә бара, ә игезәктәргә бары бишәр йәш. Малайзар бигерәк тиктормас, арттарынан карап қына өлгөр!

Ә Юнир – апаһының иң беренсе ярзамсыһы. Кайһы сакта уның көсә етмәгән-де «һә» тигәнсе эшләп тә қуя. Быйыл бесән мәлендә үзен нисек күрһәтте! Салғыһын шул тиклем матур итеп, ирзәрсә һелтәй... Әсәләре қыуанып карап тора ла: «Әх, атайығыз за күрһә икән!» – тип әрнеп әйтеп қуя.

Булат кустыһы ла өй эштәрендә ярзамлаша башланы. «Тағы нимә эшләргә, апай?» – тип йүгереп килеп етә. Иң яуаплы эштәр – барыбер Зәлифә иңендә.

Быйылғы йәй бигерәк матур килде. Әле генә йәшенләп-күкрәп ямғыр яуһа, артынса ук ялтырап қояш килеп сыға. Тиз арала матур итеп йәйғор қалка. Ә ундай йәшенләп яуған ямғырзан һуң ниндәй матур була тирә-як! Бәтә донъя сафланып, йәшелләнеп қала. Баксаларза хуш ес аңкый, өззәрәп коштар һайрай, Зәлифәнең яратқан тауында кәкүк сақыра. Тик бына әсәһе генә ниңәлер һөй-һөнмәй ошо кошсоқто. Ишетеп қалдымы, һуқрана башлай. Моңло кәкүкһез урман буламы икән ни? Тағы Зәлифә һандуғастарзы тыңларға ярата. Хыялланырға яратқан хислә қызықай урмандарза йөрөгәндә ниндәй генә коштарзы тыңламаны – һандуғаска еткергәндәрен ишеткәне булманы. Булмастыр за...

Ә быйыл бигерәк иләсләнеп тыңлай ул йырсы коштарзы. Каникулдары башланғас, әхирәте Ғәлиә менән һәр кис һайын үззәренәң яратқан тауына һандуғастар тыңларға ашықтылар. Яңғыз қайын төбөнә ултырып алалар за көтә башлайзар. Бына бер мәл аста, йылға буйындағы таллықта, «сут-сут» иткән тауыш ишетелә. Шунан һуң башлана! Әхирәте менән тын алырға ла қыймай, һуштары китеп тыңдайзар. Бер аззан коштар тына. Әхирәттәр хыяллана-хыяллана қайтырға сыға. Мөхәббәт тураһында серләшәләр.

– Китаптарзағыса, киноларзағыса мөхәббәт безгә лә килһә икән, әйеме, әхирәт? Берәйһенә үлеп ғашик булырға ине! – тип шыбырзай Ғәлиә, хисләнеп.

– Ысынында ундай мөхәббәт булмайзыр ул? – ти Зәлифә, икеләнеп.

– Була икән шул! Ана, әсәйемдәр йәш сактағы әхирәттәре менән осраштылармы, тик шул турала һөйләшәләр. Үззәренәң тәүге мөхәббәттәрен һағынып, илашып та алалар. Атайзар күрмәгәндә генә, кәнишнә. Һиңә лә сер итеп кенә әйтәм, һөйләй күрмә берәйһенә!

– Қуйсы, Ғәлиә, кемгә һөйләйем, ти? Мин ул турала кеше алдында әйтә аламдыр шул?

– Ярай, ярай, үпкәләмә! Былай ғына әйтәм!

Ғәлиә менән хушлашқас, Зәлифә өйөнә қайтып еткәнсе ошо һөйләшеүзе уйлап қайтты.

«Ысынлап та, уға ла шундай мөхәббәт килерме икән? Кем икән ул уның өзөлөп һөйөр кешеһе? Ә нисек килә икән мөхәббәт тигәндәре? Зәлифәне лә өзөлөп яратқан кеше булырмы икән? Юқтыр за».

...Киләһе язға тиклем, әй, һағынырзар инде һандуғастар моңон!

Тағы Зәлифә шишмә башына һыуға йөрөргә ярата. Уларзың шишмәләре яқындағы урман эсендә генә, ереклектәр араһында ағып ята. Күрше ағай ул шишмәгә матур итеп йорт та төзәп қуйзы.

Улактан сылтырап қына аққан һыуға бизрәһен қуя ла тирә-яғына күз һала. Әй,

бигерәк рәхәт шул бында! Эргәлә генә мөһабәт еректәр, йәйге эсәлә һалкынса күлгә биреп, әкрен генә тирбәлә. Тирә-якты тағы ла йәмләндереп коштар һайрай, йәйзең хозурлығына кыуанып, өйөрөлөп-өйөрөлөп төрлө-төрлө төстәге күбәләктәр оса. Бал корттары иң хуш есле сәскәләрзән тырышып-тырышып һут йыя.

Ул йүгерә-йүгерә күгәрсен күзе, кыңғырау сәскәләрен йыйып ала ла сылтыр шишмә үзенәң һыуын койған Бағарышты йылғаһына якын ук барып, уны күзәтеп тора. Язын ул йылға бик нык таша, хатта ярында басып тороуы ла куркыныс була. Ярына һыймаған йылға туғайзарға йәйелә. Күпмелер вақытка ағастар һыу астында кала. Зәлифә уның шулай ярһып-ташып аккан вақытын нык ярата. Ниңәлер күңелә шул сағын үз итә. Тәбиғәткә һушы китеп, иләсләнеп йөрөгән Зәлифә күршеләренәң һыуға төшкәнән күрәп калһа, тизерәк бизрәләрен көйән-тәләп, кайтырға ашыға.

Йәйге каникулдары үтеп тә китте. Өс көндән мәктәпкә! Ни өсөндөр был юлы беренсе сентябрҙе бигерәк тулкынланып көтә Зәлифә. Әллә низәр булыр кеүек...

3

– Аһ, Айбулат, йәнем!

Зәлифә, асырғанып кыскырып ебәреүенән һискәнеп, тирә-яғына күз һалды. Хәтирәләргә биреләп, урынынан да кузғалмай күпме ултырҙы икән? Ул стеналағы сәғәткә күз һалды. Юлға сығырға ла вақыт етеп килә икән. Ә ул әзерләnmәгән дә! Казандан Өфөгә поезд иртәнге алтыла кузғала. Бары ике сәғәт вақыты калып бара.

Зәлифә тиз генә әйберзәрен юл сумкаһына тултырҙы. Тамағына тәғәм ризык кабаһы килмәһә лә, бер аз кофе әсәп алырға булды. Телефондан такси саҡыртып ла вокзалға йүнәлдә. Бөгөн эш көнө булғанғамы, вокзалда кеше әллә ни күп түгел. Билетты тиз алды.

Бына кузғалырға вақыт. Вагонда кеше унда-һанда ғына. Зәлифәнең бер үзенә бер купе тура килде. Әйберзәрен урынлаштырғас, йокларға ятты. Тик, һисек кенә йокларға тырышһа ла, күзенә йоко кермәне.

Бер аҙҙан ул хәтирәләренә кире әйләнеп кайтты.

4

...Бына 1 сентябрь ҙә етте. Мәктәп әсе гөж килеп тора. Зәлифә үзенәң синиф-таштары янына килеп баһты. Ни эшләптер Ғәлиә күрәнмәй. Әллә күрше районда йәшәгән өләсәһенән кайтып етмәгәнме?

Линейканан һуң һәр кем үз синифына йүнәлдә.

Зәлифә тәзрә янындағы буш партаға барып ултырҙы. Линейка вақытында әллә ни иғтибар итмәгән икән: барыһы ла үзгәреп, үсәп киткән! Малайзарзың танау астарында мыйыктары барлыкка килгән, быға тиклем сибек кенә булған кыззарзың да кәүзәләре тулышып үзгәргән.

Барыһы ла шат, күззәре ут булып яна. Бына бер саҡ ишектән... оҙон буйлы, ят егет килеп керҙе. Үзе шул тиклем һөйкөмлө, кәүзәһе лә баһадирҙарса көслө, матур, сөм-кара сәстәре тулкынланып, өлкәһенә үк төшөп тора. Шаян икәнлегә йөзөнә сыккан. Ихлас йылмайып, һаулыҡ һорашкас, ул:

– Туғызынсы «Б» ошондамы? – тип һораны.

– Ошонда! – Синиф гөж килде.

Ул бер аз тапанып торҙо ла Зәлифә янындағы буш урынға килеп ултырҙы. Әллә ни булды шул саҡ Зәлифәгә. Биттәре ут булып янғанын тойоп, башын түбән әйзе. Егет унан һимәлер һорашты, һикелле. Синиф етәксәһе килеп кергәс кенә, Зәлифә еңел тын ала алды.

Укытыгусы барыһын да яңы укыу йылы башланыуы менән котлап, уңыштар теләне. «Яңы укыгусы ла бар икән», – тип, уның тураһындағы мәғлүмәттәрҙе журналына теркәгәс:

– Иртәгә укымайбыз. Бөтәбез бергә походка барабыз. Йә, әйтегез, кайза теләйһегез: Инйәр буйынамы, әллә Оҫконтауғамы? – тип һораны.

– Оҫконтауға! – Кыуаныстан барыһы бер юлы кыскырзы.

– Ярай, әләйһә, әзерләнегез. Иртәгә сәғәт туғызға йыйылабыз. Үзегез менән ашарға алығыз. Урманда сәй кайнатып, бәрәңге бешерербез.

Мәктәптән Зәлифә әхирәте Ғәлиә менән кайтты. Беренсе дәрәжә ул, һуңлап булһа ла, килеп өлгөргән. Күптән күрешмәгәс, һөйләшеп һүзәре бөтмәне.

– Шунан, күршең менән таныштыңмы? – Шаян холокло Ғәлиә, мут йылмайып, әхирәтенә өндәште.

– Юксы! – Кырыс кына яуапһаны Зәлифә.

– Бәй, ништәп улай асыуҙанаң ул? – Ғәлиә, аптырап, әхирәтенә төбәлдә.

Бер зә юкка әхирәтен үпкәләткәне өсөн Зәлифә үзе лә уңайһызланды.

– Зинһар, ғәфү ит, һине үпкәләтермен тип уйламаным. Мин бит уны бөтөнләй белмәйем.

– Ә, беләһеңме, ул кем? – Әхирәте серле генә йылмайып, Зәлифәгә һүз кушты.

– Кем һуң? – Тиз генә һорағанын Зәлифә аңғармай за калды.

– Ул, ни, теге мәктәп урамында йәшәгән Илһам ағайзың улы икән. Әсәләре капыл ғына үлеп калғас, өс баланы бер үзенә карауы кыйын тип, атаһының күрше ауылда йәшәгән бер туған һеңләһе өс йәшлек Айбулатты үззәренә уллыкка алған, ти. Уларзың ауылында һигез йыллык кына мәктәп, шуға быйыл бында укыясак. Оло ағаһы өйләнгән, ситтә йәшәй. Аида исемле һеңләһе менән атаһы ғына икән өйзәрендә. Улының үззәренә йәшәргә кайтканына ифрат кыуанған атаһы. Ул былай за: «Яңылыштан улымды бирзем дә ебәрзем, хәзәр кире уйларға ла әллә һисегерәк бит әле?..» – тип гел кайғырып йәшәгән. Улын һәләк яратқан. Кайһы сакта барып та сыжкылаған һеңделәренә. Әйтергә генә кыймаған эсендәген. Вәт!

– Ә һин быларзы кайзан белеп өлгөргөң һуң?

– Иртә менән күрше Мәсүрә апай безгә кергәйне, шул һөйзәп сықты. Ә уның бит белмәгәне юк!

«Бына кем икән ул!»

Зәлифә Ғәлиәне ашыктырзы:

– Әйзә, кайта һалайык. Кустылар үззәре генә, иртәгәгә әзерләнер кәрәк!

Кайтқас, Зәлифә өй эштәрен, ни сәбәптәндер, осоп йөрөгәндәй тиз башкарзы. Үзенә, һиңәлер, тик йырлағыһы ғына килеп тора. Кискегә картуф билмәне бешерзә, коймак койзо. Аш өлгөрөгүтә әсәһе лә кайтып етте. Походка барыуҙары тураһында әйткәс, әсәһе:

– Ярай, һин походыңа әзерләң, калған эштәрзә үзем эшләрмен, – тип ихатаға сығып китте.

Зәлифә үзенә бер һисә йомортка, бәрәңге алырға булды. Коймағын да өстәне.

Иртәнсәк Зәлифә аркаһына төйөнсөгөн асып, башына яулык бәйләгәс, аяктарына резина итектерән кейеп алды ла мәктәбенә йүнәлдә. Йүгерә-атлай ашығып барып етте, мәктәп ишеген асты. Ә унда – шау-шыу!

Колактарын капларзай булып, тизерәк үзенә синифына йүнәлдә. Керәү менән, үзе лә һизмәстән, тәзрә яғына күз һалды. Ә унда... теге егет ишеккә генә карап ултыра ине. Зәлифә шым ғына урынына барып ултырзы.

«Сәләм!» – тип өндәште Айбулат. Яуап итеп кыз һизелер-һизелмәс баш какты. Синыф етәксеһе килгәс, бер аз һөйләшеп, пландар короуп ултырзылар за юлға кузғалдылар. Юл арыу ук озон, тик тау үренә генә. Шулай за дәррәү атлай барыһы ла. Юл буйы шаярышып-көлөшөп барзылар.

– Зәлифә, бир төйөнсөгөндө, үзем күтәрәйем, – тигән тауышка боролоп караһа, янында Айбулат баһып тора.

– Куй, үзем!

– Юк инде, күршенә ярҙам итмәү килешмәс. Без бит парталаш күршеләр. Кайҙасы, бир үземә!

Кызыккай икеләнәп бер аз торзо ла төйөнсөгөн егеткә һондо. Үзе, башкалар ни уйлар инде тип, як-яғына каранды. Былай, иғтибар иткән кеше тойолманы шикелле. Уға нисектер рәхәт тә, күңелле лә булып китте. Әйбере әллә ни ауыр түгел ине лә...

Айбулат юл буйы урмандағы йәнлектәр, уларзың ғәзәттәре тураһында һөйләп барзы. Ул шундай мауықтырғыс итеп һүрәтләй! Зәлифә уны шулай ге-е-е-л генә тыңлар ине... Их, ниндәй яғымлы уның тауышы! Һөйләй-һөйләй зә йә берәй коштоң, йә хайуандың кыланыштарын кабатлап күрһәтә. Бигерәк тә коштарзың тауыштарын килештерәп әләкләй. Ысын коштарҙан айырырмын тимә!

Бер аҙҙан уларзы Ғәлиә кыуып етте:

– Ай-һай, әхирәт, мине әллә кайҙа калдырып киттең дә барзыңсы? Бындай егет барында минең турала оноттоң дамы? – тип шаяртты. Зәлифә уңайһыҙланып:

– Үзең тороп калдың бит, кыуып етергә ине, – тип акланды.

– Әйзәгез, улайһа, бергә атлайык. Әхирәтебез ни өсөндөр тик тыңлап кына килә, үзе бер ни зә һөйләмәй! – Айбулат Ғәлиәне лә йәнәш барырга сакырзы. Хәҙер инде Ғәлиәнең дә әйберен күтәрәп алды.

Бына таузың иң бейек түбәнә менәп егетеләр. Унда күмәкләшеп фотоға төш-төләр. Юғарыла ел бигерәк әсе булғас, оҙак тоткарланмай, тирә-якка һокла-нып, бер аз торзолар за түбәнгә ашыктылар.

Төшөп етеп, усаҡ яккас, картуф бешерергә куйып, сәйнүктәрен әлделәр.

Төшкө аш бик күңелле үтте. Кемдер мәзәк, кемдер йәйге мажараларын һөйләп көлдөрә. Ашап алғас, бер аз ял итергә булдылар.

Тау үренә менгән сакта Зәлифә таштарға бик кызыккайны. Әле, ваҡыт барза, уларзы ентекләп тикшерәп, вағырактарын кеҫәләренә тултырзы. «Айбулатка күрһәтмәһмен, әтеү, тағы ла күтәрергә уйлаһа, оят булыр!» Айбулат уны күзәтеп торғанмы, таштарын кеҫәһенән сығартып, үзенең рюкзагына һалып та куйзы:

– Кайтып еткәс бирермен, – тип ихлас йылмайзы үзе...

5

Сыр-сыу киләп кыскырышқан, балалар илаған тауышка Зәлифәнең уйҙары бүленде. Поезд ниндәйҙер зур ғына станцияла туктаған. Вагонға кешеләр киләп тулды. Сәғәт ун бер зә булып киткән. Иртәгә иртә менән Өфөнән ауылы яғына поезд булырға тейеш. Кайтып кына өлгөрһә ине...

«Тыкы-тыкы, тыкы-тык...» Тәғәрмәстәрзең шулай бер көйгә тыкылдауына ойой башланы. Яңы киләп тулған кешеләр урынлашып бөттө.

Зәлифә уянғанда төн уртаһы ине. Поезд, вақытына ярашлы, һуңламай ғына килә былай. Өфөгә етергә лә күп калмағандыр.

Ул, әз-мәз тамак ялғап, кофе әсәп алғас, әйберзәрен сумкаһына тултырзы ла тәзрә янына ултырзы.

Оҙакламай Өфө күренде. Вагондан төшкәс, кайһы якка китергә тип туктап калғас:

- Һез Зәлифә апаймы? – тип янына утыз йәштәр самаһындағы егет килеп бақты.
- Эйе.
- Усаҡлытауға юл тотаһығыз икән, тап һеззе каршыларға тейешмен! Әйзәгез, машинаға ултырығыз! Аида апай: «Һуңлап қуймаһын, Өфөнән үк каршылар кәрәк!» – тип һеззе алып кайтырға ебәрзе.
- Өлгөрмәй куйырмынмы икән, тип борсола инем, кайһылай уңай булды!
- Юлда күпмелер вақыт һөйләшмәй генә барзылар. Ахырза Зәлифә түзмәне:
- Һез мине нисек танынығыз һуң? Мин бит һеззе бөтөнләй белмәйем?
- Белмәйһегезер шул. Безгә бит аралашырға тура килмәне. Ә мин һеззе бер касан да онотманым. Без, башланғыс синиф укыусылары, Айбулат ағай менән икегезең мөхәббәтегезгә һокланып, бергә йөрөгән сағығызға тура килһәк: «Әх, шулай Айбулат ағай кеүек зур үсеп, ошо апай кеүек һылыу кәләшең булһын ине!» – тип хыяллана инек.
- Куйығызсы, оялтмағыз мине, улай ук булмағандыр за!
- Ысынды әйтәм. Тик... һуңынан бергә була алмауығыз әсте бошорзо...
- Язмыштыр инде... Бәй, без бит танышманьык та. Исемегез кем һуң һеззең?
- Мин – Илнур. Айбулат ағайзарға күрше Азаматтың улы.
- Исләнем. Бер зәп-зәңгәр күзле, бик шаян малай булып хәтеремдә қалғанһың.
- Эйе, шул малай инде. Шаянлығым әле лә шул ук минең, күззәрем дә зәп-зәңгәр көйө! – Илнур үзенең әйткәнәнән рәхәтләнеп көлөп алды.
- Илнур, бер һорауым бар ине... Аиданан һораша алманым. Ни булған һуң Айбулатка?
- Илнурзың йөзөнә күлгәгә ятты:
- Әх-х! Ана шул «Иртә уңмаған – кис уңмас» тигәндәре дөрөстөр инде.
- Быйыл, тәүге тапқыр, Афған һуғышында катнашқандар осрашыуына Айбулат ағайзы ла сакырғайнылар. Шул тиклем қуяңды! Дәртләнеп китеп, күптән йөрөтмәгән машинаһын ремонтланы. Ул машинаһын берәүзән осһоз ғына хакка алғайны. Иске – иске инде, күпкә бармай ватылды ла, шул килеш ихатаһында торзо. Ремонтлағанда мин дә буш сағымда ярҙамлаштым. Кайтып килгән сакта, Елмерзәктәге теге «Кәйнә теле»н үтеп барғанда, машинаһының бер тәгәрмәсе ыскынып китеп, бик бейектән упкынға осқан. Әх!!! – Илнур ыңғырашып куйзы.
- Башка бер урында, бәлки, тере қалған булыр ине лә... Машинаһын ныглап тикшергән кеүек инек, ул тәгәрмәсте нисек күрмәнек икән? Эй, үкенес! Машинаһын ремонтламаған булһа, үзем генә йөрөтөп кайтыр инем дә. Айбулат ағай өсөн мин йәһәннәм тишегенә лә барырға риза инем бит!
- Әлеге шул язмыштыр инде. Ярай, ғазаплама үзенде, Илнур туғаным. Минең үземә бигерәк тә үкенесле. Быйыл ауылыма мотлак кайтырға инем. Отпускыла булһам да, кайта алманым... Уның менән күрешмәгәнә ун ете йыл үтеп китте. Тик бер генә тапқыр күреп қалһам да, үкенмәс инем.
- Эйе шул. Айбулат ағай үзе лә һуңғы арала тик һеззең турала һөйләне.
- Тик бер генә тапқыр күрергә ине, йомшак қулдарынан тотоп, бер һүз өндәшмәй булһа ла, биш минут қына янында булһам, артабан йәшәүе лә еңеләйер ине, тип хыяланды. Ул бит ғүмере буйына тик һеззе һағынып йәшәгән. Язмыштың шулай мәрхәмәтһез булыуына рәһйене лә кайһы сакта. Һеззең ирегеззән айырылғанығыззы яңырақ Ғәлиә апай хәбәр иткән икән уға. Ул хәбәрзе ишеткәс, тамам канатланып: «Отпуск алам да барыбер бер күреп кайтам Зәлифәмде! Ә, бәлки... кем белә?! Ә, Илнур?» – тип серле генә йылмайып та алғайны. Их, бер булмағас булмай икән! – тип әсенеп куйзы Илнур. Қыскырып илап ебәрәүзән үзен сак тыйып килгән Зәлифәне уйзар бақты...

6

...Шулай шау-гөр килеп, мәктәптә укыу көндәре үтә торзо. Айбулат һәр вақыт Зәлифәгә ярзамға килергә әзер. Дәрәсен аңламайырак калдымы, ихласлап аңлатырға тотона. Ә үзе бигерәк тырыш, тик «якшы» билдәләренә генә укый. Яңы йыл алдынан синыф етәксәһе:

– Яңы йыл кисәһен ойштороузы безгә йөкмәттеләр. Әйзәгез, якшы ғына номерзар әзерләп, барыһын да хайран итәйек әле! – тип барыһын да дәртләндерзе.

Репетициялар башланды. Әлеге лә баяғы, Айбулат бик ихлас тотондо. Әллә кайһы арала кайта һалып, баянын күтәрәп килгән. Ултырғыска ултырзы. Һәм... Зәлифә шул минуттан бәтә донъяһын онотто. Берсә ул йәшел болондарзы гизеп сәскәләр йыя, берсә, ярһып аккан йылгаларзы күзәтеп, убылып китерзәй яр башында тора, берсә урман эсендә өззөрөп һайраған һандуғастарзы һушы китеп тыңлай... Йөрәге шул тиклем ашкынып тибә, бына-бына атылып сығыр кеүек!

Айбулат баянда иҫ киткес уйнай ине. Ул уйнап туктағас, барыһы ла дәррәу кул сапты. «Уйна әле тағы?» – тип үтенделәр. Айбулат инәлтәп торманы, шундай за һағышлы, таныш түгел көйзә уйнап ебәрзе. Бер аzzан үзе лә кушылды:

*Һандуғас, һандуғас,
Китмә, китмә, һандуғас?
Канаттарың талдырып,
Тыуған ерзе калдырып...*

Зәлифә йырзы шундай иләсләнеп тыңлай, Айбулаттан күзен дә алмай. Капыл, кемдер терһәгенә төрткәнгә һиҫкәнеп, әйләнеп караһа, янында Ғәлиә баһып тора һәм:

– Шәп бит, әхирәт, әйеме?– тип шыбырзай. Йыр тәһсиренән арына алмаған Зәлифә бер һүз зә өндәшә алманы. Өйөнә кайткәс та, шул йыр колағында яңғырап тик торзо.

Яңы йыл кисәһе бик күңелле үтте. Уларзың концертын да окшаттылар. Ә Айбулаттың баянына кушылып йырлауы барыһын да әсир итте. Уны бик озақ сәһнәнән төшөрмәһеләр. Ошо концерттан һуң Айбулатты исеме менән түгел, күбәрәк «Һандуғас» тип йөрөттөләр. Баянында өззөрөп уйнағанында һандуғастан һис тә кәм түгел ине шул...

Айбулатка Зәлифә тәү күреүзән ғашик... Тәүге мәлдә уның янында капыл юғалып калһа, сәбәбен аңлай алмай, үз-үзенә аптырай ине. Кайза ғына йөрөһә лә, тик уның тураһында уйлай, колағынан яғымлы тауышы китмәй. Айбулат берәйһе менән һөйләшкәндә башын артка ташлап, ихлас күңелдән кыскырып көлә! Уның шулай көлгәнән ишетһә, Зәлифәгә шундай рәхәт. Өйөнә кайткәс та, тик ул күз алдында тора. Уның тураһында уйламаған минуты юк. Айбулатты оһратканы бирле уның күңелендә һиндәйзәр үтә һағышлы бер моң яралды төслә.

Йөрәгенәң ярһыузарын баһмасмы тип, йүгерә-йүгерә шиһмәгә һыуға йүнәлә. Һыу буйынан кайткәс, өйөндәге бар эштәрен тиз арала емертеп эһләп куя. Кайзан уға шул тиклем көс килә? Яңғызы ғына калған сағында ул йырлаған йырзарзы эсенән генә көйләп йөрөй. Һуңғы арала уның гел йырлағыһы килә. Тик бына... кыскырып йырларға ғына ояла шул! Их, шул оялыу-тартыныузарынан берәй кәсан арына алырмы икән?

Ә бына Ғәлиә – бөтөнләй икенсе. Ул – зур йәшел күзлә, кылғандай һары сәһлә, үтә лә шаян, сая, кыйһыу кыз. Һүзгә лә аптырап тормаһы, әйтер һүззәрен сәһрәтеп әйтә лә куя. Үзен бер кемдән дә йәберләтергә бирмәй. Кәрәк икән, егеттәрзең дә кәрәген бирә. Бәләкәйзән малайзар менән футбол, волейбол уйнап үһте. Зәлифә

уның шундай булғанына бер үк вақытта һоклана ла, көнләшә лә. Икеһе бөтөнләй капма-каршы холокло булһалар за, айырылғыһыз әхирәттәр улар. Бәлки, шул кире яктары уларзы бер-береһенә тарталыр за. Тик Зәлифә, ни сәбәптәндер, үзенә Айбулатқа ғашиқ икәнлеген әлегә тиклем Ғәлиәгә әйтергә базнат итмәй. Ниңә икәнән үзе лә аңламай.

Хыялдарына сумып, бик уйланып йөрөһә, әсәһе борсолоп һорап та қуя:

– Нишләп һин, балтаһын һыуға төшөргән кешеләй, аптырайһың да йөрөйһөң ул?

– Юксы, бер зә улай түгелсе! – ти уңайһызланып Зәлифә. – Барыһы ла якшы.

Ғәлиә менән икәүһенәң хыялдарында ғына булған мөхәббәт тигәндәре шулай капыл килдеме әллә Зәлифәгә?

Иртән ул мәктәбенә шундай ашкынып бара. Хәзер ул уны күрмәй бер көн дә йәшәй алмастыр кеүек. Ана теге юлы һалкын тейзерең, нык қына ауырып алды. Якшылап төзәлеп тә етмәйенсә укырға барзы. Һуңынан озақ қына йүтәлләп йөрөнә.

Айбулат үзе лә уға һәр сак игтибарлы. Ни өсөндөр, Зәлифә кайза, ул да тик шунда булып сыға. Берәй ярзам кәрәкһә, әллә кайһы арала янына килеп етә.

Әллә... Ғәлиә дөрөстә әйтә микән? «Айбулат ярата ла инде һине!? Күрмәйһеңме ни үзең?» – ти зә қуясы.

Шулай, хыял донъяһында иләсләнеп йөрөп, ике йылға якын вақыт узып киткәнә һизелмәй зә қалды. Ошо ғына вақыт әсендә мәктәп укытыусыларының, синифташтарының ғына түгел, бөтә ауыл халкының һөйкөмлө һөйәгенә әйләнде лә куйзы Айбулат. Кесе йәштәгеләргә – вожатый, ярзам итер кешәһе булмаған оло йәштәгеләргә утын ярып, һыу ташып биреүзе лә ул ойоштора. Ә унынсы синифта укығанда тағы барыһын шак катырзы.

Көзгә һалкын кистә, ниндәйзәр әше менән йөрөп, һуңға қалып кайтып килгәнәндә, кемдәндер ярзам һорап қысқырғанын ишетеп қала. Күрше йортта оло ғына йәштәгә қарт менән қарсык көн күрә. Бала-сағалары – ситтә. Айбулат йыш қына уларға кереп, кәрәк икән, тиз арала ярзам ойоштора. Һуңғы арала икәүһе лә бик бирешеп киткәйнеләр.

Айбулат, борсолоп, уларзың өйзәренә табан йүгерзе. Солан ишеген асып ебәрһә, күз аскыһыз төтөн тулған. Янғын сыққан! Мейестән ишек яғына үрмәләгән ялкын әлгестә торған кейем-һалымға қабып та өлгөргән.

Айбулат тауыш килгән якка ашықты. Быуындары хәлһезләнгән қарт қарауатта ятқан қарсығын күтәрергә маташа, үзе, иламһырап, ярзам сакыра. Айбулат қарсықты күтәреп алды ла ихатаға сығарзы, бар көсөнә: «Янғын!» – тип қысқырзы. Кире әйләнгәнәндә, өйгә инерлек тә түгел, ут-ялкын ишекте ялмап алғайны. Ул соланда қулына әләккән кейемде башынан аша қапланы һәм өй әсенә атылып инде. Инде тамам хәлһезләнгән қарт изән буйлап ишеккә қарай шыуыша. Айбулат уға юрған қапланы ла, күтәреп алып, сығыу юлына ашықты. Қулдарының түзеп торғоһоз әрнеуен тойзо. Бабайзың да, үзенәң дә кейемдәренә ут қапқайны. Тиз генә уны ергә һалды, икеһенәң дә кейемдәрендәге утты һүндерергә тотондо. Кемдер Айбулатты башынан аша һыу менән койондорзо. Шунда ғына Айбулат тирә-яғына абайлап күз һалды. Инде ныклап яна башлаған йортқа кешеләр дәррәү һыу һибә... Ул үзенәң хәле бөтә башлағанын тойоп, янындағы бүрәнәгә сүгәләне. Кемдер уға нашатыр тамызылған куляулығын һуззы. Қарт менән қарсықты күтәреп қайзальыр алып киттеләр. Бер аzzан Айбулат янына кешеләр йыйылды:

– Янғынды һүндерзек. Ярай за, артык янып өлгөрмәгән. Тазартып-ағартып бирһәк, йәшәргә яраклы, – тинеләр. Барыһы ла уға мақтау һүззәре яузыра.

Шул сакта, ярай за, Айбулаттың кулдары нык янманы. Бер нисә көн кызарып, әсетеп торғас, уналды.

Ошо вакиғанан һуң Айбулат ауылдаштарының ғорурлығына әүерелде. Уның хақында хатта район гәзитенә лә язып сығарзылар. Ә ул һаман шаян, өлгөр, моңло тауышлы «Һандуғас» булып кала бирзе. Бына кемгә үлеп ғашик булды Зәлифә! Уның һөйөүе көндән-көн арта ғына бара.

Унынсы синифты Зәлифә тик «якшы» билдәләренә тамамланы. Артабан язмыш елдәре кайза ғына илтәп ташлар икән? Өләсәһе әйтмешләй: «Маңлайыңа язылғанды күрелә инде...» Тик бына Айбулаттан айырылыуын башына һыйзыра алмай шул ул. Уны бөтөнләй күрмәһе, нисек йәшәр һуң? Әй алла, әгәр юлдары айырылып, Айбулатты бөтөнләй күрмәс булһа? Әйе, түзә алмаһе унһыз бер көн дә!

...Сығарылыш кисәһе якынлашты. Зәлифәгә әсәһе Белореттан бик матур күлдәк алып кайтты. Итәктәре озон итеп тегелгән, зәңгәр төстә. Кейеп карағайны, бик килешә үзенә! Әсәһе:

– Кара, минең кызым хәс тә аккош балаһына оқшанысы! – тип телен шартлатты.

«Аккош балаһы» – әсәһенең иң мактаулы һүзе.

Кисә башланғас, иң тәүзә мәктәп директоры сығарылыш укыусыларын котланы. Унан һуң укытыусылар, синиф етәкселәре күз йәштәре аралаш уларға уңыштар, якты киләсәк теләне.

Бына мәктәп тамамлаусылар укытыусылары хөрмәтенә әзерләгән концерттарын башланы.

Ниһайәт, баянын күтәреп Айбулат сәхнәгә сықты. Өззөрөп «Кыңғыраулы мәктәп йылдары»н уйнап ебәрзе. Берәм-берәм егеттәр, кыздар сығып, баянға кушылып йырланылар. Йәштәрзең барыһының да күззәрендә йәш, сак тыйылып торалар. Улар йырлап бөткәс, зал бер азға тын калды. Унан гөрләтеп кул саба башланылар.

Айбулат сәхнәлә бер үзе калды. Баянында һағышлы итеп «Китмә, һандуғас!»ты уйнаны. Тын да алмайынса тыңланылар.

Бына моң өзөлдө. Айбулат башын әйзе лә әкрен генә сәхнәнән сығып китте.

Алкышлап күпме сакырһалар за, кабат сыкманы. Үзенең дә күңеле нык тулышкан инеме? Бәлки...

7

– Тиззән теге кәһәрле урынға етәбез.

– Ә? – Илнурзың тауышынан Зәлифә капыл һишкәнде.

– «Кәйнә теле»нә етәбез, тим. Айбулат ағай һәләк булған урынға...

– Илнур, мөмкин булһа, бер азға ғына тукталмашыңмы? Айбулаттың һуңғы минуттары узған урында азырақ тороп китһәк...

– Мин дә шуны уйлап килдем. Әх, бая сәскәләр алырға башка етмәгән.

– Әйе шул...

Айбулат һәләкәткә осраған урынға етеп туктанылар. Ә унда... сәскәләр тауҙай өйөлгәйне. «Бергә хезмәт иткән иптәштәрендән», «Афганцу – от нас», тигән язгулылары ла бар.

«Кайһы арала ишетеп, килеп өлгөргән улар?»

– Ул турала кисә көнө буйына телевидениенан да, радионан да һөйләп торҙолар. Исем-фамилияһын да әйттеләр, – уның уйын аңлағандай, Илнур шым ғына әйтеп куйҙы.

Уйҙарына сумып Зәлифә хәтһеҙ генә торҙо был урында...

8

...Кисәнән һуң синифташтар барыһы бергә таң каршыларға, йылға буйына, йүнәлде. Айбулат баянын күтәреп алдан бара. Йәштәр берсә үзәрәнен яраткан йырҙарын йырлай, берсә тыпырзатып бейеп алалар. Килеп еткәс, егеттәр зур итеп усаҡ яқты. Кемдер үзе менән килтергән магнитофонды кабыззы ла вальс иҫлан итте.

Парлашып вальс әйләнергә керештеләр. Зәлифә оялып кына бер ситтә, кайын янында, баһып тора. Бөгөн ул үзенә зәңгәр күлдәгендә иҫ киткес сибәр! Күлдәге килешә үзенә! Озон кара сәстәрәнән күрше апай уға матур прическа яһаны. Тағы ул үзенә кушшы аҡ туфлийҙарын да биреп торҙо. Шунан Зәлифәне тегеләй зә, былай за әйләндереп караны ла, телен шартлатып:

– Әстәғәфирулла! Тьфү-тьфү, күз генә теймәһен үзеңә! Бигерәк матур булып үсеп, еләктәй бешкәнһең бит? – тип әйтеп һалды. Зәлифәне оялтып, кызартып бөттө хатта. Әсәһе менән күрше апай үзәрәненә йәшлек йылдарын хәтерләп, үкенеп тә алдылар.

«Шулай инде, йәш сактар бер мәл генә була, күз асып-йомғансы үтә лә китә...» – тип куйы әсәһе, бошоноп. Зәлифәгә бөгөн берсә бик күңелле, берсә, һинәлер, үтә яманһыу. Әллә... Айбулат менән тиззән айырылышырға тура киләсәге эсен бошора микән?

Бына ул Айбулаттың үзенә табан килгәнән күрзе. Егет килеп етте лә:

– Рәхсәт ит, һылыу кыз, һеззе вальска сакырырға! – тип кулдарын һузды.

Зәлифә үзе лә һизмәстән уға каршы атланы. Бер аһан улар икәүләшәп вальс әйләнә ине.

– Их, ошолар бергә вальс әйләнгәнде күрер көнөм дә бар икән! – Айбулат, һисләһеп, уның колағына шыбырлай.

«Миңә лә һиндәй рәхәт һинәң менән!» – тип әйтәһе килде ғашик кыздың.

– Зәлифәкәй, әйзә, таң атқансы икәүләп кенә йөрөйөк? Төн дә матур бөгөн.

– Ярай, – тип ризалашты кыз.

Улар һиззәрмәй генә башкаларҙан айырылып, яр буйлап атланы.

– Зәлифә, мин һине тәү күргән минуттан бирле яратам! Ике йылға яҡын... Тик әйтергә генә кыйманым.

– Ә бөгөн һинләп әйтергә булдың һуң?

– Бөгөнмө? Бөгөн дә әйтмәһәм, һуң булып куйыуы ихтимал. Ужырға китһәк, ул һуҙзәрзе һинә башка берәү әйтеп куйыр, – Айбулат яңғыратып көлөп ебәрзе.

«Мин дә һине тәү күрәүҙән яраттым бит, Айбулат! Аһ, Айбулат!»

– Өшәмәйһеңме? – Айбулат уның аркаһына һинжәген япты, ипләп кенә ко-саклап алды: – Зәлифәкәй, мин бит һине ысынлап яратам, бер көн күрмәй торһам, үтә лә кыйын миңә!

– Миңә лә... – тип шыбырлай Зәлифәненә ирендәре. Үзенә дә уға әллә күпме һазлы һуҙзәр әйткәһе килә...

Айбулат уны кәзәрләп, һазлап кына күкрәгенә кыса. Бығаса бер кәһән да тоймаған, аңлаһылмаған һистәр солғанһыһында калды Зәлифә. Кәһәндәр яһына килергә лә кыймаған Айбулатка яҡын тороуҙан уға шундай рәхәт!

Икәһенәң дә йөрәге, күкрәк ситлектәрән йырып сығырзай булып, шундай ашкыһып-ярһып тибә! Ике йыл буйына бер-берәһенә талпыһған ике ғашик йөрәк.

Бына улардың ирендәре үзәрәненә үзәрә бер-берәһенә үрелде. Аһ! Зәлифәненә аяктары аһында ер убылдымы һи? Ул, үз-үзен белештермәй, Айбулатты муйыһыһан һык итеп һығып коһаклай...

Улар шулай бер-береһенән айырыла алмай озақ торҙо.

Һушына килгәндә, Айбулат, уны кәзерләп кенә күтәрәп алып, яр буйлап атлай ине.

– Куй, төшөр, кеше күрер бит?

– Юк инде, төшөрмәйем! Мин ошолар, һине күтәрәп, ғүмерем буйына барыға ла риза!

– Куй, оялтма мине, төшөр, тим, зинһар, тип әйтәм, – Зәлифә тыпырсынды.

– Зинһар, тигәс, төшөрөргә тура килә инде, – ихлас көлөп, Айбулат уны ергә баһтырҙы. Етәкләшеп атланылар. Яр буйы йәштәрҙең шат тауыштарынан, музыканан яңғырап тора.

Зәлифәнең Айбулаттан айырылғыһы килмәй. Уның янында шундай рәхәт, иркәләнеп, коһағына һыйынаһы ғына килеп тора. «Карасы һин уны, бығаса яҡын килергә лә ояла ине, инде айырылғыһы килмәй?!»

Синифташтары уларҙың юғалып торғанын әллә һизмәй зә калды инде, уларға иғтибар итеүһе булманы... Бына, билдәһез киләһәккә сәһәргә сығқан йәштәрҙең күңелдәрән иләһләндәрәп, тирә-якты кыҙғылт төһкә койондороп, коһаш та калкты...

9

– Кузғалайыкмы? Кайтып етергә лә күп калманы, – Илнур, Зәлифәне уйҙарынан бүлдәрәргә курккандай, һак кына өндәште.

– Уй, Илнур аҡыллым, ниһләп торам һуң әле мин? Безгә бит ашығырға кәрәк!

– Әйзәгез, көтәләрҙәр.

Машина геүәлдәп алға ынтылды. Юл тигез түгел, сокор-һақырҙарҙы үткәндә һикертәп-һикертәп ала.

Әх, бигерәк күркәм шул уның тыуып-үһкән яғы! Ана бит, кайһылай борғоланып-борғоланып Инйәре ағып ята.

Текә, ғорур каялар – тәбиғәттә һаҡларға куйылған һалдаттармы ни? Күккә аһқан тауҙарҙа урман шундай куйы булып үһә был яҡтарҙа, әһенә кереп китһән, әйләнеп сыға ла алмаһың төһлө. Тик Зәлифә белә инде бының улай түгел икәнән. Урмандарҙа күп йөрөнө ул. Йәш сағында ла, һуңынан әһе буйынса ла...

Тыуған төбәгенең иһ киткес гүзәл тәбиғәтенә һоқланып килгән Зәлифәне йәнә уйҙар баһты...

10

...Сығарылыш кисәһенән һуң «Кайҙа уқырға барырға?» тигән һорау тыуҙы. Зәлифәнең бығаса бер кемгә лә әйтмәгән һыялы бар: ул тик геолог булырға теләй. Тәбиғәттең, тауҙарҙың, таштарҙың серҙәрәнә төһөнгөһө килә. Уқырға инер өһөн Магниткаға барырға кәрәк икән. Үзәнә кәрәген белешеп бөттө лә инде. Тик «якшы» билдәләре менән конкурһыҙ за инеп була, тизәр. Әһәһе генә ни тиер? Нисек тә уны күндәрәргә ине.

– Миңә бер үземә кыйын буласақ. Ауылда кал, әһ табылыр әле, – ти зә куяһы.

Әһәһен бик йәлләй шул Зәлифә. Кайһы һақта, әллә ауылда калырғаһы, тип тә уйлап куя. Әле, кызы ярһамлаһкаһ, әһәһенә еңел. Кис, ихаталағы әһтәрҙә бөтөргәһ, теген машинаһы артына ултырырға вақыт таба. Уның шул сағын бигерәк ярата Зәлифә. Ниңәләр, машина артына ултырҙыһы, әһәһе моңло итеп йырай башлай. Йырҙары һиндәй бит әле! Дәрәһен әһерләп ултырған Зәлифә уның йырҙарын йотлоғоп тыңлай. Йырҙың тәһһирәнәнме, әллә әһәһен йәлләүзәнме, күзҙәрәнә йәһ тула. Юк, ул барыбер уқырға китәһәк! Кисә серән

Айбулатқа асты. Ул үзе лә шунда барырға йыйына икән. Документтарын бергә барып тапшырырға килештеләр. Бөгөн Зәлифә әсәһенә барыһын да әйтергә ниәтләй. Теге кистән һуң Айбулат менән көн дә осрашалар, һөйләшеп һүзәрә бөтмәй. Зәлифәһең дә унан тартыныуы бөттө. Айбулаттың һөйләгән мәзәктәрәнән шул тиклем ихлас көлә! Егет уғата қылана бирә. Бер-берәһенән айырыла алмай бер булалар.

Әсәһе белеп қалыуынан бик қурқа ине, ул кемдәндер ишеткән дә:

– Ярай, алдың-артыңды қарап йөрө! Башһың бала түгелһең. Былай... яқшы фаиләнән ул егет, – тип кенә қуйзы.

Үткән шәмбелә хатта клубка бергә барзылар.

Беренсе тапқыр кеше араһында Зәлифә рәхәтләһеп бейене. Ғәләк қызык йәштәр араһында! Ни генә қыланмайзар үзәрә, берәһенән-берәһе уззыра. Бейей башланьлармы, саң күтәрелә хатта. Егеттәр бизрә менән һыу алып, тиз генә изәнгә һибәләр зә тағы теттерәләр генә!

Айбулатты, өзмәй зә қуймай, баяны менән ултыртып қуйзылар. Такмак әйтәп тә, «Өсмөйөш», «Змейка», «Байык» – тағы әллә күпме бейеү бейенеләр.

Улар ялдан һуң Магниткаға китергә һөйләште. Әсәһен дә күндәрә алды. «Ярар, һәр кемдең үз язмышы инде», – тип ризалығын бирзе. Зәлифәһең қыуаныуы быға!

Бөгөн Айбулат менән урман-яландар қызырып килергә булдылар. Осрашқас, ул Зәлифәгә бер нисә шоколад бирзе. Күрше ауылдан апаһы қунакка килгән икән, уның күстәнәсе, ти. Бигерәк тәмле кәнфите.

Һуңынан кәнфит қағызарын матур итеп тигезләп, төрлө фигуралар яһап ултырзылар. Һары фольгаһынан Зәлифә үзәнә «йөзөк» эшләп, бармағына кейзерә һалды ла:

– Килешәмә? Бигерәк матур була, әйеме? – тип һораны Айбулаттан.

– Килешә, бик килешә, Зәлифә. Бына, укып сығып, эш башлайым әле, мин һинә ул йөзөктәрзең иң шәптәрән алып бирәсәкмен! – тип иркәләп вәғәзәләне Айбулат.

– Ярай, – тип ризалаша һалды Зәлифә.

Икеһенә лә ифрат қызык булып, рәхәтләһеп көлөштөләр.

Ә был йөзөктәрзе һуңынан икеһенә лә эшләп, кис буйына бармактарына кейеп йөрөнөләр...

11

... Машина қапыл туктап қалғас, Зәлифә күзәрән асты. Ауылға еткәндәр бит. Бына Айбулаттарзың өйө.

Кешенәң күплегә! Зәлифә қайһы берәүзәрән төсмөрләгәндәй зә була. Ана, бер урынға синыфташтары йыйылған.

– Әйзәгез, апаһы, өйгә инәйек. Аида апаһы за белер беззең қайтып еткәнде.

Зәлифә тиз генә машинанан төштө. Илнурға әйәрәп йорт яғына атланы. Ишектән ингәс, уны илаузан шешенеп бөткән мөләйем генә катын килеп ко-саклап алды:

– Рәхмәт, Зәлифә апаһы, килгәһегез өсөн! Шул хәтлем көттөм. Әйтер, һөйләр һүзәрәм күп һезгә. Йә, ярай, азак ул турала... Әйзәгез, Айбулат ағай менән хуш-лашып қалығыз за...

Зәлифә, күләгә төслә, Аиданың артынан әйәрзе. Айбулаттың авариянан һуң танымасылык булып үзгәргән йөзөн күргәс, тыйыла алмай, һықтап ебәрзе: «Әй, Айбулат, һине тик шундай хәләндә генә күреп қалыр өсөн йәшәһемме мин ошоға саклы? Әгәр уны... йәшәү тип әйтәп булһа?!»

Үзе бер туктауһыҙ Айбулаттың сәстәренән, биттәренән һыйпаны...

Айбулаттың кәүзәһен сығара башлағанда капка янына ниндәйҙер машина килеп туктаны. Бер төркөм ят кешеләр мәйет янына килеп, тын калды. Уларҙы озатып килгән ауыл Советы рәйесе Аида менән Робертка мөрәжәғәт итте:

– Митинг яһап алырға кәрәк! – Унан: – Ауылдаштар, туғандар! – тип дауам итте һүҙен, – бөгөн без һөйөклө ағайыбыҙ, улыбыҙ, синифташыбыҙ, әле йәшәргә лә йәшәргә тейешле булған моңло һандуғасыбыҙ Айбулат Мортазинды һуңғы юлға озатабыҙ. Ниндәй үкенес, ғүмере шулай кыска булды. Уны барыбыҙ за яратып өлгөргәйнек. Уның бар шатлык-көйөнөстәре безҙең күҙ алдында үттә. Без бер кәсан да уның якты иҫтәлегенә хыянат итмәбез, ауыр тупрағы еңел булһын, мәңгелек дан уға! Әле бына, һуңғы юлға озатырға тип, уның яузаһ дуһтары килгән. Әйҙәгез, уларға һүҙ бирәйек.

Ап-ак сәсле, мыкты кәүзәле яугир һүҙ башланы:

– Мин Айбулаттың взвод командиры инем. Тәүге көндән үк ул үзенең ихласлығы, эскерһезлеге менән үзенә тартты. Кешеләргә тик якшылык кына теләгән Айбулатка Афғанстанға һуғышка барып эләгеү бик нык тәһһир итте – коралға тотонууы ауыр ине уға. Ни хәл итәһең: һуғыш – һуғыш була инде, кем беренсе атып өлгөрә – шул тере кала.

Бер мәл безҙең эшелонға «душмандар» һөжүм итте. Юлды дауам итергә мөмкинселек юк – алда ла, артта ла беренсе барған машиналарҙы иң тәүҙә шартлаттылар. Бер нисә тиҫтә хәрби машиналарҙан торған эшелон ут аһтында калды. Атыш-кырылыш оҙак барҙы. Шул сакта Айбулат эшелон командирын үлемдән коткарҙы. Кая-гаш артында торған «душман» командирҙы «мушка»ға алған. Айбулат күреп калып, автоматынан унан алда атып өлгөрҙө. Күп юғалтыуҙар менән бәрелеш тамамланды. Безҙең унлаған машина шартлатылғайны. «Душмандар» сигенде. Без, үзебезҙең яралыларҙы йыйып, госпиталгә озаттык. Айбулаттың ни үле, ни тере кәүзәһен тапманык. Алдан килешеү буйынса, пленға эләкмәс өсөн, һуңғы сиккә тиклем һәр беребезҙә үзе өсөн бер граната калырға тейеш. Бик күптәр машиналары менән бергә янғайны. Кәүзәләрен танырлык та түгел, кейемдәре янып бөткән. Танып булғандарын цинк гробтарға тыуған яктарына озаттык. Айбулаттың иҫән булып сығыуы безҙең өсөн көтөлмәгән хәл ине. Без уны һәләк булғандар иҫәбенә кереттек...

Бына бөгөн шул сактағы батырлығы өсөн уға боевой наградаһын алып килдек. Теге орашыуға Айбулат был турала белде. Тик ул сакта награда Мәскәүҙән килеп етмәгәйне. Хәҙер ошо мизалды һезгә, туғандарына, тапшырабыҙ! – типкумтаны Аидаға һуҙды.

Өһһөз-тынһыҙ ап-ак булып баһып торған Аида бәрхәт тышылы кумтаны кәһерләп күкрәгенә кыһты ла:

– Рәхмәт!.. – тине шыбырлап кына.

Тәрән уйға сумып бер як ситгә баһып торған арыған сырайлы, карағускыл йөзлө мөләйем ир-егет Айбулаттың кәүзәһе янына якын ук килеп баһты. Ак япма менән капланған кәүзәгә һак кына кағылып, һөйөп куйғандай иткәс, бер аз шымып торҙо. Шунан калтыранған тауыш менән һүҙ башланы:

– Мин – Тимур, Үзбәкстандан килдем, – икенсе милләттән икәнә аңлашыла, әммә үзе башкорт телендә арыу ук һөйләшә. – Ниндәй үкенес: Айбулаттың үзе менән иҫән сағында күрешергә язмаған. Өфөгә орашыуға килгән сағында ул минең менән бәйләнешкә инеп, телефондан аралашып өлгөрҙөк. Оҙакламай орашырбыҙ, тип килештек шул сакта.

Һәләк булғанлығын Өфөлә булған полкташтар хәбәр итте. Шунда ук самолетка билет алдым да юлға сыктым.

Әсирлектә Айбулат менән бергә булырға тура килде безгә. Шуға ла мин уның ниндәй тоғро иптәш, якшы кеше икәнлеген үзем күреп, һынап беләм. Иректә сығыр өсөн ниндәй генә юлдар эзләмәне ул. Тик қасып котолоп булмай шул ул кәбәхәттәрзән. Бер нисә тапқыр тотолғанында, уны вәхшизәрсә язаланылар. Күргәнһегезер кулдарын... – Тимур күззәрен сытырайтып йомдо, бер аз шымып торзо ла дауам итте. – Уның һақында бик озақ һөйләр инем мин. Бөгөн һүзем икенсе нәмә һақында. Әсирзә сакта Айбулат қасып-боһоп айзар буйы низер менән булашты. Ул һақта мин генә белә инем. Аз ғына буһ вақыты булдымы, йәшерен генә низер эшләй зә һуңынан уны ныклап таш аһтына йәшереп куя. Мин түзмәй һораша башлаһам:

– Һуңынан, эшләп бөткәс күрһәтермен, түз, – тип серле генә йылмайыр за куйыр ине.

Бына бер көн ул, шат йылмайып:

– Хәзәр мин һиңә бер әйбер күрһәтәм, тик һин тауышланмай ғына кара, йәме? – тине.

Ниндәйзер ташка ла, тактаға ла окшаған әйберзә йәшереп куйған урынынан сығарып, миңә һондо. Хайран қалдым: минең алдымда иҫ киткес һөйкөмлө, сибәр қыззың портреты ине!

– Ошомо һинең Зәлифәң? – тинем, һокланыуымды йәшерә алмай.

– Эйе! Ошо минең Зәлифәм! – Айбулат шул минутта сикһез бәхәтле булып күренде миңә, әйтерһең дә, уның өзөлөп һөйгән қызы яһында ғына, бары кул һузымында баһып тора.

– Нисек быны эшләй алдың һуң һин?! – тинем, яңы һушыма килеп.

– Беләһеңме? – тине ул шыбырлап қына, – миндә Зәлифәһең бер фоторәсеме лә юк бит. Шул хәтлем һағындым үзен! Бер мәл уның портретын хәтеремдән генә эшләп қарарға булдым. Буяу-фәләһ, қағыз-кәләһ юк. Икмәк валсыкта-рынан, тары, балсык, ком-таш бөртөктәренән әкренләп уның образын тергеһзем. Бына, эшләп бөтөргәс, миңә бер аз еңеләйзе лә кеүек. Һөйөклө Зәлифәм һәр сак үзем менән буласак бит! Тик һин, зинһар, был турала бер кемгә лә белгертәһе булма! – Қиһәтте лә портретты яңынан ныклап йәшереп куйзы.

Ошо вақиғанан һуң күп тә үтмәһе, Айбулатты икенсе урынға күсерзәләр. Портретты үзе менән алыу тураһында һүззең булығы ла мөһкин түгел ине. Ә мин шул тарлауыкта тороп қалдым. Беззе үзебеззең һалдаттар, һиһайәт, килеп тапқас, портретты үзем менән алып сықтым. Теге юлы, Өфөлә сағында, уға ошо турала әйткәс, бик нык қуһанды:

– Һай, маладис, Тимур, һин ыһын дүһ! Зәлифәмдең үзен дә тиззән күрәсәкмен. Қайтып қына етәм дә тиз арала Қазанға юлға сығам, тигәйһе. Ниндәй аяһыс, беребезгә лә оһрашып күрешергә язмаған икән шул! – Быны әсенеп әйтте Тимур. Шунан, әйелеп, юл сумқаһынан бер төргәк сығарзы ла ағарыһып, тораташ-тай баһып торған Зәлифәгә табан атланы:

– Һез бит Зәлифә! Шунда ук таныһым мин һеззе, – тине, һокланыулы қарашын айырып ала алмай, – бына кемде яратқан икән Айбулат, йәһенән дә артык күреп! Тәүге мәлдә, шундай за көслө мөһәббәт буламы икән һи, тип аптырай торғайһымы. Ә бөгөн, үзегеззе күргәс, ыһандым. Була икән, була икән ундай мөһәббәт!

Хөрмәтле Зәлифә һаным! Был портретты һеззең үзегезгә тапшырам. Айбулаттың төһө итеп һақларһығыз! – тине лә төргәкте аһып ебәрзе. Тирә-якта торған халык «аһ» итеп қалды: улар алдында үһмер қыз Зәлифәһең қойоп куйғандай портреты ине. Зәлифә, бөтөнләй өһһөз қалып, илап ебәрмәһ өсөн ирендәрен

нык итеп тешләне лә, сикһез рәхмәтен белдереп, башын ғына какты.

Тимур дауам итте:

– Туғандар! Айбулат бик изге күнелле, ысын кеше ине. Тик уға озағырак йәшәргә генә язмаған. Әйзәгез, уның хөрмәтенә, якты иҫтәлегенә бағышлап бер минут тын ғына янында баһып торайык!

Ауыл халкы, баштарын әйеп, тынып калды...

Айбулатты оло хөрмәт менән ерләгәндән һуң, бар йолаларын үтәп бөткәс, йыйылған халык таралышты.

Зәлифә менән Аида икәүһе генә калды. Аиданың ире Роберт күрше ауылға мулланы озатып киткән. Балалары – урамда.

– Бына шулай хәлдәр... Өзөлөп яраткан ағайым бер зә уйламағанда, ниһайәт, күңеле күтәрелеп, өмөтләнеп йәшәй башлағас кына, китте лә барзы! – тине Аида, өзгөләнеп.

Зәлифә, тыйыла алмай, һулкылдап илап ебәрзе:

– Ғәфү ит, Аида һылыу, – тип ниңәлер үзе ғәфү үтенде.

– Зәлифә апай, һезгә әйтер һүзәрәм бар, тигән инем, – Аида комодты асып, унан бер төргәк килтереп сығарзы. – Айбулат ағай ғүмере буйына тик һезге һағынып йәшәне. Тегенән кайтқас та һезгең турала һорашты. Кейәүзә икәнлегегезе белгәс, төшөнкөлөккә бирелде. Шул сакта үзенә катырак бәрелдем, буғай. «Ярар, кулға ал инде үзенде! Зәлифә апайзың һине һисек көткәнән минән дә якшырак белгән кеше юк. Үзем әйттем бит уға: «Йәшлегенде заяға узғарма, кейәүгә сык. Балалар үстер. Ғүмер ни, үтер зә китер, үкәнерһең, тинем». Айбулат ағай кайтырзан алда ғына һезгең хатығыззы алғайным, яуап язып өлгөрмәнем. Тапмаһын, тип утка ташланым.

Шул һөйләшеүзән һуң төңөлгәндәй зә булды: «Әйе, Зәлифә бәхетле булырға хаклы. Исмаһам, уға язмыш йылмайһын ине. Мин, ни, элекке Айбулат та түгелдер хәзер. Ауырыу-һызланыузан баш сыкмай...» – тине, эсе боһоп, – Аида һулкылдап куйзы ла дауам итте: – Айбулат ағай юғында мин уның баянын көзәрләп һакланым. Тик, үзе кайтқас, уйнай ғына алманы!

– Нисек... алманы?! – Зәлифә кыскырып ебәргәнән һизмәй зә калды.

– Шулай, теге көбәхәттәр уның ике кулында ла өсәр бармағын киҫкәндәр бит!? Бер нисә тапкыр уйнап та маташты. «Булмай!» – тип бер кызғанында баянын күтәрәп сығып киткәйне, клубта калдырып кайтқан. Әлдә шулай иткән икән! Бер мәл ауылға бик һәләтле һудожество етәксәһен ебәрзәләр. Үзе шәп баянсы. Ана шул егет, кешеләрзән уның тураһында ишетеп калып, Айбулат ағайзы репетицияларға йөрөргә өгөтләй башланы.

Риза булды бит бер вакыт! Шул мәлдән ул шат йылмайып, элеккесә шаярып йөрөй башланы. Май байрамына концерт куйзылар.

Концерттарының иң һуңында:

– Хәзер Айбулат Мортазин сығыш яһаясак! – тип иғлан иттеләр.

Ауыл халкы уны үтә лә кыуанып, ихлас алкышлап каршы алды.

...Сәхнә асылғанда Айбулат ағай декорация кайындары янында баһып тора ине. Бер як ситтә – баянсы егет. Бына баянсы егет, тап Айбулат ағай һымак, уйнап ебәрмәһенме?! Бер аzzан уға Айбулат ағай кушылды. Ауылдаштары шул хәтлем уның йырлауын һағынған, тын алырға ла курккандай, бөтә зал тып-тып булып калды.

Айбулат ағай иҫ киткес моңло тауышы менән берсә ярһып, берсә һағышланып, залда ултырған бар халыкты илатып йырланы ла йырланы. Ауыл халкы, әгәр хәленән килһә, таңға тиклем дә уны сәхнәнән төшөрмәс ине.

Бына шул турала ине миңең әйтәһе һүзем. Ә бөгөн иртән ул егет миңә аудиокассета биреп китте. Шул сакта Айбулат ағайға һиззәрмәй генә уның йырлаганын магнитофон таҫмаһына яззырып калған.

«Беренән үземә алып калдым, ә быныһы – һезгә!» – тине. Ә мин, үз сиратымда, был кассетаны һезгә тапшырырға булдым. Үземә яңынан яззыртып алырмын, – тип төргәкте Зәлифәгә һондо. Зәлифә бик нык тулкынланып аманатты кулына алды ла, күптән юғалтып йөрөгән иң киммәтле әйберен тапкандай, кәҙерләп күкрәгенә кыҫты.

«Бына бит! Айбулатым хәҙер гел миңең менән буласаҡ!» – тигән уй йәшен тизлегендә мейеһендә сағылып узды. Үзе:

– Рәхмәт, Аида һылыу, рәхмәт, бик зур рәхмәт һиңә! – тип өзлөкһөз кабатланы. Унан: – Аида һылыуым, һин миңә үпкәләмәҫһеңме икән, мин бер аз йөрөп әйләнһәм? – тип ғәйепле төҫ менән Айданан рәхсәт һораны.

– Бәй, уны нимәшләп минән һорап тораһығыҙ инде? Теләгән ерегеҙгә барып килегеҙ, кәһән тағы кайтаһығыҙ әле... – Аида йәш аралаш ихлас йылмайды.

– Ярай улайһа, артык оҙакламам.

Иң тәүҙә ул Айбулат менән икәүләшеп йөрөгән болондарға йүнәлдә. Моңһоу күзәре менән тирә-якты байкап торҙо. Кыңғырау сәскәләргән генә зур итеп гөлләмә яһаны. Айбулат та ярата ине бит ошо сәскәләргә!

Зыяратка барып, гөлләмәһен Айбулаттың баш осона һалды: «Бына шулай, Айбулат йәнем. Безгә тере сағында осрашырға язмаған икән... Тик барыбер белергә тейешһең: көттәм мин, зарығып көттәм! Айбулат, ғүмерем буйына һине яраттым, яратасаҡмын... Хуш, Айбулат, йәнем, кисер...»

Зыяраттан сыккаҫ, үзенең яратқан тауына карап торҙо. «Кайҙа, унда ла бармай китһәм, һуңынан бик нык үкенермен», – тип тауға табан атланы.

Әхирәте Ғәлиә менән һандуғастар тыңлаған тәңгәлгә килеп баҫкаҫ: «Был ваҡытта һандуғастар һайрамайҙыр ҙа инде? Йәй урталарында был тирәнән бөтөнләйгә китә торған инеләр», – тип эсе бошто. «Сут-сут-сут». Шул тиклем йөрәккә яҡын, илатыр ҙа, йырлатыр ҙа таныш тауышты ишеткәҫ, Зәлифә һағайып калды: «Әллә қолағыма ғына ишетеләме?»

Был – ысынлап та, һандуғас... Ул шул тиклем моңло һайрай! Ниндәйҙер бик зур кайғыһын һөйләргә ашыккандай, өзһөрөп, ярһып-ярһып һайрай ине ул.

Әллә... илай ҙа инеме?! Коштар ҙа әллә илай микән, тип йәне әрнеп уйлап куйҙы Зәлифә. Капыл уға был кош һис тә һандуғас түгел, ә Айбулаттың үзелер кеүек тойолдо.

Айбулаттың йәне һандуғаска әйләнеп, Зәлифәһе янына осоп килдеме?

Зәлифә, йәштәренә төйөлөп:

– Мин таныным һине, Айбулат, йәнем, таныным! Һин дә мине эзләп тапканһың, шулай бит? – тип йырһы кошка өндәште.

Бер аҙҙан һызылып кына, йөрәк түренән иңрәп сыккан һағышлы моң ағылды:

*Һандуғас, һандуғас,
Һин китәһең, мин калам.
Дуҫтарыма йырлар өсөн
Йырыңды отоп алам...*

...Һандуғас та, Зәлифәгә кушылып, уның менән бергә иланы, ярһыны, әс серһәрен сәһеп өлгөрөгә ашыккандай, талпынып-талпынып һайраны ла һайраны...

Хәтһез генә ултырзы Зәлифә һандуғастар тәйәгендә. «Аида юғалткандыр, кайтайым. Иртүк юлға. Үзебезең өйгә лә күз һалып китергә кәрәк. Ни хәлдәрҙә генә ултыра икән?» – тип кайтырға ашықты.

Ул кайтып кергәндә, Аида өй эштәрен бөтөрөп, өстәл әзерләп йөрөй ине.

– Мин, юғалтып, борсола ла башлағайным, Роберт: «Әйзә, күңеле булғансы йөрөһөн, ул бит Айбулат ағай менән хушлаша. Тыныслан!» – тине.

Киске аштан һуң Аида менән икәүләп Зәлифәнең тыуып-үскән йортона йүнәлделәр.

Килеп еткәс, тирә-яғына күз һалды ла аптырап калды. Ишек-тәзрәләргә такта казакланған булһа ла, бер зә кеше йәшәмәгән өйгә окшамаған. Ихатала сүп үлөндәренең әсәре лә юк. Баксала ла тәртип. Баксаның хатта рәшәткәләре лә яңыртылған.

Зәлифә гәжәпләнгән күзәрән Аидаға төбәнә. Аида көрһөнөп куйзы ла:

– Ауылға кайтқас, Айбулат ағай бер нисә тапқыр дауаханала ятып сықты. Бик нык бирешкәйне. Нервылары ла какшаған. Үзендә тире лә һөйәк. Шунан яйлап рәтләнә башланы. Төндәрен бик нык ызаланы. Йоклап кына китә, һаташа башлай. «Касығыз! Дошмандар! Ана, аталар, йәшенегез! Бирегез миңә автомат, хәзәр үзем атам кәбәхәттә!» – Тағы әллә низәр кыскырып беззе уята, һуңынан үзе лә уянып, озақ йоклап китә алмаһа, тартырға сығып китер ине. Шулай, бер сыкканында, озақ кына йөрөп, таңға ғына кайтып керзе. Аз ғына ятып торам, тип ятқайны, нисектер, бер зә булмағанса, тып-тыныс, хәтһез генә йокланы. Уянғанда ла күңеле күтәрәнке ине. Ул һезең өйзә булған икән. Зәлифәмде күргәндәй булдым, ти. Шул көндән һуң буш вақытында барып урай торғайны. Аскыстың да кайза ятканын белгән. Зәлифәнең игезәк кустылары күрһәттә, ти. Йәй булһа елләтер, кышын ут яғып йылытыр ине. «Гел бикле торһа, сереп куйыр. Зәлифәләр кайтып төшһә, йорттары караулы торһа, күңелле булыр уларға», – тип ихлас йөрөр ине. Эй, ағайымды... – Аида һулкылдап куйзы.

– Аида һылыу, бөгөн бында ғына калам. Һезгә иртәгә иртүк барырымн. Үпкәләмә, йәме? – Зәлифә уңайһызланды.

– Кал, әлбиттә, нишләп мин үпкәләйем, ти? Үзең генә үпкәләмә, рәтләп хөрмәт итеп тә калалмайым бит.

– Юк-юк! Һезгә бик зур рәхмәт! Мине аңлауығыз өсөн, барыһы өсөн дә...

Зәлифә яңғызы калды. Был йортта әле яңы ғына бар ергә лә Айбулатының кулы кағылған! Зәлифәгә нисектер шундай рәхәт булып китте. Ул баксаға сығып, муйыл ағасы төбөндәге эскәмйәгә ултырзы. Тирә-якта коштар сутылдаша, сиңерткәләр сырылдай.

Күк йөзөндә йондоззар кабынды. Зәлифә, гәзәте буйынса, Етегәнде эзләне. Үзенең йәшлек серзәшен... Ул бит иң ауыр вақыттарында, Етегән йондозға төбәлеп, серзәрен, кайғыларын һөйләр ине. Етегән шул сақ, уны аңлағандай, тағы ла яктырак емелдәргә тотона. Әле лә ул йондоз күңелгә шул тиклем яқын!

Зәлифә өйгә инде. «Ятырға кәрәк, иртүк юлға!» Ул таңға тиклем, нисектер, бик тыныс йокланы. Әллә тыуып-үскән йортонда йоклағанғамы, әллә башка берәй сәбәптәнме, белмәсһең.

Аида күптән аяк өстөндә ине. Коймак койған. Зәлифәгә тип әллә күпме күс-тәнәс әзерләгән. Алмаһ ине, Аиданың хәтерен калдырып куймайым тип, барыһын да сумкаһына тултырзы.

– Рәхмәт, Аида! Ә минән һезгә бына бер аз акса. Аят укытқанда, миңә исемдән дә укытығыз.

– Куй, кәрәкмәс, үзебез! – Аида алмаһка булғайны, Зәлифә кырт киште:

– Ал! Ауыл ерендә акса түләмәгәндәрен якшы беләм. Ә минең эш хақы үземә генә етерлек.

– Рәхмәт, Зәлифә апай!

Уны вокзалға тиклем озатып куйзылар. Аида, күз йәштәрен һөртә-һөртә, Зәлифәне кат-кат косакланы:

– Зәлифә апай, беззе онотмағыз, кунакка кайтып йөрөгөз!

– Онота алырмынмы икән? – Зәлифә быны уйсан ғына әйтеп куйзы.

Поезд кузғалды. Перронда моңһоу ғына озатып калған Аида күззән юғалғас, Зәлифәнең күңеле тулышты. Вокзалда, Аида янында, үзен нисек тә тыйырға тырышканы... Күз йәштәрен ят пассажирҙарға күрһәтмәс өсөн озак кына тамбурза басып торзо. Бер туған һеңләһәләй якын күргән катынкай менән хушлашыуы бик ауыр ине уға.

Язмыштың аяуһыз һынауҙары бушка үтмәгән – үзгәргән Аида... Касандыр юкка ғына ла үпкәләп, сеңләп илап ебәрергә әзер торған, иркә, назлы Аида ана һиндәй асыллы, сабыр ханымға әйләнгән. Әле яңы утызын тултырған катындың буялған килеш тә күренеп торған ап-ак сәстәре уның кисерештәренең ни тиклем көслә, тетрәндергес булғанлығын һөйләй. Сабый ғына сағынан әсәһенән калып, канаттары нығынып та өлгөрмәстән атаһының каты ауырыуҙан һуң вафаты... Һуңынан өзөлөп яратқан ағаһы Айбулат өсөн борсолоу-кайғырыуҙары! Ниһайәт, ағаһының иҫән-имен кайтыуына кыуанып, тынысланып йәшәй башлағанда – шундай за оло кайғы... Исмаһам, иң оло ағаһы яқында йәшәһә, еңелерәк булыр ине лә. Хәрби хезмәттән һуң Алыс Көнсығышта эшкә калған ағаһы, өйләнәп, шунда төпләнде. Тыуған яктарына хәзәр һирәк кайта. Кустыһын ерләргә лә: «Барыбер өлгөрмәсбез», – тип акса ғына һалған.

Ярай, иренән уңды Аида. Тырыш, бөтә эш тә кулынан килгән Роберт ғаиләһе өсөн өзөлөп тора. Беренән-береһе асыллы, матур ике ул тәрбиәләйзәр.

Бер аз тынысланғас, Зәлифә вагонға керзе. Тағы озак кына юлда барырға. Их, тизерәк кайтып етеп, Айбулаттың язмаларын тыңларға ине...

Әйберзәрен урынлаштырып бөттө лә, Зәлифә өҫтәл артына ултырзы. Тирә-якты карап барһа, вақыт та тизерәк узыр. Поездың тизлеге артқан һайын, урмандағы ағастар за шәберәк әйләнә. Уларзы күзәтеп бара торғас, Зәлифә яңынан бынан бик йырақта калған йылдарына әйләнәп кайтты...

Хәтирәләр, аһ, хәтирәләр...

12

Ул йәй бик тиз узып китте. Зәлифә менән Айбулат Магниткаға барып, укырға инәп кайттылар. Инде сентябргә тиклем ике айға якын вақыт бар. Кисте еткерә алмай бер була Зәлифә. Шул тиклем һағына Айбулатты! Һәр кис уларзың һөйләшәп-серләшәп һүззәре бөтмәй.

Һәләк ярата икән дә Айбулат һандуғастарзы! Һушы китеп, донъяһын онотоп тыңдай. «Кайҙан шул хәтлем моң икән ошо бәләкәй генә кошсокта?» – тип аптырай.

Һандуғастар һайрауынан туктанымы, үзе шуларға окшатып һайрарға тотона. Зәлифә шул тиклем ярата уның шул кыланыштарын! Ә Айбулат, хискә биреләп:

– Их, Зәлифәкәй, бына укып кына сығайык әле, без һинең менән өйләнәшәп, гүмер буйына бергә буласакбыз! – тип хыяллана.

Быйыл бесәнде лә Зәлифәләр шундай тиз, аһһат кына эшләне.

Әлеге лә баяғы Айбулат инде! Үззәренең сабынлығынан бушаған арала ғына әллә күпме ярҙам итеп ташлай.

Быйыл ике кустыһы ла сапкас, былай за эш еңеләйгәйне. Кәбән койорға кәрәкһә, Айбулат әллә кайһы арала килеп тә етә:

– Йә, Зәлифә, мен кәбән башына! Менеп өлгөрмәһәң, һәнәккә ултыртам да үзем мендерәм! – тип шаярта.

Көслә шул Айбулат! Ана, нисегерәк күтәрәп ала күбәләге бесәнде! Кулдары уйнап кына тора. Зәлифә лә бирешмәй, уның ырғыткан бесәнен тырмаһы менән эләктереп тә ала. Кустыһы Юнир зә кәбән койорға остарып алды. Икәүләшәп «һә» тигәнсе ослап та куялар. Кустылары Айбулатка бик тиз өйрәнде. «Езнә» лә «езнә» тип ирештерәләр үзен. Зәлифәне оялтып бөтәләр.

Бына сентябрь якынлашты. Китергә лә вақыт етеп килә. Бер кис Айбулат Зәлифәләргә күңелһез генә килеп инде.

– Их, Зәлифә, нишләргә лә белмәйем. Атайзың ауырығанын беләһең. Хәзәр бөтөнләй насарайзы. Табибтар, озақка бармас, тизәр, – егет үзенең кайғыһын һөйләп бирзе.

– Айбулат, һин үзең калайтырға уйлайһың һуң? – тине Зәлифә, бошоноп.

– Укырға бармаһа кәрәктер, тим. Нисек уны ташлап китәйем? Аидаға ла ауыр булыр.

Укырға Зәлифә үзе генә китте. Айбулаттың атаһы нык ызаланып, тағы ике айға якын йәшәне. Яман шеш осланы язмышын.

Укырға китә алмаһас, Айбулат урман хужалығына эшкә урынлашты. Улар, буш вақыттары һайын бер-береһенә хат языр булдылар. Һағыныуына түзә алмаһа, Айбулат ялында Зәлифә янына килеп тә етә.

Октябрь байрамына Зәлифә ашкынып кайтты. Айбулат Зәлифәне моңһоу ғына каршыланы:

– Зәлифәкәй, һине алдан борсомайым тип, хатка язмаһайным. Кайтырыңды белдем бит? Ике көндән миңә – армия хезмәтенә...

– Уй, Айбулат, һине озақ күрмәй торһам, калайтып мин түзәрмен һуң? – Зәлифә, илаһһырап, Айбулатына һыйынды.

– Көтөрһөңмә мине, Зәлифә?

– Көтөрмөн! Мин һине һүмерем буйына көтөргә лә риза!

– Куй, улай тип әйтмә! – Айбулат Зәлифәнең ирендәрен бармактары менән баһсты. – «Ике генә йыл!» тип әйт. Унан да күбенә минең түземлегем етмәс. Һинһез мин бөтөнләй йәшәй алмайым хәзәр. Ял көндәрен көскә еткерәм.

– Мин дә низәр генә кылырмын һуң, һин янымда булмаһаң? – Зәлифәнең күзәрәнән туктамай йәштәрә тәгәрәй.

– Көтәм, тип вәғәзәнде биреп калһаң, миңә лә хезмәт итеүе еңелерәк булыр. Көтөрһөңмә мине, Зәлифә?

– Көтөрмөн, тип әйттем бит? Ике йыл ғына! – Зәлифә шелтәләгән төслә әйтеп куйғас, икәүһе лә, кызык табып, көлөп ебәрзеләр. Айырылыһа алмай, бик озақ йөрөнөләр. Зәлифә, тыйыла алмай, һулкылдап илай за ебәрә. Айбулаттың үзенең дә илағыһы килә лә бит, нисек егет башы менән илаһын, түзә инде...

...Кис еткәс, Айбулаттарзың өйөнә йәштәр йыйылды. Юлына күстәнәстәр килтергәндәр. Бик матур итеп озатыу кисәһе ойошторзолар. Зәлифәнең әхирәттәрә илашып та алды. Зәлифә нисек тә түзәргә тырышты. Айбулатына күзәрә талғансы карап калғыһы килде уның.

– Эй Хозайым, ул ике йылды нисек кенә узғарырмын икән? – тип уфтанды.

– Кайғырма, Зәлифә, якшы хезмәт итһә, отпускыға ла кайтарырһар, – тине яңы ғына әрменән кайтқан берәү.

– Ике йыл ни «һә» тигәнсе үтә лә китә ул! – тине бүтән бер егет.

– Ауызыңа бал да май! – тиеште кыззар.

Иртәгә Айбулат, күрше ауылдан тағы ике егет төнгө икелә юлға сығасак. Апаһы ла киләсәк озатырға.

Айбулатты әрмегә озаткас, донъя һүнгәндәй тойолдо Зәлифәгә. Кулына эш бармай. Илағыһы килеп тик тора. Әсәһе һуكرانيا:

– Кайтмаҫка тип китмәгәндер бит? Әрменән ни алынған береһе кайтып тора-сы?

Зәлифә, байрамға ғына кайткан ерзән, кире китте Магниткаға.

* * *

Хезмәткә китеүенә бер азна ла үтмәне, Айбулаттың беренсе хаты килде. Шул хәтлем өзөлөп-һағынып язған. «Комиссияны үттем. Кайза ебәрерзәрен әлегә белмәйбез. Ни өсөндөр бик ентекләп әзерләйзәр. Әгәр зә хатым озағырак килмәй торһа, борсолма, карантин тигәндәрәндә булырмын. Шунан язырмын», – тигән.

Хатты алғас, Зәлифә кыуанысынан осоп-кунып бер булды. Кабат-кабат укып, хатты ятлап бөттө.

Ике ай вакыт узғас, һиһайәт, Айбулаттан бер қосак хат килде. Фашик егеттең бар хаты ла тик һөйөү менән генә һуғарылғайһы, әйтәгүр.

Бына Айбулаттың карантиндан һуң беренсе хаты. Ни өсөндөр адресы юк. «Ялан почтаһы» тип кенә язылған. Хаты қысқа: «Йылы яктарға әләктем. Климат беззәгенән бөтөнләй башка. Зәлифә, һин мине көт, мин кайтырмын, тик һин генә мине көт!» – тип кабатлаған.

Борсолорға әллә ни сәбәп юк та кеүек. Әммә, ни сәбәптәндер, Айбулат өсөн йөрәге шул тиклем өзөлә. Әйтеп аңлатқыһыз ауыр ине уға...

Башка хаты килмәне Айбулаттың. Зәлифә ни эшләргә лә белмәне. Шул тиклем һағына ине Айбулатты. Күңеле лә, һизер һизенгәндәй, болоқһой за тора. Зәлифәнең тик бер төрлө, мәғәнәһез көндәре башланды. Азна һайын ауылына кайтырға тырыша. Бәлки, Аидаға берәй хәбәре барзыр? Юк шул!

Аида үзе лә көн дә хат көтә. Ағаһын һағына. Һағыныуына түзә алмай башлаһа, сеңләп кенә илап та ала. Зәлифәне лә ул ихлас ярата. Озағырак күрмәй торһа, юкһына башлай.

Бер аз вакыт узғас, йәштәр араһында имеш-мимеш хәбәрзәр ишетелә башлаһы. Кайзалыр һуғыш бара икән, бик күп һалдаттарзы шунда ебәргәндәр. Имеш, Айбулат та шул һуғыш барған ергә әләккән. Унан, ай-һай, тере кайта алырмы икән, тип борсола икән хезмәт итеп кайткан һалдаттар. Зәлифә ышанмай, дөрө-сөрәге, быға ышанғыһы килмәй. Әгәр ул хәбәр дөрөс булһа, күптән радионан да, телевидениенан да һөйләрзәр ине, тип уйлай. Үзенең икеләнеүен егеттәргә лә еткерзе. «Әх!» – тип кенә куйзы егеттәр. Йылға якын вакыт шулай узып китте. Зәлифә ул сактарзы һисек кенә үткәрә алды икән? Әй Хозайым, күрәһеләре әле алда булған икән шул...

Бер ялында ауылға кайткас, Аида йүгереп килеп етте. Илаузан шешенеп бөткән. Ауыл Советынан килеп, уға: «Ағайыңдың кәүзәһен кайтарасактар, цинк гробта», – тип әйтеп киткәндәр. Аида бер ни зә аңламағас, аңлатып биргәндәр. Ошо көндәрзә килеп етәсәк, тигәндәр...

...Зәлифә күзен асканда, яһындағы ултырғыста әсәһе ултыра ине. Күззәре йомок, үзе һисектер ябығып, қарайып киткән кеүек. Зәлифә, үзе менән ни булғанын аңлай алмай, озак қына ятты. Ни сәбәптәндер йөрәге өзөлөп һызлай ине... Иҫенә килгәс, Зәлифә:

– Аһ, Айбулат йәнем! – тип асырғанып кысқырып ебәрзе. Үзен тыйырлык хәлдә түгел ине ул. Әсәһе, тиз генә һикереп тороп, Зәлифәгә әйелде. Биттәренән, кулдарынан һыйпап, йыуатырға тырышты:

– Зәлифә, балам, түзәргә тырыш! Бәлә кеше башынан йөрөй инде. Һинең өсөн былай за бына нисә көн йәнем өзөлә. Һин бит дүртенсе көн иҫһез ятаһың?

– Нисә көн?

– Аида килеп киткәне бирле, нисек һушһыз аузың, бына бөгөн беренсе тапкыр күзенде астың. Ярай за, фельдшер кыз янында булырға тырышты. Хәленән килгәндең барыһын да әшләне.

– Ә... Айбулат? – Зәлифә шундай өмөт менән әсәһенә төбәлдә.

– Кызым, түзәргә тырыш, зинһар. Уны ике көн элек ерләнеләр. Бөтә ауыл ерләште. Барыһы ла хәленән килгәнсә ярҙамлашты. Военкоматтан да килделәр. Аида, бахырай, шул хәтлем илай. Ярай за, күрше ауылдағы апалары килеп, кайғыһын уртаклашып, янында булдылар. Апаһы үзе лә бик нык ауырыу икән. Айбулат өсөн кайғырып, тағы ла нығырак биреште. Әй, Аллам! Бисара Аида һинең өсөн дә өзгөләнә. Зәлифә апай, исмаһам, терелһен ине, тип илай. Низәр генә кылһаң да, үзгәртеп булмай шул яҙмышты!

...Зәлифә өсөн көн дә, төн дә буталды: йокларға ятһа, йокко алмаҫ булды. Ярай за, каникулдары башланды. Өй әштәре менән нисек тә вақыт узғарзы.

Көн дә зыяратка, Айбулаттың кәберенә, йөрөр булды. Әсәһе тиргәп тә бөтә ине, ә Зәлифә тыңдаманы. Унда барып кайтмаһа, уға тағы ауырырак.

Ошо хәлдәрҙән һуң бер аз вақыт узғас, Аида йүгереп килгән дә:

– Зәлифә апай! Военкоматтан Айбулат ағайзың әйберзәрен килеп алырға кушкандар. Хезмәт иткән еренән документтарын ебәргәндәр. Шуны барып алырға кәрәк. Биләриттә мин бер үзем йөрөй белмәйем шул, – тине илаһырап.

– Тыныслан, Аида һылыуым, икәүләшеп барырбыз. Иртәгә үк. – Зәлифә, йыуатып, Аиданы косакланы. Иртәгәһенә Белоретка киттеләр.

Военкоматта уларҙан ни өсөндөр ғәйеплә төҫ менән ғәфү үтенделәр. Бер бәләкәй генә төргәк тотторзолар. Был – асылмаған бандероль ине.

Өйгә кайтып еткәс, Аида ипләп кенә төргәкте асты. Унан блокнот, документ-фәләһ, һиндәйзер фотолар сығарзы. Бер аҙдан ул кысқырып ебәрзе:

– Мин бер ни зә аңламайым, Зәлифә апай! Былар ни Айбулат ағайзың әйберзәре түгелсе...

– Тукта, Аида, якшылап карайык әле.

Ысынлап та, документтар за, фотолар за бөтөнләй икенсе кешенеке ине. Зәлифәһең башына йәшен тизлегендә: «Әллә... зыяратта Айбулат түгелме?!» – тигән уй килде.

Үзенең уйына үзе аптырап, һораулы карашын Аидаға төбәнә:

– Аида, был низе аңлата?

– Был әйберзәрге киренән военкоматка илтер кәрәк. Бүтән кешенеке бит! – тине Аида, һиһайәт.

Үзәренең аңлылығы менән иртәгәһен ауыл Советына килделәр. Ундағы апай-ағайҙар, гүйә, уларзы өмөтләндереп кайтарзы.

Зәлифәһең башында тик бер генә уй: «Тереме әллә уның Айбулаты? Улайһа, зыяратта кемде ерләнеләр икән? Уй, уйлауы ла хатта куркыны!»

Зәлифәһең, күпме вақыттан һуң беренсе тапкыр күңеле күтәрелеп, өйөнә лә кыуаныслы уйҙар менән кайтып инде, күңелендәге кара болоттар таралғандай булды.

Айбулаттан башкаса бер хәбәр зә булманы. Низәр генә кисермәһе Зәлифә

ошо йылдарза. Айбулаттың йәштәштәре хезмәт итеп кайтып бөттө. Зәлифә менән Аида военкоматка барып, һорашып та караньлар. Тик уларзан һәр вақыт бер үк яуап: «Без һезгә бер нисек тә ярзам итә алмайбыз. Үзебез зә һезгәң самағына беләбез». Һуңғы барғандарында: «Тере булһа, шунса вақыт эсендә бер хәбәре булыр ине, юк менән булашып йөрөмәгез!» – тип тиргәп тә ташланылар.

Хезмәт итеп кайткан егеттәрзән дә бер ни белешеп булмай. «Куйығыз, һорашмағыз, ул турала безгә һөйләргә ярамай!» – ти зә куялар. Кайһы сакта барыбер хәбәрзәре ишетелеп кала: «Бигерәк кот оскос һуғыш бара ул илдә, безгәң һалдаттар бик күләп кырыла унда!»

Тик ул турала бер кайза ла язмайзар за, телевидениенан да һөйләмәйзәр.

* * *

Зәлифә, укыуын тамамлағас, Белорет районында геологияла эшләне. Ялдырында ауылына кайткылап торзо.

«Кайғы бер касан да бер үзе генә йөрөмәй», – ти ине өләсәһе. Ысынында ла шулай икән...

Көтмәгәндә Зәлифәләргәң өйөнә оло кайғылар ябырылды. Юл һәләкәтенә осрап, бер юлы ике кустыһы – Юнир һәм Булат һәләк булды. Әсәләре, кайғыны күтәрә алмай, түшәккә ятты, күп тә үтмәй, яраткан улдары артынан үзе лә гүргә инде. Игезәктәр был вақытта Мәскәүзә укыйзар ине. Ағайзарын, әсәләрен һуңғы юлға озатырға кайтып өлгөрзәләр.

Университетты тамамлағас, уларзы сит илгә эшкә ебәрзәләр. Унда бик уңышы эшләп йөрөйзәр, икәһе лә өйләнеп, бала-саға үстәрәләр.

Зәлифәһең атлығып, һағынып кайтыр кешәһе лә калманы ауылда. Сит райондан килеп урынлашкас, уларзың туғандары ла юк ине. Әхирәте Ғәлиә мәктәпте тамамлағас ук кейәүгә сығып, Үзбәкстанға күсеп китте. Аида кейәүгә сықты. Зәлифә, ауылға кайтканында, уларға барғылай. Бәлки, һиндәй зә булһа хәбәре барзыр, тип ашығып-ашығып барып керә. Уның өмөт тулы карашына Аида һәр вақыттағыса баш сайкай. Ауылға кайтып, Аиданың кайғыһын кабат-кабат яңырытып йөрөгәһе өсөн Зәлифәгә уңайһыз ине кайһы сакта.

...Ул вакиғаларзан һуң ун йылдан ашыу вақыт уззы.

Бына бер сак Зәлифәһе Татарстанға эшкә сакырзылар. Бер курсташы Казанда зур ғына урынды биләй икән. Эш буйынса осрашкандә үзе янына эшкә сакырғайһы, Зәлифә шунда ук ризалашты. Ауылда көтөп торған кешәһе лә булмағас, уға барыбер ине. Айбулаттың кайтырына ла өмөтөн өззә. Һиндәйзәр мөгжизәләргә ышаныр йәштән уззы Зәлифә.

Килеп урынлашыу менән, уға бер бүлмәлә фатир бирзәләр. Эшен бик яратты. Фатиры ла яңғыз башына таман ғына. Шулай онотолоп эшләп йөрөгәһендә, уның артынан бер тотам калмай, Самат исемлә егет йөрөй башланы.

Зәлифәгә Белоретта ла күзе төшкәндәр бар ине. Тик ул барыһын да гел кире борзо. Һиңәләр уға һәр сак Айбулат кайтыр төслә ине. Ә был егет, Зәлифә нисек кенә каршылашмаһын, артынан калмай. Ай-вайына карамай, бер ялында үззәре яғына бергә кайтырға күндәрзе. Туған-тыумасаһы ихлас каршылап, матур итеп озатып калды. Самат, ауылдан кайткас, өйләнешергә тәкдим яһаны.

«Әллә язмышым ошомо икән?» Зәлифә, һиһайәт, ризалығын бирзе. Туйһыҙниһез генә язылыштылар за йәшәп киттеләр. Яратмай ине ул ирен, нисек тә өйрәһеп китермен, тип өмөтләнде.

Кейәүгә сыжкас, барыһын да аңлатып, Аидаға хат язып һалды. Тик, һиңәләр,

күпме көтһә лә, Аиданан яуап килмәне. Әллә бик нык хәтере калдымы яраткан Зәлифә апаһына?

Белореттан күсенгән сакта Ғәлиәнең дә адресын юғалткайны. Бына шулай барыһы менән бер юлы араһы өзөлдө лә куйзы.

Зәлифә нисек тә язмышына күнергә тырыша. Ире Самат бик яғымлы, игтибарлы кеше. Зәлифәне өрмәгән ергә ултыртмай.

Ауырға калғас, Зәлифә үзен кулға алды. Тормошоноң бынан һуң якшы якка үзгәреренә өмөтләнеп, ире менән дә ихлас мөғәләмәлә булырға тырышты. Тик, ни сәбәптәндәр, балалары үле тыузы. Айбулат алдында үзен былай за ғәйепле тойған Зәлифә тағы төшөнкөлөккә бирелде. Ире нисек тә уның күңелен күтәрергә тырыша. Икәүләшеп ял йорттарына барып, ял итеп кайталар. Яңынан ауырға калғас, тик дауаханала ғына ятты. Ниңәлер, ошо бала тыуһа, тормошона йәм өстәлеп, барыһы ла ыңғай якка үзгәрер төслө уға. Йәне-тәне менән тик шуны ғына теләй. Икенсе балалары ла үле тыузы. Дауалаусы табиб, аптырап: «Барыһы ла якшы ине бит, нишләп улай булды һуң әле?» – тип үзен ғәйепле һананы. Ошо хәлдәрҙән һуң Зәлифәнең тағы ла йәнһез, төсһөз тормошо башланды. Эшенән кайта ла ары һуғыла, бире һуғыла... Ире лә ундай тормоштан арыны, буғай. Һуңғы арала өйгә бик атлыҡмай, калып эшләй. Кайһы сакта эсеп кайтып, үпкәләргә тотона.

Зәлифә менән тормошон бәйләгәнәнә үзе лә үкенә ине, күрәһең...

13

...Поезд һиндәйзер станцияла туктаны. Тирә-якты солғап алған томан таралып, кояш әллә күпме күтәрелгән. Архангелгә еткәндәр икән. Вагонға бер нисә кеше инде. Зәлифә яһында урын алған мыҡты көүзәле ир, ихлас йылмайып, уны төрлөсә әүрәтергә тырыша. Ғаиләһе, дүрт балаһы бар икән. Эш эзләп Өфө яктарына китеп барышы. Ауылда эш юк, тип уфтана. Катынын, балаларын калдырып сығып китеүе зерә кыйын икәнлегенә зарланып алды.

Зәлифәнең әллә ни һөйләшкеһе килмәгәнән аңлағас, ары-бире йөрөштөрзө лә ятып йоклап китте. Зәлифә лә, бер аз серем итеп булмаҫмы тип, урынына янтайзы.

...Ул уянғанда поезд Өфөлә ине. Тиз генә сумкаһына әйберҙәрен тултырзы һәм сығыу юлына ашыҡты.

Кассаға барып, Казанға тиклем билет алды. Озакламай уның рейсын иглан иттеләр. Бына поезд кузғалды. Алда тағы ла озон-озак юл. Отпускыһы бөтөп, эшенә сығырға ике генә көн калып бара. Яраткан эше лә булмаһа, нисек кенә йәшәр ине икән ул?

Бер аҙзан Өфө лә артта калды. Зәлифә, инде нисәнсегәлер, хәтирәләр даръяһына сумды.

14

...Бер кис эштән һуң күңелһез генә кайтып ингәйне, телефон шылтыраны:

– Алло! Зәлифә әхирәт, был һинме?

«Ғәлиә!!!»

Зәлифә, шатлығынан сәсәрзәй булып, кысқырып ебәрзе:

– Эйе, эйе, Ғәлиә, мин был!

– Вәт, сукынсыҡ, әллә кайзарға олағып киткәнһең – көскә эзләп таптым. Әле, ярай, эш урыныңдан эзләштеләр.

– Ой, Ғәлиә-ә! Кайһылай һәйбәт иттең шылтыратып. Адресыңды юғалткан инем бит!

– Зәлифәкәй, мин бит ауылда отпускыла булдым. Кайтырға вақыт. Әле мин Өфөлә кунакта. Иртәгә өйзә булаһыңмы, килеп сыкһам?

– Эйе, өйзә булам. Шәмбе бит иртәгә! Кайһылай шәп була, килеп сыкһаң!

– Улайһа, хәзер үк билет алам да юлға сығам. Вокзалда каршы алырһың, йәме?

– Каршылайым, әлбиттә. Их, Ғәлиә, кыуандырзың мине!

– Иртәгә осрашқанға тиклем!

Телефонды һалғас, Зәлифә шатлығынан зыр әйләнеп бейеп алды.

«Кайһылай күңелле булып китте! Их, йәшлек әхирәте, серзәше Ғәлиә киләсәк! Иртәгә!» Кәйефе шул кәзәре күтәрелде. Күптән өй эштәренә кулы бармай ине. Әле тиз генә изәндәрен йуып сығарзы, магазинға барып әйләнде.

Ғәлиә килгәс кыуанышып күрешәүзәре! Уларзың күптән осрашкандары юк. Ғәлиә кейәүгә сығып, Үзбәкстанға йәшәргә күскәндән һуң, ара-тирә хат аша аралаша инеләр, һуңынан бәйләнештәре бөтөнләй өзәлдә шул.

Әле һөйләшәп һүззәре бөтмәнә. Зәлифәнең ире үззәре яғына ялға кайтқайны, аулакта рәхәтләнәп күңел астылар.

Бына бер мәл Ғәлиә:

– Әхирәт, мин һиңә былай ғына килгән тиһендер инде. Юк, шул! Һиңә әйтер хәбәрәм булмаһа, кайтып та китер инем, бәлки... – Ah-ah, уратып кына һүз башланысы.

– Һөйлә, тизерәк... – тип үтенде Зәлифә.

– Ауылға кайтқас, ундағы хәлдәргә иҫем китте. Һинең ауылда күптән булмаһаныңды белгәс, аңланым инде. Тимәк, Зәлифәкәй ошоғаса бер ни зә белмәй, тинем...

– Йә, инде, һузма! – Зәлифә түзмәй. Йөрәге, ни сәбәптәндер, ярһып туларға тотондо.

– Әхирәт! Һин... ишетмәгәнһендер зә? Айбулат кайтқан даһа!

– Ай-бу-булат к-кайтқан?! – Көтөлмәгән яңылыктан иҫәнгәрәп калған Зәлифә, тотлоға-тотлоға, көскә һорай алды.

– Шулай, Зәлифә, ысынлап та, ауылда Айбулат. Мин дә тәүзә шаңкып калдым. Ә уның кайтыуына өс йыл. Исмаһам, берәйһе хатка язһасы! Үзәң беләһең, мин ауылда һирәк булам. Ә быйылғы отпускымда бер нигә карамай юлға сыктым. Унда сақта, Айбулат тураһында ишетеп, уның менән осраштым. Һинең әлегә тиклем ишетмәгәнһенде белгәс, нисек тә адресыңды табып, хәбәр итергә булдым. Тәүзә шылтыратып кына әйтергә йыйынғайным, һуңынан кире уйланым. Беренсенән, телефондан ғына нимә әйтәп өлгөрәһең инде. Икенсенән, ул күргәндәрзә Хозайым күрһәтмәһен!.. Уның өсөн һинең нисек өзгөләнгәнһенде беләм бит инде, шундай вақытта яныңда булғым килде, – Ғәлиә Зәлифәне яратып ко-сакланы.

Күпме йылдар буйына өзәләп көткән, инде кайтырына өмөтә тамам өзәлгәндән һуң Айбулаттың иҫән-һау ауылында йәшәп ятыуын ишетәү Зәлифәгә бик нык тәҫир итте:

– Рәхмәт, Ғәлиә... Һөйлә тизерәк уның тураһында, зинһар.

– Их, Зәлифә, һөйләргә лә кыйын шул. Ә ул үзә калайтып сызаны икән быға-са? Бер хәйерһез мәлдә «душмандар» кулына әлөгеп, әллә күпме вақыт тоткон-локта йәшәгән. Касырға ла, берәй хәбәр ебәрәргә лә мөмкинсәлеге булмаған.

Безең һалдаттар нисектер ул кәбәхәттәрзең эзенә төшөп алып, Айбулат ыза-ланған урынға барып сыккандар. Уны тапкас та әле әллә күпме вақыт үтеп киткән. Төрлө килешеүзәрзән һуң ғына иреккә сығарғандар. Нимә кисергәндәрен һөйләгәһе килмәй, былай за күренә шул. Әле яңы хәл керә башланы, ти һеңлеһе Аида. Һиңә хәбәр итеүзән тыйзы Аида: «Куй, белмәһен, ғаиләһен бозоп куйырбыз. Ағайыма ла уны эзләп китергә рөхсәт итмәһем!» – тине. Ә Айбулат һине бер зә оноторға йыйынмай. Һөйләшкәндә шуны аңланым.

Ғәлиә кайтып киткәс, Зәлифә тағы төшөнкөлөккә бирелде. Ире кайтты. Ул да һуңғы осорза үз-үзенә бикләнгәйне. Зәлифә Айбулат тураһында әйтергә булды.

– Якшы булған кайткәс, – быны һалкын ғына әйтеп куйзы ире. – Һиңә, күрәм, ул кәзерле. Ә миһең кәрәгем бөткәндер инде.

* * *

Зәлифә ире менән айырылышырға булды. Бер-береһе өсөн өзөлөп тормағас, бергә йәшәүзең ни йәме? Бәлки, минән китһә, Самат та язмышын ыңғай якка көйләр, тип үзе үк барып ғариза бирзе. Уйларға бирелгән бер ай вақыт узғас, ғаилә тормоштары өзөлдө.

Зәлифә, ауылына кайтып, Айбулат менән бик нык осрашкыһы килһә лә, үзен ғәйепле һанап, юлға сығырға ашыкманы. Өзөлөп яратқан кешәһенә биргән вә-ғәзәһенә тоғролок һакламағанына үкенәү тойғоһомо, яуаплылык хисеме – һизер йөрәген аяуһыз телгеләһе.

Быйылғы отпускыһында кайтырға тип йыйынып та бөткәйне. Бөтә йәһе, тәһе менән тик Айбулаты яһында булһа ла, үзен еңергә көс тапманы.

Их, шул сақта вәғәзәһен бозоп, кейәүгә сыкмаған булһа, осоп кына кайтып етер ине лә...

«Их, Айбулат, йәһем!! Бер нәмәгә лә карамай кайтып, тубыкланып кисе-реүеңде ялбарырға кәрәк булған да бит!»

Ә һин үзең... миһең күптән кисергән булғанһың икән?!»

15

Казанға кайтып еткәс, күстәнәстәрен урынлаштырзы ла Зәлифә тиз генә душ кереп сыкты.

«Тизерәк! Тизерәк!»

Ул Аида биргән аудио-кассетаны ашығып магнитофонға куйзы.

...Бер азған магнитофонда көслә алкыштар ишетелде. Гөж килеп: «Бис», «Браво», «Маладис! Афарин, Айбулат!» – тип кыскыралар, Айбулатты сәхнәгә сақырып кул сабалар ине. Язмаларзың концерттың башынан ук язылмағанлығын Зәлифә аңланы.

Бына баянда үтә лә моңло көй ағыла башланы. Бер аз уйнағас, баяһсы егет туктаны ла:

– Ә был йырзы Айбулат ағай яңы ғына ижад итте. Рәһим итеп тыңлағыз! – тине.

Баяһсы яңынан өззәрөп уйнап ебәрзе. Уға шул тиклем дә якын, үзәктәрзе өзәрзәй таныш тауыш кушылды:

*...Өззәрөп тә һайрай бер һандуғас
Шылғантүбә таллыктарында.
Бер тыңлайһым килеп, килдем тағы
Йәшлекте һағыһған сағыһда...*

Айбулат был йырзы шундай тулкынланып, хисләнеп йырлай ине, йыры ла тик һағыш менән һуғарылғайны.

Зәлифә, үз-үзенә ышанмай, магнитофонға төбәлдә. Уға хәзер үк, ошо минутта ук Айбулат килеп инер зә, уны күтәреп алып, бүлмә буйлап зыр өйөрөлтөр: «Зәлифәм, аккошом минең, бына килеп таптым да һине!» – тип әйтер төслә ине...

Зәлифә шул тиклем ярһып иланы. Яңактары буйлап туктауһыз аккан кайнар күз йәштәрен тыйырға ла тырышманы.

Айбулат йырлап бөткәс, зал бер азға тын калды. Унан дәррәү кул саба башланылар. Озақ тынманы алкыштар.

Бер азған Айбулаттың үзенең тауышы ишетелде:

– Рәхмәт! Был һуңғы йыр – минең тәүге һәм һуңғы мөхәббәтемә арналған. Рәхмәт һезгә, ауылдаштар, ихлас алкышлағанығыз өсөн! Был йыр Зәлифәгә лә окшар, тип ышанам!

Тағы көслә кул сабыузар ишетелде.

...Зәлифә бик озақ иһәңгерәп ултырзы. Күпме йылдар узғандан һуң Айбулаттың үзенең тауышын ишетеү уның күңелен шул хәтлем иләсләндерзе:

– Бына без осраштык, Айбулат! Хәзер инде бер касан да айырылмаясакбыз. Ишетәһеңме, Айбулат? Гел бергә буласакбыз, икәүзән-икәү, икәүзән-икәү... ғүмерем буйына... Ғин йырларһың, мин тыңлармын... Унан мин дә түзмәм, һиңә кушылып йырлармын... Йырлармын да, илармын...

Һандуғас, һандуғас,

Китмә, китмә, һандуғас...

Канаттарың талдырып,

Тыуған ерзе калдырып...

...Был – йөрәгенең әрнеүенә түзә алмай, ғүмере буйына күңел түрендә генә йөрөткән йырзы үзәктәрзе өзәрзәй моңло тауыш менән Зәлифә үзе йырлай ине.

Эпилог – һандар телендә

Афған һуғышы... Бик озақ, ун йыл буйына барған кот оскос һуғыш...

Тәүге йылдарза, цензура аркаһында, был турала бер кайза ла язмайзар.

*Ун йыл буйы барған һуғышта СССР-ған **546 мең һалдат** катнаша. **13833 һалдат** һәләк була. **417 яугир** хәбәрһез юғала. Һуңынан, һуғышта алған яраларған, ауырыузарған вафат булғандар менән бергә, һәләк булғандарзың һаны **26 меңгә** етә. **54 мең һалдат** яралана, контузия ала. **416 мең һалдат** төрлө ауырыузарған интегә. Бик күптәренә психологик реабилитация кәрәк була.*

*Башкортостандан Афған һуғышында **9,5 мең һалдат** катнаша. **335 яугир** һәләк була. Әлеге вақытка тиклем **6 һалдат** хәбәрһез юғалған иһәпләнә...*

*СССР-ған **200 мең яугир** орден-мизалдар менән наградлана, **71 һалдат** – Советтар Союзы Геройы.*

Был – статистика... Ә улар эсендә күпме өзәлгән ғүмер, кайғы-һағыш, кыйралған язмыштар! Әсәрәмдең геройы Айбулат та улар араһында ине...

Әй Илаһым, һуғыштар бер касан да булмаһын ине?!

Журнал укыусылар ижады

Мәүлит КӘРИМОВ

ЯЗМЫШТАРЗАН УЗМЫШ ЮК!

Кайза назым?

Булмаганда якты көндәр,
Бар микән һуң татлы төндәр?!
Көтөп алыр татлы кистәр,
Кисерәһе назлы хистәр?!
Назлы хистәр, татлы кистәр,
Һөйөшәләр парлы иштәр.
Яңгыз йөрәк! Кайза назы –
Мөхәббәттең һөйөү язы?

Тамсы ғына

Агизел аша сыжканда
Караным агын һыуға.
Үткәл йылгам йырак, нисек
Түзәйем һагыныуға?!
Һинең дә бит ошо һыуза
Бар катнашың, агышың.
Агизел тулкындарында
Сагылалыр һагышың.
Их, күрһәмсе бер тамсыңды
Агизелдә, Үткәлем!

Мәүлит Кәримов (1962) Белорет районы Үткәл ауылынан. Өфөлә йәшәй. Заводта эшләй.

Күз алдыма бақыр ине
Бала сағым, үткәнем.
Тормоштоң да ағышында
Мин үзем – тамсы гына.
Беззе айырган язмыштың
Кулында камсы гына.

Калам, йәнем, яныңда!

Эстәрленән йырак Изелбашы,
Борма-борма юлдар араһы.
Эх, осаһы ине туры гына,
Һызлаганда йөрәк яраһы.
Тик булмай шул бер канатһыз осоп –
Һынып калды бында канатым.
Борма юлдарзан да үтер өсөн,
Яндарыңда кәрәк пар атың.
Балык булып китәйемме йөзөп
Эстәрленән Изелбашына?
Каршы аткан Изел һыуын еңеп,
Етер инем нигез ташыма.
Юк, китмәйем, йәнем, һине ташлап,
Һин өй иткән гәзиз был ерзе.
Китеп кенә онотлоп булһа,
Юйып булһа икән хәтерзе...

Күләгәлә...

Күләгәлә кар һуң ирей,
Күләгәлә бозлауык.
Күләгәлә күңелде лә
Өшөттөрә был һыуык.
Бозлауыгында тайһам да,
Йығылманым тормошта!
Күләгәнән сыкты күңел
Һыгып тормош-кормошка.

ӘХМӘТ НУРЕТДИНОВ**Китмәйем**

Юл эзләйзәр бит Йыһанга
Ғалимдар.
Күсеп китер, тин теләге
Булгандар.
Бай азамдар йыйыналар
Күсергә.
Ерзе ташлап, Айга китеп
Үрсергә.
Ә мин үзем китмәйем бер
Кайза ла.
Әзер байлык көтмәй беззе
Айза ла.
Ерзә үстем. Ул бит – минең
Төйәгем.
Ерзә калам, ерзә ятыр
Һөйәгем.

Юк, тимә

Был донъяла бәхет кошо
Юк, тимә.
Тырыш булһаң, үзе килер
Ул һиңә.
Тормош ауыр, етешһезлек
Күн, тимә.
Әзер байлык күктән төшмәс
Ул һиңә.
Тирләп-бешеп эшләргә эш
Юк, тимә.
Якшылыктар кылаң икән,
Мин, тимә.
Башкайыңа кайгы төшһә,
Төн, тимә.
Төндәр үтә, ә унан һуң
Көн килә.
Ауырлыкты журыныңа
Һала бел.
Ғүмер буйы кеше булып
Кала бел.

Әхмәт Нуретдинов Учалы районының Ыстамғол ауылында тыуған. Мәғариф ветераны: озақ йылдар Учалы районында һәм Силәбе өлкәһендә балалар укытты. Бөгөнгө көндә хаклы ялда. Верхнеурал калаһында йәшәй.

Киткән юлдарыңа карайым

Мин кайтырмын, улым, көт һин, тиен
Хушлашканың, атай, ул сакта.
Нисә тиштә йылдар узһалар за,
Шул һүззәрең сыңлай колакта.
Хушлашканда, бәлки, һизгәнһеңдер
Күрмәсеңде мине гүмергә.
Без йәшәһен тиен, утка инен,
Ятып калырыңды сит ерзә.
Күптән инде мин дә малай түгел,
Олатаймын хәзер, атайым.
Кайтып төшмәс микән, тиен һаман
Киткән юлдарыңа карайым.

* * *

Унда атыш, бында һатыш
Китте ошо арала.
Әзәм йәне бер тин тормай –
Көслөнөкө замана.

* * *

Был донъяның серен асыр
Белем бар.
Шул серзәрзе аңлатырлык
Телем бар.

* * *

Эшем тиен яндым-көйзәм,
Ярһыуымды тыйманым.
Ғүмер үтте, картлык етте,
Һаман эштән туйманым.

* * *

Хозай һиңә тел биргән,
Кыска һөйләй бел, тигән.
Артык һүззең тәме юк,
Тәмһез һүззең йәме юк.

Ришат ВАХИТОВ**Яззар етһә...**

Йәшлегемә кайтам,
 Яззар етһә,
 Туп-туп кошкайзарға тагылып.
 Аҡ кайындар сыға алдарыма
 Йәшел яулыктарын ябынып.
 Йәшлегемә кайтам,
 Яззар етһә,
 Нөгөшкәйем әрселгәндә боззан.
 Үләндәргә ялан аяк баһып,
 Бала сағым яланына узам.
 Йәшлегемә кайтам,
 Яззар етһә,
 Аяз күктә табак ай ғына.
 Йәшлек токандырган усаҡ яна,
 Болондарза саба тай ғына.

***

Бозло сулыларын сылтыратып
 Өһһөз башын эйгән һылыу кайын.
 Ташлап киткәс дуһы – һандуғасы,
 Өйтә кеүек: миңә яңғыз кыйын.

Үпкәм юк

Бер үпкәм юк үткәндәргә –
 Үткәне үткән инде.
 Кайғы-һағыш, шатлыктарым
 Ел булып иҫкән инде.
 Бер үпкәм юк йәшлегемә –
 Йәшнәп йәшәлгән инде.
 Өсөһө лә, сөсөһө лә
 Бер үк кәсәнән инде.
 Бер үпкәм юк һөйгәнәмә –
 Язмышым бүләгәнә...
 Таңдан-таңға, таузан-тауға
 Еләм дә еләм генә.

***

Быуаттанмы, болоттанмы саллангандай,
 Кая соңкаһына баһқан карт карағай.
 Тарагандыр шырт сәстәрен заман елә –
 Һөйләр ине, көйләр ине – булһа теле.

БАШКОРТ ТА УЛ, РОССИЯН ДА

(Ирек Кинйәбулатовка – 75 йәш)

Бынан күп йылдар элек Ирек Кинйәбулатовтың «Мин – башкорт!» тигән шиғырын укып ултырғанда, Мостай Кәримдең «Россиянмын» тигән шиғыры хәтергә төшөп йөзәткәне иҫтә калған. Язылыу мәлдәре буйынса уларҙы бер-береһенән дүрт тиҫтә йыл айырып торһа ла, был шиғырҙарҙың мотивтарында һиндәйҙер яҡынлыҡ һәм уртаҡлыҡ бар һымаҡ тойолғайны. Шиғырҙарҙың икеһендә лә һүз милләт язмышы, уның үткәне, бөгөнгөһө һәм киләсәге хаҡында бара. Өгәр Мостай Кәрим ун бер строфанан торған шиғырында:

*Күңелемдә минең көн сыуағы,
Күзәрәмдә – кояш нурҙары,
Йөрәгемдә – мең йыл тотконлокто
Үтөп сыҡкан өмөт йырҙары, –*

тип яҙһа, Ирек Кинйәбулатов иһә ун өс строфанан торған әсәрен бындай юлдар менән тамамлап куйған:

*Мин – күптәнге,
Киләсәккә башкорт –
Меңәр йыллыҡ юлым артымда.
Үткәндәре барҙың – киләһе бар,
Шуны белһен йәшем, қартым да.*

Шулай ҙа, мотивтар уртаҡлығы менән бергә, был ике шиғыр араһында күпмелер айырмалыҡ та һизелә кеүек ине. Мостай Кәримдең «Россиянмын»ы башлыса күтәренке рух менән һуғарылған һәм ул укыуһыла һис шикһез ыңғай эмоция уята. «Россиянмын» шиғыры, – тип билдәләгәйне үз ваҡытында Ғ. Хөсәйенов, – тамырҙары дүрт быуат элгәре бергә тоташкан, язмыштарын иш иткән, юлда юлдаш, яуҙа яуҙаш, дандаш һәм кәберзәш башкорт менән рус халыҡтарының мәңгелек дуһлығына алтын һүзәрзән койолған поэтик һәйкәл дәрәжәһендә». Танылған ғалимдың был билдәләмәһенә байтаҡ йылдар үтөп китһә лә, ул әле лә үзенең әһәмиәтен юғалтмаған, минеңсә.

Өгәр, Мостай Кәримдең «Россиянмын»ы укыуһыла ыңғай эмоция уята, тигәнмен икән, был һис кенә лә Ирек Кинйәбулатовтың «Мин – башкорт!»о гел кире эмоцияға ғына королған икән, тигән һүз түгел, әлбиттә. Дөрөһ, унда кире эмоцияға ла урын юк түгел. Ләкин уның үз сәбәптәре булуһын да онотоп ташларға ярамайҙыр. Мостай Кәримдең «Россиянмын»ы дүрт йылға һузылған каты һуғыштан һуң илдә аякка

бақтырыу өсөн барған көрәш дәүерендә ижад ителгән булһа, Ирек Кинийәбулатовтың шиғыры быға тиклем донъя күләмендә дан тоткан бөйөк державаны төрлө һылтаузар менән юкка сығарған осорға тура килә.

«Мин – башкорт!» тигән шиғырына автор үзе лә битараф түгел ши-келле. 1993 йылда донъя күргән бер китабына ул ошо исемде кушты. Юл ыңғайында шуны ла иҫкә төшөрөп узайык: быға тиклем Ирек Кинийәбулатов «Басыу юлы», «Сыйырсыктар бала осора», «Һөйөү иртәһе» тигән йыйынтыктарын бүләк иткәйне укыусыға. Артабан иһә, «Мин – башкорт!»тан һуң, «Арғымакта», «Замана тауышы», «Ғүмер китабы» тигән йыйынтыктар донъяға килде. Уларға шағирзың рус телендә бақылып сыққан «Доброе утро!», «Слово» тигән китаптары килеп өҫтәлде.

И. Кинийәбулатовтың поэзияһы менән яқынданыраҡ танышканда, «Мин – башкорт!» тигән һөйләмдең, ысынлап та, тиктомалға күкрәк һуғыу түгеллегенә ышанаһың. Шактай әлегерәк язылған «Рәсәй» тигән шиғырза, мәҫәлә, бындай юлдарзы укырға мөмкин:

*Үз илеңде – илем тиһәң,
Ирендәре уның киба.
Үз телеңдә һөйләгәнде
Ул сит күрә, ситкә тиба.*

Ләкин, заманында бик тә кыйыу һәм уҫал яңғыраған был юлдар хасил булғанда, ун–ун биш йылдан һуң беззе низәр көтәсәген шағир күз алдына ла килтермәгәндер. Әгәр килтерһә, Рәсәйзе «Без тыумыштан белмәгәнбез: ул булған бит үгәй әсәй» тимәҫ тә ине, бәлки. Илде «үзгәртеп короу эпопеяһы» башланғас, касандыр уның көньяк сиктәрен һаклауға дүрт йыл ғүмерен сарыф иткән хәрби моряк Ирек Кинийәбулатов был мәхшәргә күз йомоп кала алманы, әлбиттә. Сөнки быға тиклем үгәй әсәләй тойолған Рәсәйзең хәле ни тиклем мөшкөл икәнлеген шағир яқшы аңлай ине. Жанры буйынса эпитафияға тартқан «Егерменсе быуат» тигән әсәрендә ул үзгәртеп короу алып килгән «мөгжизә»гә үзенең караштарын бер һиндәй икеләнеүһез, туранан-тура ярып һалды. Был шиғырзың һәр строфаһы уты һүнөп өлгөрмәгән күз һымак өтөп ала:

*Ярышып, сәмләнөп,
Булғанды таратып,
Һорайбыз хәйерзәр,
Донъяны аптыратып.*

.....
*Егерменсе быуат,
Түгелме ни оят?
Түңкәрелмәҫ әлек
Выжданыңды уят!*

Тарих төпкөлөнә йүнәлгәндә үзе артынан иҫәпһез-хисапһыз сүпсар, көтөлмәгән мәшәкәттәр, иңгә-башка һыймәҫлык кайғы-хәсрәт калдырып киткән быуат шағир йөрәгендә бик күп катмарлы хистәр, бөтмәҫ-төкәнмәҫ һораузар уята: «Кайза баҫма – кәртә, кайза бакма –

упкын»; «Ер өстөндә дөрләй күпме тамук уты...»; «Юлдар алға түгел, бары артка илтә»; «Ирзәре йомшаны, катындар каттылар»; «Арттары ал булып, алдары арт булды...»; «Алтындың өстөндә ас без, ялангас без» һ.б. Был метафораларзың бөтәһе лә беззең шул осорзағы ысынбарлығыбыззан үсеп сыккан, һәм уларза бер һиндәй зә арттырыу за, күпертеү зә юк. «Ер өстөндә дөрләй күпме тамук уты...», «Аңларға һуң һисек, кор башында – иблис», «Ғазаптың башымы быуаттың азағы?» тигәндәре айырыуса көслә яңғырай. Былай тип әйтергә образлы фекерләү маһирлығы ғына түгел, күпмелер кимәлдә кыйулык та кәрәктер.

Һораузар, уйланыузар, борсолоузар Ирек Кинийәбулатовтың «Иң мөһимен генә яз һин!..» тигән шиғырында ла тулып ята. Шиғыр үзенең сюжет королошо менән иғтибарзы йәлеп итә: иң мөһимен генә язырға кушыусыларға (улар, бәлки, кушыусылар, кәңәш итеүселәр генә түгел, ә бойорок биреүселәрзәлер!) автор көтөлмәгән, ләкин бик урынлы һәм тәғәйен генә яуабын кайтара. Шул яуапта шағирзың үз һыны ла сағылып китә: заманыбызға хас булған башбаштаклыктар, ғәмһезлек, битарафлыҡ аркаһында тирә-йүн мөхитебеззең күзгә күренеп ярлылана һәм төшөзләнә барыуын ул тыныс кына кисерә алмай. Үләндәргә ләйсән урынына көнө-төнө тузан яуыуына, әсер һыузар буръякланып, һулар һауаның торған һайын бысрана барыуына, һыуға сарсағанда йылғалар кәмеп, күлдәр короуына һисек иңде битараф калһын үзен шағирмын тигән шағир һәм һисек иңде шулар тураһында әсенеп язмайынса түзә алһын ул? «Әзәм балаһы өсөн был донъяла ер-һыузан да кәзерлерәк нимә бар» тигән һығымтаға килтерә автор укыусыһын. Шағирзың бына был борсолоузары менән тәнендә йәне булған кем генә килешмәс тә кем генә уның менән бергә һызланмаһ икән:

*Һызланыу арта йөрәгемдә,
Төйәгемдән кейек китһә,
Етем торһа кош ояһы,
Сәскә коймай үлән китһә.*

*Арта бара күз алдымда
Кыуакһыз кош, кошһоз кыуак.
Һиңдә кәмей ерем йәме,
Уның котон кем һуң кыуа?*

Ошо һызланыузарзан бер азға ғына булһа ла арынып торор өсөн, үзен үзе тынысландырырға тырышқан сактары ла юк түгел шағирзың. «Иркәләнер иртәләрем бар, тип...» исемле шиғырында, мәсәлән:

*Һәр кем ерзә үзе йүнен күрә,
Кемдә, тиһең, минең кайғым бар.
Әлдә барын берзәй тигез күргән
Ал қояшым, яқты айым бар, –*

тип йыуата ул үзен. Ләкин, «кара төнәм ак өмөттән тора», «мин үземдең йәште үзем һөртәм, мин үземде үзем йыуатам» тиһә лә, уның

кәйефе барыбер зә болокһоу, сөнки үзенде көсләп, яһалма рәүештә күнелде күтәрәп буламы ни? Беренсе апрелгә бағышлап язылған «Көлкө килмәй» тигән шиғырза кеше психологияһындағы ошо катмарлы күренеш ифрат асыҡ сағылған. Әлбиттә, әлеге оракта беренсе апрель – шағир өсөн бер һылтау ғына. Шиғырзы баштан-аяк иғтибар менән укып сыккас, был һылтаузың поэтик табышка әүерелеп киткәнлегенә төшөнәһең. Быға тиклем, шаяртып, алдау көнө, көлкө көнө тип йөрөтөлгән көн, шағирзың оскор кәләме астында, үз эсенә ғәйәт тәрән йөкмәткене һыйзырған әзәби сара дәрәжәһенә күтәрелгән. Өйткән һүз – атқан уҡ, тигәндәй, ул бушка яңғырамаһын өсөн, шиғырзан ике генә строфа килтерәйек:

*Без меҫкенгә, без көлкөгә калдык,
Бәтә донъя эстән көлгәндә.
Көлөү кайғыһымы беззә бөгөн,
Көләме ни бәндә бөлгәндә?*

.....
*Көн-төн көлә торғас көнбайыштан,
Тороп калманькмы көлкөгә?
Уларға без хәзер һыйынабыз,
Тауык барған һымак төлкөгә.*

Стиле буйынса эзопсараҡ яңғыраған «Илде һағыныу» за ошо юсыктағы шиғыр. Күләме йәһәтәнән (24 строфа!) бер аз күнелде кырһала, нимәһе менәндер бәйеткә окшабыраҡ торған был әсәр «баштарға һыймаҫлыҡ талаш, тартыш, һуғыш» мәлендә йәшәгән зирәк ақыллы укыусыны һис кенә лә битараф калдырмайзыр. Әсәр тамамланыр алдынаныраҡ килеп кергән «Гөрләп торған илдән нимә тороп калды? Бындай таркалыуҙан халыҡ нимә алды?» тигән юлдарза лә дөрөҫлөк юк түгел, әлбиттә.

Шул уҡ буталсыҡ йылдарза ижад ителгән «Был үзгәртеп короузар...»зың стили башкасаараҡ. Ул башкалыҡ әсәрзең атамаһынан һуң куйылған тыныш билдәһенән үк һизелеп тора: күп нөктәләр урынына «шул тиклем теңкәгә тейзе» тип өҫтәйһе генә кала. Стил үзгәлеген шиғырзан бөркөп торған юмор саткыһында лә күрергә була. Ул саткы тәүге строфала уҡ ятлай башлай:

*Үзәктәргә үтте тамам
Был үзгәртеп короузар...
Берәй нәмә үзгәрерме
Уны уйлап тороузан?*

Ләкин «Был үзгәртеп короузар...» – һис кенә лә юмористик әсәр түгел. Икенсе строфала, әйтәйек, һиндәй юмор булһын? Унда юмор түгел, ә асы хәкикәтте асып һалған сағыу метафора – үтә көслө метафора:

*Ыңғай түгел, тик кирегә
Үзгәртеүзәр йышайзы.
Өҫтә кыйыҡ сак-сак тора,
Аста һигез кыйшайзы.*

Шиғыр артабан да шулай дауам итә: һикһәненсе-туқһанынсы йылдарзағы хәл-вақиғаларзы автор юморист күзлеге аша үткәрә, был вақиғаларға үзенең карашын да асықтан-асық белдерә:

*Үзгәрзеләр кешеләр зә,
Танымашһың кайһыһын;
Бөтәһен дә күреп тора,
Күрмәй илдең кайғыһын.*

.....
*Үзгәрмәнем тик мин генә,
Сәбәптәр зур уға ла.
Көнгә лайық һүз тапмайым,
Язам, гүйә, доғалар.*

Элегерәк, нәфис әзәбиәт – тарихка иллюстрация булырға тейеш түгел, тигәнерәк фекер ишетергә тура килгеләй ине. Дөйөм алғанда, был фекерзең нигезендә дөрөслөк юк түгелдер. Ләкин әзәбиәттә тарихтан, тарихи вақиғаларзан бөтөнләй үк айырып карарға ла ярамайзыр. Сөнки әзәби әсәрзәрзә (айырыуса уларзың юғары кимәлләрендә) тормош дөрөслөгө, заман үзенсәлектәре күпмелер дәрәжәлә үззәренең сағылышын тапмай калмай бит. Тарих булмаһа, тарихи вақиғалар бер-береһен алмаштырып тормаһа һәм шул рәүешсә тормош дауам итмәһә, әзәбиәт үзе лә булмаҫ ине.

Ошо күзлектән сығып карағанда, әзәбиәт тарихка иллюстрация булырға тейеш түгел икән, уның көзгөһө булып торорға хақлылыр. Шуға күрә, вақыт мәнфәгәттәренән сығып, тарихты, тарихи вақиғаларзы «яңынан укырға» тырышканда (ә ул ғүмергә шулай булған!), әзәбиәт тарих дөрөслөгөн, тормош дөрөслөгөн қулынан һәм көсөнән килгәнсә сағылдырған һәм қағыз битенә теркәп барған берзән-бер сығанакка әүерелә түгелме һуң? Пушкин, Лермонтов, Гоголь, Некрасов, Толстой, Достоевский әсәрзәренән башка рус дәүләтенең ун туғызынсы быуат тарихын бөтә нескәлектәрендә һәм каршылыктарында күз алдына бақтыра алыр инек микән.

Был уй-фекерзәр И. Кинийәбулатовтың сәйәси лирикаһы менән иркәнләберәк танышып ултырғанда тыузы. Ул да бит әле һүз барған шиғырзарында (уларзың һаны иһә өстә искә алынғандар менән генә сикләнмәй) рәсми тел менән түгел, ә художество саралары ярзамында үзе йәшәгән дәүергә хас хәл-вақиғаларзы теркәп куйған. Шағир буларақ, Ирек Кинийәбулатов әзәбиәттең заман көзгөһө икәнлеген кәләм-дәштәре миҫалында ла иҫбатлай. «Мәжит Ғафури һәйкәле алдында» тигән шиғыр быға асық миҫал булып торорлок:

*Һин аякка бақтың, хақлык өсөн
Үзеңдә бер гәжәп көс табып.
Ярлы, зарлыларзы яклау өсөн,
Шашкандарға тейеш үс табып.*

*Язғандарың – шул осорзоң үзе,
Иөрәгеңдән алғас күсереп.*

*Барыһына үзең шаһит булып,
Үзең күрөп, үзең кисереп.*

Ошо урында И. Кинийәбулатовтың «Көлкө килмәй» тигән шиғырына яңынан әйләнеп кайтырға һәм унан бынауы строфаны күсерергә булдым:

*Көлгән булдык, ауыз кыйшаймаган,
Кушма Штаттарзы мысқыллан;
Беззән улар нисек көлә икән,
Хәйер ебәргәндә мысқаллап?*

Шиғырҙың һуңғы юлы иғтибарымды йәлеп итте. Мин ишеткәнде Ирек тә ишетмәй булмаҫ: күп йылдар алдан төзөп куйған максаттарына ирешеү өсөн илебез нигезен көнө-төнө какшата башлагас, көнбайыш «дуҫтар» безгә үззәренең кейелгән, керләнеп-таушалып бөткән кейем-һалымдарын һалып ебәрә башланылар түгелме һуң? Шуға күрә, өҫтә килтерелгән строфаның һуңғы юлын «Хәйер ебәргәндә мысқыллап» тип әйтеү дөрөҫөрәккә тура килмәҫ ине микән? Бер үк һүззә дүртенсе юлда ла кабатланыуҙан шиғырҙың архитектураһына әллә ни зыян килмәй, ә бына уның мәғәнәһе кырка үзгәрә. Йыйып кына әйткәндә, И. Кинийәбулатовтың сәйәси лирикаһы – көслә лирика. «Юл сатында» исемле китабыма баш һүззә «донъялар ақтарылғанда юл сатына сығарып ташланһалар за, шағирҙарыбыздың күбеһе койолоп төшмәне, ошо иҫ китмәле болғауыр һәм катмарлы осор за ла үззәре булып калдылар һәм кала киләләр» тип яҙғайным. Ирек Кинийәбулатов ана шул койолоп төшмәүселәр һәм үззәре булып калыусылар сафында.

Әзәбиәт майҙанына И. Кинийәбулатов «Баҫыу юлы» тигән китабы менән килеп инде. Иллеләп шиғырҙы үз эсенә алған был йыйынтыҡ донъя күргәндә уның авторына утыз ике йәш ине. Бик иртә лә түгел, артыҡ һуңламаған да. «Май сүлмәге тышынан билдәле» тизәр халыҡ телендә. И. Кинийәбулатовтың тәүге китабына ингән шиғырҙар за ана шул халыҡ әйтемен кеүәтләгәндәй. Тәүгеләрзән һаналған «Ерем» тигән шиғырға колак һалайыҡ. Ун алты ғына юлдан торған ошо әҫәрзә бала сағын сабый колонға тиңләгән, хәҙер инде егет корона ингән лирик герой образы килеп баҫа беззәң алға. Тыуған еренәң урманһына, тауҙарһына, йәшел болонона ғашик булған был егет хистәргә бирелергә һәләтле, шуға ла ул, теге бала сағындағы колондай оса-елеп, барын күрөп, донъяла «йәшәү сере»н һүтергә иҫәп тотта.

«Ерем» тигән шиғырҙы И. Кинийәбулатовтың бөтә ижадына инеш һүззә, программа рәүешендәрәк яңғыраған лейтмотив һымак та кабул итергә мөмкин. Сөнки был образ менән артабан да шактай йыш осрашырға тура килә. «Игенсе кулдары» тигән шиғырҙа, әйтәйек, игендең яртыһы ерзә, яртыһы ошо кулдар за үскәндәй тойола уға. «Ирәндектә иртә»лә таңдан алда торған игенселәр «бүлдерзеләр ерзәң йокоһон» тип уфтанып куя шағир, әҫәрзәң ахырында иһә «Ә кара ер таңда тиртеп тора, тәүге бала көткән әсәләй» тигән иҫ киткес матур сағыштырыуға тап булабыз. «Һағынып кайтам еремде»лә шағир «Баҫыуҙарым,

туғайзарым минең, һәр һулышым һезгә береккән. Күңелемә яңы йыр-зар килә, йырзарым да ергә ереккән...» тип эске кисерештәрән, уй-тойғоларын асып һалыу менән генә сикләнмәй, «Баҫқан көйө озағырак торһам, тамыр йәйер һымак аяктар...» тигән тәрән йөкмәткеле поэтик табышы менән дә уртаклаша.

Ер образы менән бергә, И. Кинийәбулатовтың тәүге китабына тупланған шиғырзарында юл образы ла моронлай. Китапка исем кушқан әсәрзә ул айырыуса көслө яңғырай һәм символ дәрәжәһенә күтәрелә: «Баһу юлы – минең сабый сағым, йәшәүемдең тәүге азымы». Был шиғыр тураһында һүз сыққанда, ғәзәттә, уның «Камылы кыр шул сак атайымдың яңактары төслө тойолдо» тигән һуңғы ике юлына баһым яһап әйтеүсәндәр. һүз юк, һуғыш яланында һәләк булған атай образы бында хәтергә мәңгә һеңеп калырлык итеп һүрәтләнгән. Әммә әле һүз барған шиғырза бынан башка ла көслө яңғыраған юлдар бар. Бәлки, фекер тығызлығынан, бер нисә шиғырза әйтер һүззә бер шиғырға һыйзырыузан шулай килеп сыққандыр. Мәсәлә, «Юлдар миңә, мин юлдарға юлдаш, тик үткенсе булмам тормошта...» тигән һүззәр Горькийса яңғырай за баһа. Ул да бит ер йөзөндә йәшәүсе кешеләрзә, уларзың кылыктарынан, холок-фигелдәрәнән сығып, ике төргә бүлеп караған: «үткенселәр» («прохожие») һәм «атлап үтеүселәр» («проходящие»). «Атлап үтеүселәр» иҫәбенә бөйөк рус языусыһы доньяла йәшәү дәүерендә үззәре артынан һиндәй зә булһа эз калдырыусыларзы, «үткенселәр»гә иһә үз яйына, үз мәнфәғәттәрән генә кайғыртып йәшәгәндәрзә индергән.

«Урам көйө», «Ғүмер», «Туған көнөм», «Зәңгәр юлдар», «Ауылымдың оло юлы», «Киткәнемдә» һәм тағы әллә күпме шиғыр юл стихияһы менән һуғарылған. Миңә бының сәбәбен тәғәйен генә, бәхәскә инеп тормаһлык итеп кенә асып һалыуы кыйын. Бәлки, әлегә кәрәге лә юктыр. Уны шағирзың журналист булып эшләгән дәүерзә республикабыззы иңләп-буйлап йөрөүе менән аңлатырға тырышһак, бер яклырак килеп сығыр төслө. Иңләп-буйлап йөрөүселәр күп ул, ләкин, һишләптер, уларзы юл мотивы озата барыуы ғына һизелмәй. Күрәһең, сәбәп кайзальыр алыһтарак, төптәрәк яталыр. «Урам көйө» менән «Ғүмер» тигән шиғырзар за мине шулайырак уйларға мәжбүр итә. Әгәр «Урам көйө»ндә шағир, атаһын һуғышка озатқан көндә хәтерләп, «Саңлы юлдан аттар китте, китте... Урам көйө күпкә баһылды» тип көрһөнһә, әлегә йәш авторзар исемлегеңдә йөрөтөлгән Иректең «Ғүмер» тигән шиғырынан иһә фәлсәфәүи фекер һирпелеп киткәндәй була: узған ғүмерзә ағым һыу менән сағыштырып, шағир, һыу юлынан айырмалы буларак, кеше ғүмеренең урау-урау икәнлегеңә иғтибарзы йүнәлтә; шул ук вақытта ғүмерзең керпек каккансы үтеп китерен якшы аңлаған шағир күберәк юлда булыузы хәйерлерәк күрә.

Ошо урында ирекһеззән «Ғүмер үтә, тибез» исемле шиғыр иҫкә килеп төшә. Уның төбөндә лә фәлсәфә ята. һүззә «һүз юктан – һүз булһын» тип уйнатыузан түгел, ә төптән уйлап, уның мәғәнәһен тәрәнерәк аңларға тырышыузан килеп туған фәлсәфә. Карап тороуға шиғырзың йөкмәткеһе катмарлы түгел. Тик быға тиклем шул йөкмәткегә

төрөлгән күренешкә иғтибар иткәнебез булды микән? Һөзөмтә ябай-зарзан-ябай: донъяла бөтә нәмә лә хәрәкәттә. Шуға күрә ел – иҫергә, һыузар – ағырға, қар – яуырға, бөрө – тумалырға, сәскә – атырға тейеш. Улар менән бергә ғүмер зә үтә һәм үтергә тейеш. Әгәр үтмәһә, ул туктала. Шағирзың «Ғүмер үткәнәнә үкенмәйем, бушқа үтһә генә үкенәм» тигән һығымтаға килеүе лә тәбиғи.

Күләме йәһәтенән зурырак булһа ла, «Ауылымдың оло юлы» ла кызыкһыныу уятмаҫлык түгел: әлегә кәзәр имгәкләгән сабий, уға табан сабып килгән тайзан қурқып, қапыл ике аяғына баҫканын һизмәй зә кала. Шиғирзың һуңғы строфаһы зур мәғәнәгә эйә:

*Әзер юлдан юлга сыккас,
Үзем дә юл һалһам ине.
Һуңғы азымды баҫкансы
Оло юлда калһам ине.*

Ә бына ике генә строфанан торған «Киткәнемдә...» тигән шиғир бер һиндәй зә комментарийға мохтаж түгел. Уны бында тулы килеш күсер-һәк тә язык булмас:

*Алыҫтарға тағы юлга сығам,
Сәғәрзәрзе килмәй һанағым.
Күззәрәмә һиңә моң һарыла,
Һиңә кибә әле тамағым?*

*Ынтыламын үзем офоктарға,
Юдарымдың юктай тамамы.
Барыр ерзәрәмә етмәгәнмен,
Кайтырымды уйлап янамын...*

Теге йәки был шағирзың тормош һәм ижад юлын өйрәнгәндә, уны осорзарға бүлеүсәндәр. Ирек Кинийәбулатовтың ижадына киңерәк қараш ташлаһаң, бындай мохтажлык юк һымақ, сөнки ул үз ижадын үзе осорзарға бүлә бара. Өстә «Баһыу юлы» тигән шиғирзың да, шул исем аҫтында баһылып сыкқан тәүте китаптың да символик мәғәнәгә эйә булығы хақында һүз қуҙғатып қуйылғайны инде. Икенсе китаптың атамаһында ла («Сыйырсықтар бала осора») һәм уға ингән әсәрзәрзә лә символика юк түгел: баһыузы ауыл менән тоташтырған оло юлда қурқыуынан тәү тапқыр аяқтарына баһып, үз аллы атлап киткән сабийға канаттар үсеп сығыр вақыт та еткән.

Иллеһе тулған йылда донъя күргән «Һөйөү иртәһе» тигән өсөнсә китабының атамаһына ла хикмәтле мәғәнә төрөлмәй калмаған. «Мин – башқорт!» тураһында һөйләп тә тораһы юк – дүртенсе китаптың исеме генә түгел, уға тупланған әсәрзәр зә авторзың тамам өлгөрөп етеуен, үзәндә урғылып торған көс һизеуен, шуға күрә лә уны солғап алған ысынбарлык менән аяқ терәп һөйләшергә базнат итеуен раҫлап тора.

«Арғымақта» менән «Замана тауышы» (Ирек Кинийәбулатовтың бишенсе һәм алтынсы китаптары) – шағир ижадындағы артабанғы артылыш. «Мин – башқорт!» менән сағыштырғанда, был китаптарында автор бер ни тиклем тыныслана төшһә лә, уның тауышы барыбер зә

базыклығын юғалтмай, һәм ул ижадтағы үз принциптарына тоғро кала. Ә бына етмеш биш йәше тулыу айканлы сығарылған «Ғүмер китабы» – зур тормош юлы үткән, күпте күргән, күпте белгән олпат шағирзың укыусыһы алдында тотқан сираттағы хисабы.

Ирек Кинийәбулатовтың һәр яңы китабы уға кәзәр сығарылған китаптары менән тулыландырыла бара, йәғни бер тышлык әсендә бер нисә китап хасил була. Әлбиттә, зур юбилейынды билдәләгәндә, әсәрзәреңде томлап та сығарып була торғандыр һәм ул сакта бындай томдар күзгә нығыраҡ та ташланалыр. Әммә Ирек Кинийәбулатов уйлап тапқан һәм нәшриәт практикаһына индергән ысулдың үз өҫтөнлөктәре бар: шағирзың бөтә ижады ус төбөндә ялтырап яткандай тойола.

Теге йәки был шағирзың ижадын тикшергәндә ғәзәткә ингән тағы бер үзенсәлек йәшәп килә: башлап языусының тәүге әсәрзәре мотлак «өйрәнсеклек осоро» тип аталған барьер аша үтә. Бындай дәүерзе Ирек Кинийәбулатов та кисергәндер, моғайын, кисермәй булмаҫ. Иллә мәгәр «Баһу юлы»на ингән шиғырзәрзың күбеһе иғтибарзы үзенә тартмай калмай. Уларзың кайһы берзәре тураһында һүз булды инде. Шуларға тағы «Яңы йылға аяк баһқанда», «Язын кар китһә...», «Киләсәк», «Борсақ ямғыр», «Каяларза», «Уралда таң», «Искән елдәр», «Каззар китә», «Бейеклектәр тартһын», «Рәхмәт, буран» тигәндәрен дә өҫтәр инем. Әгәр күнел биреп укыһаң, уларзың һәр кайһыһында ла тапқыр әйтемгә төрөлгән акыллы фекергә юлығаһың.

«Яңы йылға аяк баһқанда»ның вақыт алдында яуаплылык тойоп йәшәргә күнеккән лирик геройы, мәсәлә, узған йылда ахырына тиклем эшләп бөтөрөлмәгән эштәре өсөн көйөнһә, «Каяларза»ның лирик геройы иһә ерзә йәшәү йәме хақында уйлана һәм, уның кәзерен ғүмерең кыл өҫтөндә калған сакта нығыраҡ та, тәрәнерәк тә аңлайһың икән, тигән һөҙөмтәгә килә. Шағирзың «Яуһын, әйзә, борсақ ямғыр, коймаһын тик қурғаш ямғыр», «Әй, йәшәһен ерзә кар бураны, булмаһын тик тормош бураны» тигән уй-теләктәре лә аңлашыла.

Тәү карамакка ябай ғына тойолған күренештәрзән көтөлмәгән һығымта яһап куйған осрактар за бар: язын кар китә икән, уны, яңынан әйләнәп кайтмаҫ, тимә; ерзе кар каплай икән, яз килмәҫ, тимә; дуһың алдаһа, хаҡлык юк, тимә; «Кул қаушырып әгәр көтөп ятһақ, килерме икән безгә киләсәк?» Тәбиғәт күренештәренә һылтанып, лирик геройзың үзен кызыкһындырған һораузарға яуап әзләгән мәлдәре лә булғылай: «Искән елдәр, кайза һеззең илдәр, кайзан сығып, кайза киттегез? <...> Илай-илай ары елдегез зә, өйөрөлөп, кире килдегез»; «Йәшлегенә ерем йыл да кайта, ә без ниңә икән – бер генә?» һ.б. Был һораузар авторзың ихлас кызыкһыныусанлығын да, күзәтеүсәнлеген дә иҫбатлап торалар.

И. Кинийәбулатовтың «өйрәнсеклек осоро»на (шартлы рәүештә, әлбиттә) караған тағы ике шиғырына – «Тәүге ямғыр» һәм «Сынығыу» тигәндәренә тукталырға булдым. «Кайтһам, иң тәү тимерлеккә киләм» тигән юлдан башлана «Сынығыу». һис йәшәрмәйем, «тимерлеккә» тигән һүззе күреү менән, хәтер төпкөлөндә узған быуаттың егерменсе йылдар башында ижад ителгән кайһы бер поэтик әсәрзәр

кыбырлап куйзы. Түземлек һаклап, Иректең әле һүз барған шиғырын ахырына тиклем укып сыккас, унда сағыу образ тыгузырылғанлығын һәм теге йылдарзағы шигриәттән байтакка айырылып торғанлығын тойғандай булдым. Үзенә замандаштарын-быуындаштарын күз уңында тотоп, «Тормош икән безгә тимерлек, шуның өсөндөр зә тормоштоң без уты, һыуына ла инерлек» тигән юлдар менән тамамлап куя шағир әсәрен.

«Тәүге ямғыр»зың жанрын автор йәйәләр әсендә «эюд» тип билдәләгән. Тышкы формаһы менән ул Иректең башка шиғырҙарынан күпкә айырыла: аралаш рифмаларға королған һигез һәм дүрт ижекле юлдарҙан тора. Ләкин әсәр, миңең уйымса, формаһына карағанда, йөкмәткеһе менән отошло. Уны миң, пейзаж лирикаһының һөйөп кенә укыла торған матур бер үрнәге, тиер инем. Тәбиғәттең әкрәләп йәйгә табан ауышыуын шағир бына нисек һүрәтләгән:

*Бәтә донъя шыпырт кына
Алмашына,
Ямғыр теле бәтәһенә
Аңлашыла.*

Форма тураһында һүз сыккас, тағы шул да мәғлүм булһын: Ирек Кинийәбулатовтың тәүге йыйынтығында традицион дүртәр юллы строфа менән язылған шиғырҙар бик һирәк осрай, уларҙы хатта бармак менән дә һанарға була («Яңы йылға аяк баһкәнда», «Йондозло ер», «Һыу-һүл сағы етте тағы...», «Рәхмәт, буран», «Тукай урамы»). Был йыйынтыкка хас икенсе үзенсәлек: унда шағирҙың артабанғы ижадында төп урындарҙың берәһен алып торасаҡ «арнау» жанры моронлай башлай («Якшы атың калған», «Һабантурғай»). Арнауҙы «жанр» тип атауым бәғзеләргә, бәлки, мәзәгерәк тә тойолор, окшап та бәтмәс, саманан тыш кыйыулыҡ күрһәтәү булып та күренер. Ләкин, уйлай китһән, арнау-бағышлауҙарҙың, башка жанрҙарға хас булған шикелле, үз канундары, үз талаптары, үз ауырлыктары һәм катмарлыктары, әске закондары бар түгелме һуң? Дөрөсөн генә әйткәндә, был жанр бәтә әзипкә лә бигүк буйһоноп та бармай кеүек. «Ирек Кинийәбулатов, – тип яза Ғайса Хәсәйенов ошо айканлы, – кешеләргә, күренекле шәхестәребезгә бына тигән арнау-бағышлау шиғырҙары бүләк иткән киң күңелле, шәфкәтле шағир».

Һи кәзәр генә кырыс холокло кеше булһа ла, заманында Назар Нәжми зә ошо жанрға караған әсәрзәрзе күп яззы. Уның ижадын өйрәнеүгә бағышланған бер китабымда уларҙы бергә туплап, «Арнау шиғырҙары – үзенсәлекле мини-портреттар галереяһы» тип атағайным. Ирек Кинийәбулатов иһә Назар Нәжмизән уззырып та ебәрзе. Кайһы бер шәхестәргә бер генә түгел, бер нисә шиғыр бағышланған орактары ла бар.

Назар Нәжмизән айырмалы буларак, Ирек Кинийәбулатов был жанрға мини-портреттар ғына түгел, поэмалар менән балладалар за ижад итә. Шундайҙарҙың иң тәүгеһе – шағирҙың икенсе китабына исем биргән «Сыйырсыктар бала осора» тигәнә. Әсәһенә бағышланған

был әсәрен автор «лирик поэма» тип атаған. Артабан уға Башкортостандың тәүге халык языусыһы Зәйнәб Бишшеваға бағышланған «Йөрәктәге һәйкәлдәр», башкорт халкының легендар улы генерал Таһир Күсимовка арналған «Арғымакта», Динис Бүләковка бағышланған «Ғаләм һаксыһы» (һуңыраҡ уның атамаһы «Ир яҡшыһы илгә ярай» тип үзгәртелде), «Бородино», Башкортостандың халык шағиры Назар Нәжмигә арналған «Йыр яҡтыһы» исемле күләмле әсәрҙәр килеп өстәлдә. Был поэмалар һәм балладаларҙың кайһы берҙәре һаҡында тәнҡит мәкәләләрендә һүз булғыланы булыуын, ләкин әлегә берһе лә ныкһап тикшерелмәгән.

«Йыр яҡтыһы» тигән поэма – өр-яңыларҙан. Уға ойотһоно бынан элегерәк язылған «Уты һүндә һапыл күршемдең» исемле һиғыр һалған, тиһәк тә, һата булмаһтыр. Дүрттәр юллы алты, ике юллы бер строфанан торған был әсәрендә Ирек Кинйәбулатов үзе ихтирам иткән шағирҙың образын һунктир менән һилдәләп куйһандай:

*Өмөт менән һел ашһынып барҙык,
Һүһеп барһа көндөң көттәры.
Йә ул көндөң утын тоһандырыҙы,
Йә уттәрҙән алды көттәрып.*

«Йыр яҡтыһы»н автор хәтер-поэма тип атаған. Әсәрҙең жанрын былай тип һилдәләүҙең үз сәбәбе бар, әлбиттә: ул башһыса поэманың төп һеройы һаҡындағы хәтерләүҙәргә көролған. Поэма бер-берһенән Рим һандары менән айырылған алты бүлектән тора. Улар, үз сиратында, юлдар һәм строфалар һаны менән бер-берһенән айырыла. Әйтәйек, инеш һүз һымағыраҡ яңғыраған тәүге бүлек – утыз биш юлдан, икенсәһе – тухһан биш, өсөнсөһө – етмеш алты, дүртенсәһе – йөз зә ете, биштенсәһе – йөз зә ун туғыз, һуңғыһы етмеш дүрт юлдан тора. Әсәрҙең строфикаһы ла бер төрлө генә түгел: өсөнсө бүлек традицион дүрттәр юллы строфа менән язылған булһа, калһандары, Ким Әхмәтйәһнов әйтеүенә көраһанда, башкорт халык ижадында ла, язма поэзияла ла һирәк осрай торған биш юллы строфа менән язылған.

Поэма һеройы тураһындағы тәүге мәғлүмәт (уның һолок-һиғеле, һаһарһтер үзенсәһеге, әзәбиәт майҙанында һаҡлы рәүештә яулаған урыны) төш формаһында килтерелгән инеш һүззә үк бирелә. Ошонда ук авторҙың үз һеройына көрата булған мөнәсәбәте лә, төштә генә булһа ла уның менән осрашыу ниәтенәң сәбәбе лә асыкһана:

*Кай сағында,
Беләм, һөйләп тормай,
Етә ине тик бер көрауың.
Еңел түгел ине окһауҙары,
Еңел түгел ине ярауы.*

*Мин яраға,
Окһарға ла түгел,
Килдем йөрәк һүзен әйтәргә.*

*Кешеләрзең бөтмәс мөхәббәтен
Төшөрөргә һинең хәтергә.*

Инеш һүззә кулланылган автор менән герой араһындағы диалог иһә укыусыға әсәрзең идея-художество концепцияһын тәрәнерәк аңларға булышлык итерзәй бер сара булып тора:

*...Укып бөттөм. Агай:
– Рахмәт, – тине. –
Күп кәрәкмәй минең ишегә.
Шәплегемде мин үзем дә беләм,
Һин шәп булһаң – укы кешегә...*

«Йыр яктыһы»нда Назар Нәжмизең тормошон һәм ижадын бөтә тулылығында һүрәтләү бурыс итеп куйылмаған, әлбиттә. Сөнки поэма-гилми тикшереү хезмәте түгел, ә нәфис әзәбиәт емеше. (Бағышлау-арнаузарзы «биографик лирика» тип атаузың сикләнгәнерәк булыуын дәлилләп тороусы миҫал түгелме икән был?) Шағирзың кабатланмаҫ образын тыузырыу һәм уны күз алдына баҫтырыу өсөн, автор герой шәхесенә хас айырым һызаттарзы ғына иҫләй.

Экспозиция ла, бер үк вакытта инеш һүз зә ролен үтәгән беренсе бүлектә моронлап куйған был һызаттар икенсе бүлектә инде киңерәк планда тасуирлана. Бында шуларзың кайһы берзәрен һанап китһәк, язык булмаҫ. Әйтәйек, шағир тик йыр менән йәшәгән, уның һәр көнө тик йыр менән үткән. Бер карағанда, ул авторға – йүкә һымак йомшак, икенсеһендә иһә имән кеүек каты тойолған. Шағирзың хак һүзенән нахактың юкка сығыуы, зур таланты менән өрәктәрзе өркөтөүе, һүз әйткәндә лә, һүзһез торғанда ла сал бөркөттө хәтерләтеүе һызык өҫтөнә алынған. Кәңәш корғанда уның атайзарса хәстәрлекле булыуы, кәңәшенең дә үзенсә булыуы, берзе һөйләп, икенсене эшләү уға ят нәмә булыуы ла автор игтибарынан ситтә калмаған. Назар Нәжмизең хакһызыкта уҫал булыуы, баш әйеүзе килештермәүе, һөйләгәндә ут сәсрәтеп һөйләүе һәм шуның кеүек башка сифаттары ла иҫкә алына. Был бүлектен һуңғы строфаһында шағирзың шағирға биргән баһаһы былайырак яңғырай:

*Ерзә йырзы
Мәңге йәшәтергә,
Тик йыр өсөн донъя кыугайның.
Һин әсәнән генә түгел, агай,
Һин бит ергә йырзан тыугайның.*

Поэманың идея-художество структураһында иң мөһим урынды өсөнсө бүлек алып тора. Әгәр рәсмиләштереберәк әйтһәк, был бүлектә автор поэма геройы менән уны тыузырып-үстәргән йырлы-моңло ерһыу араһында һиндәйзер илаһи, күзгә күренеп бармаҫ ептәр һузылғанлығына ишаралай. Хәйер, ишаралап кына калмай, баҫым да яһай: «Дүртөйлөнөң дүрт тарафы – шиғыр иле, йыр иле»; «Тирә-йүнең йыр-моң булғас, шағир тыумаһ кем тыуһын». Артабан был фекер уғата ла көсәйтелә һәм анығырак төҫ ала:

*Һине бары йырзан тыуған,
Тип әйтергә хакым бар.
Быны тотош раслай алған,
Һин яраткан халкың бар.*

Укыусыны үзенең ошо фараздарына тамам ышандырыр өсөн һәм «йырзан тыуған» геройының сығанактарын үз күззәре менән күрергә ниәтләп, автор шиғыр Мәккәһенә тиңләнгән Миңеште яктарына юл тотта. Ләкин, «шағир серен табам, тиеп», шағир тыуып-үскән ерзәрзе, урман-таузарзы «аркыры-буй йөрөп» сыкһа ла, ахыр сиктә автор «тел аскысын тапманым бит мин ер тигән ағайзың» тип танырға мәжбүр була. Сөнки:

*Ер һәм шағир мөхәббәтен
Түгел асып бирерлек;
Булһын күктәргә ашырлык,
Булһын таштар ирерлек.*

Поэмаһның тәүге бүлектәрендә Назар Нәжми образы башлыса автор баһаламалары ярзамында тыузырылһа, дүртенсе һәм бишенсе бүлектәргә иһә шағирзың һынын кәүзәләндергәндә йәнле тормоштан алынған хәд-вакиғалар за уңышлы ғына кулланыла. Дүртенсе бүлектә, мәсәлә, «Йыр тураһында баллада»ға бәйле күренеш хәтергә һенеп калырлык. Назар Нәжмиҙең яңы ғына язылып бөткән ошо поэмаһын авторзың үзе укыуында Ирек Кинйәбулатов менән Вафа Әхмәдиевка тәүгеләргән булып ишетевә бәхетевә тейә. Уйламаған-нитмәгән ерзән орашыуза алған тәһсораттарын «Йыр яктыһы»һның авторы бындай юлдарға һалған:

*...Беззең өсөн
Был орашыу булды
Иң тәүге зур шиғыр байрамы.
Нисек языузар – бер, нисек укыу –
Беззең өсөн иң һык хайраны.*

*Ул яза ла,
Ул укый за белде,
Хатта артистарзан уззырып.
Укыу һимә – яза белмәгәнде
Ташланы ул байтак туззырып.*

Поэма геройының характер үзенсәлектәре, уға ғына хас кешелек сифаттары, уның ғәжәп ябайлығы һәм алсаклығы Якутстан сәфәренә бәйле бишенсе бүлектә ифрат матур һәм сағыу итеп һүрәтләнгән. Юмор саткылары ла ялтлап киткәндәй була бында. Колыма ярына «баһсып өһһөз калғанда», болокһоу уйзар за ситләп үтмәй һымак уны. Был бүлектәргә икеһендә лә Назар Нәжмиҙең тағы бер һәләтенә иғтибар ителә: «Шунда тәүгә белеп, иһтәр китте йырсы икәнән дә ағайзың. Ә һуңынан күрзем, ул булғанда күп йырсылар унан һағайзы». Был – дүртенсе бүлектә. Бишенсе бүлектә автор йәнә йыр темаһына әйләһеп кайта һәм һүзән бындай юлдар менән тамамлап куя:

Якут ерзәрендә
 Башкорт йыры
 Яңгыраны куткан бурандай.
 Тороп калды шулай «Сәлимәкәй»,
 Тороп калды шулай «Буранбай».

Әсәрзең һуңғы, алтынсы бүлегендә автор беззе бөгөнгө көндәргә алып кайта. Формаһы йәһәтенән был бүлек инеш бүлекте хәтерләтә: тегеһендә автор үз геройы менән диалогты төшөндә корһа, быныһында ул геройға уның тыуған төйәгендә куйылған мәрмәр һәйкәл менән һөйләшә. Һөйләшеү – киҫкен:

Һәйкәл телгә килеп һорай һымак:
 – Нисегерәк бөгөн хәлегез?
 Зурларлыкмы, әллә хурларлыкмы,
 Әле һиндәйерәк мәлегез?

– Шундай көндәр,
 Төндәр килә, агай,
 Кешелә юк шиғыр кайғыһы.
 Эшһез калған илдең егеттәре
 Себерзәргә килә тайғыһы.

.....
 Ғәфү үтенергә
 Килдем бында,
 Кәтәсемде сисеп алдым да.
 Оят бөгөн, агай, һинең алда,
 Оят бөгөн Хозай алдында.

Поэма – роман түгел, әлбиттә. Роман менән сағыштырғанда, уның һүрәтләү мөмкинлектәре күпкә сикләнгән. Шулай булыуға карамастан, Ирек Кинийәбулатовтың документтарға, хәтерләүзәргә таянып язылған «Йыр яктыһы» исемле поэмаһында халык шағиры Назар Нәжмиҙең художестволы образы шәхес буларак та, ижадсы буларак та ярайһы уҡ ышандырырлык итеп күз алдына баһтырылған. Поэмала тасуирланған айырым күренештәр һәм хәл-вақиғалар шағирҙың «Кем уйлаған...» тигән автобиографик язмаларын, әзәби тәнкит мәкәләләрен, мемуар әсәрҙәрен, дөйөм алғанда – уның бөтә ижади мираһын өр-яңынан йәнләндереп, уға нур өстәп ебәргәндәй була. Кем белә, ваҡыты еткәс, оло шағирыбыз хаҡында «Арзақлы кешеләр тормошо» тигән серияла китап язылыуы һәм баһылып сығыуы ла бик ихтимал.

Совет заманында беззең оло быуын шағирҙарыбыз, тәү сиратта канлы һуғыш юлдары буйлап үткәндәре, әзәбиәттәр һәм сәнғәттәр араһында дуһлыҡ ептәре урынлаштырыу һәм уларҙы әленән-әле яңыртып тороу максатында, яҡын һәм алыс илдәргә сәйәхәткә сығып, сәфәр кылып кайта торғайнылар. Сәфәрҙән һуң мотлак шиғырҙар шәлкеме (кайһы сакта – күләмлерәк әсәр зә) тыуыр ине. Хәҙер ундай мөмкинлектәр юк. Күп тигәндә, кайһы бер кәләмдәштәребез күрше Татарстанға, Якутстанға, Казакстанға, һирәк-мирәк Төркиәгә барып кайткылай.

Шуға күрә лә һуңғы егерме биш – утыз йыл дәүерендә әзәбиәтебез майзаныңда республикабыззың теге йәки был төйәгенә арналған шиғырзәр шәлкеме күренгеләп кала икән, һис тә гәжәп түгел. Сөнки сит илдәргә, сит ерзәргә барыуға карағанда, Әбйәлил, Хәйбулла яктарынан урап кайтыу күпкә арзанырак та, еңелерәк тә. Ләкин ғиллә арзанлыкта һәм еңеллектә генә түгел. Беззең тыуып-үскән йорт-илебез башкаларзан һис кенә лә кәм түгел. Тик ундағы матурлыҡты ла, байлыҡты ла күрә белергә генә кәрәк.

Республикабыззың төрлө төйәктәренә, ауыл-касабаларына, иң мөһиме – унда йәшәгән билдәле кешеләргә арнап язылған шиғырзәр һәм шиғри шәлкемдәр Ирек Кинийәбулатов ижадында күп. Шуларзың иң тәүгеһе һәм иң берәгәйлеһе «Бөрийән – минең менән бер йән» тигәндер, моғайын. Ул тукһанынсы йылдар башында ук әле «Мин – башкорт!» исемле йыйынтыкта донъя күргәйне. Утызлап шиғырзы әсенә алған был шәлкем Бөрийән яктарында булмаған кешене лә битараф калдырмаҫ. Кызғанымска қаршы, ни сәбәптәндер, уға автор үзе битарафлыҡ күрһәтә. Сөнки артабанғы китаптарында шәлкемдең хатта исеме лә аталмай – «Был юддан, тим, кемдәр йөрәмәгән...» тигән шиғырзан башланып китә. Һуңырақ, «Бөрийән – минең менән бер йән»гә «Қырмысқалы дәфтәренән», «Хәйбулла дәфтәре», «Бәләбәй калкыулығы», «Туймазы дәфтәренән» тигән шәлкемдәр килеп өстәлдә. Ә инде үз әсенә егерменән ашыу шиғырзы туплаған һәм республика күләмендә билдәлек яулаған катын-қыззарибызға бағышланған шәлкем тураһында һөйләп тороузың кәрәге лә юқтыр. Быға тиклем бындай күренештең башкорт шиғриәтендә булғанлығын хәтерләмәйем.

Ирек Кинийәбулатов шиғырзәрының абсолют күпселеге – исемле шиғырзәр. Был үзенсәлеккә иғтибар итеп, уны һызык өстөнә алыуыма йылмайыбырақ караусылар за табылып, бәлки. Әммә, уйлай китһәң, шиғырға лайыҡлы, тәғәйен исем қушыу – еңел әш түгел. Сөнки исем – әсәрзең темаһын һәм идеяһын сағылдырыуысы, уға асыҡлыҡ индереүсе компонент. Исемһез шиғыр – үкһез бала шикелле ул.

Ижад өлкәһендә шактай тәжрибә туплаған Ирек Кинийәбулатов, тукһанынсы йылдар ахырында айырым шиғырзәрының ғына түгел, тотош китабының да төп йүнәлешен билдәләргә тырыша башланы. Иң тәүзә был үзенсәлек «Арғымакта» йыйынтығында кәүзәләнеш тапты. Китапка асыҡ ролен үтәүсе курсив менән йыйылған шиғырзы бында тулы килеш күсермәй булдыра алмамдыр:

*Бер уйлаһаң – тағы ниндәй ирек,
Кәрәк тағы ниндәй иркенлек?
Айырылып яңғыз тороп калһаң,
Тотош донъя, гүйә, бер тинлек.*

*Бәлки, шунан оло бәхет юқтыр,
Торалыр, тим, нисек бүләүзән.
Халкың араһында көндәр күрәп,
Халкың араһында үләүзән.*

*Йөрәгемдә ни барлығын айтәм,
Эсемдәге тышта – серем юк.
Арка терәр башка халкым да юк,
Барып үлер башка ерем юк.*

«Замана тауышы» тигән китаптың «аскысы» уғата ла матурырақ, уғата ла зауыклырақ тойола кеүек. Укыусынан гәфү үтенеп, уны ла тулыһынса килтерергә булдым:

*Эй, кешеләр, һезгә ашыгамын,
Бармы икән миндә эшегез?
Мин бит һезһез бер кем түгел ерзә,
Мин бит кеше түгел кешеһез.*

*Күззәремдә – һеззәң кыуаныстар,
Хәсрәтегез – минең алкымда.
Барыр юлым – һез бараһы юлдар,
Йөрәгемдә – һеззәң ялкындар.*

*Бар шатлығым һеззәң менән бергә,
Бергә булһам – кайғым тарала.
Һәр сак сарсап орашыузар көтәм,
Калғым килә һеззәң арала,
Калғым килә һеззәң арала.*

И. Кинийәбулатовтың «Ғүмер китабы» тип аталған яңы йыйынтығы – шулай ук «аскысы» китап. Ете строфанан торған был шиғри аскысы та укыусының иғтибарын йәлеп итмәй калмаҫ. Сөнки унда шағирҙың бөтә булмышы сағылыш тапқан һәм күз алдына баҫтырылған. Әйзәгез, был юлы аскысты яртылаш кына бороп, шиғырҙан ике генә строфа (тәүгеһен һәм һуңғыһын) килтереү менән сикләһәйек:

*Күргән-кисергән –
Йәнде өтөрлөк;
Түгелдәр улар
Һөйләп бөтөрлөк.*

.....
*Күпте юғалтып,
Ләкин тиң табып,
Алдашмай язғым
Ғүмер китабын.*

Һүз әйәрә һүз сығканда, И. Кинийәбулатов ижадына бәйле тағын бер үзенсәлеккә иғтибарҙы йүнәлтәк, язығ булмаҫ: уның рус теленә тәржемә ителгән поэтик әсәрзәре лә, кәләмдәштәре һақындағы мәкәләләре лә ыңғай тәҫир калдыра. Бында шағир менән тығыз әлемтәлә торған Ю. Андрианов, Ғ. Шафиҡов, А. Филиппов, В. Денисов, Р. Паль, Д. Дәминов, А. Кривошеев, Ф. Ғөбәйзуллина, А. Хөсәйенов кеүек тәржемәселәрҙең хезмәтен айырыуға билдәләп үтергә кәрәктер. Уларҙың тырышлығы

менән Ирек Кинийәбулатовтың байтак шиғырзәры, күпселек поэмалары, ижади портреттары рус телле укыусының уртак хазинаһына әүерелде. Был әсәрзәрзе ул юғары зауык менән нәшер ителгән «Доброе утро» (2004) һәм «Слово»(2011) тигән китаптарза таба ала.

Ирек Кинийәбулатов үз қазанында ғына қайнап йәшәүселәрзән түгел. «Баһу юлы» тип аталған тәүге китабында ук әле ул рус шағирзәры Майя Борисоваға һәм Всеволод Азаровка әйәреп язылған «Үлән һүзе» һәм «Дингез» исемле шиғырзәры менән уртақлашқайны. Шул ук китапта татар халқының бөйөк улы Ғабдулла Тукайға арналған шиғыр за И.Кинийәбулатовтың тәрән фекер йөрөтөүсе әзип икәнлеген кире каккыһыз итеп раһлап тора. Был тәрәнлек «Мин – башқорт!» тигән китаптағы «Аттарға атланайык» исемле шиғырза оторо ла көслө сағылған. Бында, күрәһең, әсәргә эпиграф итеп алынған «Ике туған талаша, атка менһә – яраша» тигән халык мәкәле дә үз ролен уйнамай қалмағандыр. Рус шағиры Р. Рождественскийға әйәреп язылған һәм ошо ук китапка ингән «Һорау», үзәбеззең Александр Филипповка арналған «Башқортмдан былайырақ», тажик язуусыһы Аскар Хәкимовка адресланған һәм «Һөйөү иртәһе» тигән китапка ингән «Йөрәктәрзә қалыр һүз», күренекле сыуаш шағирәһе Рәйсә Сәрбигә бағышланған һәм «Замана тауышы» тип аталған китап биттәрәндә үзенең лайык урынын биләгән «Бик қилешә» тигән шиғырзәр за – Ирек Кинийәбулатовтың ижад офоктарын билдәләүсе күрһәткестер. Ә инде «Ғүмер китабы»ндағы «Алыстағы йондоз һымак» (күренекле татар шағиры Харрас Әйүп иҫтәлегенә бағышланған), «Мәңге кәрәк шағир ақылы» (Татарстандың халык шағиры Роберт Миңнуллинға асык хат), «Бына шулай» (Рәдиф Ғаташқа), «Туфандар бар», «Тукай һүзе» тигән шиғырзәр был офоктарзы уғата ла қиңәйтеп, төрлө милләттәрзе бергә тупларға сақырылған әзәбиәт һәм сәнғәт көмбәзен артабан да балқытып ебәрә.

Ирек Кинийәбулатовтың ижады – үзенсәлекле ижад. Ул үзенсәлек әзиптең шиғырзәрында ла, поэма менән балладаларында ла, арнау-бағышлаузырында ла, хатта китаптарының бағылып сығыу тарихында ла (мәсәләң, «Сыйырсықтар бала осора» менән «Һөйөү иртәһе» тигән-дәре араһында ун биш йыллык бушлык ята) сағыла. Бер мәкәлә сиктәрәндә уларзың бөтәһен дә ентекләп күзаллау мөмкиң түгел, әлбиттә. Дөйөмләштерәберәк әйткәндә, И. Кинийәбулатовтың әсәрзәре шағирзың тамам формалашқан үз стиле, үз темаһы, шул темаға үз қарашы бар, тип раһларға хоқук бирә. Уның әсәрзәренә қат-қат әйләнәп қайтырға, уларзы күңел бирәп укырға, идея-художество үзенсәлектәрен тәрәнерәк аңларға тырышырға кәрәк. Әлбиттә, был ижадта қытыршылыктар за (хәйер, кемдә генә юк ул!), қабатлаузар за күзгә һирпеләп қиткеләй. Ләкин шағирзың ысын поэтик йөзөн был қытыршылыктар һәм қабатлаузар түгел, ә озайлы ижад дәүерәндә ирешкән уңыштары билдәләй.

Ирек Кинийәбулатовтың «Замана тауышы» тигән китабын битләп ултырғанда, иғтибарымды «Мәскәүзә Башқортостан көндәре» исемле

шиғыр йәлеп итте. Миңә ул был мәкәләнең башындарак телгә алынған «Рәсәй» тигән шиғырзың қапма-қаршыһы һымағырақ тойолдо. Быға ышаныу өсөн, миҫал итеп, шиғырҙан бер строфа килтерәйек:

*Якшылыкка, яктылыкка булды
Рәсәй менән безҙең бергәлек.
Без атлайбыз кулдар тоношош,
Иңдәребез иңгә терәлеп.*

Күрәһең, ваҡыт һынауы аша үткәндә, шағир тормошонда һәм ижадында ана шундай метаморфозалар булығы ла ихтималдыр. Бәлки, Ирек Кинйәбулатов кисергән метаморфозаның сәбәптәре уның бына был юлдарында яталыр:

*Мин төрлөсә, мин мең төрлө,
Мин кай сакта – көслө дауыл.
Гүйә, үзем – шаулы кала,
Ә кай сакта – һүнгән ауыл.*

*Мин кай сакта – көслө ялкын,
Бер караһаң – әсе төтөн.
Бер минутта – мин хәйерсе,
Бер караһаң – донъям бөтөн.*

Ошо һорауҙарға һәм икеләнеүҙәргә яуап табырға тырышып ултырғанда, «Мин – башҡорт!» тигән шиғырға яңынан әйләнеп кайтмай сарам калманы. Был шиғырҙы ла, Ирек Кинйәбулатовтың башка шиғырҙарын да, уларҙың идея-эстетик асылдарына мөмкин тиклем тәрәнерәк төшөргә теләп, диҡкәт менән укып сыҡкаҫ, шундай һөҙөмтәгә килдем: «Юк, Ирек, һин – башҡорт кына түгел, бер үк ваҡытта һин – россиянда!» Әгәр безҙең көнитмешебезҙә көтөлмәгән бәлә-казалар, кытыршылыҡтар, уңайһызыҡтар тыуып тора икән, бында Рәсәйҙең ни ғәйебе? Рәсәй – безҙең оло илебез. Ул ни күрә, безгә лә шуны күрергә насип иткән. Кызғаныска ҡаршы, бының ни өсөн шулай икәнлеген әле бер кем дә (образлы фекер йөрөтөүсә әҙәбиәт һәм сәнғәт әһелдәре генә түгел, хатта тарихи факттарға таянып әш итеүсә сәйәсмәндәр ҙә) аңлата алмаған. Бәлки, аңлатырға теләмәйҙәрҙер. Рустың тынғыһыз бөйөк шағиры Александр Блок та юктан ғына 1916 йылдың мартында «Қарсыға» тип аталған кысқа, әммә уйға калдыра торған шиғырын язырға мәжбүр булмағандыр.

**Әнғәм ХӘБИРОВ,
филология фәндәре кандидаты.
Бөрө калаһы.**

**Әнисә
ТАҒИРОВА**

Муза ситкә тибәрмәне һине...

Ирек Кинйәбулатовка

*Кырк йыл йәнәш һукмактарзан атлап,
Аңлап булмай һине – йомакты.
Бер караһаң – һин бер катлы, көләс,
Бер караһаң – йомок, кырк катлы.*

*Бер караһаң, үзең атлап узған
Баһыу юлы кеүек ябайһың,
Кайһы сакта диңгез ярып үткән
Сәмсел матрос булып карайһың.*

*Кайһы сакта һинең кулдарыңда,
Гүйә, күрәм иген усмаһын.
Була мәлдәр: тоям булмышыңды
Сәйер, уйнак тулкын касканын.*

*Ләкин гүмер буйы шигриәтте
Күңел түрзәреңдә йөрөттөң,
Ырыс урған бер игенсе төслө,
Һагыш, шатлыктарзы йыр иттең.*

*Муза ситкә тибәрмәне һине –
Һуғыш йылдарының балаһын.
75-ең ишек какканда ла,
Һаман алғы сафта бараһың.*

Май, 2013

Юмор һәм сатира оҗаһы

(Зөлфәр Хисмәтуллиндың тыууына – 90 йыл)

Һәр вақыт асыҡ сырайлы, көләкәс йөзлө, баһалкы һәм тыныс тәбиғәтле ине Зөлфәр ағай. Уның берәйһенә асыулы һүз әйткәнен йәки тупаҫ мөгәмәләһен күргән дә, ишеткән дә булманы. Үзе сикһез ярҙамсыл һәм ихлас ине.

Зөлфәр Фазылетдин улы Хисмәтуллин 1933 йылдың 11 июлендә Башҡортостандың хәҙерге Белорет районы Сермән ауылында тыуған. Ошонда ете йыллыҡ мәктәпте тамамлағас, Белорет металлургия техникумына уҡырға инә. 1941 йылда диплом ала һәм Белорет металлургия заводында техник булып эшләй башлай. Бөйөк Ватан һуғышы токаны менән, ул Кызыл Армия сафына алына. Тәүҙә Өфө пехота училищеһында уҡый, унан хәрәкәт итеүсе армияға оҙатыла. Рота командиры буларак, 1-се гвардия танк армияһы составында Мәскәүҙән алып Берлинға ауыр алыштарға катнаша, биш тапҡыр яралана. Хәрби батырлыҡтары өсөн II дәрәжә Ватан һуғышы, ике Кызыл Йондоҙ ордендары, күп кенә мизалдар менән наградалана.

1946 йылда армиянан ҡайта һәм партияның Белорет райкомында инструктор, һуңыраҡ Өфө трахматоз балалар йортоңда директор булып эшләй. 1947 йылда «Совет Башҡортостаны» гәзите редакцияһына әзәби хезмәткәр итеп алына. «Ленинсы» гәзите сыға башлағас, 1950 йылда, мөхәррир урынбаһары итеп үрләтелә. Башҡорт дөләт педагогия институтын ситтән тороп тамамлай. 1956 йылдан алып Зөлфәр Хисмәтуллин «Һәнәк» журналының яуаплы сәркәтибе була. Һуңынан Башҡортостан Языусылар союзы карамағындағы Әзәби фонд директоры вазифаһын башкары.

Әзәбиәткә Зөлфәр Хисмәтуллин журналистика аша килә. Тәүге хикәйәһе 1947 йылда «Совет Башҡортостаны» гәзитендә баһыла. Артабан «Пионер», «Ағизел», «Һәнәк», «Крокодил» (Мәскәү), «Чаян» (Казан) журналдарында уның үзенсәлекле хикәйәләре һәм фельетондары йыш донъя күрә башлай.

Зөлфәр Хисмәтуллиндың «Тау шишмәһе» тигән тәүге хикәйәләр йыйынтығы 1959 йылда сыға. Был ҡитапҡа ингән әсәрҙәрҙән уның ҡысқа хикәйәләр оҗаһы икәнән күреп була. Шулай за әһиптең таланты юмористик һәм сатирик жанрға нығыраҡ аһылды. «Әбейҙәр сыуағы» (1967), «Кунакта» (1974), «Шундай-шундай эштәр» (1980), «Мөхәббәт серҙәре» (1983) ҡитаптарына ингән әсәрҙәрҙә яһусы ысынбарлыктағы кире күренештәрҙән әсе көлә; ялағайҙар, әрәмтамактар, спекулянттарҙың сатирик образдарын тыһуҙыра; ябай кешеләрҙең көлкөлө хәлдәрен, холоктарының әскерһез һызаттарын аныҡ, теуәл деталдәр ярҙамында һүрәтләй.

Башҡортостандың атҡазанған мәҙәниәт хезмәткәре Зөлфәр Хисмәтуллиндың байтак хикәйәләре һәм фельетондары урыс, үзбәк, сыуаш, татар, украин, әзербайжан, тажик телдәрҙә баһылды. Ул үзе лә урыс әһиптәренә әсәрҙәрен башҡортсаға тәржемәләһне.

Әхмәт МӘХМУТОВ.

ВАКЫТТЫ ЭЙӨРЛӨГӨН ЫБАЙЛЫ

«Унынсыны бөткөндөн бирле аттан төшкөнөм юк, сабам да сабам», – юғары категориялы хирург Эхтәм Фәйзуллин һуңғы кырк йыллап ғүмеренең көсөргөнөшлеген шулай баһалай. Әзәби ижад мөхитендә кәләм һынап караған кеше булмаһа ла, бик тапкыр, образлы әйтә алған. «Урта мәктәпте тамамлап, өлгөргәнлек аттестаты кулына килеп эләккәндән бирле йән менән тәнөмдөң тынғылык күргәнө юк» тигән-дө аңлата ул. Бәләкәй генә төзәтмә индерәйек, сөнки табипка, ғөмүмән, ат өстөндө түгел, ә үзенең ике аяғында сабырға тура килә. Әлбиттә, ййы килгәндө, еңел машинаһын да «әйәрләп» ала. Ни кылмак кәрәк, хирург ярзаһына күз терәп тороусыларҙың арта барыуы технократик үсеш юлынан тайпылышыҙ барған йәмғиәтебездә ғәрипләнеүселәрҙең һуңғы «автомобилләштерев» йылдарында айырыуса юғары тизлектә күбәйевенә бәйле. Үкенөсле, әлбиттә, еңел тормошто күзе тоноп кыуған йәмғиәтебез әлегә бының менән исәпләшөргә теләмәй. Эхтәм Әнәс улының һүзәрөнә карағанда, ауыр һәм еңел техника мьжғып торған юлдарҙа қазаға осрап имгәнөү аркаһында операция өстәленә һалыныусылар ул эшләгән 21-се дауаханала ғына тәүлегенә өс-дүрт кешенән дө кәм түгел. Ә кыш һәм яззаны бозло юлдарҙа тайып йығылып, аяк-кулын һындырыусылар, теге йәки был ауыру аркаһында операцияға мохтаждар – уларҙан да күбөрөк. Бер һүз менән әйткәндө, Өфө калаһының 21-се дауаханаһында имгәнгән ауырыуларҙы дауалау (травмотология) бүлегә мөдирө Эхтәм Фәйзуллин – меңәрләгән кешенең кисектергеһез йомошо төшкән иң кәрәкле, иң ихтирамлы табиқтарҙың берөһө.

«Сабам да сабам...» Хирург менән өс тапкыр осрашып, мотлак асықларға кәрәкле байтак һорауҙар әзерләп барһам да, барыһына ла яуап алыу мөмкинлегө тәтемәнө. Табиқтың өстәлдөгө эш йәки кешә телефоны бер өзлөкһөз шылтырауы етмәгән – кабинетына рөхсәт һорап та, унһыҙ за инергә атлығып тороусылар тынғы бирмәй. Һуңғы тапкыр хушлашқанда: Моғайын, төнгө йөкөғөззө бөзөп мөрөжәғәт итеүселәр зә барҙыр?» – тигән һорау тыуғайны ла, табиқтың үзөнә биревөзө кәрәк тапманым. Былай за күренөп тора бит.

Тынғыһыҙ эштән күптәрҙең түземлегө шартлап һыныр инө. Әммә: «Һайлаған һөнәрөгөз өсөн үкөнөргә тура килмәнөмө?» – тигән һорауға Эхтәм Әнәс улы, уйланып та тормай: «Юк, үкөнмәйөм», – тигән ышаныслы һәм тәүөккәл яуап кайтарҙы. Бындай мөһим һорау, ғәзәттә, кешөнө уйға һала, сөнки үткән ғүмерендө барлап, кылык-фигелөндө үлсөп карау, нигөзлө һығымта яһау өсөн күпмөлөр вақыт кәрәк була. Бәғзө беревөзәр «әллөсө» тип яуаплай, «әлегә – юк», хатта, «булғыланы» тиеүселәр зә осрай. Геройыбыҙҙың эш урынында үзөн иркөн тотуы, катмарлы шарттарҙа ла юғалып калмай, хәлдән еңел сыға бөлөүө кевөк

күзгә бәрелеп торған һызаттары уның ысынлап та «Аллаһы Тәғәләһән – хирург» икәнлегенә шик калдырмай. Тимәк, ул, боронғолар әйтмешләй, тыуғанда ук маңдайына язылған канунға тоғро. Хәйер, бар булмышын әзәм балаһының иң зур байлығы тип хаҡлы рәуештә һаналған һаулыҡ һаҡлауға арнаған шәхестәрҙә үкенәү тойғоһо кисерерлек сәбәп-ерлек тә булмай торғандыр. Ә хирург иһә, ғөмүмән, – һирәк талант эйәһе, кешенең теләһә кайһы ағзаһына үтеп, «реконструкция яһау»ға мендәрсә көүемдең береһе генә кыйыулыҡ итә. Был фекергә дауахананың 5-се катында урынлашқан киң коридорҙан теләһә кайһы палата ишеген асып карап, унда ятыусыларҙың хәленә бер күз һалыу за етә. Гипска катырылған аяҡ-кулдар, хирург скальпеле һалған тәрән йөйзәр, ауырыуҙарҙың һыҙлануҙан сирышқан йөззәре, тынсыу һауа һәм һирәк кеше генә тойорға һәләтле аура-мөхит. Һуңғыһы айырыуса ауыр тәҫсир калдырып, дауахананан сыҡҡандан һуң да унан оҙаҡ кына арына алмай йөрөйһөң. Ошоларыға тоймау өсөн унда көн һайын һигез – ун сәғәт үткәргән кешелә һәр кемдә осрамаған һиндәйзәр айырым сифаттар булыуы кәрәктер.

Ғаиләлә ир бала тыуыу барлыҡ халыҡтарға ла борон отошлорак һаналған, сөнки уны нәсәлде дауам итеүсе тип кенә түгел, қартайған ата-әсәһен тәрбиәләйәсәк йән тип тә қабул иткәндәр. Асабалыҡ институтына эйә булған башқорттарға, мәсәләһән, 1917 йылғы Октябрь инқилабына тиклем ир бала тыуһа, ғаиләгә 4 дисәтинәләп ер бүлөп бирелгән. Был тәртиптең асылы катын-кыздарҙың дәрәжәһен төшөрөгә түгел, ә донъяны ғәмәлдә ғаилә башлығы – ир кешенең алып барыуына тоташа. Көйөргәҙе районының Тимербай ауылында көн иткән 25 йәшлек колхозсы Әнәс Фәйзуллиндың да 1954 йылда улы донъяға килгәс, моғайын, атай кеше шатлыҡ тойғоһо кисергәндәр, сөнки хәрби хезмәткә саҡлы ук өйләнөп өлгөргән йәш ғаилә башлығының тәүге улы Рузит йәш ярымлыҡ сақта ук, ата-әсәһен ауыр кайғыға һалып, донъя куя. Икенсе улына атаһы Тәлғәт тигән исем куша. Тормошта һирәкләп булһа ла осрай торған күренеш: унынсы класты тамамлағансы геройыбыз, ата-әсәһе кушқанса, Тәлғәт Фәйзуллин булып йөрөй. Бактиһәң, ул донъяға килгәс тултырылған тыуыу тураһында таныҡлыҡка ауыл Советында эшләүселәрҙең кайһыһылыр, атаһының исеменә окшаш булһын тип, «Әхтәм» тип язып куйған, имеш. Эйе, ташка баһылған документ – көслә корал, уның менән бәхәсләшеү урынһыз, егеткә яңы исеменә яраклашмай сара калмай.

Әнәс Фәйзуллин колхозда мал қарай, улының һөйләүенсә, кыйыу тәбиғәтле кеше була. Әсәһе Миңлеямал да ауыл катын-кыздары араһында катыраҡ холоҡ-долоғо, кыйыулығы менән айырылып тора, колхозда һауынсы булып эшләй. Миңлеямал Фәйзуллинаның ауыл Советы депутаты итеп һайлануы ла, моғайын, ошондай принципаллеге менән бәйлелер. Олатаһы Миңлеғәли тураһында иһә геройыбыздың хәтерендә өзөк-йыртыҡ кына мәғлүмәт һаҡланып қалған. Курай тартқан, йырға оҫта булып, азыраҡ әскеләп тә ебәргән. Улы Әнәс бәләкәй сақта ук кайһылыр тарафка сығып киткән дә эзһез юғалған.

Ырымбур яктарының киң далаһын тәйәк иткән Тимербайға мал салыуға Әнәстең алдына сыҡқан кеше, моғайын, булмағандыр. Қырк минут әсендә һу-йып, тиреһен тунап, әс-қарынын алырға өлгөрөү – үзенә күрә таһыллыҡ, етезлек талап итә. Һәр эштәң үз йыы булғандай, қорбан салыу за теләһә кемдең қулынан килә торған эш түгел, мал асраған халыҡтарға йәшәп килгән традиция буйынса, һуғымды қул арты еңел, йәғни «қулы тәмле» кешенән генә салдыралар.

Һуғым бысағы менән скальпель араһында, әлбиттә, уртақлыҡ самалы, әммә улар менән эш итә белеүзә, моғайын, окшашлыҡ юк тип раһлау ауырыраҡ. Совет власы осоронда инқар ителеп, «буржуаз фән» мөһөрө һуғылған генетика ғилемә бар, йәғни теге йәки был кешеләге сифаттар киләсәк быуындарға генетик кимәлдә ата-бабаларҙан бирелә. Мотлақ атаһы йәки әсәһенән генә түгел, алыс-ырақ нәсәл остоктарынан да. Өләсәһе менән атаһынан геройыбыз кыйыулыҡ

һәм тәүәккәлекте мирас итеп алһа, табип һөнәрән һайлауында, моғайын, әсәһе яклап өләсәһе, Якшымбәт ауылы кешеһе Сәғизә инәйзең гендары хәл иткес булғандыр. Бер һиндәй укыу йорто тамамламаһа ла, ейәненең хәтерендә ул бик йомшак, изге күңелле быуын ултыртыусы, кендек инәйе, ауылдаштарын төрлө юлдар менән дауалаусы шәхес булып һакланып калған. Тәлғәт-Әхтәмдең холок-фигелендә, донъяға карашы барлыкка килеүе һәм интеллекты үсәүендә атап киткән кешеләрзең һиндәйзер сифаттары, һис шикһез, күзәтелә торғандыр.

«Ояһында һи күрһә, осканында ла шуһи күрә» ти халык мәкәле. Ата-әсәһенең тәрбиәһен тәжрибәле хирург ихтирам менән телгә ала. «Күршеләр менән бик татыу йәшәһеләр, бер кемгә лә ауыр һүз әйтмәһеләр, миңә лә өгөт-һәһисәһәт яһап ултырманьлар», – ти ул. «Тәлғәт, бар әле бәрәңге баксаһын ута!» йәки «Тәлғәт! Утын ярып индер!» кеүек әмер-бойороктар ишетмәй генә үсә ул, сөнки барыһын да үзә белеп аткара. Фаиләлә берзән-бер бала булыуға карамастан, ата-әсәһе уһи иркәләп, осондороп бармай. Дөрөс, күп балалы фаиләләрзә тәрбиә алған тиһтерзәре кеүек ямалған йәки үзәнән өлкән туғандары яруыһынан төшкән кейем-һалым менән кәнәғәтләһеүе кеүек язьмыш уһи урап үтә.

«Атанан күргән – ук юһған» тигәндәй, Тәлғәт-Әхтәмдең атаһы оһта файзаланған һуғым бысағын скальпелгә алмаштырыуһын Фәйзуллиндар токомоноң прогресы тип баһаларға кәрәктер. Сабый әле сәңгелдәктә ятқанда, Тимербай ауылына берәй маһир күрәзәсе килеп сығып, Әһәскә: «Улың хирург буласак», – тиһә, атаһы, моғайын, әкиәт һөйләп йөрөмә әле, тип уһи өйөнән кыуып сығарып иһе. Дөрөс, ундай мөғжизәләр зә була, ләкин – һирәк. һиндәй «хирург» ти ул, ата-әсәһе күз терәп торған берзән-бер улдарыһың агроһом йәки зоотехник һөнәрән үзләштереп, ерзә әшләүенә, тимәк, ауылда үз яндарында калыуына өмөтләһә.

– Мин әлек, йә укытыусы, йә, атайымдар теләгәнсә, агроһом йәки зоотехник булырмың, тип уйлай торғайһымы, – тип ул йылдарзы иһенә ала геройыбыз дауахананың озон коридоры буйлап атлағанда. – Сөнки баксала әшләргә, үзәбез асраған кроликтар өсөн оя яһарға ярата иһем. Укырға китмәһәм, умартасылык менән шөғөлләһнергә лә иһәп бар иһе.

Ата-әсәһе һүзән йығырға өйрәнмәһә лә, Әхтәм, кызғаныска каршымы, әллә бәхетенә күрәме, һөнәр һайлауза уларзың өмөтөн акламай. Хәйер, бала һәм үсмер сактар кем һиндәй һөнәр зйәһе булыу тураһында ғына хыялланмай! Һауала киһкен боролоштар яһап оскан самолетты күреп, мин летчик була, тип аңынтоһон белмәй хыялланған малай-шалай азьмы һи! Хәтерзә, беззең Табылды ауылында (Стәрлебаш районы) бер укыусы һөнәр һайлауға бағышланған дәрестә «Мин Чапаев була!» тигән һүз ыскындырып, фүмерлеккә Чапай Тәлғәт булып калды. Әхтәм Фәйзуллиндың улы Аяздың һүззәре буйыһса, ул хирургтар һөнәрәнә АКШ телесериалдарын карап гашик булған. Сериал – ихтимал, әммә хәл иткес йоғонто, әлбиттә, медицина институтында белем алған ата-әсәһенең гендары булғандыр.

Үкәһескә каршы, күптәр теге йәки был һөнәр зйәһе булып китеүендә мәктәптәң роһен баһалап еткермәй кеүек. Яратқан предметтар, укытыусылар был йәһәттән бөтәбез өсөн дә йүнәләш биргән маяк түгелме һи? Тимербай башланғыс мәктәбендә вилем донъяһына ауыл балаларыһың күзән аскан Ләлә Әзәһәмова-Тимербаеваның мауыктырғыс һәм фәһемле дәрестәрен әлекке укыусыһы Тәлғәт Фәйзуллин ихтирам менән телгә ала: «Бөтә ауыл балаларын укытты, талаһсан будды». Свобода урта мәктәбендә географияһнан дәрәс биргән Кинйәабыз ауылы кызы Зифа Арысланованың үрһәктәре тураһында ла әлекке укыусыһы якты иһтәлектәр һаклай. Үз ауылында башланғыс мәктәптә тамамлағас, биһшенсә, күп ауылдаштары кеүек үк, 15 сакрымдағы Абдул мәктәбенә укырға ййыһыһып йөрөгәндә, атаһы улыһың язьмышын иһенсә төрлө хәл кыла.

– Ул ат екте лә, бер һисә класташым менән бергә арбаһына тейәп, алты

сакрымдагы Кузьминовка ауылына алып китте, – тип искә ала Әхтәм Әнәс улы. – Бер ауыз һүз белмәһәк тә, русса укырға тура килде.

Ырымбур өлкәһенә караған был ауыл мәктәбендә, әлбиттә, дәрестәр уларзың теле асылған татар телеңдә алып барылмай. Ләкин атай ихтыяры – закон, укыу-сырларға язмыштарына күнәп, урыссаны якшылап өйрәнеүзән башка юл калмай. Эйе, 60 – 70-се йылдарза ауылдарза ата-әсәләр араһында «балам урысса укымаһа, кеше була алмаясаҡ» тигән бер яклы караш нығлы урынлашып алғайны. «Кеше булыу» төшөнсәһе якшы, кулдан килерлек булһа, юғары белемгә эйә булып, «урында» эшләүзе аңлатты. Кайһы берәүзәр, ысынлап та, балаларын күрше урыс ауылдары мәктәптәренә биреп укытты. Беззең Табылдыла һигез йыллыҡ башкорт мәктәбе була тороп, дүрт сакрымдагы Раевка урыс мәктәбенә йөрөп урысса белем алғандар араһында минән алты йәшкә оло Әхмәтша ағайым да бар ине. Тәлғәт Фәйзуллинға ла ошо үзенсәлекле һынау-тәжрибәһе үз өлкәһендә татырға тура килә. Иң мөһиме, ата-әсә иғтибарынан, тыуған һигеззән айырылып йәшәгән алты йылға һузыласаҡ өр-яңы тормош башлана, сөнки Кузьминовка һигез йыллыҡ, Свобода урта мәктәптәрендә улар көн һайын өйгә кайтып түгел, интернатта ятып белем ала. Ә быныһы инде тиҫтерзәрең араһында өзлөкһөз кайнап йәшәү, башкалар араһында юғалып калмау өсөн, үзәңдә һиндәйзәр өр-яңы сифаттар, иң элек үзаллылыҡ тәрбиәләү тигән һүз.

Артабанғы тормош юлы шуны раслай: геройыбыз күберәк ыңғай сифаттар үзләштерә, сөнки етенсе класта укығанда ук ике йыл элек кенә бер ауыз һүз урысса белмәгән үсмер урыс мәктәбенәң комсомол ойошмаһы секретары итеп һайлана. Сит ауылда, һөмүмән ят мөхиттә балалыктан сығып та өлгөрмәгән кешелә ошондай юғары сифатты таныһыңдар өсөн һиндәй дәрәжәлә өлгөргән булыузы исбатлап тороу кәрәкме икән?

Кайһы бер тиҫтерзәре кешәк, мәктәптән кайтып инеү менән тамаҡ ялғап алғас, китап-дәфтәрзәре һалынған портфелен бер яҡ ситкә ырғытып, урамға сығып йүгермәй Тәлғәт Фәйзуллин.

– Көн һайын бер сәғәт-сәғәт ярым дәрес әзерләй торғайным, – тип хәтерләй ул бала сағын. – Ул мәлдәрзә миңә бер кем дә камасауламаны.

Якшы әзерлек үткән укыуһы, билдәле, төплө белем алып сыға. Кузьминовка һигез йыллыҡ мәктәбендә укығанда математиканан «бишле»гә генә өлгәшә. Юғарыраҡ кластарза иһә геройыбыз дәрес әзерләү генә түгел, матур әзәбиәткә лә өлөш сығара.

– «Ағизел» журналын беззең өйзә һәр сак алдыралар ине, – ти табиб. – Зәйнәб Бишеваның «Кәмһетелгәндәр», Булат Рафиковтың «Караһаҡал» романдарын, башка язуһыларзың әсәрзәрен ошо баһманан укып белдем.

Һиндәй генә якты хистәргә тулы булмаһын, һуғыш уйыңдары менән мауығып, хатта мәктәпкә лә ағастан эшләнгән корал тағып йөрөгән бала сак, үсмер йылдар барыбер артта кала. Тәлғәткә лә был юлы Әхтәм Фәйзуллин исеменә документтар тотоп, киләсәктә үтәсәк оло юлға сығыу мәле етә. Һүмеренең асылын тәшкил итәсәк һөнәр һайлағанда, егет корона аяҡ баһқан үсмер үзен юлдар сатындағы кешәк хис итмәй: «Мин врач буласаҡмын!» Ауылдаш егет менән Өфө калаһына килгәс, ул документтарын ауыл хужалығы институтына түгел, ә медицина институтының дауалау факультетына тапшыра. «Агроном йәки зоотехник булып эшләһәм, кеше өсөн дә яуап бирергә тура киләсәк, – тип аңлата ул бөгөн ошо тәртибен, – ә врач үз эше өсөн генә яуаплы». Был ашығыс һығымтаһын ул, колхоз эшмәкәрлеген йылдар буйы күзәтеп йөрөгәнлектән, шулай бик ябайғына яһағандыр. Йылдар үтеп, бүлек мөдире вазифаһына куйылғас кына, ул фекеренең тәрән уйлап еткерелмәгәнлеген таний. Етәксе табиб өстөнә төшкән яуаплылыҡ ауыл хужалығы белгесенеке ише генә түгел: һүз бит һаулыҡ, һөмүмән кеше һүмере тураһында бара. Шулай булмаһа, юғары категориялы хирургка «сабам да сабам» тип әйтергә урын да калмаһ ине.

Әллә ауыл мәктәбендә үзләштергән белем самалырык булып сыға, әллә башка объектив сәбәптәр камасаулай – абитуриент Әхтәм Фәйзуллинды «конкурс» тип аталған иләктән үткәрмәйзәр. Егет кеше өсөн артабанғыһы якшы билдәле: хәрби форма, казарма һәм – «с места строевым шагом марш!» Һигез йыллык мәктәптә комсомол секретары вазифаһын аткарыу ораклы булмаған икән. Хәрби хезмәттә лә уның был яклап әзерлекле булыуын тиз самалап алалар. Взвод командиры урынбаһары, ВЛКСМ комитеты секретары урынбаһары кеүек ябай һалдат өсөн үтә лә абруйлы вазифаларҙы алып бара. Киләсәктә яҙмышын медицина менән бәйләйәсәге шунда ла үзен күрһәтә биреп куя: махсус таныклығы булмаһа ла, сержант Әхтәм Фәйзуллин вақытлыса фельдшер эшен дә аткара. Вақыт тығызлана, күберәк сабырға тура килә. Фани донъяла бер ни зә ораклы түгел, юртактарға йәки сабыш аттарына, көн һайын булмаһа ла, даими күнекмә үткәрәү кәрәк булған кеүек, туктауһыз «сапқан» юғары класлы хирург Әхтәм Фәйзуллин да, ошо күнекмәһе етерлек булмаһа, кырк йыл буйы вақытты эйәрләп саба алмаһ ине.

«Ныкышмалылык калалар ала» тигән әйтем бар. Хезмәтен тамамлап, Свердловск қалаһынан тыуған ауылына қайтып барышлай ук хыял иткән һөнәрен, һиһайәт, тормошқа ашырыу вақыты еткәнән самалап, хәрби кейемдәге героһыбыз Өфөгә һуғыла. Һигез айлык әзерлек курстарына урынлашыу өсөн кисәге взвод командиры урынбаһарына ныкышмалылык қына түгел, хәрбиһәрсә қыһыулық та күрһәтеп алырға тура килә, һәм ул максатына ирешә. Юғары укыу йортоһоң беренсе курсына қабул ителәү – бик нык тырышылық һәм көс түгәүзә талап иткән социаль статус, уға теләһә кем өлгәшә алмай. Алты йыл дауам иткән студент тормошо ла Әхтәм Фәйзуллин өсөн «саһам да саһам» сериальһның дауамы булып сыға, сөнки егеттәр самалы укыған медицина институтында уларзың һәр береһе иһәптә. Ятакта студенттар советыһның алмаштырғыһыз рәһесе, институттың ВЛКСМ комитетында яуаплы эштә өзлөкһөз қатнашыу, төрлө кисәләр ойоштороу, йәйге хезмәт семестрһарында райондарға сығып эшләү, өлгөлө хезмәт өсөн наградалар... Былар бөтәһе лә – ана шул өзлөкһөз сабыу емеһе, «Иң азакқы булып йокларға ятам, беренселәрзән булып торам», – тип хәтерләй ул йырақ йәшлек йылдарыһның иң матур мизгелдәрен.

«Саһам да саһам». Әллә укыу менән мауығып китеп, әллә башқа төрлө сәбәп менән героһыбыз ғаилә короу кеүек финиш-вақыттың да узып барыуын шәйләмәй қала. Атаһы:

– Улым, егерме ете йәшкә еттең бит инде! Қасан өйләнәһең?! – тип ирекһезләмәһә, кем белә...

Ата-әсәһенең һүзен йығырға өйрәнмәгән улдары атай ихтыяры менән бәхәскә инмәй, күндәм ғәмәлгә ашыра: тормош иптәше Диананы ла үзе кеүек ғүмерен һаулық һақлауға арһарға йыһынғаны өсөн һайлай. Дөрөс, был осорҙа әле ул үзенең қызы менән улы тыуасағы, уларзың да ата-әсәһе юлынан китәсәге, үзенең таһип Фәйзулиндар тоқомона һигез һалыусы буласағы һақында уйланмай. Бөгөн генә ул қызы Гүзәлиә – медицина фәндәре кандидаты, улы Аяз – атаһы яһында ук хирург, қатыны Диана – теш таһибы, кейәүе Аскар – гинеколог.

Һиһайәт, қулда – юғары белем тураһында диплом һәм институтта алған белемеңде һыһап, үз аллы хезмәт юлын башлап ебәрәү. Баш қаланың 6-сы дауахананында хирургия буйыһса интерһатура үткәс, героһыбыззы 21-се больһицаға эшкә ебәрәләр. Тәүзә ул бер һисә йыл имгәнгән ауырыуһарзы қабул итеу пунктында эшләп, бер һи тиклем тәһрибә туһлай. «Көн һайын 70-ләгән ауырыу қилә ине», – тип иһләй ул мәлдәрзә Әхтәм Әһәс улы.

Баш қаланың Урман паркы зонаһында урынлашқан 21-се дауахананың П хәрефенә оқшатып һалынған ғәләмәт зур бинаһы, ситән қарағанда, зур комбинатты хәтерләтә, ә уның туғыз қатындағы дауалау бүлектәре – цехтарзы.

Хәйер, бындағы дауаланыусылар за меңәрләптер. Мәсәлән, Әхтәм Әнәс улы мөдирлек иткән бүлектә генә 75 койка-урын иҗәпләнә. Бүлек мөдире үзә генә азнаһына 8 – 10 кешегә төрлө катмарлыктағы операция яһай. Бүлектә йылына 2700 самаһы ауырыу дауаланып сыға. «Ат аунаған ерзә төк қала» тигәндәй, хирург скальпеле тейгән урында мотлак йөйө қала. Эйе, яралар йөйһөз булмай, тик ул йөйзәрзәң тәбиғәте лә – кеше һаулығын нығытыу йәки һаклап қалыу.

Операция өстәлендә дүрт тапқыр ятырға тура қилеүгә қарамастан, уның ни рәүешле үтеуен күрергә тура қилмәне. Шул хакта үзәңә белдәргәс, тәжрибәле хирург қаршы қилмәне, ләкин қарашында: «Ниңә кәрәк инде ул? Бер әһәмиәтен дә тапмайым», – тигән яуапты укырға мөмкин ине.

...Иртәңгә сәғәт 10. Серле, хатта һиндәйзәр дәрәжәлә шомлолок әркелгән операция залына тиҗтәгә яқын ақ халатлы йәки йәшел костюмлы медицина персоналы йыйылған. Был күренеш – тәжрибәле хирургтың көндәлек, тиҗтәләр-сә йылдар дауам иткән сағылышы. Операция өстәлендә ятқан илле йәштәр тирәһендәгә ирзәң таз һөйәгенә тоташқан һул аяқ һөйәгенәң йомро башы тамам ашалып, түзәрлек әмәле қалмағас, операцияға қилергә мәжбүр иткән. Хәзәр ана шул аяқ һөйәгенәң йомро осон махсус инструменттар менән қисеп алып, сит илдә эшләнгән махсус металл конструкцияға алмаштырырға кәрәк. Хирургик операция менән таныш булмаған кеше уның ни рәүешле атқарылыуын күз алдына ла бастыра алмай.

Тәүзә операция эшләнәсәк урын озак қына дезинфекциялана, ауырыу күзғалып қамасауламаһын өсөн, төрлө штативтар менән кәүзәһен операция өстәленә нығытып қуялар. Бына операцияны яһаусы хирург қулына скальпель алып, ауырыуың оса тирәһен тәрән генә ярып ебәрә. Ярылған әз буйлап тамсы-тамсы қуйы қан һарқый. Был күренеш, әлбиттә, һескә һервылы кешеләр өсөн түгел. Қан, ара-тирә операция залын басып қиткән көйгән ит есәңә бер булып, Әхтәм Фәйзуллин сәғәт дауамында ауырыуға яңы «аяқ» яһап биреү өсөн көс түгә. Дәрәс, махсус битлек аша уның йөзәңдә һиндәй қисерештәр сағылғанын күреү мөмкин түгел, күззәрә генә ялтырап күренә.

Юғары категориялы табиб, медицина фәндәрә кандидаты, БР-зың атқазанған табибы Әхтәм Әнәс улы Фәйзуллин қиң профилле һаулық һаклау тармағының иң тынғыһыз қазанында қайнай. Таныштары һанап бөтөргөһөз булһа ла, дустары, йырза йырланғанса, тормош көтә торғандары, бер һисә генә. Институтта сакта ук бер «һукмактар»зан йөрөгән Альфред Фәтиәтов хәзәр – Өфөнәң 22-се дауахананында баш табиб урынбасары, Самат Фәрифүллин – Сипайлово биҗтәһендәгә теш поликлиникаһында баш табиб, Ангель Фәтиндың Туймазы қалаһында үз клиникаһы бар, Зәбир Шәйәхмәтов – Бөрә қалаһындағы поликлиникала баш табиб урынбасары. Вәрис Богданов, Алберт Шәрәфәтдинов... Барыһы ла – қасандыр Гиппократ анты биргән һәм уға тоғролок һаклаған егеттәр.

Ирмен тигән кеше өй һалырға, балалар үстәрергә, ағас ултыртырға бурыслы. Қиң мәғәнә һалынған был һүззәргә. Өйһөз тормош көтөү мөмкин булмаған кеүек, балаларһыз нәсәл қорой, ә ағас – тәбиғәт һынланышы. Шуларһыз әзәм балаһы ақиллы йән әйәһеләй гүмер итерлек мөхитте күз алдына бастырып булмай. Күрә-белә торопмо, әллә эске қисерештәрә менән аңлапмы, Әхтәм Фәйзуллин был шарттарзың барыһын да үтәп сыққан. Қасандыр Тимербай ауылы урамығына белгән үсмерзән исеме меңдәргә билдәле, көн-сәғәт һайын әскерһез рәхмәт һүззәрә ишеткән абруйлы шәхәс үсеп сыққан. Тимәк, гүмерзәң бер генә минуты ла бушқа үтмәгән. Ә бит, уйлап қараһаң, қазанған уңыштарының барыһы өсөн дә ул тәүәккәллек кеүек үз шәхәсенәң төп сифатына бурыслы. Хәйер, ирмен тигән ир кеше өсөн тәүәккәллек, моғайын, иң мөһим һызаттыр.

Мәхмүт ХУЖИН.

АКРИЛ ПРОЕКТЫ:

мул тормошмо, әллә өштәмә мәшәкәттәрме?

*И*мен мөхит – кеше һәр яклап уңайлы гүмер кисерһен өсөн мотлак шарттарзың береһе. БР Президенты Рөстәм Хәмитов БР Дәүләт Йыйылышы – Королтайга мөрәжәғәтендә ошо проблеманы алга куйып, ағымдагы йылды тирә-як мөхитте һаклауға бағышларға сакырғайны. Әлбиттә, был төшөнсә беззе уратып алған тәбиғи мөхитте генә түгел, күберәк азәм балаһының уға мөнәсәбәтен үз эсенә ала. Ресурстарзы һаксыл тононоу, атмосфера һауаһын ағыуламау, һыу яткылыктарын бысратмау, тәбиғәттә балансты һаклау һ.б. – шулар рәтендә.

Кызғаныска каршы, Башкортостанда сәнәгәттең йылдам үсеше, калалар күпләп төзөлөү менән бергә, тирә-як мөхиттең бығаса күрелмәгән дәрәжәлә бысраныуына килтерзе. 80-се йылдар азағында Өфө, Стәрлетамак, Салауат калаларында экологик хәлдә сәләмәтләндерәү буйынса КПСС Үзәк Комитеты һәм СССР Министрлар Советының берлектәге қарары донъя күрәүе мәсьәләнең һиндәй дәрәжәлә қатмарланыуы хақында һөйләй. Дөрөс, ул вақыттарҙан һуң хәл күпкә, шул иҫәптән ыңғай ятқа ла, үзгәрзе. Ләкин Салауат калаһында һуңғы осорҙа, акрил кислотаһы етештерәү линияһы төзөү менән бәйлә, граждандарзың ризаһыҙлыҡ акциялары булып үттә. Ғәмүмән, башкорт халқының легендар улының исемен йөрөткән был калала экологик хәл ни рәүешле? Журналист Рима Котлогәлләмова тап шул хакта яза.

Салауат – индустриаль яктан үсешкән кала, һәм уның бөгөнгөһө лә, киләсәге лә сәнәғәт предприятелилары эшмәкәрлегенән башка күзалланмай. Кала тормошоноң ыңғай яктары ла, кире күренештәре лә тап ошо өлкәгә бәйлә. Сәнәғәт предприятелиларында эшләгәндәрҙең хезмәт хақы ла башкаларзыкынан юғары, һәм тормош кимәле буйынса ла калабыҙ республикала, Өфөнән һуң, икенсе урынды биләй. Ә экологик хәлдә, тирә - як мөхиттең тазалығын байкаһак, был юсыкта ла Салауат “төшөп қалған”дарҙан түгел. Шуға күрә лә калала акрил эшләп сығарыу буйынса эш башланасағын ишеткәс, салауаттар қапма-каршы ике төркөмгә бүлендә. Берәүзәр қаланың үсешенә, яңы эш урындары барлыққа килеүгә һөйөнһә, икенселәре, был экологик хәлдең насарайыуына, калала артабан йәшәү мөмкин булмаһағына инанып, саң какты. Икенсе төркөм яктылар, халықты өгөтләп, митинг ойошторзо, төзөлөштә башлауға каршы 4000-дән ашыу култамға йыйып, социаль селтәрҙәрҙә фекер алышыуҙар ойошторзо.

Килеп тыуған хәлгә асыклык индереу, кала халкы менән осрашыу өсөн Салауатка юлланыр алдынан БР Президенты Рөстәм Хәмитов йәмәғәтселек фекерен өйрәнеүгә ойшторорға кушканы. Һөҙөмтәлә респонденттарзың 70 проценты акрил заводы төзөлүгә каршы икәне асыкланды. Рөстәм Зәки улы билдәләүенсә, был – халык менән аңлатыу эше, асык һөйләшеүзәр алып барылмағанлык аркаһында килеп тыуған хәл.

«ГазпромнефтехимСалауат» предприятиеһының генераль директоры Дамир Шәүәлиевтың фекеренсә, бөгөн завод цехтарында акрил кислотаһынан күпкә етдиерәк продукция етештерелә, һәм был ғәйәт зур яуаплылык талап итә. Ысынлап та, һуңғы йылдарға ғына сәнәғәт предприятиеһында бер нисә яңы етештереу линияһы төзөлдө, корамалдар яңырылды. 2009 йылдан бында нефть эшкәртеу заводында висбрекинг королмаһы комплексы эш башлаһа, 2010 йылда түбән басымлы полиэтилен етештереу буйынса тәүге продукция алынды, 2011 йылда нефть эшкәртеу заводында һыу тазартыу королмаһы кайтанан королдо һәм ЭП-300 королмаһында пиролиз мейестәре алыштырылды. Былтыр иһә йылына 6 млн. тонна етештереу кәүәте булған ЭЛОУ АВТ-6 королмаһы сафка инде.

«Акрил кислотаһы» проекты тураһында хәбәр кала халкы араһында йәшен тизлеге менән таралып, Салауаттың киләсәге тураһында түбәндәге имеш-мишәтәр ишетелә башланы:

1. Акрил сәнәғәтенән ауырыуҙар һәм үлем осрактары кырка артасак.
2. Салауат кала статусын юғалтып, ябык биләмәгә әйләнәсәк.
3. Төрлө дәүләт структураларының, мәсәлән, һалым инспекцияһы һәм почтамының Ишембайға күсереләүе – Салауаттың перспективаһыз кала булуына бәйле.
4. Экологик һәм медицина программаларын финанслау буйынса калаға республика ярҙамы күрһәтелмәйәсәк.
5. Фатирҙарға һаҡ төшәсәк, халықтың байтағы әле үк каланан күсенеп китеү яғын қарай.

БР Президенты менән осрашыу ваҡытында Рөстәм Хәмитов, ундай хәлдәргә юл куйылмаясаҡ, тип яуапланы. 15 майға кала округы һақимиәте бинаһында тағы «Таза кала» инициатив төркөмөнөң һақимиәт етәкселәре, «ГазпромнефтехимСалауат» предприятиеһы асык акционерҙар йәмғиәте вәкилдәре һәм депутаттар менән сираттағы осрашыуы булды. Предприятиеһының генераль директоры урынбаһары Павел Алюшкин фекеренсә, 1 майға митингыла белдерелгән өс талаптың икәһен кәнәғәтләндереу мөмкин түгел. Мәсәлән, төзөлөш һақында йәмәғәтселек иғтибарына бер нисә тапкыр еткерелде. Ә инде проектка йәмәғәт экспертизаһы тәғәйенләү һәм референдум ойштороу, П. Алюшкин раһлауынса, законға ярашлы түгел. Бөтөн документтар эксперттар тарафынан законға ярашлы тапшырылғанда ғына төзөлөш башлауға рөхсәт бирелә. «Акрил кислотаһы» проектының тейешле документтары әзер, һәм төзөлөштө башлап ебәреүгә рөхсәт алыу референдум үткәреүгә сәбәп була алмай. Дәүләт экспертизаһының дөрөслөгөнә шикләһеп, бер һиндәй орган да өстәмә тикшереу башлау һоқуғына эйә түгел. Тик РФ Президенты ғына төзөлөштө туктатып, өстәмә экспертиза тәғәйенләй ала, әлбиттә, бының өсөн етди дәлилдәр кәрәк буласаҡ.

Шулай уҡ Павел Алюшкин, халык араһында котко таратып йөрөүселәрҙән эшмәкәрлеге экологик рейдерҙы хәтерләтә, тип билдәләһе. Асыклап әйткәндә,

рейдерзар зур төзөлөш барышында, халыкты уға каршы котортоп, яһалма каршылык тызуыра, һөзөмтәлә сәйәси карьера йәки матди килемгә эйә була.

Осрашыуза шул да аңлашылды: әле «Акрил кислотаһы» проекты буйынса бәхәстәр тамамланмағанға окшай. Төзөлөшкә каршы сыккан активистар үз фекеренән тайпылырға йыйынмай, ә властың һәм төзөлөш өсөн яуаплы предприяиеның һәр һорауға нигезле аңлатмаһы бар.

Салауат калаһында йәшәүселәр йыш кына торлак кварталдарын зәңгәр төтөн каплауына, атмосфера һауаһында насар естең күбәйеүенә, баш ауыртыуына зарлана. Алдынғы сәнәғәтле калала йәшәү кеше һаулығы өсөн зарарлы, тигән фекерзе лә йыш ишетергә тура килә. Эре нефть эшкәртеү предприяиены менән торлак йорттарзың йәнәш булыуы үзенең кире эзәмтәләрен бирә, әлбиттә. Һулаған һауаның кеше сәләмәтлегенә зыянлымы-түгелме икәнлеген тикшереүсе белгестәр был турала нимә һөйләй һуң? Салауат калаһының тирә-як мөхиттең бысраныуын күзәтеү буйынса комплекслы лаборатория начальнигы Әминә Азнаева менән әңгәмәнән һуң, бына нимәләр асықланды.

Һауа составында Бәтә донъя һаулык һаклау ойошмаһы тарафынан билдәләнгән түбәндәге матдәләр бар: тузан, углерод, аммиак һ.б. Көнкүреш калдыктары буларак, улар Ер шарының һәр нөктәһендә осрай. Бынан тыш, һәр кала һәм билдәле төбәктә сәнәғәт предприяиелары тарафынан атмосфераға сығарылған калдыктар исемлеге лә билдәләнгән. «ГазпромнефтехимСалауат» предприяиены, мәсәлә, атмосфераға 200-зән ашыу атамалы калдыктар сығара. Һауаға күтәрелеү менән был элементтар бер-береһенә кушылып, тағы ла бер нисә генә катнашма барлыкка килтерә: азот окисы, аммиак, көкөрт водороды, углеводород сеймалы. Санитар хезмәттәр тарафынан уларзың һәр береһе өсөн концентрацияның рөхсәт ителә торған иң юғары кимәле (ПДК) билдәләнгән.

Тап ошо күрһәткесте белгестәр һәр вақыт күз уңында тоторға бурыслы икән.

– Атмосфера һауаһының ағыулануы бер нисә режимда билдәләнә, – тип аңлата Әминә Азнаева. – Беренсе режим – һауаның бысраныу ихтамаллығы өсөн шарттар булдырылған. Был хакта барлык сәнәғәт предприяиелары етәкселәре шунда ук хәбәрзар булып, улар үз эшмәкәрлеген анализлап, хәлдә тағы ла катмарландырмақ өсөн саралар күрергә бурыслы. Һауа шарттары «уңайлы», мәсәлә,

елһез, кояшлы икән, барыһы ла кала өстөндә насар һауа тупланыуға сәбәпсе була. Һөҙөмтәлә атмосфераның бысраныуы икенсе режим менән билдәләнгән. Был осрақта предприятиеларға кайһы бер эштәрҙең туктатылыуы мотлак. Өсөнсө режим ваҡытында кала өстөн куйы томан каплай, кешеләр ағыуланған һауа һулауын шунда ук һизә, табиҡтарға мөрәжәғәт итеү йышһая. Тап ошо режим килеп тыуғанда ғына ПДК табиҡтар билдәләгән кимәлгә яҡынлаһа.

Өсөнсө режим калала, ғәзәттә, язын, кар дәррәү эрегән ваҡытта күзәтелә. Кыш буйы карға һеңгән зарарлы матдәләр йылы кояш нурҙары астында парға әйләһеп, яңынан атмосфераға күтәрелә. Йөрәк сирлеләр тап ошо ваҡытта йыш ауырый.

ПДК-һың юғары нөктәһе тип дүртенсе һәм биһенсе режим иһәпләһә. Биһенсе ПДК –иң зур дәмәл – кеше һаулығы өсөн хәүеф тыузыра. Тын кысылуы, күз-зәрзән йәш ағыу, йөрәк сирлеләрҙең һаулығы насарланыуы ихтимал. Был осрақта кисекмәһтән сәләмәтләндереү саралары күрелергә тейеш. Әминә Азнаева белдереүенсә, безҙең калала ПДК-һың бындәй кимәлгә еткәһе күзәтелмәгән. Шулай за, Салауат – экологик яктан хәүефле калалар иһәбендә. Атмосфера ағыулануыын билдәләү өсөн махсус төһөнсә «бысрануы индексы» тип атала һәм йыл һайын иһәпләһеп тора. 2011 йылда калабызға бысрануы индексы 5,3 булған. Дөрөс, 2006 йыл менән сағыштырғанда азыраҡ, шулай за саманан юғары, ти белгестәр.

Каты көнкүреш калдыҡтарын кала биләмәләренән сығаруы өсөн махсус полигондар булдырылған. Бөгөн каланың каты көнкүреш калдыҡтарын урынлаштыруы өсөн 8 гектар ер биләгән полигон тулып бара. Уһың 30 йыл элек файзаланыла башлауын иһәпкә алһак, был ғәжәп тә түгел. Әлегә бында буш урындар калдыҡтарзың сереүе иһәбенә генә барлыкка килә. Полигонда, озакка һуҙмай, рекултивация эштәрен башкарырға, йәғһи тирә-яғын һығытып, талаптарға ярашлы эшкәртеп, уңдырышлы тупраҡ менән ябырға кәрәк. Каты көнкүреш калдыҡтарын каланан ситкә сығаруы өсөн яңы полигон проектлау бурысы һис касан булмағанса кыскен тора. Әлегә кала һакимиәте уһың өсөн билдәләнгән биш урын араһынан берәһен һайлап алып, эш башлау өсөн һөйләшеүзәр алып бара.

Салауатта көнкүреш калдыҡтарын йыйуы һәм полигонға ташуы менән «Махсус автоһужалык» шөғөлләһә. Тейешенсә йыһазландырылған 26 йөк машинаһы йыл һайын полигонға 216 мең кубик метр калдыҡтар сығара. Торлак йорттар тирәләй сүп-сар һалуы өсөн 900-гә яҡын контейнер урынлаштырылған.

Бынан тыш, яуаплылығы сикләнгән «Ресурс» ширкәте аккумуляторзар, алюмин банкалар, макулатура, автомобиль покрышкалары, полипропилен һәм быяла һауыттар йыйуызы йяға һалған. Эшкыуар Владимир Егоровтың сәнәғәт зонаһында урынлашқан предприятиеһы эшселәре халыктан һәм предприятиеларзан йыйған бер һисә төр каты көнкүреш калдыҡтарын айыруы – сорттарға бүлеү менән шөғөлләһә. Ғәзәттә, бында пластик шешәләр, катырға, алюмин банкалар йыялар. Күптән түгел фирма бушаған шампунь һәм төрлө бизәнәү һауыттарын да йыя башланы. Илдә һәм безҙең якта ла уларзы кайтанан эшкәртеү технологияһы барлыкка килде.

Келәттәрҙең берәһендә тоһоһолған люминесцент лампалары һаклана. Предприятие, кала мәктәптәре, балалар баксалары, сауза нөктәләре менән килешеү төзөп, йылына 25 меңдән ашыу лампа йыя һәм уларзы эшкәртеүгә

тапшыра. Кызҗаныска каршы, каланың экологик хәлен кайғыртып, ошо юсыкта эш башларға теләүсе эшкыуарзар бармак менән генә һанарлык. Ошонда теркәлгән 4000-дән ашыу эшкыуарзың 20-ге генә был йүнәләш менән кызыкһыныуын белдергән.

Салауат калаһы кала Советының рәсми сайтында май урталарында сираттағы социологик һорау алыу тамамланды. Тирэ-як мөхиттең хәл-һорошона арналған тикшеренеүзә 300-зән күберәк кеше катнашты. Респонденттарзың 95 процентында тыуған калаһының экологик хәле һақында хәүеф тыузыра, ә 97 проценты, тирэ-як мөхиттең бысраныуы уларзың һаулығына зыян килтерә, тигән фекер белдерә. Граждандарзың 35 проценты, экологик хәлде якшыртыу өсөн бер нисә сәнәғәт предприятиеһын ябырға кәрәк, тип иҗәпләй, ә 29 проценты бының өсөн каланы тағы ла нығырак йәшелләндереү менән шөғөлләнергә тәкдим итә. Респонденттарзың барыһы ла тип әйтерлек, кала биләмәләрен сүпсарзан тазартыу, экологик өмәләр ойоштороу мотлак, тигән карашта. Әйтергә кәрәк, кала һахимиәте был мәсьәләгә зур иғтибар бирә, дөйөм эшкә, гәзәттә, барлык граждандар, мәктәп укыусылары, предприятие эшселәре, йәмәғәт ойошмалары һ.б. йәлеп ителә.

Экология проблемаһы кыркыулашмаһын өсөн, зур мегаполистарза каты көнкүреш калдыктарын айырып йыйыу өсөн махсус контейнерзар кулланыла. Ошо һактағы һорауға салауаттар төрләсә яуап бирзе: яртыһынан күберәге, бындай контейнерзарзы мотлак кулланасакбыз, тиһә, 27 проценты бер кәсан да бындай азымға бармаясағын белдерә, 17 проценты был һорауға яуап бирергә кыйынһына. Кала етәкселәре сүпте айырып йыйыузы ойоштороу мәсьәләһенә ыңғай карай, тик ябай граждандарзың яуабы был фәйзалы эштең ыңғай һөзөмтә бирәсәгенә шикләнә.

Калабыззың эргәһенән аққан Ағизел йылғаһы ла бысрак. Был күренешкә тик предприятиеларзың ғына эшмәкәрлеге гәйепле, тип әйтеү гәзел булмаҗ ине. Йылға ярында машина йыуыу, тирэ-яғын каты көнкүреш калдыктарына күмеү – былар барыһы ла йылғаның хәленә кире йоғонто яһай. Салауатта эшләп килгән балалар экология-биология станцияһына йөрөүселәр Ағизелдә гидробиологик тикшеренеү узғара һәм кала тирәләй һыузарзың йылдан-йыл нығырак бысраныуын асыклай. Был процесты тазартыу королмаларының эшен якшыртыу, тотонолған һыузарзы, ярзарзы көнкүреш калдыктарынан тазартыу буйынса өстәмә саралар күреп кенә туктатырға мөмкин, ти улар.

Тәбиғәтте һаклау – ололарзың ғына түгел, шулай ук укыусыларзың да изге бурысы, тигән фекерзә үсмерзәр. Йылғаны тазартыу максатында, экология-биология станцияһына йөрөүселәр Ағизел буйындағы сүпсарзы йыйыштыра, кала халкы менән агитация эше алып бара, «Йәшә, Ағизел!» стена гәзите сығарыла. Йылға буйында «Башкортостандың тере һыуы», «Тағарак», «Сыйырсык», «Яз гөлә», «Тәбиғәтте һаклау буйынса изге эштәр йылғязмаһы» тигән экологик акциялар узғара.

Рима КОТЛОФӘЛЛӘМОВА.
Салауат калаһы.

Заман үә замандаштар

Хәлил
БАРЛЫБАЕВ

Азмыш - һикәлпәлә юл

Сәйәсәт – үткәһез һазлыҡ

Совет осоронда мин сәйәси тормошта бик әүзем катнашманым, бер ниндәй юғары органдарға ла һайланманым, нигеззә укытыу һәм филми эш менән шөғөлләндем. Тик СССР менән КПСС-тың таркалыуы башланғас кына, мине сәйәси тормошка йәлеп итергә тотондолар. Илдә төрлө сәйәси ойошмалар төзөлөп, Мәскәүзәге иптәштәр мине «Марксистик платформа» тигән ойошмаға өгөтлөп, шундай ук ойошма Башкортостанда ла барлыкка килгәс, мин уның етәксәһе булып киттем. 1990 йылдың июнендә РСФСР Коммунистар партияһының ойоштороу съезы булып, унда мин ойошманың контроль-ревизия комитеты ағзаһы итеп һайландым. И. Полозков, В. Купцов, Г. Зюганов партияның етәксәләре булып китте. Миңә яңы ойошма үзәк комитетының, контроль-ревизия комитетының бер нисә пленумында катнашырға насип булды. Бер йыл саһаһы уҙғас, ГКЧП фетнәһе һөзөмтәһендә СССР ҙа, КПСС та, РСФСР Компартияһы ла юкка сықты.

Ошонан һуң мине төрлө ойошмаларҙың ревизия комиссияларына һайлау традицияға әүерелде. 2001 – 2004 йылдарҙа башта «Берзәмлек һәм Ватан» – «Берзәм Рәсәй», аҙаҡ «Берзәм Рәсәй» партияһының контроль-ревизия комитеты рәйәсә урынбағары булдым. 2003 йылда Рәсәй Шахмат федерацияһы съезында мине ойошманың контроль-ревизия комиссияһы рәйәсә итеп һайланылар. Аҙаҡ тағы ике съезда яңынан һайланып, әле лә шул вазиғаны үтәп йөрөйөм.

***

1991 йылдың февраль-мартында Мәскәү янындағы Морозовка тигән СССР етәксәһегә резиденцияһында бөтә союздаш, Балтик буйы республикаларынан тыш, һәм автономиялы республикаларҙың вәкилдәре тарафынан яңы Союз килешегә төзөлдө. Уның йөкмәткәһен әзәрләүзә Башкортостандан ике вәкил: мин

Азағы. Башы 6-сы һанға.

һәм Зөфәр Йәнекәев катнаштык. Килешеүзе эшләү бик көсөргәнешле көрәш, хатта талаш-тарткылаш аша барҙы. РСФСР Юғары Советындағы низағтар аркаһында, РСФСР-зың делегацияһы оҙак кына ойшторолмай торҙо, хатта Морозовкала кызыу эш башланған ваҡытта ла вәкилдәр юк ине. Юғары Советтың зур залында делегацияны һайлау ултырышында Мортаза Рәхимов менән мин дә катнаштым. Делегацияның етәксеһе итеп Рамазан Абдулатиповтымы, әллә Сергей Шахрайҙымы һайлау тураһында һүз сыжжас, Рәхимов бер нисә тапкыр һикереп тороп: «Шахрая не надо! Шахрая не надо!» – тип кысқырғанда, уға мин дә кушылдым. Ул ваҡытта демократия шулай сәскә аткайны. Ахырҙа яңы Союз Килешеүен төзөүҙә РСФСР делегацияһының етәксеһе итеп Р. Абдулатипов, ә ағзалары составына С. Шахрай һ. б. һайланды.

Кайһы бер союздаш республикаларҙың СССР-ҙан сығыу яғында булығы шул сакта ук күренә ине. Был йүнәлештә бигерәк тә Грузия, Украина вәкилдәренең караштары ныгышмалы булды. Без, Татарстан вәкилдәре менән берләшеп, союздаш республика статусы өсөн кырталашып, ярайһы ғына уңышҡа өлгәштек. Союздаш республикалар безҙең яклы булһа, башка автономиялы республикалар етәкселәре, көнләшеп, каршы төшөп маташты. Р. Абдулатипов етәкселегендәге РСФСР вәкилдәре лә, өстән күрһәтмә буйынса, безгә аяж салыу яғында булды. Шулай ҙа Килешеүҙә Башҡортостан һәм Татарстан союздаш республика кимләнен өлгәшерлек ярайһы отошло статьялар урын алды. Улар азак мөстәкиллек өсөн көрәштә ныклы нигеҙ булдырҙы.

Документтың төп нөсхәһен әзерләү тамамланғас, делегациялар хөрмәтенә зур мәжлес ойшторолоп, унда республикалар исеменән тостар әйтелде. Башҡортостан Республикаһы исеменән һүз әйтеү, Зөфәр Йәнекәевтың тәждиме буйынса, миңә тура килде. Мин: «Башҡорт халкы йырға бай, йырларға ярата һәм яқын дустарына йыр бүләк итеү йолаһын тотта, шуға күрә мин һезгә, яңы дустарыма, йыр бүләк итәм», – тип «Азамат»ты йырланым. Зал зур, акустика хайран калырлыҡ, микрофон аша йыр, мин башка бер ваҡытта ла улай булдыра алмағанса, матур янғыраны. Оҙак, дөррәү кул саптылар. Рамазан Абдулатипов йүгереп килеп, йырың иҫ киткес шәп булды, уның хақына арабыҙҙағы бөтә капма-каршылыҡтар буйынса һинең менән килешәм, тип кулды кысып, рюмкаһын сәкештереп, коньягын бөтөргәнсе эсеп куйҙы.

Килешеү проекты язылып бөткәс, 1991 йылдың 19 авгусында уға бөтә республикалар делегациялары Кремлдә кул куйырға тейеш ине. Шул көн иртәнсәк мин Өфө аэропортына китеп барғанда, радиоалғыс ГКЧП фетнәһе хақында хәбәр итте. Миңә кире боролоп кайтырға һәм көн буйына телевизорҙан «Лебединое озеро» балетын карарға тура килде.

Был хәл илебезҙе аяныслы язмышка дусар иткән вақиғаларҙың һуңғы нөктәһе булды. Яңы Союз килешеүенең йөкмәткеһе, халыҡ-ара сәйәсәт нормаларына ярашлы, бөтә республикалар һәм халыҡтарҙың мәнфәғәтенә яуап бирерлек итеп төзөлгәйне. Уға кул куйылып, тормошҡа ашырылһа, СССР таркалмай ғына, яңы йөкмәтке алып, һуңғы йылдарҙа күзәтелгән кире һәм аяныс хәлдәр барлыкка килмәс ине. ГКЧП фетнәһе, әлбиттә, өс көндөн баҫтырылды.

2011 йылдың апрелендә шул ук Морозовкала, хәҙер шәхси пансионатта, миңә Мәскәү Дәүләт эшмәкәрлеген администрациялау академияһының сит ил делегациялары менән берлектә үткәргән «Глобализация һәм социаль капитал» тигән ғилми конференция эшендә катнашырға тура килде. Азак ресторанда ойшторолған банкетта тост әйтеү өсөн һүз бирелгәс, мин 20 йыл элек ошонда

ниндәй тарихи вакиға булыуы хақында һөйләнем. Улар, бигерәк тә Германия делегаттары, зур кызыкһыныу менән тыңлап, һораузар бирзе. Йырлауымды ла өстәгәс, тағы ла йырлап күрһәтеүемде һоранылар. Инәлтәп торманым, «Азамат»ты башкарҙым. Дәрттәү кул саптылар.

***

1990 йылдың мартында Башкорт АССР-ы Юғары Советына депутаттар һайлау булып үттә. Ул осорҙа демократияның нисек «сәскә аткан»ын хәзәр күз алдына ла килтереп булмай торған шул күренештән белергә була: Борай районынан – Хөкүмәт Рәйесе урынбаһары В. Байтурина, Баймактан Хөкүмәт Рәйесе М. Мирғәзәмов үзә, башка урындарҙан шулай ук күп кенә юғары власть вәкилдәре депутатлыҡка кандидат булып сығып, һайланмай тороп калды. Баймактар Радий Уралбаевты, райондағы геология-разведка ойошмаһы директорын – депутат итәп һайлап, Башкортостан тарихын икенсе юлдан ебәрзе. Улар М. Мирғәзәмов өсөн тауыш бирһә, һис шикһез, республиканың беренсе етәксегә булып оҙаҡ вақыт, бәлки, бөгөнгә тиклем ул калыр ине. Шуға күрә, минең фаразым буйынса, Башкортостандың 1990 – 2000 йылдарҙағы тарихы баймактар тарафынан эшләнде.

***

Мортаза Рәхимовтың Башкорт ССР-ы Юғары Советы Рәйесе итәп һайлануы күсәргәнешлә, асыктан-асыҡ, демократияның бөтә канундарына тура килгән көрәш шарттарында үттә. Рәйеслеккә унан тыш дүрт кеше: Р. Фимаев, М. Ишморатов, М. Резбаев һәм М. Шаһиев дөгүә иттә. Ул сақта мин Хөкүмәттең иктисад бүлегә мөдире вазиғаһын башкарып йөрөй инем. Һайлауға бер нисә көн алда минә «Башкирхлебопродукт» идаралығының генераль директоры Дамир Кыуатов шылтырата: «Хәлил, без Мортаза Фөбәйзуллович менән уның һайлау алды программаһын, сессияла яһаясаҡ сығышын язып ултырабыз. Ярҙам итһән, яҡшы булыр ине». Кыҙғаньска каршы, вақытым юк ине, программа һәм телмәр буйынса идеяларым менән уртаклашып, уларға уңыш теләнем. Мортаза Рәхимов – иң кулайлы кандидат, тип уға тауыш биреүгә өгөтләп йөрөүселәр ярайһы күп булып, С. Килдин, Д. Кыуатов, Ю. Садиков, Ю. Шәрипов, нефть эшкәртеү заводтары директорҙарының күпселегә зур тырышлыҡ күрһәттә. Шуньһы фәһемле: уларҙың барыһы ла аҙаҡ власть даирәләре тарафынан ситләштерелде.

Иртәгә һайлау тигән көндө М. Мирғәзәмов Хөкүмәт ағзалары, Юғары Совет депутаттары һәм күп кенә район һаҡимиәттәре етәкселәре катнашлығында үткән кәңәшмәнең һуңында: «Коллегалар, Юғары Совет Рәйесе вазиғаһына без кемдә күрһәтергә тейешбез, шул турала кәңәшләшеп алайыҡ», – тине. Ул һүзән тамамлап та өлгөрмәне, Сибай калаһы һаҡимиәте башлығы Зиннур Йәрмөхәмәтов атылған ук һымаҡ һикереп торзо ла: «Нисек кемдә?! Ундай һорау булырға ла тейеш түгел! Әлбиттә, Рәхимовты яҡларға кәрәк», – тип һөрән һалды. Башка тәқдимдәр булманы, ахыр сиктә Мирғәзәмов: «Улайһа, иртәгә Мортаза Рәхимовты яҡлайбыз», – тигән фатиха бирзе.

Һайлауҙың тәүгә турында бер кем дә Рәйес булып һайланьрлыҡ 226 тауыш йыя алманы. Һуңғыһында ғына М. Рәхимов, кәрәккәндән ун тауышҡа күберәк йыйып, Башкорт ССР-ы Юғары Советы Рәйесе булып һайланды. Был кампанияла Башкортостан дәүләт телевидениеһы һәм радиоһы етәксегә, депутаттар менән Талейран һымаҡ эш иткән С. Килдиндың ролен мотлак билдәләп китеү урынлы.

***

Тағы бер теорияма ярашлы, Башкортостандың ғына түгел, бөтә Рәсәйҙең яңы тарихы бер кеше тарафынан ныклы бозолдо. Үткән быуаттың 80-се йылдары аҙағы – 90-сы йылдар башында СССР Юғары Советы һәм РСФСР Юғары Советы сессиялары телевидение аша көн дә туранан-тура күрһәтелә ине. Сәйәсәткә битараф кешеләр «Рабыня Изаура» сериалын караһа, без сессияларҙың беренән дә калдырмаһка тырышып, телевизорға йотлоғоп, текәлеп ултыра инек. Сөнки ундағы күренештәргә бер сериал да, спектакль дә тинләшә алмағандыр: депутаттар һуғышып та китә, һүгенеп тә ебәрә, «иркен» микрофонға сират тороп, «сәсэнлек»тә ярыша, бер-берененә телмәрҙәрен кул сабып өзә ине. Иң кызык тамаша, моғайын, РСФСР Юғары Советы Рәйесен һайлағанда булғандыр. Б. Ельцин менән И. Полосков, вазифаға дәғүә итеп, ике ай буйына тиҫтәләгән тауыш биреү үткәреп, ахыр сиктә бер нисә тауыш күберәк йыйып, Б. Ельцин РСФСР Юғары Советы Рәйесе итеп һайланғас, уға урынбаһар тәғәйенләргә кәрәк булды. Күрәһең, иң зур һәм абруйлы республикаларҙың беренә күрәп, ул юғары вазифаға Башкортостан вәкиле, БАССР-ҙын ауыл хужалығы министры, депутат Исмәғил Ғәбитовты тәқдим итте. Был фамилияны ишеткәс, шатланып һәм ғорурланып та өлгөрмәнем, Исмәғил ағайыбыҙ микрофон янына килеп: «Я с таким человеком как Ельцин вместе работать не желаю, беру самоотвод», – тине лә урынына барып ултырҙы.

Әлбиттә, был хәлдә аңларға була, сөнки Ельцинды ул сакта ғына түгел, унан һуң да өнәмәүселәр, хатта дошман күреүселәр булды, хәҙер зә күп. Әммә тыныс һәм тәрән уйлап карағанда, И. Ғәбитов Рәсәй Юғары Советы Рәйесе урынбаһары булһа, илдең тарихы бөтөнләй икенсе юлдан киткән булыр ине. Аҙаҡ ул вазифаны Р. Хасбулатов биләмәһә, бәлки, Парламент менән Президент араһындағы талаш-тартыш һәм Аҡ йортта танкынан атыу, хатта Чечен һуғышы ла кубып китмәс ине. Ә инде Башкортостан вәкиле шундай юғары вазифаны тотоп торһа, республиканың хәле лә бөтөнләй икенсе булығы шикһез. Һығымта: яуаплы хәлдәрҙә тойғоларҙы тыйып эш итеү хәйерле.

***

1991 йылда РСФСР-ҙың яңы Парламенты һайланып, Федераль хөкүмәт ойоштороу барғанда, кайһы бер министрлыктарға етәксә итеп милли республикалар вәкилдәрен тәғәйенләргә булғандар. Милли эштәр һәм төбәк сәйәсәте министры вазифаһына Башкортостандан кандидат итеп республикабыҙ етәксәлегә мине тәқдим итте. Аҡ йортта төрлө комиссиялар һәм комитеттарҙы урап сыккаһ, РСФСР Министрҙар Советы Рәйесе И. С. Силаев менән йомғаҡлау әңгәмәһә калды. Кабул итеү бүлмәһендә Ғәзәттән тыш хәлдәр министры булып эшләгән Сергей Шойгу менән бергә сакырғандарын көтөп ултырабыҙ. Иван Степанович мине колас йәйеп каршы алды. Яғымлы йылмайған йөз, йор һүзәр менән өндәшеп, оҙаҡ кына һөйләшеп ултырғандан һуң ул: «Биографияғыҙ кайһылай бай! Ауылдан сыкканһығыҙ, армияла булғанһығыҙ, вузда, дәүләт органдарында эшләгәнһегеҙ, Мәскәү университетын тамамлағанһығыҙ!» Мин, һөйләшеүгә кеүәт өстәп: «Әйе, Иван Степанович, МГУ-ла без Руслан Хасбулатов менән бергә укынык», – тип ыскындырҙым. «Шулаймы, тукта улайһа, – тине лә ул тура телефон аша Хасбулатовка сықты: – Руслан Имранович, без бында һезнең однокашникығыҙ Барлыбаев менән һөйләшеп ултырабыҙ... Әйе...Әйе... Без уны милли эштәр һәм төбәк сәйәсәте министры вазифаһына карайбыҙ. Әйе... Шулаймы? Әйе... Ярай... Ярай, улайһа». Силаевтың йөзөнән йылмайыу юкка сыккайны, тауышында ла элекке күтәрәнкелек һәм йорлок юғалды. Шулай за

ул, без һезең кандидатурағыззы караузы дауам итербез әле, тип якты йөз менән хушлашты. Әммә һөйләшеүең һөзөмтәһе булманы.

Был тарихтың да әхлаки яғы шунда: телеңде кәрәк-кәрәкмәгәндән тыйылып, урынына һәм вақытына карап, үлсәп кенә асырға кәрәк. Хасбулатовтың исемен әңгәмәгә кыстырғанда, мин көнләшеү хисе барлығын, дустарыңдың алдыңда берзе һөйләп, артыңда бөтөнләй киреһен эшләүе ихтималлығын онотканмын. Ул осорҙа ниңәлер Кавказ республикалары вәкилдәре Башкортостан һәм Татарстандың союздаш республика булып үсергә ынтылыуына тыныс карай алмай ине.

***

1990 йылдардың тәүге яртыһында республиканың үзаллылығы өсөн көсөргәнешле көрәш алып барылды. Миңә СССР-зы яңыртып короуға йүнәлтелгән яңы Союз килешеүен, Рәсәйең яңы Федератив килешеүен, Рәсәй Федерацияһы менән Башкортостан араһындағы килешеүҙәрҙе тәзәүҙә катнашырға насип булды. Төп каршылыктар «Республикаға үзаллылығын ниндәй кимәлдә алырға?» тигән мәсьәлә тирәһендә куйырзы. Министрҙар Советы Рәйесе М. Мирғәзәмов етәкселегендәге төркөм үз өстөбөзгә артык яуаплылык алмай, Рәсәй закондарынан ары узмай, уларҙы үзебезгә яраклаштырып эш итеү яғында ине. Икенсе төркөм, шул иһәптән мин дә, суверенитетты, Б. Ельцин әйтмешләй, «йота алған тиклем» алыу, республиканың көслә һәм үз-аллы закондары системаһын булдырыу яғында инем. Көрәш шул тиклем кызыу барзы ки – 1991 йылдың декабрендә, минән котолоу өсөн, безгә каршылар Хөкүмәттә иктисад бүлеген бөтөрөп, үземде эшһез калдырзылар. Мине иктисад буйынса докторлык диссертацияһы яклауым коткарзы: филемле кешене дәүләт органдарынан ситләтеү уңайһы булғанға, тағы ла яуаплырак эш тәкдим ителде.

Шул вакигаларҙан һуң бер аз вақыт үткәс, Хөкүмәттең иктисад бүлеген ябып, мине эштән сығаруға ирешкән Хөкүмәт Рәйесе урынбасары менән Белорет калаһында үткән зур кәңәшмәнән вертолетта Өфөгә кайтырға тура килде. Юлдашым нык кына ауырый ине. Уны вертолеттың бер як стенаһына тезелгән ултырғыстарға һузып һалып, һыу эсереп, йығылып китмәһен өсөн янында ултырып килдем. Әйткәндәре бөгөнгөләй хәтеремдә: «Хәлил, мине ғәфү ит! Һиңә күп насарлык кылдым. Һин үзең бер кемгә лә зыян килтермәйһең, ә һиңә насарлык теләгән кешенең башына бәлә килә...» Күпмелер вақыт үткәс, бахыр, ниңдәйҙер хроник ауырыуҙан фани донъяны калдырып китте, әйткәндәре тәүбә булған икән. Ерләшәргә барып, кәберенә тупрак һалдым.

***

Сәйәсәттә әүзем катнашқан кешенең кәйефе, урамдағы һауа торошо кеүек, үзгәрәп тороусан, холко ла хәл-торошоноң тәрән канундарына бәйле була. Ир-тәнсәк уянғанға күңел үзен төрлөсә тоя: йә төрмөшкә сәскә баксаһылай күрәп, таузар актарып ташларҙай, йә кулдан бер эш тә килмәһлек булып, хатта йәшәүҙән туйғандай. Яйлап тороп, эшкә тотона башлаһаң, Наполеондай королған планлы көнөң бик үк уңышлы булмай сыға, ә кәйефһез уянған көндә, киреһенсә, бәхетле осраҡка тап булаһың. Шуға күрә кәйефкә бик буйһонмай, аңлы рәүештә уға баш булырға, уны үзгәртә беләргә кәрәк. Кәйефкә биреләп йәшәү йыш кына яраҡһыз, хатта фажигәле хәлдәргә килтерәүе ихтимал. Әхмәр Үтәбайҙың үзенә кул һалыусыларҙың күбәйәүе тураһындағы бәйәндәре был турала асыҡ һөйләй.

«Что? Где? Когда?» телевизион программаһы белгестәренә бирелгән һорау менән бәйле вакиға хәтергә һеңеп калған. Һорау: «Бер Мысыр батшаһына уның дуһы языулы балдак бүләк итеп, кәйефең нык кырылған сақта шул языуҙы укып

йыуанырһың, тигән. Балдак әсендә ниндәй һүззәр язылған?» Белгестәр, күпме баш ватһа ла, яуапты таба алманы. Ә ул ябай ғына булып сықты, унда: «Был хәл барыбер үтеп китәсәк!» тип язылған икән. Кәйеф нык хөртәйгән сакта шул кәңәште һынап карағаным булды, ысынлап та, тынысландыра.

Дәүләт милке һағында

Дәүләт мөлкәтен хосусилаштырыуың энергетика, нефть һәм газ сығарыу, эре машиналар һәм авиация төзөү тармактарынан башланыуын күреп хайран калдым. «Кемдәндәр шул тиклем икһез-сикһез байлыкты һатып алырлык аксаһы булһын да, илдең стратегик тармактарын шәхси бизнес кулына биреп куйыу кемгә кәрәк булғандыр? Был эште урлашыу аша ғәмәлгә ашырыуға һаһмысы етерме икән ни?» – тип уйландым. Күренеуенсә, быларзың бөтәһен дә беззәң илдә тормошқа ашырып була. АКШ-тың шул сактағы Дәүләт секретары Мадлен Олбрайттың фекеренсә, Рәсәйзә үткән хосусилаштырыуы «егерменсә быуаттың иң зур еһәйәте» тип баһаларға мөмкин. Хәзәр зә күп кенә юғары дәрәжәлә кешеләр уны «енәйәтсел хосусилаштырыу» тип атай.

Нисек кенә ғәжәп тойолмаһын, Башкортостанда был эштәр менән 1992 – 1995 йылдарза, Дәүләт милке фонды рәйесе, азак Дәүләт милкенә идаралык итеү комитеты етәксәһе буларак, үзәмә шөгөлләнергә тура килде. 1992 йылдың мартында эшкә тотонғанда, илдә хосусилаштырыу кыза башлағайны. Уның барышына анализ яһап, шул ук йылдың декабрәндә БР Юғары Советы сессияһында сығышымда түбәндәгеләрзә әйттем: «Анализдарзан күренеуенсә, хосусилаштырыуың әлегә өлгөһә һәләкәткә, былай за сирле иктисадтың емерелеуенә, предприятеларзың «бәйзән ыскыныу»ына, мөлкәттең социаль бурысы булмаған еһәйәтсел төркөмдәр кулында тулланыуына, күптәрзәң эшһез калып, ярлыланыуына, социаль бәләләргә илтәсәк». Кызғанысқа каршы, был һүззәр һаһк булып сықты, һәм ул туралағы бөгөнгө фекерзәр һуңлап, яузан һуң йозрок болғаһандай яңғырай.

Бөтә ил, һарык көтөүе кеүек, һерлегешеп упкынға китә башлай икән, айырым шәхесәр, һатта күп һанлы фиркәләр зә бер ни кыла алмай, көтөүгә кушылып, уны упкындан йолоп алыуы хәстәрләргә бурыслы. Хосусилаштырыу эшенә лә мин шул фекерзән сығып тотондом, нисек тә булһа уны урлашыу юлынан ебәрмәскә, республикабыз өсөн уңышлы ысулын табырға тырыштым. Иң әлек без компанияларзың күпселек акцияһын сит кулдарға бирмәй, республикабыз халкына, коллективтарға һәм хезмәтсәндәрәнә тапшырырға, БР Хөкүмәте карамағында калдырырға ынтылдык. Үзәбеззә таратылған дүрт миллиондан ашыу ваучерзың номерзарын компьютер программаһына теркәп, уларзың һаһкы 10 мең һум булһа, республика халкына 40 мең һумлык мөлкәт биреп йыйзык. Ә ситгән килгән номерлы ваучерзәрзың һаһкын 10 мең һум менән сикләп, мөлкәттең ситкә китеуенә кәртә куйзык. Рәсәй законы буйынса, әлек куртымға бирелгән мөлкәт бүтән өлкәләрзә куртымсыларға бушлай бирелһә, без ундай мөлкәтте дөйөм хосусилаштырыуға йүнәлттек. Башка төрлө ысулдар за кулланылып, һөзөмтәлә илдең башка төбәктәрәнә караһанда республика халкы һәм Хөкүмәте кулында күберәк мөлкәт тулланды. Хөкүмәт кулындағы акциялар азак, уларзың капитализация һаһкы ун, һатта йөз тапкырға арткас, республика казнаһын тулыландырырға, социаль мәсәләләрзә хәл итергә тейеш ине.

Без күргән саралар Мәскәү даирәләренә окшаманы. РФ Дәүләт милкенә идарә итеү комитеты рәйесе А. Чубайс беззә каты тәһкитләне, мине вазифанан алырға маташты. Ул осорза БР Хөкүмәте Рәйесе булған А. Копсов шундай

вакифаны һөйләне. Бер вакыт ул М. Рәхимов менән РФ Хөкүмәте Рәйесе В. Черномырдинга инеү өсөн кабул итеү бүлмәһендә ултырғанда, А. Чубайс килеп инәлә, һаулыҡ һорашып бөтөр-бөтмәстән, Рәхимовка: «Һез ни эшләп Рәсәй закондарын бозоп, хосусилаштырыуы үзегез уйлап сығарған юл менән алып барығыз, безҙең күрһәтмәләргә үтәмәйһегез?» – тип бәйләнә башлай. Рәхимовтың яуабы бик кыска була: ул Чубайсты урыстың «өс хәрәф»енә олактыра.

Хосусилаштырыу кампанияһы азағында, төрлө даирәләр тарафынан сызап торғоһоз әсе тәнkitкә дусар ителә башлагас, А. Чубайс бер осрашканда, һез үткәргән хосусилаштырыу уңышлырак булған икән, тип хаталарын бер аз танығандай итте. Безҙе шефың (М. Рәхимов – Х. Б.) менән дуслаштыр әле, тип тә әйткеләне. Бер нисә йылдан һуң А. Чубайс, «Рәсәй берҙәм энергетика системаһы» акционерҙар ойошмаһы етәксене буларак, безгә йыш кына килеп йөрөнө.

Ләкин, кызғаныска каршы, ахыр сиктә республикабыҙың мөлкәте өсөн булған көрәш, тырышлыҡтарыбыҙ тейешле һөҙөмтә бирмәне. БР Президенты хакимиәте тирәһендәге йәбешкәктәр, миңә төрлөсә яҡынлашырға маташып, янауҙар, яла яғыуҙар, ришүәт биреү аша дәүләт мөлкәтен бушлай үзләштерә алмағас, мине вазифамдан ситләтеүгә өлгәште. Ул йылдарҙа кеше үлтереү тауыҡ салыуға тиң ине, шуға күрә хәҙер, еңел котолғанмын икән, тип уйлайым. 1995 йылда мине Башкорт дәүләт университетына проректор итеп эшкә саҡырҙылар.

***

90-сы йылдарҙың икенсе яртыһында хөкүмәт карамағындағы акциялар, Рәсәй закондарын бозоу һөҙөмтәһендә, төрлө кешеләрҙең шәхси мөлкәтенә әүерелде. Был осрақта БР-ҙың тәүге Президентының ғәйебе бик үк зур за түгелдер, сөнки, үткән заман кешеһе буларак, ул күп эштәрҙең асылын аңлап етмәне. Мәсәлән, уның аңлауынса, мөлкәт нисек кенә хосусилаштырылмаһын, ул барыбер республика етәкселеге карамағында каласак. Был турала ул һуңғы йылдарҙағы һәр интервьюһында тигәндәй әйтә килде. Бигерәк тә уның башын улы нык бутаны. Юғары белемле йәш кеше буларак, ул законһыз хосусилаштырыуың азағы ни менән бөтөрөн аңларға тейеш ине. Мортаза Ғөбәйзуллович улы менән конфликтка инеп йөрөгән осорҙа, уның һиндәй афера эшләгәннен аңлағандай булып, мөлкәтте кире дәүләткә кайтарырға маташқан, әммә был эште еренә еткереп башкарырға үзенең дә, ярҙамсыларының да, күрәһен, кыйыулығы һәм һәләте етмәгән. Аҙаҡкы сиктә Мәскәүҙең финанс магнаттары, республикала 90-сы йылдар азағында – 2000-се йылдар башында үткән хосусилаштырыуың законһызығынан файҙаланып, республика мөлкәтенең күпселек өлөшөн үзләштерегә өлгәште.

***

Үрҙә әйтелгән янауҙар һәм ришүәттәр осраҡлы рәүештә иҫкә алынманы, сөнки уларҙың үзәренә генә хас шомло йөкмәткеһе бар. Иң элек ришүәттәр тураһында. Шулар осорҙа кайһы дәүләт даирәләрендә һиндәй һәм күпме ришүәт алыуҙары тураһында тарихка билдәһез. Ул вакытта ундай эштәр, хәҙер ишетелгән шак катырлыҡ күренештәр менән сағыштырғанда, таралып өлгөрмәгәйне. Күрәһен, Совет власы осорондағы әхлаҡ канундары бурһып, сереп өлгөрмәгәндер. Хәҙер ул канундарҙың эзе лә калманы.

Үҙемә килгәндә, мауыҡтырғыс тәқдимдәр аз булманы. Бер завод директоры ул вақытта иң киммәт һаналған «Волга» машинаһы бирергә маташты. Икенсе бер база директоры, «Жигули-99» машинаһы базаның бер мөйөшөндә тора, барып ал, тип хәбәр итте. Шулар уҡ база директоры комитетыбыҙға эшләгән бер

катын аша киммәтле бриллиант таштар, алтын кулсалар тултырылган зур моксай индерзе. Бүләктәрен кулына тоттороп, ул катынды кыуып сығарзым. Мәскәү банкларының бер вәкиле ул вақыттағы акса менән 400 миллиард (хәзер 40 миллиард тирәһе) һум биреп, хезмәттәшлек итергә тәкдим яһағас, ул тиклем акса менән эш итергә вақытым да, теләк тә, мөмкинлек тә юк, туғаным, тип баш тарттым. Башка төрлө тәкдимдәр зә булды. Хәзер һәр кемдең күңелендә, шулай ук минекендә лә була торған «карышлауык» тәһсире астында уйлап куям: бушка үземде әүлиә итеп тотканымын икән, хәзер кәм тигәндә урта хәлле олигарх булып инем. Шулай за икенсе яктан карап уйланған уй еңеп куя: акса һәм байлык коло булып йәшәгәнсе, донъяла саф намыс менән, булған матди хәлгә риза булып йәшәү күберәк кәнәғәтләнеү бирә. Ундайзарзы хәзерге көндә иһәр тип йөрәтәләр. Әммә Ер шарында шундай иһәрзәр күбәйеп, еңеүгә ирешмәһә, күпселеге акса һәм байлык коло булып йәшәгән кешелек донъяһы котолғоһоз үлемгә табан бара.

Төрлө янаузарға килгәндә, 1995 йылға тиклем Башкортостанда кеше үлтерәү кеүек еңәйттәр күзәтелмәне, улар азак башланды. Күберәк гәзиттәрзә яла яғыу, эшендә төрлө органдар тарафынан тикшертеү, вазифандан алыу менән куркытыу ысулдары кулланыла ине. Шулай, БР Министрзәр Советында ике йыл эшләгәндән һуң, 1991 йылдың декабрәндә минән котолоу өсөн генә иктисад бүлгә бөтөрөлдө. Дәүләт милке комитеты рәйесе булған осорза һалым органдары комитет эшмәкәрлеген бер нисә тапкыр тикшереп, етешһезлек таба алманы. Аһыр сиктә, дәүләт милкен урлауға камасауламаһын тип, үз теләгем менән эштән китеү тураһында ғариза язырға куштылар. Үземдең дә теләгем шундай булғанға, БДУ ректоры, ураған һайын, кайт та кайт, тип сакырып торғанға, 1995 йылда, кинәнеп, теләгән ғаризаларын яззым.

Тормош юлындағы юлдаштар

Тормош ниндәйзәр яғы менән купелы поезд вагонында озайлы сәйәхәттә хәтерләтә. Унда юлдаш булған кешеләрзәң кайһы берзәре озак кына һинәң менән бергә бара, икенселәре кыска вақытка инеп, сығып китә. Шуның кеүек, тормошобоз юлында кем менәндәр озак вақыт кайғы-шатлыктарзы уртаклашып, бергә барабыз, кайһылар менән аз ғына бергә булып та, уларзан язмышыбыз үзгәрерлек йоғонто кисерәбез, ә кайһы берәүзәр, осрашып та, иһтә калмай юғала. АҚШ социологтары үткәргән тикшеренеүзәр шундай кызык һәм фәһемле күрһәткестәр биргән: дөйөм алғанда дуһ-иһтәре күп кешеләр дуһтары наһыс булғандарға карағанда тормошта карьера, ғайлә тормошо, матди именьлек һәм башка өлкәләрзә күберәк уңышка өлгәшә, бәхетләрәк гүмер кисерә.

Үрзәге «тормошомдоң һәр бер азымы иһ киткес якшы кешеләр менән үттә, ямандары бер кул бармактары менән һанарлык» тигән һүззәрзә анализлап, шуны әйтергә кәрәк. Ысынлап та, үткән гүмереңә әйләнеп карап, аралашкан һәр кешене иһкә алып сыкһаң, уларзың бөтәһе лә тигәндәй шундай иһ китмәле киң күңелле, ярзамсыл, оло шәхестәр булғанлығына хайран калаһың. Барыһы ла хәтер күгендә якты йондоззәр булып балкый. Кайһы берзәрен төркөмләштереп йә исемләп әйтһәң, бына улар: йөзәрләгән ауылдаштарым («Һаҡмар» колхозы рәйесе Сәйфулла Самарбаев, партком секретары Мөхәммәт Байегетов, зоотехник Миңләхмәт Килдеғошов, бригадир Ильяс Байегетов, һауынсылар, мал караусылар, механизаторзәр) һәм меңәрләгән райондаштарым; Йомаш ауылы мәктәбендә етенсене бергә тамамлаған класташтарым (Илгиз, Арсин, Мәүлихә, Фәррәх, Гөлшат, Фәнил) һәм үрзә исемләп һанап үткән укытыусыларым;

Стәрлетамак зооветтехникумында бергә укыған курсташтарым (Илгиз Шәйхмәтов, Вассаф Абдрахманов, Роберт Сафин, Любовь Галанова, Любовь Асабина, Раиса Баруткина, Зиннур Мәрзәнов, Галина Ковинцева һ.б.), курсыбыздың кураторы Гончар Мария Федоровна, техникум директоры Сибряев Иван Федорович; армиялағы хезмәттәштәрәм (Володя Барцев, Альберт Гәйнәтдинов, Валерий Зеленов, Валентин Зверев һ.б. күптәр), командирҙарым, шулар араһында рота командирым капитан Логачев Павел Михайлович, замполит майор Виноградов Виктор Николаевич, часть командиры полковник Михайлов Владимир Константинович; МДУ-лағы курсташтарым (Олег Ананьин, Рөстәм Нурыев, Александр Некипелов, Валентин Громыко һ.б. бик күптәр), укытыусылар һәм профессорҙар (экономика факультеты декандары Солодков Михаил Васильевич, Колесов Василий Петрович, профессорҙар Бузгалин Александр Владимирович, Хубиев Кайсын Азретович, Пороховский Анатолий Александрович һ.б.); аспирантуралағы фәнни етәксем Сажина Муза Аркадьевна, кафедра мөдире Радаев Валерий Викторович; БДУ-ла укытып сығарған бик күп укыусыларым һәм коллегаларым, шулар араһынан ректор Гимаев Рәғиб Насретдин улы, проректорҙар Ғәлимов Баязит Сабирийән улы, Морозкин Николай Данилович, Солтанаев Йәүзәт Тәлғәт улы, декандар Якшыбаев Роберт Әсғәт улы, Сөләймәнов Марат Ноғоман улы, Филәжев Фуат Ғарифулла улы, Исхакова Фәниә Сәғәзи кызы, Кунафин Ғиниәт Сафиулла улы, Сәлихов Ғәфүр Ғөбәй улы, Мерәсөв Рәхим Зәки улы, кафедра мөдирҙәре Акманов Ирек Ғайса улы, Акманов Алмас Ғайса улы, Мортазин Хәйрулла Хәбибулла улы, Зәйнуллин Марат Вәли улы, Бүкәнова Роза Ғафған кызы, иктисад теорияһы кафедраһы ағзалары Мәхмүтов Әнәс Хөсәйен улы, Якупов Ғәббәс Исхак улы, Сөнәғәтуллина Софья Ростислав кызы, Россинский Михаил Борисович, төрлө урында эшләгән профессорҙар һәм доценттар Камил Вәли улы Ғирфанов, Фәһим Бениамин улы Садиков, Камил Абдрахман улы Вәлиев һ.б. бик күптәр; Башҡортостан етәкселегендә бергә эшләгән аркадаштар, шулар араһынан М.Ғ. Рәхимов, А. Я. Копсов, Р. И. Байдәүләтов, Р. С. Бакыев, К. Б. Толкачев, В. П. Гаврилов, В. П. Василенко, В. Х. Байтурина, Х. Х. Ишморатов, И. Ә. Ғәбитов, С. Х. Әминев, Э. В. Колмөхәмәтов, Ф. Ф. Хантимеров, В. А. Власов, С. Р. Мортазин һ.б.; Рәсәй Дәүләт Думаһындағы донъя мәсьәләләрен бергәләп хәл иткән иптәштәр, шул иҫәптән Селезнев Геннадий Николаевич, Морозов Олег Викторович, Жуков Александр Дмитриевич, Рогозин Дмитрий Олегович, Севостьянов Виталий Иванович, Говорухин Станислав Сергеевич, Чилингаров Артур Николаевич, Сәйфуллин Фрэнис Аскарйән улы, Залиханов Михаил Чоккаевич һ.б. күп арзаклы шәхестәр; Рәсәй Дәүләт хезмәте академияһындағы бергә эшләгән коллегаларым, бигерәк тә кафедра мөдире, академик Урсул Аркадий Дмитриевич, профессорҙар Гирусов Эдуард Владимирович, Делокаров Кадырбеч Хаджумарович, Мамедов Низами Мустафа оглы һ.б.; Рәсәй Фәндәр академияһының Философия институтындағы коллегаларым – профессорҙар Лисеев Игорь Константинович, Чумаков Александр Николаевич, институт директоры, академик Гусейнов Абдусалам Абдулкерим улы һәм бүтәндәр.

Әйтөп үтелгәндәрҙән тыш, эш, укыу йәки хезмәт менән бәйләнмәгән, ә төрлө тормош мәсьәләләренә уртаҡ карашлы, дөйөм максаттарыбыз булған, йәмғиәт эштәрен бергәләп башкарган яҡын кешеләр бик күп булды. Улар араһында Мостаһи Кәрим ағай, Хөсәйен Әхмәтов ағай, Әхиәр Хәкимов ағай, Ғайса Хөсәйенов ағай, Абдулхак Игебаев ағай, Нияз Мәжитов ағай, Билал Хәмит улы Юлдашбаев, Азат Абдуллин, Ғәзим Шафиков, Дамир Вәлиев, Роберт Байымов, Динис Бүләков, Рауил Бикбаев, Ғәлим Хисамов, Әмир Абдразаков, Асылғужа Баһуманов,

Рәшит Шәкүр, Ирек Кинйәбулатов, Абрар Ярлыкапов, Зиннур Нурғәлин, Зөфәр Тимербулатов, Әхмәр Азнабаев, Әхнәф Дилмөхәмәтов, Салауат Күсимов, Рафаэль Зиннуров, Фәнил Фәйзуллин, Вил Тимербулатов, Әхәт Мостафин, Сәлиә Мырзабаева, Роберт Ниғмәтуллин, Марат Илһамов, Котдос Латипов, Венер Ғәлин, Мәхмүт Сәлимов, Егор Макаров, Вячеслав Мантатов, Әүхәт Мусин, Леонид Гринин, Хәмзә Ғәлиев, Әнүәр Әсфәндиәров, Абдрахман Ғәлләмәтов, Ғәли Сәйетбатталов, Нәғим Ишбулатов, Венер Хәлилов, Ирек Аблаев, Фәүкәт Кызрасов, Вилким Мәксүтов, Рим Сырлыбаев, Илшат Ситдиқов, Хәлит Сөләймәнов, Рим Сынғызәтов, Данир Әхмәтйәнов, Заһир Ғәлин, Әкрәм Ниғмәтуллин, Зиннәт Хәйруллин, Рәсих Хәмитов, Зөфәр Мортазин, Рәмил Дилмөхәмәтов, Мирхәт Кәзәрғолов, Луиза Макшүкова, Әхтәм Абушахманов, Әмир Әминев, Мазһар Исәнбаев, Нияз Сәлимов, Эльза Хоревә, Сәлимйән һәм Вәлиәхмәт Бәзрәтдиновтар, Зәйни һәм Булат Рафиқовтар, Марат һәм Румил Азнабаевтар, Ирек, Нәғимә, Рифкәт, Алмас һәм Айтуған Акмановтар, Изел, Рафаэль һәм Вәкил Ағишевтар, Йәүзәт, Тәлғәт һәм Рудик Исқужиндар, Ринат, Рәшизә һәм Ришат Йосоповтар, Шәрифйән, Рәшит һәм Мәжит Ишемәтовтар, Фәйзрахман һәм Батыр Хисмәтуллиндар, Марс, Хәйзәр, Харис һәм Альберт Шаһиевтар, Мирас, Гәлфиә, Артур һәм Урал Изелбаевтар, Зиннур, Рәсимә һәм Урал Ураксиндар, Рим һәм Айбулат Йәнғужиндар, Альбина һәм Фәнис Исхақовтар, Риф, Рәхим һәм Марсель Тойғоновтар, Сергей һәм Әлфиә Семеновтар, Сәфәрғәле, Вилүрә һәм Урал Йәнтүриндәр, Фәрит һәм Риф Ғәбитовтар, Флүрә Ноғоманова, Төхвәт Аслаев, Нурмөхәмәт хәзрәт Ниғмәтуллин, Сәбилә Сөләймәнова, Фирзәүес Хисәметдинова, Сәриә Миржанова, Нәжибә Мәксүтова, Розалия Солтанғәрәева, Тамара Ғәниева, Зөлфиә Ханнанова, Әзнәм Исқужин, Байтимер Ағеев, Венер Азнағолов, Зиннур Йәрмөхәмәтов, Салауат Килдин, Әмир Юлдашбаев, Рәмил Исқужин, Салауат Ғүмәрәтов, Данир Үзбәков, Фәнил Күзбәков, Әхәт Хисмәтуллин, Мизхәт Мәмбәтов, Азамат Дәүләтқилдин, Рифкәт Исрафилов, Олег Ханов, Резеда Сазрыева, Рәшизә Туйсина, Гәлли Мөбәрәкова, Эльвира Юнысова, Хөрмәтулла Үтәшев, Тимер Йосопов, Радик Бирзин, Зиннур Собханғолов, Рәмил Бәзрәтдинов, Марат Колшәрипов, Наил Ғәйетбаев, Илғиз Солтанморатов, Әхмәт Сөләймәнов, Мәхмүт Хужин, Люциә Ғүмәрәва, Гәлфиә Янбаева, Әхмәр Үтәбаев, Рәшизә Солтанова, Рафаэль Шафиқов, Рәйес Исмәғилев, Мәрийәм Буракаева, Әкрәм Ғәниев, Рәйес Низамов, Закирйән Әминев, Йәлил Ғөйөндөков, Әмир Әсфәндиәров, Салауат Низаметдинов, Ләйлә Исмәғилева, Рамазан Йәнбәков, Радик Ғәрәев, Мәжит Алкин, Ғүмәр Әбделмәнов, Фәрит Бикбулатов, Ғәли Хәмзин, Фәйзрахман Ярышев, Валерий Фазлаев, Әзәһәм Исқужин, Азат Айытқолов, Юлай Ғәйнәтдинов, Флүрә Килдейәрова, Азамат Тимеров, Артур Туктағолов, Роберт Юлдашев, Рәсүл Карабулатов, Рима Аманғилдина, Батырхан Мырзабаев, Ғәлимйән Баймырзин, Ибраһим Мөхәмәтйәнов, Буранбай Күсәбаев, Мәжит Мәхмүтов, Әзәһәм Барлыбаев, Мәжит Байегәтов һ.б. һанап бөткөһәз бик кәзәрлә кешеләрәм. Яқын дуһтар араһында Тәркиә Милли мәжлес (парламент) депутаты, профессор Невзәт Ялсынташ, Зәки Вәлидизең кызы Исәнбикә һәм улы Сүбидәй, украин профессоры Владимир Черняк, якут профессоры Егор Махаров, бурят профессоры Вячеслав Мантатов, сыуаш профессоры Геннадий Трифонов, Дағстан профессоры Мостафа Билалов һәм башка күп изге күңелле кешеләр бар.

Атап үтелгәндәр һәм аталмағандарың телевизор аша ғына таныш булып түгел, ә һәр береһе менән булған әскерһез, туғандарса яқын һәм матур шәхси мөнәсәбәттә һәм аралашыуы хәтерләй башлаһаң, донъя яқтырып, күңелдә йылы тойғолар уянып китә. Бер кеше ғүмерендә шундай яқын һәм ышаныслы

тормош юлдаштарының бик күп булуы – үзе үк гәжәйеп күренеш! Ул кешеләрзең кайһы берзәре якты донъяла юк инде, тик барыбер улар йөрәктәре-беззең иң түрендә, күңелдәре йылытып йәшәй. Был хәл үзе үк уларзың тормошо заяға үтмәгән, оло мәгәнәгә эйә булуың күрһәтә. Шундай кешеләрзең бер нисәһе менән аралашыу тураһында бәйән иткә килә.

***

Мостай Кәрим ағай менән танышып, бер нисә осрашкандан һуң, ул минән: «Кустым, һин кайһы райондан әле?» – тип һораны. Мин: «Баймактан», – тигәс: «Ә-ә-ә... Улайһа һинең күкрәгең гел күгәргән көйө йөрөйзәр», – тип мут кына йылмайып куйзы. Минең аптырашлы карашыма яуап итеп: «Сөнки баймактар ураған һайын «Мин – баймак, мин – баймак...» тип күкрәктәрен дөмбәсләп йөрөй», – тине, кеткелдәп көлә биреп. Был лакапты тәүгә ишеткәнгә, мин дә рәхәтләнәп көлдөм. Һуңынанһыраҡ Рәйес Түләктең ошо лакапка арналған шиғыр өзөгөн кустым Әзһәм укып ишеттерзе:

*Баймактарзың күкрәктәре
Күгәреп йөрөй, имеш.
Көнләшеп әйтә бит улар,
Әзһәм Әзһәмович!*

Икенсе юлы Ак йорттоң көньяк буфетында Мостафа Сафа улы, мин һәм тағы ла ике егет өстәл артында ашап, һөйләшеп ултырзык. Һүз тәмәкә тартыузы, аракы эсеүзе ташлау тураһында сыккас, Мостай ағай: «Егеттәр, мин ул алама гәзәттәре әллә кәһә ташланым инде», – тине лә шымды. Без һүззең дауамын көтә биреп ултырзык та, булмағас, бөтәбез зә бер юлы тигәндәй: «Ә катын-кыз-зәр менән эш һисек, Мостай ағай?» – тип һорай куйзык. Шуны ғына көткәндәй, ағайыбыз муғлы-кайғылы тауыш менән: «Әйтәм бит, тар махсулаштырыузы ғына калдырырға тура килде, егеттәр», – тине. Ағай һигезенсе тиштәне кыуа ине.

Башкорт дәүләт университетының проректоры вазиһында эшләп йөрөгәндә, тыуған көнөдән һуң бер аз вақыт үткәс, Мостай ағайҙан хат килеп төштө. Конверт әсендә маркаһы булмаған тағы бер конверттың тышына кулдан язылған: «Хөкүмәттә алдайым тип, тыуған көнөңә маркаһың хат ебәргәйнем, кире килде. Яңынан, дөрөсләп озатам. Мостай». Эстәге конвертта А-4 форма-тындағы кағыззың уртаһына матур почерк менән түбәндөгеләр язылған:

Хәлил Барлыбаевка объективка (характеристика)

*Хәлил – изгелеккә дәлил:
Аты Хәлил, эше хәләл,
Исемдәре Барлы-Бай.
Күззәрендә гакыл нуры,
Телдәрендә – бал да май.*

Азак был дүрт юлык «Ағизел» журналында Мостай ағайзын көндәлектәрендә донъя күрзе. Тик уға бишенсе юл да өстәлгәйне: «*Ай-һай, шулаймы был!*?» Күрәһең, һуңғыһы мин түрәлектән сығып, ябай профессор булып киткәс өстәлгән. Кояшта ла тап булған кеүек, бөйөк кешеләрзең дә йомшак яктары була бит. 1999 йылдың көзөндә мин РФ Дәүләт Думаһына һайланырға сыкканда, Мостай ағай менән кулға-кул тотаношоп, матур итеп фотоға төшөп, календарь сығарзык. Унда өстәге дүрт юлыктың башын ағайзың кулы менән язып, култамғаһын куйзык. 2003 йылда яңынан һайланырға сыккас, ағай минең шул ук календарзы кабатлап сығарырға тигән һорауыма риза булманы. Был

юлы БР Президенты хакимиәте лә кандидатурамды административ яклауҙан баш тарткайны.

***

Сығышы Силәбе өлкәһе Арғаяш районынан булған, башкорт халкының әхлаки үсеш нормаларын бик яҡшы белгән, халкыбыздың иң күренекле профессиональ философы Дамир Вәлиев: «Мин һине, үз һыҙаттарыңдан башка, тик Баймаҡ районынан булғаның өсөн генә лә ихтирам итәм. Баймакта булһаң, унда айырым үзенсәлекле халыҡ йәшәгән күрәп, кешеләрҙең әскерһезлегенә, һүзгә тоғролоғона, асыҡ зиһенле һәм ышаныслы булыуҙарына, яҡты йөзлөлөгөнә, кунаҡсыллығына хайран ҡалып йөрөйһөң», – тип әйтә ине. Был һүзҙәрҙең «күкрәктәре күгәрәп йөрөгән» баймактар үзҙәре йә сит илдән килеп комплимент һөйләгән кунаҡ түгел, ә кеше һәм халыҡтар этикаһын, бигерәк тә башкорттоң әхлак канундарын профессиональ кимәлдә яҡшы аңлаған белгес, философия фәндәре докторы тарафынан әйтеһе мөһим. Ысынлап та, райондаштарың һәм ауылдаштарың миңең өсөн бер туған кешеләр кеүек кәҙерле. Күпме ерҙәрҙә булып та, уларҙың Кеше тигән оло исемгә тап төшөргән күргән булманы. Бәлки, икенсе берәү башка миһал килтерә алыр, ә мин Дамир Жәүәт улына ҡарата үземдең шәхси тәһһораттарың хаҡында ғына әйтәм.

Дамир дуһтың яҡты донъянан бик иртә китеһе уның һанап бөткөһөз күп дуһтары, коллегалары, укыусылары өсөн генә түгел, халкыбыз өсөн ысын мәғәнәһендә сикһез юғалтыу булды. Уның әллә күпме эһләнә торған киммәтле хезмәттәре тамаманмай ҡалды. Уны ерләү көнөндә һөйләгән хушлашыу телмәремдә шул һүзҙәрҙе әйттем: «Дамир Жәүәт улының дуһтары бик күп булды, бер шәхси доһманы ла булманы. Тик башкорт халкының доһмандары ғына уның доһмандары ине».

***

Абдулһаҡ Игебаев ағай менән яҡшы дуһтарбыз. 80-се йылдарҙа Р. Зорге урамының ике яғында ҡапма-ҡаршы йорттарҙа йәшәнек. Йыш ҡына телефон аша шылтыратышып, саф һауала йөрөштөрөп ала инек. Шағир кеше буларак, сабый бала һымаҡ, саф күңелле кеше. Ҙайһы саҡ урамда тыныс ҡына китеп барғанда ағайыбыз эргәнән юк була. Әйләнәп ҡараһаң, ағай: «Ҙустым, ғәфү ит, илһам килде, илһам...» – тип атлай-йүгерә ҡайтып китә ине. Күрәһең, һөйләшеүҙәребеҙ уны илһамландырып ебәрә торғандыр. Хәтерләйем, бер саҡ ул бейегерәк ҡар өйөмөнә баһып, яңы шиғырын укырға тотондо: «...Еребеҙҙән дә айырылһаҡ, илебеҙән дә айырылһаҡ, инде безгә ни ҡала?...» Мин: «Ағай, әгәр ҙә: «Телебеҙҙән дә айырылһаҡ», – тип өһтәһең, шәп булмаһмы?» – тинем. Ул ризалашты һәм шул шиғырын аҙаҡ мин тәкдим иткәнсә баһтырып сығарҙы. Шулай итеп, мин дә башкорт шиғриәтенә бер юл өһтәнем.

Яңылышам. Тағы ла ике шиғыр яҙып баһтырыуға өлгәштем икән. Береһе 90-сы йылдарҙа «Йәшлек» гәзитендә донъя күрҙе. Абдулһаҡ ағай менән бергә илһамланып, мөһтәкиллек өсөн көрәшәп йөрөгәндә, 23 март – Республика көнөнә арналғайны. Икенсеһе «Халкыбыз яҙмышы һәр беребез ҡулында» исемле броһюралда инеш һүз итеп «Йәшә, халкым» тигән баш аһтында баһылды.

*Композитор халкым
Операнан бөйөк,
Мәңге үлмәһ йырҙар сығарған.
Шағир-сәһән халкым
Бәйет-риүәйәттәр*

Томдар итеп ташка басылган.
 Моңло-зарлы халкым
 Донъяла бер
 Курай мөгъжизәһен тыузырған.
 Зирәк-айнык халкым
 Геродотка
 Тиңләп, уны гений һокланған.
 Өс меңенсе йылда
 Яңы йырзар,
 Яңы уйзар талап ителер.
 Артыласак үрзәр
 Күбәйерзәр,
 Тормош лабиринтка әрелер.
 Шикләнмәйем,
 Халкым ул үрзәрзе
 Каһарманлык менән артылып.
 Тормош лабиринтын етез үтеп,
 Һунмәс мәңгелеккә ынтылып.

Брошюра 1998 һәм 2003 йылдарга башкорт һәм урыс телдәрендә нәшер ителде. Унан алда «Башкортостан» гәзите биттәрендә донъя күрзе. Брошюра халкыбыздың матди көнкүрешенә, әхлаки хәленә, башка күп төрлө проблемаларга арналды. Унда республикала тәүгеләрзән булып эскелектең халкыбызга ниндәй каза килтереп, иң яуыз дошмандарының беренә әүерелеүе, уға каршы кисектергеһез һәм кишкен көрәш зарурлығы тураһында мәсьәлә бик үткер күтәрелгәйне. «Йәшел йылан» менән дүс булған кайһы берәүзәр миңә, аракы эскәндәрзе бигерәк мәсхәрәләп, түбәнһетеп күрһәткәнһең, тип үпкә белдереп йөрөнө. Мин, язылғандар көзгө кеүек, ысынбарлыкты һүрәтләй, көзгөгә түгел, үз киәфәтеңә үпкәләргә кәрәк, тип яуап бирә инем. Без Абдулхак ағай менән был темаға ла күп һөйләштек.

Ағай ысын күңелдән, тик үз көсөң, һәләтең һәм хезмәтең менән тапкан малғына хәләл, ә ниндәйзәр осраклы юл йә мутлык менән табылған табыш харам була, тип әйтер ине. Һүззәрен раслап, үзе һәм ғаиләһе кисергән бер хәлдә һөйләне: «Күптән түгел еңгәйең менән санаторийза ял иттек. Бер кис саф һауала йөрөгәндә, юлыбызза 10 һум акса күренде (хәзер 2000 һум тирәһе – ул сакта Өфөнән Мәскәүгә оһоу 27 һум тора ине – Х.Б.). Мин, еңгәйеңдең ул акһаны алырға саһаһы барлығын һизеп: «Теймә. Харам!» – тинем. Еңгәйең тыңлаһаны: «Кит, Хозай Тәғәлә юлыңа сығарып куйған һәмәһе һишләп алһасқа!» – тип акһаны алды. Шунда ук кафеға инеп, һиһәләр һатып алды. Мин принциһиаль рәүештә ризыкка кағылһаным. Иртәгәһенә еңгәйең ниндәйзәр азыкһан ағыулаһнып, буғай, каты сирләп китте. Санаторийза дауалап булһағанлыкһан, уһы Өфөгә осорорға тура килде. Шулай, кустым, тик хәләл көсөңгә генә ыһанып йәшәргә кәрәк». Ағайзың һөйләгәндәре шундай бик фәһемле, фәһсәфәүи мәғәнәле һәм күңелде арбай ине.

***

Башкорт халык языһыһы Әһиәр Хәкимов ағай менән без үткән быуаттың 70-се йылдары башында, мин МДУ студенты сакта, аралаша башлаһык. Башкортостандан университетта укыһы аспиранттар, студенттар, квалификацияһын камиллаштырыһы белгестәр бергәләп йыш кына республикаһызһан килгән йә Мәскәүзә йәшәгән күренекле якташтар менән осрашыузар үткәрә инек.

Улар араһында Хәким Филәжев, Билал Юлдашбаев, Файса Хөсәйенов, Динис Бүләков, Ирек Акманов, Дамир Вәлиев, Рәшит Шәкүр, Роберт Байымов, Азат Абдуллин, Эмир Юлдашбаев, Тимер Йосопов һ.б. арзаклы шәхестәр була торғайны. Әхиәр ағай менән аралашыу безҙең өсөн бигерәк тә кызыклы һәм фәһемле ине. Осрашыуҙар рәсми түгел, хатта зур булмаған студент һәм аспирант бүлмәләрендә сәй эсеү һәм озон-озак фекер алышыуҙар, әнгәмәләшеүҙәр рәүешендә лә үтә. Кайһы бер фекере зәғиф кешеләрҙең: «Беләбез инде ниндәй сәй эскәнегезҙе», – тип төрттөрөүе ихтимал. Был төптән хата, уйзырма. Әхиәр ағай эскелектен халкыбыҙың дошманы, иҫерек кеше – мәсхәрә күренеш, иҫерек компания – ахмактар өйөрө икәнән үзе безгә аңлата ине.

Әхиәр ағай фронтвик, күренекле языусы, төрлө данлыклы премиялар лауреаты, РСФСР Языусылар берлеге секретары, Советтар Союзындағы ин юғары интеллектуаль кимәлле «Литературная газета»ның редакция коллегияһы ағзаһы, СССР милли әҙәбиәттәре бүлегенә етәксәһе булып эшләүсә кеше буларак кына түгел, ә шул ук ваҡытта ысын мәғәнәһендәгә юғары интеллигентлы шәхес булыуы һәм үзен башҡорт ауылдарында йәшәгән ағайҙарыбыҙ кеүек ябай, иғтибарлы һәм олпат тотоуы менән күнелдәребезгә арбай ине. Һөйләшеүҙәр ағайың һуғыш иҫтәлектәре, әҙәбиәт мәсьәләләре, студент тормошо, республикабыҙың, халкыбыҙың язмышы, башка бөтмәс-төкәнмәс темалар һәм проблемалар тирәһендә урала торғайны.

Мәскәү университетын тамамлап, Өфөлә эшләй башлағандан һуң да, мин – Мәскәүгә йәки Әхиәр ағай Өфөлә булғанда без йыш кына осрашып, аралашып йәшәһек. Иң үҙенсәлекле, әһәмиәтле, фәһемле һәм хәтерҙә ныҡ калған осрашыуҙар 1994 йылдың май-июнендә булды. Ул ваҡытта без өс кеше – Башҡортостандың Конституцион Суды рәйесе Ирек Мөксин, Башҡортостан Дәүләт Йыйылышы – Королтайы депутаты Зөфәр Йәһәкәев һәм мин (ул ваҡытта БР Дәүләт милкенә идара итеү комитеты рәйесе) Рәсәй дәүләт органдары менән Башҡортостан дәүләт органдары араһында вәкәләттәрҙә бүлешәү тураһындағы килешәүгә нисек итеп языу тураһында һөйләшеүҙәр алып бара инек. Һөйләшеүҙәр бик көсөргәнешле барҙы, документтың һәр һүҙе, хәрефе һәм өтөр-нөктәһе өсөн бәхәсләшәргә тура килде. Килешәүҙең урысһаһын эшләү менән бер үк ваҡытта, башҡортсаһын языу кәрәк ине. Зөфәр Ирғәле улы менән Килешәүгә тырыша-тырыша башҡортсаға тәржемә итә алһаҡ та, тәржемәнең юғары профессиональ кимәлдәгә, азак ниндәйҙер кәмселектәр асыкланыу ихтималлығы бар ине.

Шул сәк, телебезгә камил белгән языусы Әхиәр ағай менән осрашып, Килешәүҙең йөкмәткәһе тураһында кәнәшләшәргә кәрәк, тигән уй тыуҙы. Ваҡыт бик тығыз, документ иртәгә иртә менән һөйләшеүҙәрҙең сираттағы сессияһына әҙер булырға тейеш ине. Киске сәғәт 10-дар тирәһендә Әхиәр ағайға шылтыратып, мәсьәләһен асылын аңлатһаҡ, ул шунда ук мине үҙенең фатирына сақырҙы. Төн буйына, йәғни таңға тиклем икәүләп Килешәүҙең башҡортса нөсхәһен эһәһенән ебенәсә тикшереп, төҙәтмәләр индереп, арыу ғына шымарттыҡ. Языусыбыҙ етәкселегендә без документты грамматик төзөлөш күзлегенән генә түгел, йөкмәткәһе буйынса ла ныҡлы иғтибар биреп эшкәрттек. Ағайыбыҙ менән икәүләп башкарган эш Рәсәй делегацияһы менән артабанғы һөйләшеүҙәрҙә ныҡ ярҙам итте. Әхиәр Хәсән улын 1994 йылда Рәсәй Федерацияһы һәм Башҡортостан хөкүмәттәре араһында төзөлгән Килешәү авторҙарының береһе тип иҫәпләргә мөмкин.

Тормош тәжрибәһенә бай шәхес буларак, Әхиәр ағай был документтың оло тарихи әһәмиәткә эйә булыуын әйтте, шул ук ваҡытта уның оҙаҡ эш итә алы-

рына шик белдерзе. Уныңса, Рәсәй даирәләре һәр сак үзәренең хәле сетерекле, ауыр сактарза башкорттар менән уртак тел табырға, килешүзәр төзөргә ынтылған, ә инде хәтәр осорзар үтә барған һайын килешүзәрзе бозорға, уларзан баш тартырға теләүселәр алға сыккан. Бындай хәл XVIII быуаттарзағы башкорт ихтилалдарынан һуң да, 1917 йылғы ике инкилаптан һуң да күзәтелде. Әхиәр ағайзың, Килешүзәң язмышы озақ булырмы, ун йылға барырмы икән, тигән фекере урынлы булып сыкты: документ халкыбызға ярайһы ғына қазаныштар килтерһә лә, озақ ғүмерле булманы.

Хәтерзә қалған икенсе осрашыу Әхиәр ағай госпиталдә дауаланып ятқан сакта будды. Һуңғы йылдарзы ул йыш қына ауырыштыра ине. Мәскәүзә булғанымда, ғәзәттәгәсә, йортонә шылтыраттым. Лидия еңгәй уның госпиталдә ятыуын әйттеп, унда нисек барырға кәрәклеген өйрәттә. Күстәнәскә башкорт балы һәм башка тәм-том алып, Боткин исемендәгә дауаханаға йүнәлдем. Якташыбыз ғазаплы һуғыш йылдары һөзөмтәһе булған йөрәк ауырыуынан интегә ине. Озақ қына төрлә темаларға һөйләшеп ултырзык. Ағай Өфөнән хәл белешергә килеүсе булмауына бошондо, миңә рәхмәттәр әйтте. Тыуған ерен, Дәүләкәнән, Дим буйы туғайзарын һағыныуын һөйләне. Ағайзың: «Бигерәк тә ауылда әс-қарындан бешерелгән бишбармакты һағындырзы», – тигәнә әле лә хәтерзә. Был һүззәр уның Мәскәүзә донъя көтһә лә, ғәмәлдә башкорт көнкүрешенә берәгеп йәшәгәнән рақлай ине.

Еңеү көнә еткән һайын иң әлек атайым менән Әхиәр ағай, башка яқын ола-тайзар, ағайзар искә төшә. Улар һуғышта еңеп, безгә тыныс тормош биреп, тәрбиәләп кешә итте. Әхиәр ағайзың бақалқы тауышы, тәрән ақыллы қарашы, яғымлы йылмайыуы – һәр вакыт күз алдында. Бөгән – Интернет заманы. Якташымды юкһынған сакта «поисковый сайт»ка инәм дә «Хәкимов Ахияр Хәсанович» тигән һүззәрзә йыям. Шунда уның матур һүрәттәрән қарап, қаһарман тормош юлын, бай һәм юғары ижадын сағылдырған хикәйәләрен укып кинәнәм. «Википедия»ла бирелгән хәбәрзә, якташыбыз һуғышқан 103-сә гвардия уксылар дивизияһының «һуғыштан һуң күренеклек яулаған ике кешенәң берәһе – Хәкимов Әхиәр Хәсән улы» тиелгән. Икенсәһе – Именлек хәзмәтенәң Тышқы разведка академияһы профессоры, генерал Вадим Кирпиченко икән. «Литературная газета»ның фронтвиктарға бағышланған сайтында якташыбыззың «Памятник», «Весенние грезы» исемле шиғырзәры иң тәүге рәттә бирелгән. Улар ағайзың, зур языусы булыу менән бергә, талантлы шағир икәнән дә рақлай.

***

Мортаза Ғөбәйзулла улы Рәхимовты тәү тапқыр 1989 йылдың язында СССР Юғары Совет депутаттары исеменән Башкортостанға союздаш республика статусы юллау тураһындағы мөрәжәғәткә қултамғалар йыйып йөрөгәндә күрзем. Ул әште төп башқарыусы Мәүзиғә алай Ғәбитова «Россия» қунақханаһының фойеһында Кремлдән қайтып килгән депутаттар араһындағы табак битле, қысык күзлә һәм зур кәүзәлә ағай янына йүгереп барзы ла: «Мортаза ағай, ошо мөрәжәғәткә қул қуйырға кәрәк», – тип уға қағыз битен һондо. Документка бер нисә секунд күз йүгертеп, ағай миңә күз ташланы ла: «Юк менән булып йөрәй-һөгөз, егеттәр», – тип китеп тә барзы. Шулай за, 1990 йылдың мартында БАССР Юғары Советының Рәйесе итеп һайланғаннан һуң, Мортаза Ғөбәйзулла улы Башкортостандың мөстәкиллеге тураһындағы декларацияны қабул итеү, автономия статусынан қотолоу өсөн күп көс һалды.

***

Ул осорза республикала ижтимағи тормош бик көсөргәнешле ине. Хәтерләйем, Башкорт ССР-ы Юғары Советы һәм Өфө кала Советының берләштерелгән сессияһында кала Советының арткы рәттәрҙә ултырған һаҡаллы депутаты, ултырышты алып барған М. Рәхимовка кысқырып, һүҙен бүлдереп тәртипһезләнде. «Эргәһенә барып, яғаһынан алырғамы әллә?» – тип ултыра инем, тегене күршеләре тынысландырып өлгөрҙө. Шулай уҡ сессияла республиканың мөстәкиллеге милли мәсьәлә менән бутап, шау-шыу башларға теләүселәр ҙә күп ине. Ундай баш баштаҡлыҡты Мортаза Ғөбәйзулла улы бик оҫта, урынлы шаярыу менән иҫкәртә белде: «Милли мәсьәләне кыстырып, башты катырмағыҙ! Һүҙ милләттәр түгел, берҙәм республика халкы тураһында бара. Ниндәй милли мәсьәлә?! Бөтәһе бутапшып, аралашып, эшләп, йөшөп ятабыҙ! Әллә күпме катнаш милләтле ғаиләләр бар! Ә инде бөтөгөзсөң дә ниндәй милләтле һөйөргәләрегеҙ бар икәнән әйтеп тә тороу кәрәкмәй!» Халыҡ көлө-көлө тынысланып, ул осорза бик яуаплы булған сессия эшлекле рәүештә дауам итте, һәм тейешле ҡарарҙар қабул ителде.

Мортаза Рәхимов сәйәсәт өлкәһен тәрәндән белмәһә лә, ҡрәстиәндәргә һаҡ хәйләкәрлек менән ағымдағы конъюнктураны яҡшы һиҙә ине. Мәсәлән, М. Горбачев менән ул һәйбәт мөнәсәбәттә булды. ГКЧП фетнәһе көндәрендә икеләнеп йөрөһә лә, аҙаҡ Б.Ельцин менән дә дуҫлашты. Хәтерләйем, 1999 йылдың көзөндә, Дәүләт Думаһына һайлау алды кампанияһы менән бергә, киләһе йылдың мартында Рәсәй Президентын һайлау буласағы ла күҙ уңында тотоло ине. В. Путин үҙенең Президентлыҡка кандидат буласағын иғлан итә лә, Премьер-министр вазифаһын үтәһе буларак, Ырымбур калаһында Урал-Волга буйы етәкселәре менән кәңәшмә үткәрә. Унда катнашҡан М. Рәхимов, беренселәргән булып телмәр тотоп, залдағыларҙы әле танылып өлгөрмөгән Владимир Путинды Президент һайлауҙарында яҡларға саҡыра. Был алдан күрә белеүсәнлек булған, сөнки ул осорза М. Рәхимов, Ю. Лужков, М. Шәймиев, Е. Примаков бер төркөм булып сығкайны. В. Путиндың хәтерә бик яҡшы, үҙенә һәйбәт мөнәсәбәт күрһәткән кешеләргә онотмағаны билдәле. Был артабан Башкортостан Президентының язмышында ла яҡшы күрәнде. 2010 йылда В. Путин Рәсәй Президенты була, бәлки, М. Рәхимовты вазифаһынан ситләтмәстәр ине.

М. Рәхимовтың БР Юғары Совет Рәйесе, аҙаҡ Президенты булып һайлануы – зур ҡазаныш, һаһарманлыҡ һәм аҡыл билдәһе. Юғары етәксә үҙе барыһын да яҡшы белергә, универсаль һәләтле кеше булырға бурыслы түгел. Президентлыҡка уҡытмайҙар, уның төп һәләте – тейешле урынға һәләтле кешене ҡуя белеү, шуңдайҙарҙан үҙенә команда төзөү, һәр кемдең эшенә тейешле һаһа бирә белеү. Ҡызғаныска ҡаршы, Мортаза Ғөбәйзулла улының эшмәкәрлегендә кәм-селектәр булмай булманы. Уның янында ниндәй генә йәбешкәктәр, ҡарьеристар, мут һәм һикле шәхестәр булып китмәне. Күптәренә аҙаҡ уның дошманына әүерелеү генә түгел, хатта халкыбыҙҙы һәм республиканы күрә алмаусылар икәнә асыҡланды.

Әлбиттә, Мортаза ағайҙы «интеллектуал» тип әйтеүселәр булманы. Ижтимағи фәндәргә яратмаған, әммә зиһен менән инженер һәм завод директоры булып эшләргә кимәлгә еткән шәхес ул. 1994 йылдың көзөндә мин, Мәскәү даирәләренә Чечняла һәрби кампания башлап ебәреүҙәренә ныҡ шомланып, Мортаза Ғөбәйзулла улына, был һуғыш – иҫәрҙәр авантюраһы, Рәсәй халқына бик күп бәлә килтерәсәк, ошо фекерҙә Б. Ельцинға күмәкләп еткерергә кәрәк ине, тигәс, ул бөтөнләй вайымһыз төстә, ул эшкә безҙең бер ниндәй ҙә ҡысылышыбыҙ юҡ, тип яуап бирҙе. Ҡызғаныска ҡаршы, ул ҡанлы бәрелештә Башкортостандың күп

кенә егеттәре лә башын һалды. Дәүләт Думаһы депутаты буларак, һайлаусыларзың һорауы буйынса шул һуғышта катнашкан һәм ғәйеп булған һалдаттарзың язмышы менән күп шәғәлләнергә тура килгәйне.

БР Юғары Советы Рәйесе, Президенты булып эшләүенең тәүге осоронда Мортаза Рәхимов үзен ярайһы ғына халыҡсан, ябай һәм тәбиғи тоткан, совет осоронда алған яҡшы һызаттар менән эш итеүсе етәксе итеп күрһәттә. Был осорҙа уның төркөмөндә юғары кимәлдәге белгестәр зә йыйылғайны. Улар араһынан И. Мөксиновты, И. Әзһәмовты, В. Сәмиғуллинды, С. Әминевты, С. Килдинды, И. Ғәбитовтарзы атап әйтергә мөмкин. Ирек Шәриф улы – М. Горбачев менән МДУ-ның юридик факультетында бер курста беләм алған, Рәсәй кимәлендәге юғары әзерлекле белгес һәм хәҙерге Башҡортостан һокук системаһына нигез һалыусы. Уға В. Сәмиғуллин яҡшы ярзам күрһәттә. Хосуси-лаштырыу буйынса мин әзерләгән указ проекттарының күбәһен М. Рәхимов бер кемдән дә раһлатмай, туранан-тура кул куйып сығара ине.

Тик бер ни тиклем ваҡыт үткәндән һуң, үтә оло һәм сиктәре күренмәгән власть йөгә астында, ағайзың башы әйләнә башланы шикелле. Кайһы бер мәсьәлә буйынса: «Ағай, улай эшләү законһыз була бит әле», – тиһәң, ул: «Ниндәй закон? Бына мин һиңә закон!» – тип әйтер ине. Кайһы бер сығыштары ла хайран калырлыҡ булды. 2002 йылда ул, мәсәлән, улы тарафынан республикала ниндәйҙер «фетнә» ойшторолоуы тураһында һүз таратты. Шул ук осорҙа бер ниндәй нигезһез, Башҡортостанды парламент республикаһы итәм, тип маташты.

Башҡортостандың беренсе Президентының иң «йомшак» урыны – кемдер уға икенсе берәү һаҡында ниндәйҙер хәбәр еткерһә, уның дәрәжә-түгелме икәнән тикшереп тормай, сабый балаларса ышанып, шул ишеткәнәнән башка хәкикәт юк, тип кәғи рәүештә эш итеүе. Шул аркала М. Рәхимов күп кешеләргә яңылыш мөнәсәбәт күрһәтеп, уларға ла, үзенә лә, иң мөһиме, республикала эш барышына ныҡ зыян килтерҙе. Бер мәл, мин БР Дәүләт милкенә идара итеү комитеты рәйесе булып эшләгәндә, ул телефондан шылтырата: «Һин нишләп Кади́ров (Рәфис Кади́ров – Х. Б.) менән бергәләп миңә каршы эш алып бараһың?» Һорау шул тиклем мәғәнәһез яңғыраны, капылғара үзем дә көтмәгән һүзҙәр ысҡындырҙым: «Аҡылығыҙҙан шаштығыҙмы әллә?! Ул әкиәттә кем һөйләнә? Мин Кади́ровты ғүмеремдә беренсе тапкыр күреп, үткән азнала ғына унан «Восток» ЧИФ-ын (Р. Кади́ров ошо ЧИФ-тың һәм шул исемлә банктың етәксеһе ине – ред.) Хөкүмәткә тартып алыуы ойшторҙом!»

Мортаза Ғөбәйзулла улының Рәсәйҙең өсөнсө Президенты Д. Медведев менән уртаҡ тел таба алмай, уны, президент ил менән компьютер аша етәкселек итә алмай, тип тәнкитләүе тормоштан артта калғанлығын тоймаһа ла, республика етәксеһе вазифаһындағы көндәренең һанаулылығын һизгәнлектән килгәндер. Ә инде 2010 йылдың йәйендә Башҡорттарзың Бөтә донъя королтайын йыйып, унда, халықтың етди проблемаларын хәл итеү урынына, күпселек һүзҙе үзен яклатуға, Кремлгә бармак янауға, кеҫәнән йозрок күрһәтеүгә йүнәлтеүе уның вазифаһына һуңғы нөктә куйғандыр.

Әлбиттә, М. Ф. Рәхимов гонаһыз фәрештә түгел, унда күптәргә хас дөйөм ыңғай һәм кире һызаттарзың бөтәһе лә бар. Кайһы бер хаталары өсөн ғәйеп беззә лә юк түгелдер, уларзы булдырмаҫ өсөн тейешле эш алып бара белмәгән-беззәр. Әлбиттә, без һәм беззән һуң килгәндәр уның тураһында нимә генә язып, һөйләмәйек, ул 20 йылға яҡын Башҡортостанды етәкләп, илебәз тарихына күренекле шәхес булып инде. М.Рәхимовтың эштәренә объектив баһа биреп, үзен ихтирап итергә кәрәк. Уның Рәсәй тарихына күренекле шәхес булып инеүе халкыбыз тарихын байытасаҡ.

***

Ғалим һәм языусы Роберт Байымов менән Мәскәү дәүләт университетенда ул аспирант, мин студент сакта аралаша башланьк. Булмышы менән философ ки-әфәтле, уйсан, йомшак күңелле, үтә баһалкы кеше. Өфөнөң Зорге урамындағы қапма-каршы йорттарға йәшәгәндә, йыш кына медицина училищеһы артындағы урмандың һәр һукмағынан үтеп, әңгәмәләшеп йөрөй торғайнык. 1979 йылда мин МДУ-ла Квалификация күтәреү институтында укып, Африка илдәренә эшкә барыу өсөн әзерлек үттем. Бер Африка белгесенең Европа һәм Африка кешеләре араһындағы айырмалыктарҙы күрһәткән көләмәс һөйләгәне хәтеремдә. Өфөгә кайткас, мин уны, африканды – башкортка, европалыны урыска әүерелдереп, Роберт Нурмөхәмәт улына һөйләнем. «Бер башкорт йәйләүзә курай тартып ултыра. Уның янына урыс килә лә: «Ниңә курай уйнап ултыраһың, башкорт?» – тип һорай. «Ә нимә эшләргә?» – ти башкорт. «Нисек нимә эшләргә? Ана, күпме ерең йәйрәп ята», – ти урыс. «Шунан?» «Нисек шунан, шул ереңдә һөрөр инең». «Шунан?» – ти башкорт. «Шунда иген сәсер инең?» «Шунан?» «Игендә йыйып, базарға һатыр инең». «Шунан?» «Йорт һалып, ғаилә менән шунда йәшәп инең». «Шунан?» «Шунан курай тартып ултырыр инең». Башкорт ысын күңелдән аптырай: «Ә һуң мин нимә эшләп ултырам?!» Көләмәс Роберт Байымовка нык окшаны, азақ шуның нигезендә хикәйә язып, «Ағизел» журналында баһтырҙы. Уның геройы – трамвай йөрөтөүсә егет эшендә төрлө мажараларға осрай. Әсәрҙең төп идеяһы кешенең изге йәки ағуыз эштәре уның үзенә әйләнеп кайтыуы тураһында. Был турала шағирыбыз Рауил Бикбаев «Хазина» поэмаһында бик уһал, әммә ғаһел хикәйәттә теркәй:

*Яңы урыс илде талай,
Акса һуға яңы татар,
Иске башкорт курай тарта,
Йырлай, бейей, моң тарата.
Иске башкорт иһереп ята,
Яңы башкорт ерен һата.*

***

Күренекле языусыбыз Ғалим Хисамов 90-сы йылдарға БР матбуғат һәм киң мәғлүмәт министры булып эшләне. Йыш кына төрлө сараларға, йыйылыштарға, театр-концерттарға бергә ултырып аралашырға ярата инек. Әммә уны озақ эшләтмәһеләр, һиндәйҙер сәбәптән кире ижад менән шөгөлләнергә ебәрҙеләр. Элек ул министр сағында саралар бара торған залдарға уның тирә-ағы кеше менән туп-тулы, эргәһенә ағын барыуы кыйын була торғайны. Министрлыктан төшкәс, бының тирә-ағы гел буп-буш, бер һисә тиһтә урын иркен була башланы. Ундай осрактарға мин уның янына еһел генә, бер һиндәй каршылыҡһы барып ултыра башланым. Шулай бер сак Ғалим көлә-көлә миңә өндәшә: «Слушай, хәһер миһең яһа һин генә килеп ултыраһың. Ә мин министр сакта эргәлә өйөрөлөп йөрөгән бәһдәләр әллә кайза юк булды!» Мин уға: «Әйе, дуһ, йәшәйештең кануны шулай, һин көслә сакта ағыныңда көслөһөнән көшөһзәрә күберәк өйөрөлә. Һин көшөһзәһгәс, элек күп булған көшөһзәр юғала ла, ағын дуһ булған аз ағына көслөләр тороп кала», – тиһнем.

***

Матбуғат һәм киң мәғлүмәт министрлығын Зөфәр Тимәрбулатов, Ғалим Хисамов һәм Борис Мелкоедов алмаш-тиһмәш етәкләне. Бер ваҡыт Зөфәр Мөһтәр

улы мине, БР Дәүләт милкенә идара итеү комитеты етәксеһе буларак, Чехия-Австрия фирмаһынан Башкортостан өсөн полиграфия комплексы һатып алып, монтажлау эшенә йәлеп итергә булды. 1993 йылдың сентябрь–октябрь башында полиграфкомбинат инженерын эйәртеп, комплекс менән урында танышыу өсөн, тәүҙә Прага калаһына осток, азак автомобилдә Венаға килдек. Эш менән генә булып йөрөмәһек, әлбиттә, төрлө экскурсияларҙа булдык. Венаның тирә-яғындағы элекке Австро-Венгрия королдәре төзөткән, иҫ китерлек итеп йыһазланған замоктар, усадьбалар, музей каласыктары һокландырғыс тәҫир калдырҙы. Австрия кешеләре лә кызык күренде: немецса һөйләшһәләр зә, немецтарға бөтөнләй окшамағандар, итальяндар һымак, хис-тойғоло халык икән. Октябрь башында телевизорҙан Рәсәйҙә Президент менән Юғары Совет арыһында бәрелеш башланғанын, Аҡ йортка танкынан аткандарын күрһәтә башлаһылар. Без аптырашта калдык: «Низағ нимә менән бөтөр? Кем еңеп, һиндәй власть урынлаштырыр? Бәрелеш көсәйеп, граждандар һуғышына әүерелмәһме? Безҙә Мәскәүҙә нимә көтә?» кеүек һорауҙар борсой ине. Бер һисә урынға шылытыратып, хәбәрләшергә тура килде, бәхеткә күрә, Мәскәүгә кайтып төшкәндә фетнә баһтырылып, барыһы ла тынысланғайны.

***

Зорге урамында Зыя Нуриевтың ауылдашы – Бөрө районы Үрге Ыласынтау ауылында тыуып үскән Илһам Яхин ағай менән фатир ишектәре қапма-каршы булды. Омск калаһында төзөлөш институтында укып сығып, БНЗС тресында инженер булып эшләне ул. Катыны Әһисә апай менән Лина исеһле кыҙ, Айҙар исеһле ул үстәрзәләр. Ситтә укығанда унда башкорт патриотизмы тойғоһо көсәйеп китеп, был йәһәттән ул күптәргә өлгө булырлык кеше ине. Заманында КПСС Үзәк Комитетына, Өлкә комитетына, башка органдарға күп хаттар язып, һи өсөн мәктәптәребезҙә башкорт телен укытмайҙар, һиңә башкортса гәзит-журналдар, башка баһмалар аз сыға, радио-телевидениела тапшырыуҙар минутлап кына бирелә һ.б. үткер проблемаларҙы күтәреп йөрөгән. Һөйләүенсә, бер сак уны КПСС Өлкә комитетына сакыралар. Һи өсөн икәнән белмәгән Илһам ағай, матур кейенеп, галстук тағып, «йәшел йорт» тип аталған Өлкә комитетка йүнәлгән. Уны фән һәм укытыу бүлеге мөдире Фәйзулла Солтанов сакырған икән. Һаулашып, танышып алғас, ул өстәл тартмаһынан Илһам ағайҙың Мәскәүгә язған хатын килтереп сығарған да: «Кустым, бына һин шундай-шундай хат язғанһың, кайһы бер күренештәрҙә, проблемаларҙы дөрөҫ күрһәткәнһең, афарин. Тик хаталы урындары ла етерлек, безҙә аткарылған күп эштәрҙә тормошка ашмаған итеп һүрәтләгәнһең, – тип өгөт-һәсихәткә тотонған. Илһам ағай, килешмәйенсә, үз дәһлидәрен килтереп, бәхәсләшә башлаған. Озақ кына һүз көрәштергәндән һуң, Фәйзулла Вәли улы, бәхәскә сик куйырға булалыр инде: – Кустым, бына һин, башкорт теле лә, башкорт теле, тип хәбәр һөйләйһең, ә үзең башкортса таза һөйләшә белмәйһең» – тигән. Илһам ағай кызыу кеше ине, түҙеһен юғалтып, өстәлгә шап итеп һуққан да кысқырған: «Һез бында кешенән издеһаетесь! Үзегеҙ безҙең башкорт ауылын татарса укытаһығыҙ за хәҙер мысқыл итәһегеҙ! Һин тап шул турала язам да инде!» Фәйзулла Вәли улы, уны тынысландырырға була: «Тс-с-с, кустым, шаулама! Тегендә тыңлап торалар бит, – тип ишек яғына ымлаған. – Ярай, артабан ййлап донья рәтләһер, бошонма», – тип бер аз тыныс кына әңгәмәләшеп, хушлашкандар. Кысқаһы, Мөхәмәт Искужин, Изел Агишев һ. б. кешеләр менән бергә, Илһам Яхин кеүек ағайҙар за телебезҙә һақлап калыуға үз өлөшөн индерергә тырышты.

***

Данлыклы артисыбыз Әхтәм Абушахманов, төрлө тантаналарга тост йә телмәр әйтергә булһа, минең якка ишаралап: «Был егетте күп тапкыр «бозорға» тырышып каранылар, шуның өсөн министр за, депутат та итеп, башка дәрәжәле урындарға ла куйып каранылар, әммә, күпме маташһалар за, уны «боза» алманылар...» Мактана, тип уйламағыз, үзенән һорағыз. Әхтәм Әхәт улы һүзәрән елгә ташламай, һәр һүзенең нигезендә бер нисә мәғәнә ята. Бер сак телевизорзан сығыш яһап, Башкортостан Президенты республика театрзарына күп итеп, өс миллион һум акса биреп, «зур ярзам» итте, тип уға «зур рәхмәт» әйтте.

***

Кайһы берәүзәр ниндәйзер идеяны үзенең йәшәү максаты итеп, тормошка ашырыуға мәкиббән ынтылып йәшәй. Шундайзарзың береһе – Әмир Юлдашбаев. Уның максаты – халкыбыззың арзаклы улы Зәки Вәлидизең исемен тарихи таптарзан тазартып, халкы йылғязмаһының лайыклы урынына кайтарып, халыкка рухи маяк токандырыу булды. Был әште ул 1960 йылдарзың азағында Мәскәүзә аспирантурала укығанда ук башлағайны. Мин, МДУ студенты, уның Зәки Вәлидизең айырым махсус урындағына һакланып, тыйылған әсәрзәрән укыған Әмир Мырзағәле улының һөйләгәндәрән йотлоғоп тыңлай инем. Төркиәлә З. Вәлидизең «Хәтирәләр» китабы нәшер ителеп, Мәскәүзә Ленин исемендәге китапхананың спецхранына килтерелгәйне. Совет власы «халык дошманы» тип иғлан иткән был шәхестең ысын тормош юлын Юлдашбаевтан ишетәү үземә бик нык тәһсир иткәнән бөгөнгөләй хәтерләйем.

Һуңғы егерме йылдан ашыу осорза йәмғиәтебеззә күп нәмәләр үзгәрәп, Әмир Юлдашбаевка йәшәү максатын тормошка ашырыу өсөн ярайһы күп мөмкинлектәр асылды. Ул З. Вәлидизе һәм уның тураһындағы әсәрзәрзе төрөксәнән башкортсаға һәм руссаға тәржемә итеп, һирәк осраған, йөкмәткеле һәм кызык материалдарзы файзаланып, шәхесебез тураһында әсәрзәр яззы. Ул аткарған әштәрзе һанай китһәң, Әмир Мырзағәле улы, докторлык диссертацияһы языуға вақыт әрәм итмәй, күп академик, фән докторзарына карағанда файзалырак әштәр башкарзы. Кызғаныска каршы, һуңғы осорза З. Вәлидизең исеменә, Совет осорондағы кеүек яла яғып, тап төшөрөргә теләүсе «тизәк корттары» күрәнә башланы. Әммә, алтын тутыкмағандай, халык күңеленә һеңгән данлыклы шәхесебез исеменә бысрак кунмаясак.

***

Кешеләрзең төрлөһө бар. Минеңсә, уларзы «якшы» һәм «яман»дарға бүлеүзең анык үлсәме юк, бының шартлы рәүештә, һәр кемдең шәхси фекерәнән сығып эшләнгәнән иштә тотоп, түбәндәгеләрзе әйтергә кәрәк. Минеңсә, кешеләрзе шартлы рәүештә өс төркөмгә бүлеп карарға мөмкин. Беренсеһе – юғары әхлаклы, гуманлы һәм интеллигентлы, һәр вақыт игелек күрһәтергә әзер, йәмғиәт тормошона битараф булмаған оло йөрәкле шәхестәр. Икенсеһе – күпселек, көндәлек тормошонда үз мәнфәғәтен күзәтеп, игелектә лә, яуызлыкта ла айырылып тормаған, кайһы сак осраклығына игелек, урыны менән яманлыҡ кылып йәшәй. Өсөнсө төркөм – әхлак һәм кешелек нормаларын күрәләтә, аңлы йә аңһыз рәүештә даими бозоп, аңға һыймаған яуызлыҡ кылырға һәләтле тар күңелләр. Һәр төркөмгә күпме кеше инеүән шартлы рәүештә иһәпләп карағанда, минеңсә, тәүге төркөм йәмғиәтебеззең 15–20, икенсеһе – 70–75, ә өсөнсө төркөм 5-6 процентын тәшкит итә.

Күренеүенсә, тормошомда хәл иткес ролдәрзә күберәк – беренсе төркөм, көндәлек тормошта – азы-күпме икенсе төркөм һәм бик аз ғына өсөнсө төркөм кешеләр юлдаш булган. Һуңғы төркөмгә индерерлек кешеләрзә хәтерләп, тик өсөһөн генә исләй алдым. Кағыз бысратып, фамилияларын атап, «пиар» яһарға, дандарын сығарырға йыйынмайым. Үззәре лә, уларзы белгән кешеләр зә, ошо юлдарзы укып, кемдәр тураһында һүз барғанын аңлар.

***

90-сы йылдарзың башында республикала эшкыуарлык хәрәкәте көсәйеп, рәсми ойошмалары барлыкка килә башланы. Ярышып, Министрзәр Кабинеты янында республикалағы эшкыуарлыкты етәкләүсә – бер, Президент Хакимиәте карамағында икенсе ойошма асып ебәрзәләр, һәр беренә айырым етәксә куйылды. Ойошмалар ике юғары органдың «үз кешеләре һәм ятклаусылары» булып китте. Президент янындағы ойошма етәксәһе, һәләтле генә эшкыуар, тиз арала байып алды, йәмғиәт тормошонда әүзәм катнаша башланы.

Дәүләт милкенә идара итеү комитеты рәйесе вазиһаһында эшләгән сағымда, был әфәнде минең янға килеп инде. Тәүзә был (үзенең ниндәй «әре кош» икәнән күрһәтергә теләпмелер), Президент Хакимиәте тирәһендәге юғары дәрәжәле кешеләр менән дүсләшып, аралашып, сауналарға һәм башка «емле» урындарға нисек йөрөгәнән һөйләп ташланы. Нимәлер һизенгәндәй, гәзит астында ятқан япон диктофонын тегегә белдермәй генә эшкә куштым. Артабан был әфәнде, дәүләт милкен нисек бүләшәү, уға хужа булырға теләүсә кешеләр, миңә каршы ниндәй «заговор» королюы, нисек итеп яла яғыу һәм эштән алып ташлау пландары төзөлөүе тураһында бәйән итте. Ахыр сиктә үзенең дә теләге асыкланды: республика кимәлендә шәхси тауар һәм фонд (киммәтле кағыззәр) биржаһы төзөргә, шунда бергәләп бизнес менән шөғөлләнергә тәқдим итеп килгән икән. Мин, биржа тураһында әлегә закон юк, буһа ла, ул, минеңсә, шәхси кулда түгел, ә дәүләт карамағында булырға тейеш, дәүләт хезмәткәре буларак, минең бизнес менән шөғөлләнергә һакым юк, тип уның тәқдимдәренән баш тарттым. Иртәгәһенә, бына һез кем менән дүс булып йөрөйһөгөз, тип магнитофон язмаһын Президент Хакимиәте етәксәһенә тапшырзым.

Бер азын миңә Президент култамғаһы куйылған хат килтерзәләр. Уны миндә булып киткән әфәнде язған. Йәнәһе, мин банкир Рәфис Кадилов менән Президентка каршы эш алып барам. Күп кенә уйзырма «дәлилдәр» зә килтерелгән. Мин һәр беренәнең каршыһына «ложь» «ложь» тип язым да хатты кире ебәрзәм. Президент миңә үпкәләне, нишләп минең резолюция куйылған кағыз өстөнә «ложь» тигән яуап язың, тине һәм ошо хәлдәрзән һуң миңә шикләнеп карай башланы. 2000 йылдарза теге эшкыуар Президенттың кан дошманына әүерелде. Хатта Интернетта айырым сайт асып, уға каршы әзәм ишетмәслек һүззәр кулланып, акылы теүәл кеше ышанмаслык хәбәр таратты. Кайһы бер хәбәрзәре астына мин булып култамға ла куйғыланы. Азак уны, шундай эштәрендә енә йәтселек составы табып, хөкөмгә тарттырзылар.

Үрзә һүрәтләнгән әзәм – урыс. Ә бына тағы өсөнсө төркөмгә карағандарзың икәүһе – башкорттар. Береһе – республикала юғары ғына дәрәжәле кеше. Уның өсөнсө төркөмгә инеүенең сәбәбе – кешенән үлеп көнләшәү. Башка милләт кешеләре менән һөйләшкәндә, башкорттар көнләшәүгә бай, тиһәм, ундайзәр беззәң арала ла етерлек, тип яуаплай ине. Бәлки, шулайзыр зә, әммә халкыбыз сығарған «Абдраһман» йырында:

*Атам дусы, тиеп ышанма, егет,
Атаң дусы етер башыңа.
Якын күргән дустан яманы юк,
Ауыр сакта һиңә ят булһа, –*

– тип бушка ғына нык әсенеп йырланмайзыр. Тимәк, халкыбыз араһында һатлыҡ йәндәр, ике йөзлөләр, алдаксылар, көнсөлдәр һәм канһыҙҙар, күп булмаһа ла, табылған. Әлбиттә, ундайҙарға карап, бар халыҡ шулай, тип әйтергә ярамай, әммә ундайҙарҙан һаҡ булып, ҡаршы тора белергә, уларҙы тәрбиәләргә кәрәк.

Һүҙ алып барылған егетебезгә бер ниндәй яманлыҡ ҡылмаһам да, ваҡ ҡына сәбәптән котороноп, буштан-бушка кешене күрә алмай башлай. Төп сәбәптәрҙең береһе – кемдер берәү унан зурыраҡ уңышка өлгәшкән йә йәмғиәттә ихтирам ҡазанған. Үзенең ҡарамағында булған гәзиттәрҙә миңә яла яткан пасквилдәр яҙырып, башка төрлө интригалар ойшоһтороп маташты. Ләкин әллә ни уңышка өлгәшә алманы, көнсөл мәхлүк хәләндә ҡалды.

Ямандар төркөмөнә ингән икенсе башҡорт егете аҡса коло булып сықты. Тыштан мөләйем генә күренеп, эстән намысқа, иманға, мәрхәмәтлелеккә, башка әхлаҡ нормаларына төкөрөп ҡараған йә уларҙы бөтөнләй аңламаған, аҡса өсөн бер туған ағаһын да, кесе туғанын да һанламаған тизәк ҡорто. Кешеләрҙән күп төрлө ярҙам, бурыска аҡса алып, уларҙы эшкыуарлыҡта тотонуп байлыҡ туплап алһа ла, бурысын ҡайтарыуҙан ҡасып йөрөгән бәндә. Ундайҙар бик аз, әммә милләтебезгә хурлайҙар.

Парламентарий

РФ Дәүләт Думаһына һайлауҙар 90-сы йылдарҙа бер ни тиклем демократия ҡанундарына ярашлы, төрлө башбаштаҡлыҡка, законды бозоуға юл ҡуймай үткәрелә килде. Законлылыҡтан тайпылыуҙар тик яңы быуат башында барлыҡка килә башланы. Мин Дума һайлауҙарында тәү тапҡыр 1995 йылда ҡатнаштым. «Өйбөз Рәсәй» фиркәһе һәм БР Президенты Хакимиәте мине депутатлыҡка бер мандатлы Сибай ҡала һайлау округынан кандидат итеп күтәрҙе. Дәғүәселәр араһында коммунист Р. Шөгөрөв, ЛДПР-ҙан А. Щербаков, «Яблоко» фиркәһенән Р. Солтановтар бар ине. Һайлау кампанияһының иң ҡызығы минең өсөн шунда булды: Мәскәүҙән безҙең төркөм кандидаттары өсөн тауыш биреүгә өгөтлөргә атҡазанған шәхестәрҙе ебәрҙеләр. Улар араһынан мине яҡлаусы булып билдәле кино актеры Леонид Куравлев килде. Без уның менән, шаяра-көлә, водитель Рафик Иркәбаевтың машинаһында ҡарлы буранда бата-сума, Мәләүез-Күмертау-Морак-Исәнғол-Йылайыр-Баймак-Сибай юлын гизеп сықтыҡ. Һайлауға ҡызыу әзерлек башланып күп тә үтмәне, шул уҡ округтан тағы ла бер кандидат итеп Башҡорт дәүләт медицина институтының элекке ректоры Венер Сәхәүәтдинов теркәлдә. Был хәбәрҙе ишетеп менән, бер көн мин Венер ағайың эшенә киттем. Венер Ғәзиз улы – бик ҡызык, йор һүҙле, итәғәтле, ҡунаҡсыл, медицина өлкәһендә оло ихтирам ҡазанған шәхес. Бер нисә сәғәт уның өйөндә ҡунаҡ булып, күп төрлө темаға һөйләшеп, аралашып кинәндәк. Мин уға: «Ағай, без тауыштарҙы икәүләп бүлешһәк, еңеүсә башка кандидаттар араһынан буласаҡ. Мине, бик үк теләмәһәм дә, рәсми даирәләр сығарҙы. Беребезгә кандидатураһын исемлектән алыу ҡилешмәһме?» – тинем. Ул: «Мине лә Президент Хакимәтенә сақырып, кандидат булырға тәкдим ителәр. Осрактан файҙаланып, мин бер ай тирәһе халыҡ менән аралашып, бер аз медицина хезмәте күрһәтәм дә кандидатурамды алырмын. Һин борсолма, һайлау кампанияһын дауам ит!» – тине. Президент Хакимиәтенә ағайы өстә әйтелгән көнсөл башҡорт сақырған булып

сықты. Һайлау көнө килеп етте, әммә Венер ағай кандидатураһын алманы. Һөзөмтәлә Сибай һайлау округынан РФ Дәүләт Думаһына депутат булып һайлау-сыларзың 29, 14 процентының тауышын йыйған Рәсүл Шөгөрөв һайланды. В. Сәхәүетдинов – 24,17, мин 21,32 процент тауыш алдык.

Республика һәм округтағы район гәзиттәре аша мин депутатты йылы котланым, юғары дәрәжәлә эшендә уңыштар теләнем. Әбйәлил районы егете Рәсүл Шөгөрөв сәйәси яктан өлгөргән, компетентлы, дәрәжәлә кешеләр алдында үзен тотта белгән, Рәсәй парламентында эшләргә һәләтле депутат итеп күрһәттә. Республикалағы етешһезлектәрҙе каты тәнкитләүҙән ситләшмәүсә һирәк кешеләрҙең береһе булды. БР Президенты һайлауҙарында кандидат булып сығып, республика етәкселеген ярайһы ғына шомландырып та алғыланы.

***

1999 йылдың көзөндә мине РФ Дәүләт Думаһына һайлауҙарҙа «Ватаным – Бөтә Рәсәй» фиркәһе составында катнашырға саҡырҙылар. Республика етәкселегенең тәкәтен короткан Шөгөрөвты еңгә кәрәк булғанғамылыр, был юлы миңә конкурент сығарылманы. Һөзөмтәлә мин һайлауһыларзың 56,32 процентының тауышын йыйып, III сақырылыш РФ Дәүләт Думаһы депутаты булып киттем. 21,13 процент тауыш менән икенсе урынды Р. Шөгөрөв алды. Минән айырмалы, Рәсүл туған мине еңеү менән котламаны.

Дәүләт Думаһында «Рәсәй төбәктәре» төркөмөндә эшләү тормошомдоң иң яуаплы осоро булды. Федераль закондар системаһын формалаштыруһың нык кызған сағы. Тап шул осорҙа «Граждандар кодексы», «Ғалым кодексы», «Ер кодексы», «Хезмәт кодексы», күп әһәмиәтле закондар кабул итеү, төзәтмәләр индереү, дәүләт гербы, гимны, флагы статустарын раҫлау һ.б. күп яуаплы эштәр аткарылды. Халык-ара хәл дә ярайһы катмарлы булып, шул йылдарҙа АКШ даирәләре Иракка һөжүм ойошторҙо. Миңә был хәрби акцияға каршы мөрәжәғәт языуға катнашып, уны Рәсәй төбәктәре депутаттары исеменән трибунаға сығып укырға тура килде. Тикшереү барышында ЛДПР башлығы В. Жириновский каршы сығып, үзенең киҫкенерәк вариантын, тәқдимдәрен индереүгә маташты. Башкаларҙы күзғытыр өсөндөр инде: «Барлыбаев, мосолман буларак, ундай йомшаҡ мөрәжәғәт язырға тейеш түгел ине», – тип тә кысқырҙы. Йомҫаҡлау һүҙендә мин: «Мөрәжәғәт буйынса фекер алышыуға ЛДПР-зың рәйесе Владимир Вольфович түгел, ә фракция етәксеһе Игорь Лебедев (Жириновскийҙың улы) сығыш яһарға тейеш ине. Ни өсөндөр ЛДПР, йәш кешегә сығыш яһарға бирмәй, гел Жириновскийҙың өҫтөнлөгөнә таяна. Лебедев та лайыклы егет, уның атаһы ғына түгел, хатта олатаһы ла юрист бит», – тинем. Был Жириновскийҙың «әсәйем урыс, атайым юрист» тигән һүзәренә ишара ине. Депутаттар, көлә-көлә, мөрәжәғәттең без тәқдим иткән варианты өсөн тауыш бирҙе. Безҙең мөрәжәғәтте языуға яуаплы булған, Халык-ара эштәр комитеты рәйесе Д. Рогозин рәхәтләнеп, өҫтәлгә һуға-һуға көлдө. Думаның язғы сессияһын ябыу банкетында космонавт-депутат, ике тапкыр Советтар Союзы Геройы В. И. Севостьянов һәм Жириновский менән бер швед өҫтәле артында фекер алыштык. Миңә: «Вольфович, һин нишләп башкорттар менән татарҙарҙы Монголияға һөрөргә өндәйһең әле?» – тигән һорауға ул, юк-юк, мин улай тип әйтмәнем, фекеремдә «журналюгалар» икенсегә бороп язғандар, тип, гәзәттәгесә, озон фәлсәфәгә бирелеп акланырға кереште. Виталий Иванович көтмөгәндә: «Жириновский! Ғалимдар иҫбат иткән: һәр йәмғиәттә ақылы камил булмаған әзәмдәр 9 процент тәшкит итә. Һинең партияң шул саҡлы тауыш йыя, беләһеңме?!» – тине. Тегеһе, һәр ваҡыттағыса шаталакланып: «Әйе, улар араһында фәхишәләр, бомждар,

алкоголиклар, наркомандар за бар, улар бөтәһе лә минекә», – тип яуапланы.

III сакырылыш Дума составында спорт әһелдәре, артистар булманы, байзар за күп түгел ине. Олигархтар араһынан Р. Абрамович һәм Б. Березовский ғына күренеп калды ла, азақ тәүгеһе – Чукоткаға, икенсеһе Лондонға китеп барзы. Парламентта фән эшмәкәрзәре, юристар, иктисадсылар, сәйәсмәндәр, ижтимағи тормошта тәжрибә йыйған кешеләр күпселекте тәшкил итте. Думаның эшендә әүзем катнашыу, башлыса, депутаттың үзенең эшсәнлегенә, яуаплылығына бәйле. Ярайһы ғына күп закон проекттары эшләп, парламент тыңлаузарында һ.б. сараларза катнашып, комиссиялар составына инеп, хәләмдән килгәнсә тырыштым. Республикала, округ райондарында үткәрелгән сараларза катнашыу, үземдең инициатива аша һайлаусылар менән даими график буйынса ошрашыулар фәзәти булды. Улар тураһында мин, башка депутаттарзан айырмалы, һәр йыл һайын республика һәм округ кала-район гәзиттәрәндә отчет яза, радио һәм телевидение аша сығыш яһай инем. Бер вақыт федераль матбуғат биттәрәндә республикабызға, уның Президентына яла яғып, төрлө уйзырмалар кампанияһы башланды. Башкортостандан һайланған депутаттар исеменән өндәмә язып, уларзан култамға куйзырып, Дәүләт Думаһының пленар ултырышында трибунанан укып ишеттерзем.

Депутатлык осоронда Рәсәй Дәүләт Думаһының халык-ара парламенттары бәйләнешендә актив катнашыу форсаты эләкте. Парламент делегациялары составында Америка Кушма Штаттарына, Францияға, Төркиәгә, Тайванға, Финляндияға, Украинаға, Грузияға визит эшләнәк. Төркиәнең Милли Мәжлесенә (парламентына) ике тапкыр визит яһап, икеһендә лә Стамбулда Зәки Вәлидизең кәберенә барып сәскә һалыу, уның балалары Иҫәнбикә һәм Сүбидәй менән аралашыу бәхете эләкте. Дәүләт Думаһы етәкселеге миңә Финляндия парламентында Рәсәй парламенты вәкиле буларак инглиз телендә яуаплы сығыш яһау ышанысын тапшырзы.

Сәйәси һәм ижади тормошомда Думаның «Тоторокло үсеш» комиссияһы рәйесе урынбаҫары вазифаһы мөһим роль уйнаны. Был йүнәләштә эшләп, тоторокло үсеш проблемаларына арнап төрлө баҫмаларза күп кенә мәкәлә, ике монография сығарзым. Һәзәмтәлә III сакырылыш Думаһының азағында төрлө социологик эзләнеүзәрзең күрһәткестәре буйынса минең рейтинг парламентта иң юғарыларзың береһе булды. «Киләһе Дәүләт Думаһына һайлауларза әлегә Башкортостан депутаттарының кайһыһы сығасак?» тигән мәсьәлә күзғатылғас, «Рәсәй төбәктәре» төркөмө етәксеһе О. В. Морозов, республика етәкселеге менән килешеп, «Берзәм Рәсәй» фиркәһенән Х. Ә. Барлыбаев һәм Ф. А. Сәйфуллин тәқдим ителәсәк, тип белдерзе. 2003 йылдың сентябрь башында ук декабрзә үтәсәк һайлауға кызыу әзерлек башланды.

«Берзәм Рәсәй» фиркәһенең сентябрь уртаһында йыйылған генераль советы ултырышында депутатлыкка кандидаттар исеMLEге раҫланды. Әммә иғлан ителгән исеMLEктә минең фамилия аталманы. Ултырышта сығыш яһаған О. В. Морозов азақ былай тине: «ИсеMLEккә һинең фамилияһы индереүгә М. Рәхимов каршы сықты». Шул сак С. Шойгу телгә килде: «Ты что, Муртаза, там у себя хан что-ли?! Лидер российской парламентской фракции по предварительному согласованию предлагает кандидатуру, а ты против. Я знаю Барлыбаева, хороший депутат, к нам постоянно обращается с разными предложениями». Рәхимов Шойгуны урыҫса өс хәрәфкә озатты ла: «Я Президент республики! Это наше дело, кого предлагать!» – тип яуап бирзе. Шойгу ла яуапһыз калманы, талаш купты. Б. Грызлов кысылып, туктатып куйзы. Күрәһең, Рәхимовтың башын

кемдер бутаған. Бер азна элек уға шылтыратып һөйләшкәндә минең кандидатураға каршы түгел ине, хәзер аптырайым, уға ни булғандыр. Минеңсә, Башкортостанда киләсәк Президент һайлаулары алдынан көрәш башланып, унда минең дә катнашыуым ихтимал, тип уйлап, кәртә қуйып маташкандар.

Алдан бирелгән ғариза буйынса мин бер мандатлы Күмертау округынан депутатлыкка кандидат итеп теркәлгәйнем инде, шуға күрә һайлауға катнашыуҙан баш тартманым. Быға тиклем беззә һайлауҙар аҙмы-күпме демократияға ярашлы үтһә, 2003 йылдағы һайлауҙар тәү тапкыр тулығынса «нисек һайлау мөһим түгел – нисек һанау мөһим» тигән кағизә буйынса үтте. Кайһы бер ышаныслы кешеләрем былай һөйләнә: «Төндә участкаларҙан килгән һөҙөмтәләргә иҫәпләгәндә һин беренсе инең, иртәнсәк протоколда өсөнсө булып сықтың». Үрзә телгә алынған вакифаларҙан һуң республикаға кайтыу мәсьәләһе сәтерекле булғанға, О. В. Морозовтың тәқдиме буйынса, 2004 йылдың мартында Рәсәй Президенты карамағындағы Рәсәй Федерацияһы Дәүләт хезмәте академияһына профессор булып эшкә сыктым.

Зиһен мәктәптәре

Федераль кимәлдәге юғары уҡыу йортонда, бигерәк тә Рәсәй Президенты янындағы Дәүләт хезмәте академияһында эшләү – үзе яҙмыш бүлгә. Совет осорондағы Ижтимағи фәндәр академияһында күренекле дәүләт эшмәкәрҙәре З. Акназаров, Ф. Солтанов, Ә. Дилмөхәмәтовтар уҡыған. Әле ул элекке кеүек бик зур әһәмиәткә эйә булмаһа ла, сәйәси һәм ижтимағи тормоштоң авангардында барған фән һәм уҡыу-уҡытыу системаһының үзгә. Унда эшләү минең өсөн бик уңышлы булды. Глобалләшеү мәсьәләләре, тоторокло үсеш теорияһы һәм стратегияһы буйынса программалар эшләп, юғары орган етәкселәр алдында лекциялар уҡыным, төрлө дәрестәр үткәрҙем. Һигез йылда төрлө темаға алты монография, күп кенә мәкәлә язылды, конференция, форум, конгрестар эшендә катнаштым. Шуларҙың иң әһәмиәтлеләре – 2008 йылда Сеул калаһында (Көнъяк Корея) үткән – Бөтә донъя, 2009 йылда – Новосибирскиҙа, 2012 йылда – Түбәнге Новгород калаларында ойошторолған Рәсәй философия конгрестарында катнашыу булды.

***

Кеше ғүмере – күп томлы китап йәки күп сериялы кинофильм кеүек. Бала сак һәм йәшлек осоронда тормош ябай күренештәрҙән, асыҡ төшөнсәләрдән, катмарлы булмаған максат-теләктәрҙән тора. Йәштәр, шул максаттарға ирешергә ынтылып, әллә ни тәрән, күп төрлө кисерештәргә бирелмәй, көндән-көн алға бара. Тик олоғайған һайын кисерештәр тәрәнәйә һәм күп төрлөгә әйләнә башлай, яҙмыш катмарлана, донъяны аңлау диапазоны киңәйеп, аңлашылмаған күренештәр, төшөнсәләр күбәйә.

2012 йылдың 23 февралендә мин төп эш урыны итеп Рәсәй Фәндәр академияһының Философия институтын һайланым. Был азым анык аң һәм ынтылышлы теләк менән яһалды. Дәүләт Думаһында осраҡлы ғына «Тоторокло үсеш» комиссияһы рәйесе урынбаҫары итеп тәғәйенләнгәс, был йүнәлеш буйынса вазиға бурысын үтәү өсөн генә шөгөлләнә башлағайным. Был проблемаларға үтеп инә барған һайын, ундағы мәсьәләләр яйлап арбай, эске донъямды яулай башланы. Тәрән тәһсираттар йоғонтоһонда, бер йыл эшләгәндән һуң, 2001 йылда Дума нәшриәтендә «Путь человечества: самоуничтожение или устойчивое развитие» исемле туғыз табаклы 15 мең дана китап сығарҙым. Күтәрелгән мәсьәләләр күпселек фәлсәфәүи йөкмәткеле һәм һәр кешенең, ауыл-каланың,

республиканың, илдең, бөтә кешелектең тормошона кағыла ине. Шуға күрә тоторукло үсеш проблемаһын глобалләшеү күренештәре менән бәйләп, филми тикшеренүе эшен алып киттем һәм 2003 йылда «Общая теория глобализации и устойчивого развития» тигән 336 битле 3 мең дана монография бастырҙым. Был эште Дәүләт хезмәте академияһында ла дауам иттем һәм, проблемаларҙы кеше темаһына бәйләп, 2007 йылда академия нәшриәтендә «Человек. Глобализация. Устойчивое развитие» исемле 320 битле 1000 дана тиражлы китабым донъя күрҙе. Ахыр сиктә 2011 йылдың ноябрәндә, филми эштәрәмде дөйөмләштереп, Рәсәй Халыктар дуслығы университетында (РУДН) «Антропогенные факторы глобализации и устойчивого развития» тигән темаға философия буйынса докторлык диссертацияһы якланым.

Ошо эштәр менән шөгөлләнгән 2004 йылдан башлап Философия институтында ай һайын үткәрелгән «Глобалләшеүең фәлсәфәүи проблемалары» тигән семинарҙа катнашып, сығыштар яһаным, институттың күп кенә белгестәре менән хезмәттәшлек итеп, дуслашып алдым. Һуңғы бер нисә йылда институттың «Био һәм экофилософия үзәге»нең етәксеһе профессор Игорь Лисеев эшкә сақырып, глобалләшеү проблемаларын тикшереп буйынса төркөм ойшторорға тәкдим итте. Бер ни тиклем вақыттан уның сақырыуын институттың директоры академик А. Гусейнов та кабатланы. Хәзер институтта элекке эзләнеүҙәрҙе дауам итеп, оло кәнәғәтләнеү менән эшләп йөрөйөм.

Икенсе президент

Башкортостандың хәзерге Президенты Рәстәм Хәмитовты ярайһы якшы беләм. 90-сы йылдарҙың башында бергәләп Башкортостанға суверенитет даулап һәм яулап йөрөнөк, Рәсәй Федерацияһы менән республикабыҙ араһындағы килешеүҙәрҙе бергәләп төзөнөк. Мин А. Чубайс менән мөлкәттә бүлешеп тураһындағы килешеүҙе эерләнем. Кызғаныска каршы, көс-аҡылды, нервыларҙы йәлләмәй тырышып, үзебезгә калдырған бай мөлкәт, республиканың элекке етәкселегенең яуапһызлығы аркаһында, һуңғы йылдарҙа тәләфләнеп бөттө. Әйтәйек, Ырымбурҙағы Каруанһарай, килешеп буйынса, Ырымбур хаҡимиәте менән һөйләшеп, республикабыҙ мөлкәтенә әйләнергә тейеш булһа ла (уға алмашка Мәскәүгә өс заводты бирергә тура килгәйне), етәкселектең тарихи аңы түбән булыуы, вайымһызлығы, халкыбыҙ мәнфәғәтен аңлап еткөрмәүе аркаһында безгә эләкмәне. Мин М. Рәхимовка: «Каруанһарайҙы Башкортостан мөлкәте итеүгә күп калмаған, Мәскәү риза булғас, Ырымбур хаҡимиәте каршы килеп тормас. Вақытығыз булмаһа, миңә унда барып, һөйләшеп кайтырға ине», – тигәс, ағай кырт кисте: «Каруанһарай кайғыһы юк, юк менән булашма».

Рәстәм Зәки улы экология өлкәһендәге вәкәләттәрҙе бүлешеп буйынса килешеп эерләне. Бөгөн был өлкәлә лә күзгә салынып бармаған, әммә кискен проблемалар бик күп, ул турала мин Берләшкән Милләттәр Ойошмаһының 2009 йылда сығарған «Башкортостанда кеше потенциалы» тигән докладта язғайным. Ошо өлкәлә белгес буларак, республика башлығы экологияның үткер мәсьәләләрен эзмә-эзлекле яйға һалырға бурыслы. Буласаҡ Президент менән 90-сы йылдарҙа көндөлөк тормошта йыш аралашырға тура килә ине. Ул баһалы, юғары интеллектуаль кимәлдә мөғәмәлә итеүсә, аралашыуға еңел, эскерһез кеше буларак танылғайны. Хәтерләйем, 1993 йылда уның менән бер машинала Өфө-Силәбе юлының тирә-яғында йорт төзөргә урын карап йөрөгәйнек. Башка түрәләр, гәзәттә, ул мәсьәләне кабинеттарҙан сығмай хәл итәләр ине. Рәстәм Зәки улы үзенә йорт төзөгәнмелер, белмәйем, ләкин үземә ундай форсат эләкмәне. Ул осорҙа машинаны үзе йөрөткән юғары етәкселәр бик булмай торғайны.

Рөстәм Зәки улының бер хәбәре иштә калған: «Ныгк үкенеслеһе шул булды: мин юлдан тыныс, яй ғына, бер кемгә лә камасауламай китеп барам. Мине лә һис кем борсомай, тирә-якта бер автомобиль дә юк. Көтмәгәндә каршыға килгән бер машина аралағы киң һәм бейек газон аша һикереп сығып, миңең машинаға бәрелде». Ярай әле, буласак Президент үзе имен калған.

Р. Хәмитов Башкортостанда Рәсәй Президентының тулы хокуклы вәкиле булып эшләгән осорза, (мин РФ Думаһында депутат сакта) 2003 йылда, РФ Президентын һайлау башланғас килеп сыккан сетерекле вакифаларға бәйле, республика етәксенен каты тәнкитләп, миңә Президентлыкка кандидат булып сығырға тәкдим иткәйне. Ундай эшкә ниәтем булмағанлыктан, көтөлмәгән тәкдимгә бер ни тип тә яуап бирмәгәйнем. Хәзер уйлайым: «Был тәкдимең етди, рәсми булһа, әйзә, тырышып карайык», – тип әйтмәгәнмен. Нисек яуап бирер ине – шуныһы кызык.

***

Ул осорза Р. Хәмитов төрлө документтарза милләтен «татар» тип күрһәтеп йөрөнө. Президент итеп тәғәйенләнгәс иһә, ата-бабаларымдың башкорт булғаны асыкланды, тип үзен «башкорт» тип таныта башланы. Аптырырлык хәл түгел был, сөнки беззәң милләт мәсьәләләре өлкәһендәге белгестәр, ысынлап та, төньяк-көнбайыш башкорттарзы қасандыр яһалма рәүештә «татар» итеп язғандар, улар асылына қайтырға тейеш, тип иҫбат итә. Был фекерзәң Башкортостан Президенты тарафынан иҫбатланыуы, уның бөгөнгө «беренсе башкорт» булырға тырышыуы – ыңғай күренеш.

Р. Хәмитовтың ниндәй милләттән булыуынан мөһимәрәк мәсьәлә – республиканың дәүләт телдәренәң беренсе – башкорт телендә якшы аралаша алыуында. Был өлкәлә, қызғаныска қаршы, БР Президенты тейешле кимәлдә эшләп еткермәй. 2005 йылда Қазандың 1000 йыллығына арналған йыйылышта Рәсәй Президенты В. Путин телмәренәң кескәй генә өлөшөн, вата-емерә, татарса һөйләп үткәйне. РФ Президентының бер эше лә: аккоштар менән осоуы, диңгез төбөнән көршәктәр табыуы, төрлө йәнлектәр менән аралашыуы – осраклы тип әйтеп булмай. Уның һәр бер азымы фәһем булһын, йәмғиәт қайһылыр проблемаға иғтибар итһен өсөн яһала. Қазанда татар телендә телмәр һөйләп, Рәсәй Президенты Татарстандың татарса белмәгән етәкселәренә фибрәтле миҫал күрһәтте. Қызғаныска қаршы, хәзерге Башкортостан Президенты башкортса В. Путиндың татарсаһынан да «һақауырак» һөйләшә. Тиҫтәләгән йылдар буйы ошонда йәшәп, дәүләт лидеры булып киткән кешелә шул дәүләттәң телен озақка һузмай үзләштерергә кәрәклеген иҫбат итеү зарурлығы юк. Ул күптән якшы кимәлдә башкортса телмәр һөйләй алырға, был йүнәләшкә бөтә дәүләт хезмәткәрзәрен йәлеп итергә бурыслы ине. Был – теләк булмаһа – «ауыр», булһа – бер тинлек тә қыйынлығы булмаған мәсьәлә. Бигерәк тә башкорт теленән фонетикаһы буйынса өс хәрәфкә генә айырмалы татар телен белгән кешегә был бер ниндәй зә проблема түгел. Дәүләт телен дәүләт конституцияһының гаранты ла, бөгөнгө «беренсе башкорт» та белмәгәс, уны белергә башка кемдәр ынтылһын да ул телде һақларға теләһен?! Р. Хәмитов хатта татар булып қалып та, республиканың дәүләт теле – башкорт телендә радио һәм телевидение аша төрлө осрашыуларза якшы телмәр һөйләһә, насар булмаҫ ине. Әлбиттә, уға был эште Рауил Бикбаев кимәлендә атқарыуы ауыр, әммә академик Роберт Ниғмәтуллинды узырыуы һис тә қыйын түгел. Әгәр ул был йәһәттән шундай уңышка өлгәшһә, әле қайһы берәүзәрзәң уның «ысын» башкорт булыуына ышанмауы кире қағылыр ине.

Р. Хәмитов өсөн катмарлы икенсе проблема – кадрлар булып сықты. Ысынлап та, яңы етәксенең ниндәй сәйәсәт үткәрәсәге, етәкселек һәләте үз әргәһенә ниндәй кешеләр туплауына бәйле, сөнки ул бөтә мәсьәләләрҙе лә үз белеме һәм көсө менән хәл итә алмай, бының өсөн уға яҡшы команда йыйырға кәрәк. Юкка ғынамы ни, Америкала билдәле етәксе үләр алдынан үзенең кәбер ташына шундай һүзәрҙе яҙырған: «Был таш астында үзенән күпкә аҡыллыраҡ меңәрләгән кеше менән етәкселек иткән урта аҡыллы кеше ерләнгән». Бөгөнгө АКШ-та Президент итеп яңынан һайланған Б. Обама илдең юғары етәкселеген тиз генә үзгәртеп, элекке «карсыға»ларҙы «күгәрсен»дәргә алмаштырып, ил сәйәсәтен яңы нигезгә күсерә башланы. Күптәр хәтерләйҙер: мәрхүм Борис Ельцин, илгә һисек идара итергә белмәй, һуңғы йылдарында хөкүмәт һәм башка тармак етәкселәрен бейәләй кеүек алмаштырып яфаланды. М. Рәхимов та үзе һайлап алған етәкселәрҙе ғәйепләп, бер-бер артлы эштән кыуа ине, тимәк, ул кемдәрҙе үрләткәннен алдан ентәкле уйламаған. Шулар уҡ ваҡытта В. Путин был тәңгәлдә кәрәкле кадрларҙы бик урынлы һайлап ала белеүе, уларға һаҡсыл карауы, ахыр сиктә генә хушлашууы, унан һуң да эшлектән сығарып ташламауы менән айырыла. Күзәтеүселәрҙең иҫбатлауынса, Р. Хәмитов та кыска ваҡыт эсендә элеккесә дәүләт королюшон йыш үзгәртеп, хөкүмәт рәйесен, мөһим өлкәләрҙе етәкләүсе вице-премьерларҙы, министрларҙы, башка ведомстволар етәкселәрен бер һис тапкыр алмаштырып, республикала етәкселектең һөҙөмтәһе генә ирешә алманы.

Шулар уҡ ваҡытта уның әле һөҙөмтәһе күренмәгән үзгәрештәрҙе оло қазаныштай итеп күрһәтеп, арттырып һөйләп ташлауы ла күптәр тарафынан күңелһез йылмайып қабул ителә. Быға ла аптырырлык түгел, сөнки власть халықты бала кеүек йыуатып, оптимистик кәйеф биреп тороу өсөн, «эштәр ал да гөл» тип, матур һүзәр һөйләп эш итергә ынтыла. Шундай эште оҫта башкара белеү оло қазаныш һанала, бигерәк тә юғарыраҡ кимәлдәге Мәскәү етәкселәре алдында. Был турала элегерәк итальян философы Макиавелли ға әйтеп үткән. Тик уның рецептары бөгөнгә көнгә тура килмәй.

ЙОМҒАҒЛАУ

Әйтелгәндәрҙән сығып, ошо язмаларҙы укығанда шуны күз уңында тоторға кәрәк: донъяла бер кем дә фәрештәләй гонаһһыз түгел. Шулай булған хәлдә лә, һәр кемдең қылған изге һәм яман эштәре төрлө диапазонлы була. Кемдеңдер изге эштәре бик күп, ямандары юк кимәлендә, ә икенсе берәүҙәрҙең – киреһенсә. Кайһылар яҡшылыҡты ла, яманлыҡты ла мул башкара, ә күптәр ундай эштәрҙең икеһенә лә битараф булып, ғүмерен үзе өсөн генә йәшәп уҙғара. Әйтелгән нормаларға таянып, һәр кем көн дә башқарған һәм алда күрһәтәсәк эштәренә ситтән карап, ыңғай һәм етешһез яҡтарын күрә белергә батырлығы етергә тейеш. Тәбиғи, кеше һисек кенә тырышмаһын, анык һәм ғәзел була алмай, ғәзәттә, кеше үзенең һасар яҡтарын күрмәскә тырыша, уларҙы исләмәй, ыңғай һәм яҡшы хәлдәрҙе генә һанап китеүе ихтимал. Был бигерәк тә көндәлек тормошта күп кеше менән аралашҡанда күренә. Әлбиттә, үрҙә язылғандарҙы тормошка ашырыу өсөн кешелә тейешле интеллект, зиһен, әхлак нормаларын күзәтеү, әске яуаплылыҡ юғары булуы фарыз. Быны тормошка ашырыу мәғарифтың үсешенә, фәнгә мөнәсәбәткә, донъяуи хәлдәрҙе анализлап, уларға фәлсәфәүи қараш булдыра алуға бәйле. Шуға күрә Мифтахетдин Ақмулланың «Башқорттарым, укыу кәрәк, укыу кәрәк!» тигән һүзәре бер ваҡытта ла үзенең әһәмиәтен юғалтмай. Ошо язмалар укыусыларға уйланыуҙар өсөн ниндәйҙер кимәлдә фәһемле һәм файзалы булып, тип ышанғы килә.

ТӨРКИ ДОНЪЯҢЫНЫҢ РУХИ МӘККӘҢЕ

Башкорт телендә «төрки» тигән матур һүз бар. Казакса – «түрик». Рус телендә иһә был һүз ике мәғәнәһен йәнәш куйғанда ғына тулығынса аңлашылып: «тюрки» (с ударением на первый гласный звук) – «тюркские народы», «тюрки» (с ударением на второй) – «тюркские языки». Төрки телдәренең береһендә һөйләшкән, уны үз туған теле тип һанаған һәр кем, әгәр үзенең тәрән тамырҙары менән кызыкһынһа, үзенең ошо һүзгә мөнәсәбәтле икәнлеген менән ғорурлана алып ине. Ә был телдәрҙә – төрки телдәрҙә – 160 миллиондан ашыу кеше һөйләшә. Кызғаныска каршы, бөгөнгө көндә үз телен дә һанға һукмаған, туған телендә бөтөнләй һөйләшә белмәгәндәр бар. Ошо ике рухи сиктә йәшәгәндәрҙең күнел байлығы нисбәтен күз алдына килтереп карасы! – берәүҙәр үзенең кем икәнлеген дә белмәйенсә бысҡый, төтәй; берәүҙәрҙең дәрт-дарманы, көҙрәте, изге ынтылыштары ярты донъя кешеләренең күңелен йылытыуға етә.

Һүзем – Қазақстан Республикаһының Төркстан калаһында урынлашқан Әхмәт Йәсәүи исемеңдәге Казак-төрөк университеты вице-президенты, филология фәндәре докторы, профессор Күлбәк Иргөбәк (Күлбек Ерғөбөк) һаҡында.

Күлбәктең үзен, ижадын, фәнни эшмәкәрлеген яҡындан белгән олуғ шәхестәр, уның изге эшмәкәрлегенең киң коласлығына, мул емешлегенә хайран калып, төрлөсә баһа бирәләр: «Төркиәт яугиры» (Академик Н. Васильев, Якут-Саха), «Төрки донъяһы рухиәтен косоағына һыйзырыусы» (Намык Кемал Зейбек, Қазақстан Республикаһы Президенты һаҡимиәтенең яуаплы хезмәткәре), «Тонкий знаток и арбитр литератур нашей Центральной Азии» (Сыңғыз Айытматов). Әйе, ул – төрки халыктарының төпкөл борондан килгән тарихын, әзәбиәтен, мәзәниәтен үзенең усына һалып, хәзерге көндә барлык төркиҙәрҙең нәсәлдәре йәшәгән алыс тарафтарға таратыусы, үз тамырҙарына битараф булмағандарҙы изге ынтылыштарға рухландырыусы. Күлбәк Иргөбәк узаман менән берәй сарала осрашып, әз генә ваҡыт булһа ла аралашып өлгөргән һәр кемдә уның тураһында ошондай юғары фекер тыумаһ калмайзыр...

Төркстан – төркиҙәрҙең изге ере. Был кала – бик боронғо. Кәм тигәндә бер мең ярым йыллыҡ тарихы бар. Ул тарих – төрки халыктары тарихы. Яҙмышы шулайзыр: ул төркиҙәрҙең оло сәйәси вакифалары, дәншәтле яуҙары, дини һәм мәзәни тормошо үзәгендә урынлашқан. Хәзергеһе – уның өсөнсө исеме. Тәүгеһе – Шағвар. XII – XV быуаттарҙа – Яссы. Дөйөм төрки шиғриәтендә суфыйсылыҡ идеологияһын таратыуҙы башлап ебәргән, тауышы быуаттар аша төркиҙәр йәшәгән алыс китғаларға, шул иҫәптән XIII – XIV быуаттарҙа Башкортостан еренә лә килеп еткән Әхмәт Йәсәүи тигән мәшһүр әзиптең ижади кушаматына лайыҡ булған исем. Тап ошо кала уртаһында Әхмәт Йәсәүиҙең һәр кемдә хайран калдырырлыҡ мәғрур кәшәнәһе ултырыуы был төбәктә төркиҙәрҙең изге урынына, рухи үзәгенә әүерелдергән. Ошо рухи үзәк усағы һүрелмәһен өсөн бөгөнгө көндә уға даими рәүештә күз өҫтәп торола.

Әйтеүе генә аһнат, был изге эште асылда бер кеше тормошка ашыра, төрки халыктары йәшәгән башка төбәктәрзә бығаса күрелмәгән яңынан-яңы саралар уйлап таба; дәүләт, хөкүмәт органдарының ғына көзрәтенән килерзәй иштәлекле фәнни-мәзәни үзәктәрзә бер үзе ойоштора.

2004 йылда Төркстандың үзәк урамдарының берендә казак халкының данлы улы Бейсембай Кенжебаев исемендәге Төркиәт музейы барлыкка килә. Бөгөнгө көндә уның фондтарында төрки халыктарының һәр берененең арзаклы шәхестәре тураһында киммәтле мәлүмәттәр тупланған, күргәзмәгә үзәренең портреттары, улардың тормошна, эшмәкәрлегенә, ижадына ҡағылышылы фотолар, документтар куйылған. XIX быуаттың күренекле зыялыһы Әбүбәкер Диваевтан башлап башкорт халкының арзаклы вәкилдәренә лә урын бирелгән. Музей Әхмәт Йәсәүи исемендәге Төркстан университетына ҡарай. Ойоштороусыһы, нигеҙ һалыусыһы, әлегә көндә үз балаһындай күрәп хәстәрләп, фондтарын даими байытып тороусыһы – Күлбәк Иргәбәк.

2007 йылда Күлбәк Иргәбәктең шәхси ҡитаптары иҫбенә ҡалала Төрки телле халыктар ҡитапханаһы асыла. Төркиәт музейы кеүек үк, ул да донъялағы берҙән-бер үзенән башка, ҡабатланмаҫ мәзәниәт усағы, тиһәк тә хата булмаҫ. Икеһе менән дә танышырға теләге булған берәй төрки сығышылы кеше, Мәккәгә барғандай барып күрһә, хажда алған рухи яңырыуға бәрәбәр тәҫсирзәр тейәп ҡайтыр ине. Ҡитапхана фондын хөрмәтле профессор, төрки телле халыктар йәшәгән төбәктәр менән бәйләнеш тотоп, үзе өҙлөкһөз байытыу хәстәрлеген күрә. Хәзер унда утыз менән ашыу басма һаҡлана. Һәр телдәге ҡитаптар өсөн айырым бүлектәр тәғәйенләнгән, байырактарына махсус бүлмәләр бирелгән. Башкорт телендәге ҡитаптар бүлгә лә бар. Уларҙы Күлбәк, Башкортостан Языусылар берлегә идараһы менән бәйләнешкә инеп, бөртөкләп йыйған. Ҡызғаныска ҡаршы, башка бүлектәргә сағыштырғанда, башкорт телендәге ҡитаптар әлегә әзәрәк; быға ул бик борсола, безҙең әүҙемәрәк ярзам итеүебеззә һорай. Шуныһы хайран ҡалырлыҡ: музейҙа Күлбәк Иргәбәктең үзенә авторлығына ҡараған ҡитаптар бүлгә лә бар; уның менән танышҡандан һуң, ғалимдың бай, һөҙөмтәле эшмәкәрлегенә хайран ҡалаһың. Бер мәкәләлә уның бөтә ижадын байқау, хатта фәнни эшмәкәрлек йүнәлештәрән дөйөм баһалау за мөмкин түгел. Ни бары өс кенә йүнәлешенә иғтибар итеп ҡарайыҡ.

Ул – 2002 йылдан Әхмәт Йәсәүи исемендәге Ҡазак-төрөк университетында сығып ҡилгән «Төркиәт» («Тюркология») журналының баш мөхәррире. Журнал 2003 йылдан Париж ҡалаһындағы халыҡ-ара ISSN үзәгендә теркәлгән. Мөхәрриәт исемләнәндә Алжир, Анкара, Бейрут, Прага, Тараз, Мәскәү, Санкт-Петербург, Алматы, Төркстан, Абақан, Бишкек, Горно-Алтайск, Ҡазан, Ҡызыл, Ҡуҫсәтау, Нальчик, Новосибирск, Нөкөс, Ташкент, Чебоксар, Өфө (Изелбаев М. Х., Ҡунафин Ф. С.), Якутск ҡалалары ғалимдары бар. Журнал биттәрәндә сығыш яһаған авторҙардың географик контингенты, әлбиттә, тағы ла киңәрәк.

2003 – 2004 йылдарҙа профессор Күлбәк Иргәбәктең «Таяныстар һәм йүнәлештәр» («Арыстар мен ағыстар») исемлә күп томлыҡ ҡитаптар серияһы сыға. Улары – казак әҙәбиәте хақында. Ауыз-тел һәм язма әҙәбиәттең борондан бөгөнгәсә һузылған тарихы, бөтә әҙәби төрзәр, казак әҙәбиәтенә бәйлә киң ҡоласлы теоретик мәсьәләләр урын алған унда. Бер һүз менән әйткәндә – казак һүз сәнғәтенәң энциклопедияһы.

Ошо мәкәлә менән әйтергә теләгәнмендең иң мөһиме – хөрмәтле Күлбәк Иргәбәктең күп тармаклы фәнни эшмәкәрлегенә әлегә йүнәлештәрәненә өсөнсөһө. 2010 йылдан изге Төркстан ерендә «Түрикстан йыйнағы» тигән зур күләмлә

серия сыға башлай. Ошоға тиклем ул йыл һайын басыла килә. Безҙеңсә, башкортса, әйткәндә, ул – «Төркистан (йәғни Төрки донъяһы) йыйынтығы». Исеме үк әйтеп тора: бындай етди исемле йыйынтықтың йыл һайын донъя күреүендә күпселек төрки халыктарының ғалимдары катнашырға тейеш һымак. Совет заманында төрки халыктары ғалимдары өсөн Мәскәүҙә рус телендә (!) «Советская тюркология» журналы сыға торғайны. Күләме 15 табак самаһы ине. Күз алдына килтерегез: 30 табакка яқын күләмле «Түрикстан жинағы»н Күлбәк Иргөбәк бер үзе сығара. Барлык төрки донъяһындағы фән һәм мәзәниәт тормошо, арзаклы шәхестәр, күренекле вакифалар, оло қазаныштар тураһындағы төп мәкәләләрҙең авторы ла – ул, бер үзе! Бер сығарылышта – илле-алтмышлап мәкәлә. Быйыл уның бишенсе китабы донъя күрә. Әлбиттә, баш һүз йәки бүтән мөмкинлектәр менән унда башка авторҙар за басыла ала. Йыйынтықтың төп қағиҙәһе – төрки телдәренең һәр кайһыһында сығыш яһарға мөмкин. Совет заманында төрки телле ғалимдарҙың «Советская тюркология» журналы үтәй алмаған хыялын Күлбәк Иргөбәк профессор йөзөндә «Түрикстан жинағы» апһат тормошқа ашыра.

Минең алдымда – был йыйынтықтың Күлбәк Иргөбәк үзе бүләк иткән беренсе, өсөнсө һәм электрон почта аша ебәргән бишенсе китаптары. Қазақ әзәбиәте классиктары һәм бөгөнгө вәкилдәренән тыш, уларҙа төрки халыктарының арзаклы әзиптәре, төркиәт фәнәһе хәзмәт иткән донъя ғалимдары хақында бай мәғлүмәт таба алабыз. Күз алдына бастырыу өсөн, кайһы бер исемдәр тәзмәһен генә килтереп қарарға уйлағайным, булдыра алманым: энциклопедиялағы исемдәрҙе айырып алып та, һанап бөтөп тә булмай. Башкортостанға қағылышылары хақында ғына бер-ике һүз әйтеп қарайык. 1978 йылда Башкорт дәүләт академия драма театры Алма-Атала гастролдә сығыш яһаған вақытта 26 йәшлек Күлбәк СССР-ҙың халық артисқаһы Зәйтүнә Бикбулатованан интервью алған. Йыйынтықтың өсөнсө китабын (2011) әзерләгән сакта ошо һөйләшеүгә қире қайтып, аңлатмалар биреп, тулыландырып урынлаштырған. Бынан тыш, йыйынтықтың төрлө басмаларында Мостай Кәрим, Сәйфи Қудаш, Мифтахетдин Ақмулла хақында материалдар сығарған. Өсөнсө китапта Күлбәк 2010 йылда үзәһең Башкортостанға қилеүе, заманында қазақ шағиры Мағжан, языусы Бейәмбәт Майлин укыған «Ғалиә» мәзрәсәһендә, Мәжит Ғафури музейында, Башкортостан Языусылар берлеге идараһында булыуы тураһында яза. Ғөмүмән, башкорт әзәбиәте, әзәби процесы, айырым языусылары ижады менән яқындан қызыкһынып тора. Үз-ара алышқан хаттарыбыздың берәһендә ул «Ағизел» журналын даими укып барыуы, заманында Мостай Кәрим менән «аралашқан әзәм» булыуы, Ғөлфиә Юнысова ижадын «борондан – Совет хөкүмәте кәзәренән» белеүе тураһында яза. Башкортостанға һуңғы қилеүендә ул айырым языусылар, шул исәптән Кәзим Аралбай, Фәнис Янышев менән яқындан таныша. Ә Ғиниәт Қунафин менән без уны 2011 йылдың октябрәндә Төркстанға Халық-ара ғилми конференцияға барған сакта «астык». Шул сактарҙа минең башка шундай бер уй қилгәһине: төрки халыктарының һәр кайһыһынан шундай бер уҙаман табылып, үз халқы төбәгән изге ергә әүерелдерә ала. Бының өсөн Күлбәк Иргөбәктән үрнәк алып, уның менән тәжрибә уртақлашып, фән һәм мәзәниәттең төрлө тармактарында дөйөм төрки қазаныштары юғарылығынан тороп, уның кеүек оло мөхәббәт тойғоһо менән қолас ташлап әшләргә кәрәк.

***

Был мәкәлә «Төркистан жинағы»ның бишенсе китабына баш һүз өсөн язылғайны. Унан һуң миңә тағы ла Қазақстанға, Төркстан қалаһына юл төштә. Ошо

Йылдың апрель аҙағында Әхмәт Йәсәүи исемдәге Казак-төрөк университеты базаһында V халык-ара Төркиәт конгресы үттә. Был оло сара Күлбәк Иргәбәккә алтмыш йәш тулыу ваҡытына тап килде. Бер юлы уны ла юбилейы менән котлау өсөн Казакстанға Башкортостан Языусылар берлеге идараһы ағзаһы шағирә Гөлфиә Юнысова менән бергә юл тотток.

Тап ошондай исемдәге фәнни форум – Халык-ара төркиәт конгрестары – Рәсәй Федерацияһында ла даими үткәрелә. Улар Мәскәүҙә, Санкт-Петербургта, Рәсәйҙең төрки телле республикалары һәм төбәктәре баш калаларында сиратлап ойошторола. Әлбиттә, донъяның башка илдәренән дә күп кенә кунактар катнаша. Миңә ошо үзбәҙең конгрестарҙа һәм шәркиәтселәр съездарында ла сығыштар яһарға тура килде. Казакстанда ла, Рәсәйҙә лә төркиәткә һәм шәркиәткә қағылышы килең даирәлә көнүзәк проблемалар уртаға куйылып, халык-ара күләмдәге етди мәсьәләләрҙә хәл итеү йүнәлешендә юғары кимәлдә һүз алып барыла. Шулай ҙа Казакстан конгрестарының кайһы бер үзәнәлектәре лә күзгә бәрелмәй калмай. Беренсенән, улар бер генә урында – төркиәттең изге төбәгенә әйләнгән Төркстан калаһында ғына уҙғарыла. Икенсенән, донъяның төрлө мөйөштәренән йыйылған ғалимдар төрки телдәрендә генә сығыш яһай. Докладтарға, әлбиттә, тыңлаусылар өсөн рус, англиз, төрөк телдәренә бер юлы тәржемә яһала бара; әммә, иғтибар итеүемсә, был туранан-тура тәржемә менән бик һирәктәр генә файҙалана. Ғәҙәттә, тәүге һөйләмдәренә ныклап колак һалһаң, артабан тыңлаған һайын сығыштарҙың асылына еңеләрәк төшөнә бараһың. Тағы ла бер үзәнәлек: пленар ултырыштарҙа ла, секцияларҙағы һөйләшеүҙәрҙә лә, тәнәфестәргә йәки мәҙәни сараларҙағы аралашыуларҙа ла төрки халыктарының тарихи туғандашлык тамырҙары, бөгөнгө рухи берҙәмлеге, киләсәк яҙмышы тураһында оло хәстәрлек атмосфераһы һөкөм һөрә. Сит республикалар вәкилдәре Рәсәй эсендәге төрки халыктарының бөгөнгө хәле, үз-ара мөнәсәбәте менән кызыкһынып бара; уңайы тура килгәндә, шуларға бәйлә үзәрәненең кыуаныштарын йә борсолоуҙарын да белдерергә ынтылалар. Миңә, мәсәлән, тәнәфестәргә аралашкан ваҡыттарҙа: «Зинһар, Башкортостанда ваххабизм кеүек күренештәргә юл куймағыҙ, ул бер кәсан да һеҙҙә лә, беҙҙә лә йүнлегә килтермәйәсәк», – тип үзәрәненә ысын күңелдән кәңәштәр биреүселәр, киҫәтеүселәр булды. Башкортостандан, Рәсәйҙән ситтә йәшәүселәр беҙҙәгә хәлдә, әлбиттә, күбәһенсә Интернет селтәрендәге имеш-мимеш хәбәрҙәр буйынса ғына күз алдына баһтыра. Шулай ҙа уларҙың беҙҙең хакта туғандарса борсолоуы, үзәрәненсә курсаларға тырышыуы ыңғай тәһсир уята.

Көнсығыш һәм төркиәт фәненең Казакстандағы ғәмәли үзәгә һаналған Ә. Йәсәүи исемдәге Халык-ара казак-төрөк университетының вице-президенты буларак, Күлбәк Иргәбәккә конгрестың ойошторолоуы, барышы өсөн тулы яуаплылык һалынған ине. Ундай вазифалағы кешенең ваҡыты, ғәҙәттә, минутына тиклем иҫләпәнгән була. Шулай ҙа Күлбәк Башкортостандан килгән делегацияға даими иғтибар бүлеү мөмкинлеген тапты. Беҙҙең республикаға, башкорт халқына казактарҙың, шул иҫәптән – Күлбәктең дә, ихтирам һәм айырым иғтибар менән карауын беҙ Ф. Кунафин менән Төркстандағы филми конференцияға үткән килгәндә үк тойғайнык. Бындай мөнәсәбәттә был юлы ла апасык күрҙек. Конгресс башланыр алдынан ғына Алматыла командировкала булып, тән йокламай юлдан кайткан вице-президент беҙҙә поездан үзә каршы алды, катын-кыз затына күзәң яуын алырлык сәскә гөлләмәһе тотоп килергә лә онотмаған. «Өфө – Ташкент» поезы Төркстанға иртә килде, конгресс икенсә көндә генә асыла, алда әле башланмаған тоттош көн бар. Кунакханаға урынлашып, тамак ялғап алғас, каршы алыусыбыҙ беҙгә каланың иҫтәлекле урындары

менән танышыу өсөн машинаһын һәм озатып йөрөүсөһен биреп куйзы. Башка көндәрзә лә шулай: төрлө илдәрзән йыйылған ике йөзгә яқын қунақты университетка, қунақханаға, ашханаға, экскурсияларға, мәзәни сараларға йөрөтөү өсөн ике зур автобус бүленгән; ә Күлбәк Башқортостандықыларзы үзе алып йөрөй, юл ыңғайында ике республикаға, әзәбиәт, фән һәм юғары укыу йорттарына қағылышы мәсьәләләр тураһында иркенләп һөйләшәбез. Бер сак Сырдаръя йылғаһын телгә алдык та, мин XIX быуаттың беренсе яртыһында Рәсәй дәүләте тарафынан ойшторолған Хива походтарын, унда ебәрелгән фәскәрзә башқорттарзың да күпләп катнашыуын, сәсәндәрзәң «Һыр» (Сырдаръя) тигән йыр за сығарыуын искә алдым; үткән килгәнәмдә был йылғаны күрергә насип булмағанын да әйтәп һалдым. Күлбәк шунда ук конгресс программаһына күз ташлап алды ла билдәләп тә куйзы: «Иртәгә төшкә тиклем мөмкинлек бар. Төркстандан алтмыш сакрым ғына. Мотлак алып барып күрһәтәм...» Шулай итеп, һөйләшеүзәң иртәгәһенә ярты көн йөрөп, яу походтарында ата-бабаларыбыззың эззәре калған ерзәрзә күреп кайттык.

Төркиәт ғилеме донъяһында Күлбәк Иргәбәктең таныштары, дустары күп. Кемеһе менән аралашһа ла, әлбиттә, шул кешенең иле, халқы тураһында һүз сыға. Һәр береһенең илендәге көнүзәк йә борсоулы мәсьәләләрзә ул һәйбәт белә, яңылыктарзы қызықһынып һораша, кәңәштәрен бирә. Иң яқын дустары менән озағырак, иркенләп һөйләшәп алып, бер юлы казактарзың қунак һыйлау йолаһын да күрһәтеп калыр өсөн, ул ситтән килгән унлап кешене өйөнә сакырзы. Төркиәнән, Монголиянан, Қытайзан, Якут-Саханан, Таулы Алтайзан, Карағалпакстандан, Үзбәкстандан, Башқортостандан вәкилдәр йыйылды. Ошо төбәктәрзәң һәр береһенә қағылышы йәнле һөйләшеү менән бергә, қунактар үз-ара танышып, ғилем өлкәһендәге хезмәттәшлек, артабанғы бәйләнештәр тураһында килешәп өлгөрзә. Күлбәктең дустары беззәң дә яқын таныштарға әйләнде.

Алдан белеүемсә, Күлбәк үзенең 60 йәшлек юбилейын ошо Конгресс көндәрзә менән тап килтерергә ниәтләнгәйне. Һуңынан кире уйланы. Төп сәбәптәрзәң берене: үткән йылдың азағында уның әсәһе донъя қуйзы. Беззәң быуын кешеләрә, хәзәрзә заман йәштәрә кеүек sms йәки скайп менән генә кәнәғәтләнә алмай, озон-озон хаттар аша хәбәрләшергә күнеккәнбәз. Күлбәк менән Интернет аша ла әлекке кеүек озон хаттар язышабыз. Әсәһен юғалтыузы ул бик ауыр кисерзә. Шул вақыттағы хаттарының береһендә ул кайғыһын шулай уртақлашқайны: «...Йылдың азағында кәзәрлә әсәм донъя қуйзы. 94 йәштә ине. Өлкән йәш. Нисек кенә булмаһын, әсәһең аты – Әсә. Атайзан 37 йәш самаһында тол калған әсәһең дүрт улды һис кемдән кәм итмәй тәрбиәләп үстәрәп, бөгөнгә көнгә еткерәүе кайзан мөмкин булды, тиһегез? Был – бар ғүмерән үзенең балаларына арнап үткәрәү мөсәләрәһең генә қулынан килерлек булһа кәрәк?! Минәң әсәм шундай кеше ине». Казак йолаһы буйынса, яқын кешәнде ерләгәндән һуң бер йыл үтмәйенсә, тыуған көндәргә, юбилейзарға бәйле күнел асыу саралары корорға ярамай, әзәпһезлек һанала. Шуға күрә быйылғы йыл азағынаса кисектерәп торған. Вақыты еткәс, юбилейын Астанала юғары кимәлдә билдәләргә йыйына. Бирһен Хозай. Был хәлдә мин алдан белә инем. Әммә Казакстанға ураған һайын юл төшөп тормай. Моғайын, конгрестың пленар ултырышында берәй форсат тыуыр әле тип, әзәрләһенәп барзык. Әмәлгә калғандай, пленар ултырышта конгресты Рәсәй Федерацияһынан катнашыусылар исеменән котларға миңә һүз бирзәләр. Ойштороусылар менән алдан һөйләшәп куйыу буйынса, һүземдәң азағында трибунаға Башқортостан Языусылар берлеге идараһынан вәкил булып килгән шағирә Гөлфиә Юнысованы сакырзым. Ул башқортса шиғыр укып, Күлбәк Иргәбәккә беззәң Языусылар берлеге идараһының котлау хаты менән бүләген тапшырзы. Үзебез зә уға бүләктәр

Күлбәк Иргәбәк, Мирас Изелбаев һәм Гөлфия Юнысова Әхмәт Йәсәүи исемендәге Казак-төрөк университеты алдында. Төркстан калаһы.

биреп, башкорт еләне менән бүреген кейзерзек. Ошо мәл азак пленар ултырыштың үзәк вакифәһына әйләнде. Тәнәфестә күптәр беззең янға килеп, еләң (Урта Азия халыктарында уға окшаш кейемде «сапан» тизәр), айырыуса – бүрек тураһында хораша. Башка төбәк кешеләре Салауат Юлаев һүрәттәре аша күреп белгән башкорт баш кейеме улар өсөн дә бик матур күренә икән. Күлбәк үзе лә атка менгәндәй шатланды...

Төркстан калаһы Башкортостандан ярайһы ук алыс кына арала ята. Поезд менән теп-теүәл ике тәүлек бараһың, дүрт тапкыр сик буйы тикшереүен үтәһең. Самолет менән барам тиһең, Өфөнән Мәскәүгә, Алматыға осорға кәрәк. Алыс юлға автомобиль менән сығыузың хикмәттәрен әйтергә лә түгел. Шулай за беззең республиканан унда йыш кына йөрөп торалар икән. Артистар гастролдәргә барып сыға. Дин әһелдәре, изге йәнле бәндәләр Әхмәт Йәсәүи, уның остазы Арыслан баба кәшәнәләрен күрер өсөн сәфәр кыла. Йәштәр Халык-ара университетта белем алыу өсөн йүнәлә. Ғалимдар ике йылға бер тапкыр даими узғарылып торған халык-ара конгрестарға, улар араһында ойошторолған филми конференцияларға юл тотта. Сауза юлы менән барып сыккан йүнселдәр зә осрай. Шуныһы ғәжәп: ул урынға бер тапкыр аяк баһнаң, нис һүзһез кабат күрге килә. Изге ер, аралар алыс булһа ла, күнелдәрзе якынайтып, ниндәйзер илаһи көс менән үзенә тартып, өзләкһөз сақырып тора, күрәһең...

**Мирас ИЗЕЛБАЕВ,
БДУ профессоры.**

Сатира һәм юмор

Леонид
СОКОЛОВ

Кыска хикәйәләр

Магазинда

Варвара Петровна кайһы сакта иренә магазинға барып азык-түлек алып кайтырға куша. Ә Иван Кузьмич был эште яратмай. Ул киреләнә, ат кеүек бышкырып ала, әммә кулына акса тотторғас, теләр-теләмәс кенә ишеккә йүнәлә. Азык-түлек алыу – тулыһынса катыны карамағында булыуына өйрәнгән ул. Шуға магазинда үзен симфоник оркестр концертында ултырған пигмей йәки папуас кеүек тоя. Исәңгерәгән килеш кәштәләр буйлап йөрөп арығас, кеңә телефонына йәбешә:

- Варь, тим, Варь! Ниндәй колбаса алайым?
- Үзең кара, – тип яуаплай катыны.
- Мин кайһыһын алырға белмәйем!
- Уның нимәһен беләһең, кайһыһы окшай, шуныһын ал да куй!

Пышкин колбасаларға озак итеп карап тора, елкәһен тырнап ала ла йәнә катынының телефон номерын йыя.

- Сосиска алһам, якшырак булмаһмы?
- Бәй, һаман кайтырға сыкманыңмы ни? – тип йәнә көйгән катыны трубкаһны шартлатып һүндереп куя.

Биш минуттан телефон йәнә шылтырай:

- Ниндәй сосиска алайым? Бында бит уның егерме төрлө сорты бар.
- Уф, Аллаһ, үзәккә үттең бит. Ал молочный тигәнен.
- Уныһы күренмәй бит әле...
- Ялкыттың бит, әй. Колбаса ал да куй.
- Алло, алло, ниңә трубкаһны ташлайһың?

Катынының телефон номерын яңынан йыя. Алыуһы юк. Тағы йыя. Тамам юғалды бит хәләл ефете. Ниһайәт, улының тауышы ишетелә.

- Әсәй әйтте, бер нәмә дә алмаһың, тине, ул үзе барыһын да сығып алған! Тизерәк өйгә кайтып изән йыуһын, тине.

Леонид Соколов (1953) Өфө калаһында тыуған. БДУ-ның филология факультетын тамамлағандан алып матбуғатта эшләй, юмористик һәм сатирик әсәрҙәр яза. Языуһылар союзы ағзаһы. Кәләмдәшебезҙе 60 йәше менән котлайбыз.

Биш хатлык тарих

Беренсе хат

Итек ремонтлау оҫтаханаһы
директоры В. М. Перекатовка

Мин, Мормышкин А. М., 23 гинуарза ук һез этәклагән ойошмага ботинка ремонтларга тапшырғайным. Ботинкала кайзандыр хасил булған казак табаныма казалап йөрөп, әйтеп аңлаткыһыз һызланыузар сәбәпсеһе булғайны.

Ботинканы ун көн эсендә ремонтланған килеш кире алырға тейеш булһам, ай үтеп китһә лә, һөзөмтә юк.

Экономист-ғалим буларак, шуны иҫәпләп сығарҙым: һезең оҫтаханаға йөрөү миһең 18 сәғәт 17 минут ваҡытымды алды, был иһә өс эш көнө тигән һүз! Ошо ваҡыт эсендә 74 сакрым 361 метр араны атлап үттәм.

Анык кына яуап бирегез әле: был яуапһызлыҡтың сизе булырмы?

**А. Мормышкин.
10 март.**

Икенсе хат

Хөрмәтле Перекатов иптәш!

Мин йәнә кулга кәләм алырға мәжбүр булдым. Һезгә 10 мартта ук ебәрелгән хаттың яуапһыз калыуы аптырата. Ботинкамдың һаман әзер булмауы бөтөнләй шак катыра.

Уны бынан өс ай элек тапшырғанымды хәтерегезгә төшөрәм. Оҫтахана юлын тапауға инде 42 сәғәт ваҡытым иһраф ителде.

**А. Мормышкин.
30 апрель.**

Өсөнсө хат

Хөрмәтле Перекатов В.М. иптәш!

Оҫтахана юлын саң кундырмай тапауым сәбәпле хасил булған асыуымды аңлатыр өсөн һүз таба алмайым. Һезгә шул да мәғлүм булһын: ботинка ремонтлау мәсьәләһе һаман хәл ителмәһе, киреһенсә, уның эҙһез юғалыуы сәбәпле, тамам катмарлашты.

Уны эзләү буйынса күрелгән саралар бер һиндәй зә һөзөмтә бирмәһе. Миһә икенсе ботинка тәкдим иттеләр итеүен, әммә уның икеһе лә уң аяктыкы һәм дүрт размерға бәләкәйерәк. Ботинканың законлы хужаһы буларак (квитанция быны раҫлай), уны кисекмәһтән табыуығыззы, ремонтлауығыззы һәм гәйепләргә яза биреүегеһе талап итәм!

**А. Мормышкин.
23 июль.**

Дүртенсе хат

Институт ректоры
В. П. Коромысловка
Итек ремонтлау оҫтаханаһы
директоры В. М. Перекатовтан

Хөрмәтле ректор иптәш!

Һезең институт доһенты Мормышкин А.М бына ярты йыл инде көн һайын беззең оҫтаханаһан кайта белмәй. Һиндәйзәр ботинка таптырып беззең хәлдә ала һәм эш урыһында түзеп торгоһоз шарттар тыузыра.

Уның миһең адреска язылған хаттарыһан күреләһенсә, Мормышкин оҫтаханаға эш сәғәттәрәндә килә. Ул 137 сәғәт 15 минут проғул яһаған. Институт этәкселеге быны беләһе икән?

Яуыз проғулсыға карата тейешле саралар күрәүегеһе үтенәбез!

5 сентябрь.

Бишенсе хат

Остахана директоры
В. М. Перекатовка

5 сентябрзә һеззәң тарафтан ебәрелгән хатта телгә алынган факттар дөрөсләнде. Доцент Мормышкин искәртелде. Уға докторлык диссертацияһы өстөндә емеш-лерәк эшләргә кушылды. Икенсе курс студенты М. Водолеевты уға ярзамга беркеттек.

Бынан тыш, быйыл йәнә өс докторлык һәм ете кандидатлык диссертацияһын яклау планлаштырыла.

Яклау датаһы хақында һезгә гилми совет тарафынан өстәмә хәбәр итербез.

Итек ремонтлау өлкәһендә һезгә зур уңыштар теләйбез!

**Хөрмәт менән, институт ректоры
В. П. Коромыслов.**

«Бында В. С. булды»

Өсәрзәң төп геройы слесарь-сантехник буласак.

Етәрөгез инде, сантехник хақында күпме язырға мөмкин, тип үпкә белдерүселәр булыуы ла ихтимал. Әммә кеше, һыуһыз һәм азык-түлекһез йәшәй алмаған кеүек, ғәфү итегез, бәзрәфһез зә йәшәй алмай. Бәзрәф бар икән, сантехникһыз булмай. Мин быны һәр тәнкитсе, һәр мөхәррир алдында кыйыу рәүештә белдерә алам.

Поезда, пароходта, самолетта ғына түгел, хатта космос карабында ла бар ул барыһы ла йәйәү йөрөй торған урын. Төп геройыбыз Василий Семенович Плинтусов – космодромда санузел торошо өсөн яуап биреүсе. Ул үтә башлы кеше, сөнки космодром – фән һәм техниканың иң лайыклы һәм һуңғы казаныштары кулланылған урын. Шулай итеп, Плинтусов һәр космос аппаратының йыһанға юлланыуында катнаша, һәр деталде, болтты тикшерә, азналар буйы эш урынынан сыкмай. һуңынан Юғары дәүләт комиссияһы ағзаларына «Барыһы ла әзер!» тип рапорт бирә. Уға ышаналар һәм һөйәлләнеп катқан кулын озақ итеп кысалар.

Ө бер мәл ғәзәттән тыш хәл булды. Инженер-сантехник, эш менән булаша торғас, барыһының да кайтып киткәнен һизмәй қалды. Бер тиҫкәре болт менән маташа ине ул. Аптырағас, қуалданы эшкә кушты. Бынағайыш, ата-баларзан мираҫ булып қалған ысул ыңғай һөзөмтә бирзе! Геройыбыз был қыуаныслы хәлде тантаналы рәүештә билдәләргә булды. Шайтан әсемлеген қайзан алыуы, нисә грамм йәки литрзың уны аяқтан йығыуы – сер. Бер аззан Плинтусов үзенең эш урынында тәрән йоқоға талғайны...

Тап ошо мәлдә донъялағы бөтә радиостанциялар мөһим вақиға тураһында һөйләй ине: Советтар Союзында космос карабы өс кешелек экипаж менән йыһанға осто! Бөтә ил қыуана! Василий Семенович Плинтусов был осош хақында ишетмәгән берзән-бер кеше булғандыр, моғайын. Артығын тейәгәс, ул тәненең көс еткәһез булып ауырайыуын, һуңынан бүлмә буйлап осоп йөрөүен дә һизмәй, хырылдап йоклауын белде. Капыл уяңғас, қурқып китте. Ул ултырмай за, ятмай за, ә башы менән «түшәм»гә терәлгән қилеш һауала асылынып тора ине. Эргәлә генә қуалда менән һиндәйзер буш һауыт осоп йөрөй. Ишәккә ынтылыу бер һиндәй зә һөзөмтә бирмәне. Ишәк урынына ул иллиуминаторға яқынайғас, емелдәшкән йондоззарзы, һиңәлер зурайып киткән Айзы, болоттарға төрөнгән Ерзе шәйләне...

Космонавтар партияға һәм һөкүмәткә осоштоң бик уңышлы башланыуы

хакында тантаналы рапорт биргән мәлдә генә «Коткарығыз!» тигән карлыккан тауыш яңгыраны. Космонавтар шак катты. Башта: «Ерзән шундай команда ишетеләме?» – тип уйлаштылар. Ә Ер өндәшмәй ине. Аптырашта калған космонавтар иллюминатор аша сикһез йыһанға күз һалды. Тик унда ла бер кем дә ярзамға сакырмай, осоусы тәрилкәләр зә күренмәй ине. Колакка ишетелгәндер, тип тыныслана төштөләр.

– Коткарығыз! – тип асырғанып яр һалған тауыш космонавтарзы йәнә һиҫкәнергә мәжбүр итте, эзләү операцияһы яңынан башланды. Хатта прибор отсектары, компьютерзар артына ла сығып каранылар. Ниһайәт, космонавтарзың беренә батшалар за йәйәү йөрөй торған әлеге урынға барырға кәрәк булды. Ишекте асыу менән ул башы менән ботинкаға бәрелә яззы, ә өстә һиндәйзер йөнтәс, шешенгән йөз күренә ине.

– Сит планета вәкиле! – Был уй космонавтың мейендә йәшен тизлегендә тыузы. Ә уны бындай осрашыуға әзерләмәгәйнеләр. Буранлы йәки ямғырлы көндә парашюттан һикерәү, утка йәки һыуға ташлау, азык-түлекһез бер кем йәшәмәгән утрауға калдырып китеү кеүек бүстәк түгел бит был, етдиерәк хәл. Кото алынмаһа ла, космонавтыбыз элекке юлбашсыларзың бронза һәйкәле кеүек катты ла калды.

Шул мәлдә «сит планета вәкиле» аңлайышлы телдә карапты яңгыратты:

– Нимә карап каттың, давай, төшөргә ярзам ит!

Әммә космонавт капыл телдән калғайны. Ярзам уларзың икеһенә лә кәрәк ине.

– Баттыңмы әллә унда, ниңә озакланың? – Командирзың был һорауы ла яуапһыз калды. Көтөлмәгән хәл булыуын аңлап, иптәшенә ярзамға ашықтылар. Хәзер инде барыһы ла шак каткыс хәлдең шаһиты булды.

Беренсе булып командир телгә килде:

– Һин кем? Кайзан килеп сыктың?

– Кайзан булһын? Айзан!

Әммә командирзы еңел генә алдап булмай шул. Хатта лунатик та күренмәй генә килеп керә алмаҫ ине, тип уйлап куйған командир хаклы ине.

– Бында нимә эшләйһең?

– Эшләйем, бына һеззәң кеүек.

– Нимә менән шөгәлләнәһең һуң? – тип көләһөрәп һорау алыуын дауам итте командир.

– Сантехниканы ремонтлайым.

Өкреләп барыһы ла аңлашылды. Хәлдә өзөп-йыртып төшөндөргәс, Плинтусов уны Ергә озатып куйузарын үтенә башланы. Алып бармаһалар, юлда осраған берәй транспорт менән кайтып етергә йыйыныуын әйтте. Тик транспорт эзләү файзаһыз булыуын, ғөмүмән, бер нисә ай буйы өйгә кайтыу тураһында оноторға кәрәклеген әйткәс кенә, сантехник тамам айныкты.

Космонавтар үззәренәң табышы хакында Ергә хәбәр итмәскә карар итте, сөнки кисекмәстән кайтырға кушыузары ла бар ине. Ә йондоззар, шул иҫәптән түшкә тағыла торған алтыны ла, эргәлә генә – нисек кайтаһың! Шулай итеп, азык-түлекте сакырылмаған кунак менән дә бүләшергә тура килде.

Кунактың ыңғай яктары ла бар. Василий Семенович көләмәс токсайы булып сыкты, шахмат, шашка уйнай, тауышы ла матур ғына. Ер менән әлемтәгә сыккан мәлдәрзә генә уға йырларға рөхсәт ителмәй ине. Плинтусовка ла карапта окшай башланы. Көн һайын космоска осоп булмай бит. Ул катынынан ғына бер аз шөрләй ине. Коллектив уға был мәсьәләлә лә ярзам кулы һузырға, кәрәк булһа катыны менән һөйләшергә вәғәзә итте.

Шудай итеп, станция, бөтә китгаларға һәм илдәргә сәләмдәр ебәрә-ебәрә, Ер шарын урай бирзе.

Барыһы ла майлаған кеүек барған мәлдә, бөтә прогрессив кешелек донъяһы юлбашсының юбилейын билдәләгән көндә, авария таблоһы янды. Бакһаң, қояш батареяһы нимәгәлер эләккән. Хәл тамам кискенләште, кислород запасы бер-ике сәғәтлек кенә тороп калды. Барыһының да кәйефе төштө. Бер Плинтусов кына бирешмәне: «Быны ғына күргән бар, кайғырмағыз», – тип башкаларҙы йыуатты.

Ә эфирҙан юлбашсыға дан йырлау дауам итте, ул туктауһыҙ яуған наградалар ямғырын сак күтәреп, көскә күзғалып йөрөй ине...

Күргән саралар һөҙөмтә бирмәгәс, асык космоска сығып нимәлер эшләп карау ысулы ғына тороп калды. Командир якшылап скафандр кейзе лә, карапка якшылап бәйләнгәс, асык люкка табан атланы.

Ул һиндәй эш кырғандыр, әммә бер аҙзан люкты тукыдаттылар.

– Керегез, – тип аңғармастан әйтеп һалды Плинтусов. Башкаларҙың берәм-берәм сығып кереүе лә һөҙөмтә бирмәне. Шул сак эшһезлектән йонсоған Плинтусов телгә килде:

– Эш рәген белмәйһегез, кейендерегез мине!

Бына ул карап люгы аша асык йыһанға сықты, үзе менән өйрәнгән коралы – қувалданы ла эләктерзе. Тап ошо қувалда барыһын да коткарҙы ла инде. Плинтусов йән асыуы менән бер-икенә тондорғас, станция терелде лә китте.

Вақыт еткәс, иҫән-аман ғына Ергә төштөләр. Космонавтарға Йондоз тараттылар, ә безең геройҙы прогул өсөн эштән кыуып сығарҙылар.

Әммә ул кайғырып та бирмәй. Әле коммуналь хужалыкта сантехник булып эшләй. Кайһы берзә, күберәк тейәп алһа, космоста булыу тарихын иптәштәренә һөйләргә тотона. Бына шундай тарих.

Өйтергә онотоп торам. Күпмелер вақыт үткәс, белгестәрзең береһе космос аппаратының эске өлөшөндә бер языу күрзе. «Бында В. С. булды» тип язылғайны унда. Фән өсөн был һаман да асылмаған сер булып калды.

Принцессаға хат

Был хаттың адресатка барып етеүе – үзе бер мөғжизә. Конверты ла ябай ғына, языуы ла танырлыҡ түгел. Шул хат принцессаның үзенә барып етһен әле! Барып етеү генә түгел, королдәр, шейхтар, президенттарҙан килгән йөззәрсә хат араһынан тап уға зур иғтибар бирелһен әле! Бәлки, ябайлығы менән әсир иткәндер ул. Принцесса конвертты әйләндергеләп озақ ултырҙы. Көнъяк Африкала йәки тундрала йәшәһә лә, катын-кыҙ кызыкһыныусан тәбиғәтле була бит. Хат Рәсәйҙән булып сықты.

Принцесса адресаттың исем-шәрифен көс-хәлгә укып сықты: Сви-сто-плясов Ва-си-лий... Йәшәгән ауылының исеме тағы ла катлаулыраҡ: Тояк Буйламаҫ һаз.

Принцессаның кәйефе күтәрелде. Тәненә йылы тулкын йүгерзе, күңеле ашыкынып, һиндәйҙер яқты, яңы, кабатланмаҫ тойғоларға сорналды. Ир-егеттәрзең мөхәббәт хаттары, һокланыулы караштары ғәзәти күренеш булған йәш сағы хәтеренә төштө.

Принцесса хатты алыҫкараҡ йәшерзе. Тәмлекәсте лә, иң һуңынан ашар өсөн, йыйып қуяһың бит. Принц йоклап киткәс, төндәрән әкреләп хатты укый башланы. Почерк күберәк қытай язмаһын хәтерләтеүе өҫтөнә, Вася Свистоплясов һәр һүззе өсәр хата менән языуы ғәзәте итеп алған, күрәһең.

Теүәл ярты айҙа ябығып, нервылары какшап киткән принцесса хатты укып бөттө. Уның йөкмәткеһе былай ине:

«Хөрмәтле принцесса иптәш! Һезгә хат языусы Василий Свистоплясов тип белерһегез. Һезгә күптән хат язырға йөрөй инем, ауылда эш күплектән, вақыт еткереп булмай. Иә һыйыр бызаулай, иә трактор бозола. Өй кыйығын яңыртып япкайным, бесән мале етте...»

Артабан Вася тыуған яктарының матурлығын рәссамдар көнләшерлек итеп һүрәтләргә тотона.

«Беззәге тәбигәт иҫ киткес матур. Ниндәй генә ағас үсмай! Усағы ла, саганы ла, кайыны ла орай. Шулай за иң таралганы – имән. Яраткан ағасым ул, сөнки ул да Рәсәй һымак зур һәм кеүәтле!»

Беззәге сәскәләргә күрһәгез ине! Ө коштарзың күплеге! Улар ниндәй генә тауыштар сыгармай. Мин үзем тумыртка тукылдауын бик окшатам. Башмәктәрзең төрлөһө үсә. Ксениям уларзы телде йоторлок итеп бешерә. Бында эштең этнәкәһе һарымһакта. Һарымһакһыз башмәктең тәме икенсе була...»

Хатта кызыклы мәлүмәттәр күп ине. Вася айзар буйы эш һакы бирелмәүен, түрәләрге бөтә колхоздың мөлкәтен таратып алыуын, үззәренә ике-өс катлы йорттар һалып, киммәтле сит ил машиналарында ғына йөрөүен әсенеп яза.

Хатта кәйнәһенә дә зур урын бирелгәйне:

«Барыһына ла түзеп була, тик бына кәйнәм Матрена Васильевнанан тынғы юк. Уға бер һисек тә ярап булмай, бөтә нәмәгә кысылып, көнө буйы мыжып тик йөрөй. Ө бит уға бер ниндәй һасарлык эшләгәнем юк. Шына тулы бер арба утын килтереп аузарзым. Беләһегезме, һимә ти? Урлаганһың да унан котолор өсөн килтергәнһең, ти. Ө катын уны яклаша. Һимә эшләргә дә белмәйем. Балки, берәй кәңәш бирерһегез?»

Хат түбәндәге һүззәр менән тамамланғайны:

«– Һандугас яззы көткәндәй,

Көтәмен яуап хатын!

Үбәм. Һеззең Вася Свистоплясов».

Иң азактан йәнә бер кәлимә өстәп язылағайны:

«Һеззе бик хөрмәт иткәнгә язам. Ө фотоһүрәтегез өйзә иң күркәм урында әленеп тора. Кәйнәм, кем ул, тип йәнде алып бара. Аңлатам һазанга, мәйтәм, быныһы һеззең эш түгел!»

Ошо ябай ғына хат принцессаның йөрәгенә инеп ултырзы. Уға бындай хаттар языусы, серзәре менән уртаклашыусы юк. Принцесса кайһы сақта үзен бәхетһез тоя. Уның да бар нәмәгә танауын тығырға яраткан кәйнәһе бар. Вася уға якын туғаны, серзәше кеүек тойолдо, уның күнелен аңлар кеше бына кайза икән!

Күп тә үтмәй, Тояк Буйламаһ һазға ғәзәти булмаған хат килеп төштө. Вася уны бер тында укып сықты:

«Һаумы, Василий!»

Һине принцесса Марианна сәләмләй. Ысын күңелдән язылған хатыңды алып бик кыуандым. Шундай матур тәбигәт косағында йәшәүеңә көнләшеп тә куйзым. Тумыртка тукылдауын тыңлай алыуың менән бәхетле һин. Һарымһак кушып бешерелгән башмәкте шул тиклем тәмләп карайһым килә! Ө эш һакы алмағанга бик кайгырма. Миңә дә исем өсөн генә түләйзәр. Кәйнәм бер цент та бирмәй, һинекә кеүек һаран. Ирем дә һуңгы вақытта бик үзгәрзе. Уның өсөн мин бар ни зә юк ни. Күңелде бушатқас, рәхәт булып китте әле. Хат яз, йәме!»

Вася көтөрөп кенә бик йөкмәткеле һәм эшлекле яуап хаты яззы.

«Ирегеҙ өсөн бөтөрөнмәгеҙ, әле башы әйләнеп йөрөһә дә, барыбер һезгә әйләнеп кайтыр. Кисер мине, зинһар, тип тубыжланып торор әле. Ана, күршеләге Алевтина

Петровнаның ире йәш кыз артынан һеләгәйен ағызып йөрөгәйне. Эш нисек барып бөттө, тиһегезме? Өс айза теге сибәркәй быны тамам ыштанһыз калдырзы. Теге кикереге шиңгән этәс һымак өйөнә кайткайны ла, Алевтина индермәне. Бынамын тигән ирзе индереп, гөрләтеп донъя көтә. Һез зә кайгырмағыз, өмөт менән йәшәгез».

Тора-бара хаттар йөк поезындай озонға һәм иң яқын серзәштәр зә көнләшерлек хисләгә әүерелде. Озакламай Васяның кәңәшенән башка принцесса азым да яһамай ине инде. Вася ла шулай итә.

Хаттарзың берендә Вася үзен нык борсоған проблеманы телгә алды. Трактор ватылды, помпаһы эштән сықты, шуны бер кайзан да таба алмайым, ярзам итмәһегезме, бушлай түгел, бер һарыкты һуып булһа ла түләрмен, тиелгәйне унда.

Василийзың үтенесе принцессаны телһез калдырзы. Ул тракторзарзы бик насар белә, ә помпа тураһында ишеткәне лә юк. Тик принцесса ныкыш булып сықты. Помпаһы булмаған тракторзың урынынан да кузғала алмауын ул тиз аңланы. Тик телгә алынған трактор маркаһына помпа табыу еңел эш булмай сықты.

Көндәрзән бер көндө Свистоплясовтың ишеген дөбөрзәттеләр. Райондың бөтә түрәләре уның капкаһы алдына йыйылғайны.

– Һезме Свистоплясов? – тип кызыкһынды төртһең қаны сығырзай тулы йөзлө, киммәтле костюм кейгән ир. – Нишләп һеззе көнбайышта беләләр? Теләһә кем түгел, ә принцесса үзе?

– Үзенән һорағыз, хаттары менән надайыл итте, – тип тыныс қына яуапланы Вася.

Тулы йөзлө ирзең күззәре маңлайына менә яззы.

– Принцессаның бүтән хат языр кешеһе юкмы ни?

– Юктыр, ахыры.

Тулы йөзлө ир бер аз телһез қалып торзо ла қулын ғына һелтәне:

– Тракторыңды барып ал. Һинең исемгә станцияға контейнер қилгән.

Васяның исе қитте. Ул принцессанан трактор көтмәгәйне. Бөтә мал-тыуарзы, кош-қортто һатһаң да, акса етмәс.

Василий юкка қурққан икән. Трактор бүләк итеп ебәрелгән булып сықты. Тик бүләкте былай ғына тотормайзар икән. Башта йөктө ил сигенән үткәргән өсөн трактор деталдәренән дә күберәк нудәр торған сумманы түләргә кәрәк булып сықты. Йөккә документтар, табыш алыу тураһында декларация таптырзылар. Йыл буйы эш һақы алмаған Свистоплясов уны нисек тултырырға белмәй ине.

Ғәрлегенән шартлай язған Василий тракторзан баш тартты, уны кире ебәреүзәрән талап итте. Хәзер инде урындағы түрәләр ығы-зығы қилде. Өстәге түрәләрзән һәм халық-ара конфликттан қурқыу үз эшен эшләне. Тракторзы Василий Свистоплясовқа тантаналы шарттарза бушлай тапшырзылар!

Трактор барыбер урынынан кузғала алманы. Қайһылыр арала уның күп кенә деталдәре, шул исәптән помпаһы ла, әзһез юғалғайны.

Свистоплясов йәнә хат язырға ултырзы.

Марат ӘМИНӘВ
тәржемәләре.

Әзәби-мәзәни мөхит

***

Ырымбур яктары – халкыбыздың күп арзаклы шәхестәре үсеп сыгккан төбәк. Башкортостан Языусылар союзы идараһы рәйесе Риф Тойғонов етәкселегендә бер төркөм әзиштәр: уның урынбасары Фәниә Фәбизуллина, Йыһат Солтанов, Ринат Камал, Гүзәл Ситдикова, БДУ доценты Нурислам Калмантаев, журналист Айгиз Баймөхәмәтов өлкәнең Красногвардейский районында әзәби осрашыулар уҙғарып йөрөнө. Район үзәге Пләшәндә Фабдулла Амантай, Дауыт Юлтый, Мөхәмәтша Буранғоловтардың ижади биографияларына арналған әзәби-музыкаль кисәләр ойшторолдо, делегацияны Үрге Ильяс, Юлтый ауылдарында ла кәрзәштәр бик йылы каршыланы.

***

Ырымбур өлкәһе Медногорск калаһының «Юбилейный» мәзәниәт һарайында Башкортостандың халык шағиры, С. Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Рауил Бикбаевтың ижадына арналған әзәби осрашыу үттә. Шағирҙың ижады һәм тормош юлы тураһында илһамлы һүз йыр-бейеу, курай моңо, укыусылардың шиғыр укыулары менән аралашып барҙы. Сарала кала башкорттары королтайы етәксәһе Наил Кулбаев, Кыуандык районы башкорт королтайы рәйесе Зәйнәтдин Рамазанов, шулай ук өлкә семинарына йыйылған китапханасылар катнашты. Осрашыуҙа Башкортостандың Ейәнсура районы королтайы рәйесе Рәшит Изрисов, Медногорск мәғариф бүлгәһе белгесе Шәһизә Изелбаева һ.б. сығыш яһаны.

Сараны ойштороуға күп көс һалған, уны шағирәнә һүззәр менән алып барған «Юбилейный» мәзәниәт йорто хөзмәткәһе Дилбәр Рәхмәтоваға Рауил Бикбаев ихлас рәхмәттәрән әйтте. Һағынып кайткан якташтарын сәләмләгәндән, шиғырҙар укығандан һуң, мәртәбәлә кунак үзенәң

байтаҡ китаптарын бүләк иттә, халыкка хәзистәр йыйынтығын таратты.

***

Зәйнәб Бишшева исемендәге Башкортостан «Китап» нәшриәтә яңы баһылып сыгккан китаптардың исем туйын – автографтар кисәһен даими уҙғарып килә.

Яңыраҡ күренекле шағир, С. Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Ирек Кинйәбулатовка 75 йәш тулыу уңайынан сығарылған «Ғүмер китабы»ның да исем туйы зур йәнлек менән үттә. Унда сарала нәшриәт директоры Илһам Йәндәүләтов, шағирҙың кәләмдәштәһе Рауил Бикбаев, Кәзим Аралбай, Гөлфиә Юнысова, Хәсән Назар, Фәрзәнә Ғөбәйзуллина, Ләйсән Кәшфи нәшриәт ветераны Ғәлиә Ғәлимова һәм башкалар ихлас сығыш яһаны. Сараны республиканың халык артисы, виртуоз курайсы Роберт Юлдашев сараны башкорт халык көйзәһе менән бизәнә. Әзәби осрашыуҙы нәшриәттең баш мөхәррире Зөлфиә Карабаева алып барҙы.

***

Баш калабыҙҙа Рәсәй көнө, Өфө калаһы көнө һәм милли батырыбыҙ Салауат Юлаевтың тыуған көнө оло байрам итеп уҙғарыла.

Йыл да шағирҙар сығышына айырым вақыт һәм урын билдәләһә. Быйыл ул Башкорт дәүләт опера һәм балет театры майзанында уҙҙы. Кәзим Аралбай, Марат Кәримов, Риф Тойғон, Ирек Кинйәбулатов, Фәниә Чанышева, Әнисә Таһирова, Хәсән Назар, Гөлфиә Юнысова, Зөлфиә Ханнанова, Гүзәл Ситдикова, Таңһылыу Карамышева, Гүзәл Ғәлиева, Фәниә Фәбизуллина, Мөхәмәт Закиров, Әхмәзин Әфтәх, Зөфәр Вәлит, Любовь Колоколова, Айзәр Хөсәйенов Ватан, заман хакындағы шиғырҙарын һөйләһә. Бәйгене нәфис һүз менән Тәнзилә Дәүләтбирҙина һәм Риф Мифтахов алып барҙы.

